

Emirdağ

EMİRDAĞLILAR VAKFI KÜLTÜR VE SANAT DERGİSİ 10'UNCU YIL ÖZEL SAYISI

Yedime oluk oluk kor gelir,
Kar sürsem, karlardan semer gelir.
Öyle yemmişim ki, sene Emirdağ.
Nasıl yolaşmalar bana zor gelir.
Avrupa dan dolar gelir, mark gelir.

Gele gelmesine de Emirdağ
Diyettir, ayaklara örk gelir.
El ele tutmasını bilir eğer,
Kendi ürettiğin sana çok gelir
Kâzım OKUTAN

Emirdağ'a girdim sabaha karşı
Yıkıldı başıma şu Uzun Çarşı
Beri dön yüzünü kız Allah aşkı
Çiçeklerde misin harılarda misin
Yoksa duman çökmüş dağlarda misin

Geçtiyom sığaya giyin altarı
Hasret bastı garbı eide yolları
Ayaz varmış soğuk yarım göller
Çiçeklerde misin harılarda misin
Yoksa şu dumanlı dağlarda misin
Fahri YILMAZ

BRÜKSEL ESKİŞEHİR

Emirdağ

Emirdağlılar Vakfı
Yayın Organı

Haziran 2007
Sayı 17

10. YIL ÖZEL SAYI

Sahibi
Vakıf Adına
Dr. Orhan ÖZKIR
Başkan

Yazı İşleri Müdürü
Muharrem KUBAT

Yayın Danışmanı
Gazi DURUSU

Hukuk Danışmanı
Av. İzzet ASLAN

Yayın Kurulu
Muharrem KUBAT - Elif BAĞCI - Gazi DURUSU -
Ceylan KESKİN - Fikret AKIN - Özcan TÜRKMEN -
Ömer İYİGÜN

Dizgi - Tasarım - Sayfa Düzeni - Kapak
Filiz AYDINBEYLİ - Gazi DURUSU

Yönetim Yeri ve Yazışma Adresi
İsmet İnönü Cd. Kazım Önal İş Mrk. No: 43/36
ESKİŞEHİR
Tel: (0.222) 23374 74
Fax: (0.222) 234 32 32
www.emirdagvakfi.com
E-mail: emirdag-1@hotmail.com

Baskı
Özdemir Ofset
Arifiye Mh. Belediye Sk. No: 11/A
Tel&Fax: 0.222 221 09 90 ESKİŞEHİR
E-mail: ozdemirofset_61@mynet.com

ISSN - 1301 - 5605

İÇİNDEKİLER

★ Dr. Orhan ÖZKIR	Başyazı	3
★ Vali Kadir ÇALIŞICI	Değerli Hemşehrilerim	4
★ Prof. Dr. A. Kadir KOÇAK	Çocuklarda Alerji Hastalıkları	5
★ Yılmaz KARACA	20'nci Yılı Kutlarken	6
★ Yönetim Kurulu Üyelerimiz		8
★ Suat ER	Biyoğrafı	11
★ Fazıl BAYRAKTAR	Mektup Köşesi	11
★ Burhanettin ÇİL	Al Fadime'm Efsanesi	12
★ Yüksel ÖNAÇAN	Topacımı İsterim	15
★ Recep YILDIZ	Biyoğrafı	17
★ Mesut ULUSOY	Emirdağ ve Köylüler Derneği	17
★ Reşat BAĞCI	Emirdağlılarda Sosyal Dayanışma	18
★ Özcan ÖZGÜR	Emirdağlılar Evi	21
★ Naci ŞAHİN	Biyoğrafı	22
★ İlhami ÖZER	Emirdağ'ın Kapsama Alanında	23
★ Rabia BARIŞ	Yolculuk Avrupa'ya	26
★ Halil ERENOĞLU	Cirit	27
★ M. Ceren İYİGÜN	Hatıralarım	29
★ Cahit Sevindik AVCI	Bir Hasret, Bir Özlem Bana...	31
★ I. Dünya Savaşı Şehitlerimiz		33
★ Dr. Safa HALAÇ	Değerli Hemşehrilerim	35
★ Eczaçi Mukaddes HARMANCI	Değerli Hemşehrilerim	36
★ Ertuğrul ALTINEL'den	Vakıf Haberleri	37
★ Ceylan KESKİN	Sevgili Okurlar	40
★ İl Müftülüğü	Öğrencilere Burs Verilmesi	41
★ Ahmet ŞAHBAZ	Emirdağ'da Yaşamak	42
★ Durmuş YILDIZ	Hayatımdaki İlkler	44
★ Halil ERENOĞLU	Zor İşler	48
★ Kadriye YÜRÜK GÜDENLER	Saya, Zülûf, Belik	50
★ Sebhattin SARI	Birleşmek	53
★ Gazi DURUSU	I. Çanakkale Yılları Şenlikleri	56
★ Halil ERENOĞLU	Yazgı	58
★ Elif BAĞCI	İnderes Çok Yaşar!	62
★ S. İlker ÖZOKÇU	Sevgili Hemşehrilerim	65
★ Ertuğrul ALTINEL'den Haberler	Mehmet URFALI	66
★ Ömer İYİGÜN	Vakıf Haberleri	68
★ Gazi DURUSU	Yaşamı Kırkbeş Gece - A. Çekiç Yamaç	70
★ Gazi DURUSU	Şair Hemşehrilerimiz Rabia Barış...	71
★ Fikret AKIN	Emirdağlıların Karakteristik Özellikleri	72
★ Dr. Murat KARACASU	Vakıf ve Yönetim Üzerine	75
★ Mehmet Özgür AKTAŞ	İşitme Engelli Çocuklar	77
★ Ahmet URFALI	Emirdağ Kasidesi	79
★ Battal Gazi BARLAS	Fotoğrafların Anlattığı Emirdağ	81
★ Fikret FİÇİCİ	Aziziye Müdafaa-ı Hukuk Cemiyeti	83
★ Doç. Dr. Çınar YENİLMEZ	Stres, Kaygı ve Tükenme	86
★ Doç. Dr. Tamilla ALİYEVA	Yunus Gönüllü Ozan Muharrem...	90
★ Dr. Ömer Faruk YALDIZKAYA	Türkmen Yurdu Emirdağ	93
★ I. Dünya Savaşı Şehitlerimiz - Sayfa 33'ün devamı		96
★ Eren KÜÇÜKKÖR	Emirdağ'ında Futbolumuzu	98

DEĞERLİ HEMŞEHRİLERİM

Dr. Orhan ÖZKIR
Vakıf Başkanı

Emirdağlılar Sosyal Dayanışma, Kültür Eğitim Derneği'nin kuruluşunun 20'nci, vakfımızın kuruluşunun 10. yılında yeni ve özel bir sayıda siz değerli hemşehrilerimizle buluşmanın heyecan ve coşkusu içerisinde hepinizi saygı, sevgi ve muhabbetle selamlıyorum.

Göreve geleli yaklaşık yirmi ay gibi kısa bir zaman olmasına rağmen yararlı, kalıcı ve olumlu işler yaptığımızı inancını siz değerli hemşehrilerimizden gelen olumlu tepkilerden anlamaktayız ve bu da bizim çalışma şevkimizi arttırmaktadır. Yaptığımız çalışmaları dergimizin Şubat 2007 sayısında açıklamam nedeniyle tekrar etme gereği duymuyorum. O günden bu güne ise:

18 Şubat 2007 tarihinde "BAYANLAR GÜNÜ" tertipledik. Büyük bir katılım ve ilginin olduğu günde bayanlarımız gönüllerince eğlendiler ve böyle günlerin daha sık yapılmasını dile getirdiler.

04 Mart 2007 tarihinde olağan genel ve mali kongremize büyük bir katılım olduğu gözlemlendi. Daha önce görevde bulunan yönetim ve denetim kurulları bir tek değişiklik haricinde tekrar göreve getirildi. Yönetim kurulu kendi arasında görev bölümü yaparak çalışmalarına başladı. Genel kurula katılanlara mahalli gazetelere ilan verilerek teşekkür edildi. Vakfın badanası yaptırıldı, tabanlar yenilenecek laminant parke yaptırıldı. Tuvaletlerin yenilenmesine başlandı.

Yeni yönetim kurulumuz Büyükşehir Belediye Başkanı Prof. Dr. Yılmaz BÜYÜKERŞEN, Tepebaşı Belediye Başkanı Dr. Tacettin SARIOĞLU, Odunpazarı Belediye Başkanı Burhan SAKALLI, Emirdağ Kaymakamı Gürsoy Osman BİLGİN, Emirdağ Belediye Başkanı Lütfi İhsan DAĞ ile Eskişehir'de görev yapan Şarhöyük, Cumhuriyet, Bahçelievler, Fevzi Çakmak, 71 Evler, Erenköy, 75. Yıl, Arifiye, Zafer ve Esentepe mahalle muhtarları ziyaret edildi.

12 Mayıs 2007 günü yapılan "7. GELENEKSEL EMİRDAĞLILAR GECESİ" büyük bir coşku ile kutlandı. Büyük bir katılım ve ilginin olduğu geceye her kesimden övgüler geldi. Bu ilgiye vakıf olarak Eskişehir'de yayımlanan mahalli gazetelere ilan verilerek katılanlara, mazeretleri nedeniyle katılamayanlara, telgraf ve çelenk gönderenlere teşekkür edildi.

Üniversite öğrencilerine yönelik verdiğimiz eğitim bursunu tamamladık. Bu sene 102 öğrenciye eğitim bursu, 3 öğrenciye bir defaya mahsus olmak üzere eğitim yardımı, 10 öğrenciye de ÖSS ve OKS kursunu AKADEMİ, MAT-FKB, FİNAL, TÜMAY ve KAVRAM dershanelerinden temin ederek öğrencilerimizin dershaneye gitmelerini sağladık.

Bizden önceki yönetimlerin olduğu gibi bizim de en büyük hedefimiz olan öğrenci yurdu, lokal, düğün salonunun da içinde bulunduğu bir kompleks yaptırma çalışmalarımız devam etmektedir. Maliyetin yüksek olması ve çok çalışma isteyen bir proje olduğu için işler yavaş yürümektedir. Bu konuda tüm hemşehrilerimizden ilgi, destek ve yardım beklemekteyiz.

2007-2008 yılı burs ve kurs çalışmalarımız devam etmektedir. Amacımız daha fazla öğrenciye daha fazla burs vermek hedeflerimiz arasındadır.

Dergimiz yazarlarından Fikret AKIN, Rabia BARIŞ ile Ayşe ÇEKİÇ YAMAÇ'ın yeni çıkan kitapları için Eylül ekim aylarında imza günü düzenlemeyi düşünüyoruz.

Yeni bir sayıda yeniden buluşuncaya dek dünyanın dört bir yanındaki hemşehrilerimizi saygı, sevgi ve muhabbetle selamlıyor, esenlikler diliyorum. SAYGILARIMLA.

KISA KISA.....

KISA KISA.....

VAKIF HABERLERİ

AFYONKARAHİSAR İL GENEL MECLİSİ BAŞKANI MUZAFFER ATEŞ VE İL GENEL MECLİSİ KOMUSYONU BAŞKANI AHMET KOCAKULAK'A EMİRDAĞ FAHRİ HEMŞEHRİLİK BERAATİ VERİLDİ.

Sayın Valimizden

DEĞERLİ HEMŞEHRİLERİM

Orta Asya'dan göç ederek 1071 Malazgirt Savaşıyla Anadolu'ya ayak basan ve yüzyıllarca kimliklerine sahip çıkıp Anadolu'ya yerleşen Türkler, kültür ve medeniyetlerini de beraberlerinde taşıyarak, bunların günümüze kadar ulaşmasını sağlamışlardır.

Emirdağ ilçesi de bin yıllık Türk kültürünün kimliğini ve özelliklerini koruyan, bu kültürü yaşayan ve sürdüren yerleşim yerlerinden biridir.

Emirdağlılar bu özelliklerini yurt içinde sürdürdükleri gibi, yurt dışında da bozmadan, sürdürmektedir. Bu bakımdan Emirdağlıların kendi kültürümüzü böyle ısrarlı bir şekilde temsil etmelerini takdirle karşılıyor, tebrik ediyor ve buna herkesin yardımcı olarak katkıda bulunmalarını istiyorum. Burada Türk insanının kabiliyeti, yaratıcılığı, zevk ve sanat anlayışı vardır.

Emirdağ coğrafi olarak her ne kadar Afyonkarahisar ilimize bağlı bir ilçe olsa da, Emirdağlılar Eskişehir'e göç ederek yakınlaşmış ve burada iş kurmuşlardır. Bu nedenle Eskişehir esnafının büyük kısmı Emirdağlılardan oluşmuştur.

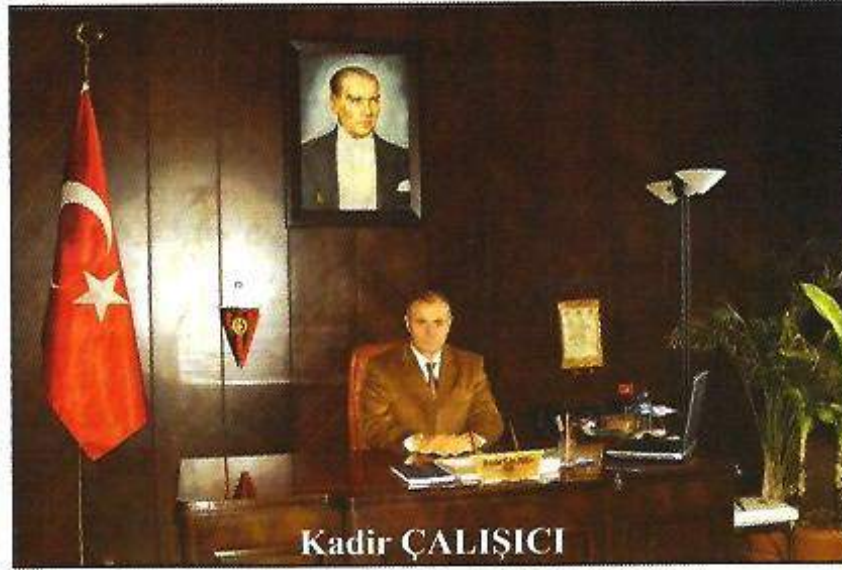
Emirdağ halkı insan ilişkilerinde sıcak, çalışkan, mücadeleci, girişken, dürüst ve gözü gönlü bol yaratılıştaki insanlardır. Her türlü işe cesaretle atılır ve başarılı olmak için gece gündüz durmadan çalışırlar. Bu gün yurt içinde ve yurt dışında başarılı olmuş pek çok Emirdağlı iş adamımız, hatta Belçika'da, milletvekili ve bakanımız da vardır.

İlimizde Eskişehir Taşıyıcılar Kooperatifi, Şehirlerarası Otobüs Yolcu Taşımacılığı, Sağlık ve Yerel Basın kurumları, Bakkallar, Sebzeciler,

Esnaf Dernekleri Yönetim Kurulları ve diğer birçok ticari işletmeler ile kamu kurum ve kuruluşlarında Emirdağlı hemşehrilerimiz görev almış ve etkin olmuşlardır.

Ayrıca ata ocağını terk edip yurt dışına giden Emirdağlı vatandaşlarımız, geleceğini garantiye alıp daha iyi yaşama şartları oluşturmak

amacıyla Belçika, Hollanda, Fransa, Danimarka ve Almanya'ya gitmişlerdir. İlimizde Fevzi Çakmak, Huzur, Emek, Erenköy, Kuyubaşı, Şarhöyük gibi mahallelerde

Kadir ÇALIŞICI
Eskişehir Valisi

nüfusun çoğunluğu

Emirdağlılardan oluşmakta olup Eskişehir'de 100.000'e yakın Emirdağlı mevcuttur.

Emirdağ insanı Türkiye'nin ve dünyanın neresinde olursa olsun, Emirdağlılık sevdasını, örf ve âdetlerini korumakta, yöresel yemeklerini unutmamakta ve öz kimliğini daima taşımaktadır.

Emirdağlıları birlik ve beraberlik içinde görmek bana da mutluluk vermektedir. Vakfın da Emirdağlılar arasındaki birlik ve beraberlik ruhunu daha da pekiştirerek devam ettireceğine olan inancım tamdır. Ayrıca eğitim faaliyetleri arasında yer alan, yüksek öğretimde okuyan başarılı ve ihtiyaç sahibi yaklaşık 100 öğrenciye her yıl vakfın sağladığı bursu takdirle karşılıyorum, Emirdağlıların en büyük sivil toplum kuruluşu olan vakfın 10'uncu kuruluş yılını idrak edeceği bu günlerde, daha nice 10 yıllar içinde başarılı çalışmaları yürütecek Emirdağlı hemşehrilerime selam ve sevgiler sunarım.

ÇOCUKLARDA ALERJİK HASTALIKLAR

Alerji vücudun farklı bir reaksiyonudur. "Alerji" daha çok vücutta kızarıklık (ürtiker) olarak anlaşılır. Ancak bu anlayış yanlış bir yorumdur. Çünkü alerjik hastalıklar, alerjik rinit, astma ve egzama olarak tanımlanır.

Alerjik hastalıkların sıklığı son yıllarda hızla artmaktadır. Alerjik hastalarda genetik faktörler ile çevresel faktörler rol oynamaktadır. Genetik faktörlerde ani değişim olamayacağı düşünüldüğünde esas önemli olarak çevresel faktörlerin etilediği görülmektedir. Anne baba alerjik değilse çocuklarında alerjik hastalık görülme sıklığı %12,5 iken, anne babadan biri atopik ise çocukta görülme olasılığı %25, anne babanın ikisi de atopik ise %50 ve anne baba aynı hastalığı gösteriyorsa bu oran %70-80'e kadar yükselmektedir.

Burada ailelerin daha çok çekirdek aile oluşu, enfeksiyon geçirme sıklığının azalması, aşılanmanın artışı ve batı tipi yaşam koşullarının önemli rol oynadığı belirtilmektedir. Özellikle atopik ailelerin bebeklerine anne sütü vermeleri önem kazanmaktadır. Çünkü ilk altı ayda barsak mukozası yeteri kadar olgunlaşmadığı için formulalar ve ek gıdalara karşı alerji gelişebilmektedir.

Yine atopik egzamalı bebeklerde anne sütü önem kazanmakta, çünkü atopik egzama ile gıda alerjisi birlikteliği erken bebeklikte daha sık görülmektedir.

Atopik
için aileler çok
Çünkü atopik
çocuklarda solunum
rinit ve astma)
En çok alerjiye
inek sütü,
fıstık, domates,
bazı deniz

dermatitli bebekler
dikkatli olmalıdır.
dermatitli
yolu alerjisi (alerjik
olasılığı yüksektir.
sebebi olan gıdalar;
yumurtanın beyazı,
kakao, kivi, muz ve
ürünleridir.
toplumlara göre

Alerjik rinit
farklılık göstermekle birlikte %10-50 (ortalama %20-40) arasında görülmektedir. Alerjik rinitin ana semptomları; hapşıma, burun kaşıntısı, akıntı ve burun tıkanıklığıdır. Kişilerin yaşamlarını çok etkilemediği için çoğunlukla üzerinde durulmayan bir hastalıktır. Ayrıca boğaz ve damak kaşıntısı, burun kanaması, horlama, ağzı açık uyuma, kronik öksürük gibi yakınmalara da sebep olur. Yine sık üst solunum yolu enfeksiyonu, otitis media, sinüzit ve astma gibi hastalıklarla birlikte görülür. Astmalı hastaların hemen hemen hepsinde görülür ve alerjik riniti tedavi etmeden astmayı kontrol etmek zordur.

Astma alerjik hastalıklar arasında aileleri en çok kaygılandıran hastalıktır. Ülkemizde de yöresel olarak sıklığı değişmekle birlikte %5-10 arasında görülmektedir. Astmada ilk semptomlar %80-90 oranında 5 yaşından itibaren başlamaktadır. Tekrarlayan öksürük, göğüste sıkışma hissi, hışıltı(vizing) ve hızlı nefes alıp vermekle birlikte göğüste inip kalkmalar başlıca semptomlardır. Sıklıkla alerjik rinit birlikte bulunduğu için hapşırmayı takiben tedavi edilmeyen hastalarda astma semptomları başlar. Astmanın gürültülü tablosu doktoru ve aileyi çoğunlukla astmanın tedavisine odaklanmaya sebep olur. Oysa önceden belirttiğim gibi birlikte olan Alerjik Rinitin tedavi edilmemesi astma semptomlarının kontrol edilmesini güçleştirir. Böyle durumlarda başka bir olasılık olarak astma ile birlikte "gastro özefageal reflü"nin birlikte olabileceğini de düşünmek gerekir.

Alerjik hastalıkların tanı ve tedavisinde alerji uzmanlarına başvurmak gerekir. Çünkü çoğu zaman pnömoni (zatürre) ya da pnömoni başlangıcı denilerek astma tanısı geç konulmaktadır. Tedavisi geciken astmalıların solunum yollarında bazı kalıcı değişiklikler (remodeling) gelişebilmektedir. Bu hastalar ilaca bağımlı olmaktadır.

Alerjik hastalıkların kaygılandıran bir dönem bahar aylarıdır. Çünkü polen alerjisi olan hastaların yakınmaları nisan-mayıs aylarında artmaktadır. Ancak farklı polen alerjilerine göre eylül ayına kadar yakınmalar sürmektedir.

Prof. Dr. A. Kadir Koçak
Eskişehir Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı
ve Has. ABD, Pediatrik Alerji
Bilim Dah Öğr. Üyesi

20. Yılı kutlarken...

YILMAZ KARACA

Emirdağlılar Vakfı 10. yılını kutluyor, ancak Emirdağlılar Vakfı'nın bugün ayakta durması ve kurulması 1987 yılında, yıllarca özlemi çekilen birlikteliği başlatan Emirdağlılar Derneğinin kurulmasının büyük önemi vardı.

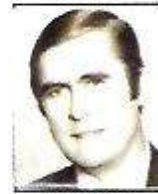
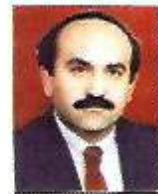
Rahmetli Mehmet Okutan'ın Ankara'dan verdiği büyük destek ve heyecanla, Büyük Otel'de yapılan küçük çaptaki toplantıyla, derneğin kurulması için ilk kıvılcım atılmıştı ve çok geçmeden kurulan Emirdağlılar Derneği kurucu başkanlığını Musa Başer (rahmetli) yaptı. Kurucular arasında Cemal Koyuncu (rahmetli), Yılmaz Karaca, Mehmet Barlas (rahmetli), Hilal Sağlam, Necdet Çelik (rahmetli), Ekrem Koca, Erol Sezer, Özcan Özgür yer aldı.

Dernek çalışmalarını o kadar heyecanlı başladı ki, ilk planda Yılmaz Sezer'in de desteği ile şu andaki vakfın yeni dernek binası olarak, daha sonra Emirdağ'da yaşayan hemşehrilerimizle büyük çoğunluğun yaşadığı başta Eskişehir olmak üzere İstanbul'da, Ankara'da yaşayan hemşehrilerimizin kaynaşması için bu illerde toplantılar düzenlendi. Birlik ve beraberliğin daha da güçlenmesi için saygın ve sevilen hemşehrilerimizden Mehmet Okutan, Prof. Dr. Esat Erenoğlu, Ata Erenoğlu, Dr. Safa Halaç'la beraber 10 yıllık dernek faaliyetlerinde yönetici olarak görev aldık.

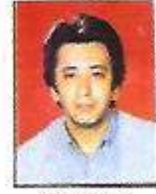
10 yıllık çalışma sırasında 3 yıl süre ile geleneksel Emirdağlılar gününü Emirdağ'ında yaptık, daha sonra Emirdağlılar gününü Eskişehir'de devam ettirdik. Burslar, sünnet şöenleri, mahalle gezileri devam ederken 1997 yılında Safa Halaç dönemindeki yönetim kurulu derneğin vakfa dönüştürülmesini gerçekleştirdi. Esasında bazı hemşehrilerimiz vakfın kurulmasına karşı çıktı, vakıfla birlikte heyecan da kalmadı. Köylü şchirli çekişmesi birçok hemşehrimizi, güçlenmesi gereken birlikteliğimizin heyecanını azalttı.

Değerli hemşehrilerimiz! 1987 yılında kurulan Emirdağlılar Derneğinde çeşitli görevlerde bulundum. Bir dönem de başkanlık yaptım, bu sürede derneğin ve vakfın 20 yıllık çalışması sırasında bir hemşehrimizi siyaseten bir yere getiremememizin üzüntüsünü yaşadım, bunun en büyük nedenlerinden biri de hiçbir hemşehrimizin, Emirdağlı'nın bir yere gelmesini istemememizdir, birbirimize şirin görünüyoruz, ancak samimi olamıyoruz.

Emirdağlılar Derneği 1987 Dönemi Kurucu Üyeleri

Musa Başer
BaşkanCemal Koyuncu
2. BaşkanYılmaz Karaca
Genel SekreterMehmet Barlas
Mali SekreterHilal Sağlam
ÜyeNecdet Çelik
ÜyeEkrem Koca
ÜyeErol Sezer
ÜyeÖzcan Özgür
Üye

Emirdağlılar Derneği 1987-1989 Dönemi Kurucu Üyeleri

Mehmet Okutan
BaşkanÖzcan Özgür
2. BaşkanYılmaz Karaca
Genel SekreterFeyyaz Yentire
Mali SekreterAli Yurtk
ÜyeMehmet Barlas
ÜyeNevzat Altın
ÜyeHaluk Öztürk
ÜyeVedat Kalya
Üye

Eskişehir'de Emirdağlıların nüfusunun yüzde 20'sine bile sahip olmayan Sivrihisar'ın, Seyitgazi'nin, Mihaççık'ın ve hatta Çifteler'in birbirine bağlılığı gerek milletvekili seçiminde, gerekse belediye başkanlığı seçimlerinde üstün başarı göstermesini gıpta ile izliyorum.

Bakıyoruz, Esnaf Kefalet Kooperatifi, Gazeteciler Cemiyeti, Sebzeciler, Kamyoncular, Şoförler, Eczacılar, Muhasebeciler Odası, birçok parti il ve ilçe başkanlarını ve hangi iş dalında olursa olsun hep Emirdağlı'yı görüyoruz. Ferdi gösterilen başarılar maalesef toplumsal başarıya yansımıyor.

Artık bu gücü birleştirerek siyasette ağırlığımızı koymalıyız. Sen ben kavgası, çekişmesi toplumumuza zarar veriyor. Emirdağlılar Derneği kurulduğu zaman bizleri çekemeyenler: "Bu iş yürümez, bu derneğin yanında bir de karakol kurulsun." diye dalga geçenler, bugün gördü ki demek 10 yıl, vakıf da 10 yıldır, zaman zaman aksaklık olsa

da 20 yıldır faaliyetini sürdürüyor.

Sizlere derneğin 10 yılını ve

hemşehrilerimizin birlik ve beraberliğinin sağlanması yönünde

görüşlerimi aktarmaya çalıştım.

Şunu da belirtmeliyim ki yok olmak üzere olan heyecanı canlandıran

Dr. Orhan Özkır ve yönetimini kutluyorum. Geçmişimizi, hizmet edenleri unutan bir

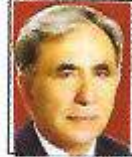
toplumun başarılı olması mümkün değildir. Mevcut yönetimin bu yöndeki çalışmalarını da kutluyorum. 10 yıldır görev yaptığım değerli hemşehrilerim başta kurucumuz ve başkanımız Mehmet Okutan'ı, ilk başkanımız Musa Başer'i, sakın tavrı ile bizlere güç veren Cemal Koyuncu'yu, 1991-1993 dönemi başkanı Ata Erenoğlu'nu, derneğin kurulmasında büyük çabası olan Mehmet Barlas'ı,

kurucularımızda n Necdet Çelik'i, 1987-1989 dönemi yönetim kurulu üyesi Vedat Kahya'yı rahmetle anıyorum, Ayrıca 10 yıl boyunca çalıştığım tüm hemşehrilerimiz e saygılar sunarken, birlik ve beraberliğimizin daha ileriye götürülmesi için tüm hemşehrilerimizden gayret ve destek vermeleri dileğiyle saygılarımı sunuyorum.

YILMAZ KARACA
GAZETECİLER CEMİYETİ
BAŞKANI
EMİRDAĞLILAR DERNEĞİ
KURUCUSU
1993-1995 DÖNEMİ
BAŞKANI

**Emirdağlılar Derneği
1989-1991 Dönemi
Yönetim Kurulu Üyeleri**

Prof. Dr. Esat Erenoğlu
Başkan

Selahattin Hacıoğlu
2. Başkan

Yılmaz Karaca
Genel Sekreter

Arif Hıncal
Mali Sekreter

Ali Yurtkılı
Üye

Haluk Çarçın
Üye

Necmet Çelikkaya
Üye

Emin Söğüt
Üye

Uğur Şahin
Üye

**Emirdağlılar Derneği 1991-1993 Dönemi
Yönetim Kurulu Üyeleri**

Ata Erenoğlu
Başkan

Yılmaz Karaca
2. Başkan

Nail Nettekaya
Genel Sekreter

Haluk Çarçın
Mali Sekreter

Nevzat Altın
Üye

Ali Yurtkılı
Üye

Uğur Şahin
Üye

Emin Söğüt
Üye

Ceyhan Çelikkaya
Üye

**Emirdağlılar Derneği 1993-1995 Dönemi
Yönetim Kurulu Üyeleri**

Yılmaz Karaca
Başkan

İlhan Önel
2. Başkan

Yılmaz Karaca
Genel Sekreter

Arif Hıncal
Mali Sekreter

Emin Söğüt
Üye

Metin Karaca
Üye

Mustafa Karaca
Üye

Uğur Şahin
Üye

Haluk Çarçın
Üye

YÖNETİM KURULU ÜYELERİMİZ 1. DÖNEM

Safa HALAC
(Vakıf Başkanı-Doktor)
Dahiliye uzmanı,
İDDY Hastanesi başhekim,
evli,iki çocuklu
Bu vakıfı yaşatam diyor.

Sebahaddin SARI
(Başkan Yardımcısı)
Eskişehir il Sayış-
Madenleri ve İstatistik
Müdürü evli,iki çocuklu
Her Emeğinizi ödün-
dürüyor diyor.

Özcan ÖZGÜR
(Başkan Yardımcısı)
İktisadi ve İdari Bilimler
Fakültesi Öğretim Üyesi
Evli,iki çocuklu
Bu vakıfı yaşatam diyor.

Fikret AKIN
(Başkan Yardımcısı)
Fen Bilimleri Fakültesi
Öğretim Üyesi
Evli,iki çocuklu
Bu vakıfı yaşatam diyor.

Rasit EMEL
(Genel Sekreter)
Vakıf Başkanı
Müdürü evli,iki çocuklu
Bu vakıfı yaşatam diyor.

İhsan AVCI
(Vakıf Saymanı)
Mühürhane, evli,iki çocuklu
Her Emeğinizi ödün-
dürüyor diyor.

Ali ÇIRAKLI
(Yönetim Kurulu Üyesi)
Sarıyıldız Aile
Mühürhane, evli,iki çocuklu
Bu vakıfı yaşatam diyor.

Ahmet KARAR
(Yönetim Kurulu Üyesi)
İktisadi ve İdari Bilimler
Fakültesi Öğretim Üyesi
Evli,iki çocuklu
Bu vakıfı yaşatam diyor.

Nevzat ALTINEL
(Yönetim Kurulu Üyesi)
İktisadi ve İdari Bilimler
Fakültesi Öğretim Üyesi
Evli,iki çocuklu
Bu vakıfı yaşatam diyor.

Mehmet ÖZTEKİN
(Yönetim Kurulu Üyesi)
Maden Mühürhane, evli,iki çocuklu
Her Emeğinizi ödün-
dürüyor diyor.

Gülendam ATAR
(Yönetim Kurulu Üyesi)
Maden Mühürhane, evli,iki çocuklu
Her Emeğinizi ödün-
dürüyor diyor.

Kemal DURAL
(Yönetim Kurulu Üyesi)
Maden Mühürhane, evli,iki çocuklu
Her Emeğinizi ödün-
dürüyor diyor.

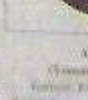
Ali SEVER
(Yönetim Kurulu Üyesi)
Maden Mühürhane, evli,iki çocuklu
Her Emeğinizi ödün-
dürüyor diyor.

Osman ÖZGÜRLÜ
(Yönetim Kurulu Üyesi)
Maden Mühürhane, evli,iki çocuklu
Her Emeğinizi ödün-
dürüyor diyor.

Cihat YAVUZ
(Yönetim Kurulu Üyesi)
Maden Mühürhane, evli,iki çocuklu
Her Emeğinizi ödün-
dürüyor diyor.

Gürler KOCALIK
(Yönetim Kurulu Üyesi)
Maden Mühürhane, evli,iki çocuklu
Her Emeğinizi ödün-
dürüyor diyor.

YÖNETİM KURULU ÜYELERİMİZ 2. DÖNEM

SABAHATTİN SARI
İS TEL : 230 77 04
EV : 230 76 52
CEP : 0532 422 00 29

Ali ÇIRAKLI
İS TEL : 230 76 04
EV : 230 76 52
CEP : 0532 422 00 29

GÜLENDAM ATAR
EV : 230 76 52

TEKİN ÖNAL
İS TEL : 230 76 04
EV : 230 76 52
CEP : 0532 422 00 29

MEHMET TEKE
İS TEL : 230 76 04
EV : 230 76 52
CEP : 0532 422 00 29

TEKİN AY
İS TEL : 230 76 04
EV : 230 76 52
CEP : 0532 422 00 29

SABAN BEYİK
İS TEL : 230 76 04
EV : 230 76 52

SULTAN HAYR
EV : 230 76 52

İZZET KÖKSAL
İS TEL : 230 76 04
EV : 230 76 52
CEP : 0532 422 00 29

GÜRKAN KOCAR
İS TEL : 230 76 04
EV : 230 76 52
CEP : 0532 422 00 29

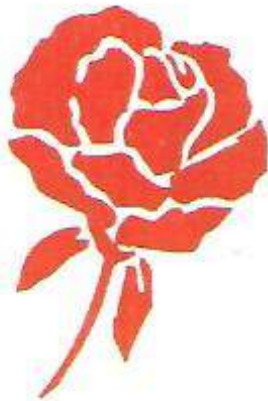
OSMAN ÖZGÜRLÜ
İS TEL : 230 76 04
EV : 230 76 52
CEP : 0532 422 00 29

İBRAHİM AYCI
İS TEL : 230 76 04
EV : 230 76 52
CEP : 0532 422 00 29

NECMİ ÖNER
İS TEL : 230 76 04
EV : 230 76 52
CEP : 0532 422 00 29

Gül

Kuyumcusu

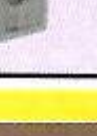
HER NEV'İ KUYUMCU ÇEŞİTLERİ BULUNUR
SİPARİŞ KABUL EDİLİR.

Zeki Gül ve Oğulları

Merkez : Kuyumcular Çarşısı No: 35 - Tel: 0 (222) 234 39 73
Şube : Kuyumcular Çarşısı No: 10 - Tel: 0 (222) 232 24 22

ESKİŞEHİR

YÖNETİM KURULU ÜYELERİMİZ 3. DÖNEM

 Özgür ÖZGÜR (Başkan) Ünvanı: Etiler Çarşısı Dış Tic. Etiler 54/56 Etiler 54/56 Tel: 41 42 227 75 76	 Hakan AKIN (Başkan Yardımcısı) Ünvanı: Etiler Çarşısı Dış Tic. Etiler 54/56 Etiler 54/56 Tel: 41 42 227 75 76
 Erdem KESKİNER (Başkan Yardımcısı) Ünvanı: Okul Müdürü Etiler 54/56 Tel: 41 42 227 75 76	 Ekrem AKIN (Başkan Yardımcısı) Ünvanı: Okul Müdürü Etiler 54/56 Tel: 41 42 227 75 76
 Ali ÇIRAKLI (Sayman) Ünvanı: Etiler (Müdür) Etiler 54/56 Tel: 41 42 227 75 76	 Rıza BACCI (Genel Sekreter) Ünvanı: Müdür Etiler 54/56 Tel: 41 42 227 75 76
 İsmet GÜLER (Üye) Ünvanı: Avukat Etiler 54/56 Tel: 41 42 227 75 76	 Yılmaz İNVER (Üye) Ünvanı: Yatırımcı Etiler 54/56 Tel: 41 42 227 75 76
 Melih ÖZTEKİN (Üye) Ünvanı: İşadamın Etiler 54/56 Tel: 41 42 227 75 76	 Hasan SEZER (Üye) Ünvanı: İşadamın Etiler 54/56 Tel: 41 42 227 75 76
 İsmail AKTAŞ (Üye) Ünvanı: İşadamın Etiler 54/56 Tel: 41 42 227 75 76	 Tahir ÜSKÜDAR (Üye) Ünvanı: İşadamın Etiler 54/56 Tel: 41 42 227 75 76
 Orhan ÖZKIR (Üye) Ünvanı: İşadamın Etiler 54/56 Tel: 41 42 227 75 76	 İzzet ASLAN (Üye) Ünvanı: İşadamın Etiler 54/56 Tel: 41 42 227 75 76
 Fikret ERİCİ (Denetçi) Ünvanı: İşadamın Etiler 54/56 Tel: 41 42 227 75 76	 Osman ÖZGÜRLÜ (Denetçi) Ünvanı: Yatırımcı Etiler 54/56 Tel: 41 42 227 75 76

YÖNETİM KURULU ÜYELERİMİZ 4. DÖNEM

 Rıza BACCI (Başkan Yardımcısı)	 Ekrem AKIN (Başkan Yardımcısı)	 Özcan ÖZGÜR Başkan	 Tahir ÜSKÜDAR Başkan Yardımcısı	 Ali ÇIRAKLI Başkan Yardımcısı
 Dr. Murat KARACASU Ön. Sek.	 Hakan AKSOY Muhasep	 Lütfi İhsan DAĞ Üye	 Şuayr Üye	
 Ö. Osman ÖZGÜR Üye	 İsmail AKTAŞ Üye	 İsmailhan ÇELİK Üye	 Osman ÖZGÜRLÜ Üye	
 Fikret ERİCİ Üye	 Lütfi İhsan DAĞ Başkan	 Ali ÇIRAKLI Üye		

Yeni Denetim Kurulu

Hayati CUMHURKAYA

Butik

HAYATI

Uzun Çarşı No: 52-60 EMİRDAĞ
Tel: (0.272) 441 36 52 Fax: 441 42 44

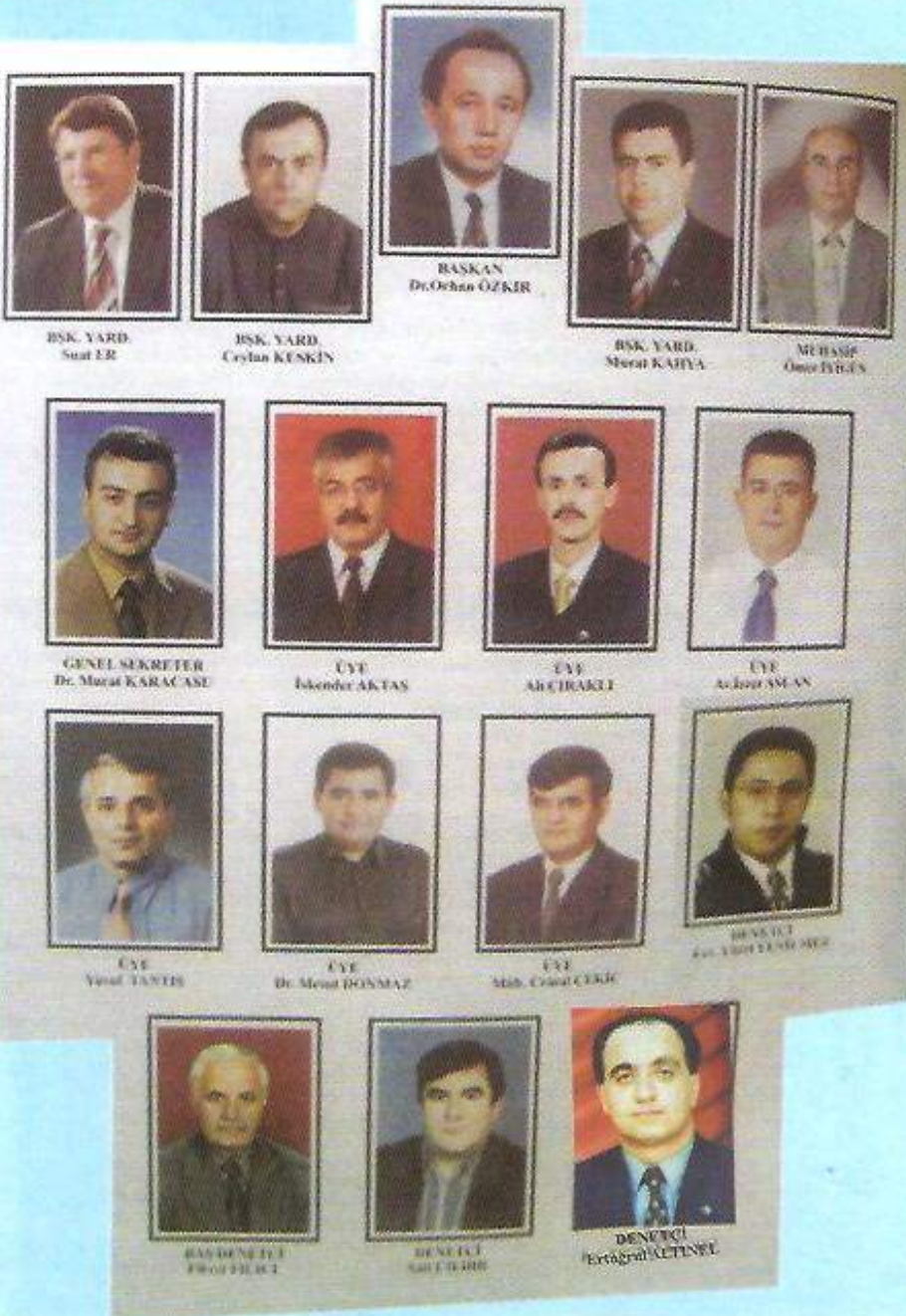
TEŞEKKÜR

EMİRDAĞLILAR DERNEĞİ VE EMİRDAĞLILAR VAKFI'NIN KURULUP BU GÜNLERE GELMESİNDE EMEĞİ GEÇENLERE, EMİRDAĞ DERGİSİNİN BU GÜNE KADAR ÇIKARILMASINDA YARDIMCI OLAN VE YAZILARIYLA DESTEK VERENLERE, REKLAM VEREREK MADDİ FİNANSMAN SAĞLAYANLARA, HER YIL DÜZENLEDİĞİMİZ VE GELENEKSEL HALE GETİRDİĞİMİZ "GELENEKSEL EMİRDAĞLILAR GECESİ"NE KATILANLARA, BU GECELERİ GERÇEKLEŞTİRENLERE, MADDİ MANEVİ DESTEK VERENLERE, VAKFIMIZA HER ZAMAN YARDIMCI OLAN İDARİ VE MÜLKİ ERKANA, ÖZELLİKLE DE KARŞILIKSIZ EĞİTİM BURSUSU VEREREK EMİRDAĞ GENÇLİĞİNİN ÜNİVERSİTE EĞİTİMİNE KATKIDA BULUNAN YARDIMSEVER HEMŞEHRİLERİMİZE, YİNE GENÇLERİMİZİ ÜNİVERSİTEYE HAZIRLAYAN ÖZEL DERSHANE SAHİPLERİNE, AİDATLARINI ÖDEYEREK VAKFIMIZA DESTEK VERENLERE, HER ZAMAN MADDİ VE MANEVİ DESTEKLERİNİ ESİRGEMEYEN BİZE HER ZAMAN YOL GÖSTERİCİ OLAN HERKESE SONSUZ TEŞEKKÜR EDER, İLGİ VE DESTEKLERİNİN ARTARAK DEVAMINI BEKLER, SAYGILAR SUNARIZ.

EMİRDAĞLILAR VAKFI

BUGÜNKÜ YÖNETİM

KURULUMUZ

ODA BAŞKANLARIMIZDAN

Biyografi

“Afyon ili, Emirdağ ilçesi, Çiftlik Köyü’nde 1956 yılında doğdum. Evli ve 4 çocuk babasıyım. Askerliğimi bitirip geldikten sonra Eskişehir’de ticari hayata atıldım. Ticaretin çeşitli kollarında faaliyet gösterdim. Sonunda kendime en uygun gördüğüm ticari dolmuş taksi alarak bu işe başladım. Çevremde de sevilen, sayılan birisi olarak Şoförler ve Otomobilciler Odası Yönetim Kurulu’na girdim. Burada daha sonra 2. başkanlığa ve 2006 yılında başkanlığa seçildim. Halen bu görevi sürdürmekteyim.

Şoförler Odası dışında 1987 yılında Eskişehir Esnaf ve Sanatkârlar Kredi ve Kefalet Kooperatifi Denetim Kuruluna, bir süre sonra da kooperatifin yönetim kurulu üyeliğine seçildim. 2000 yılında ise kooperatif yönetim kurulu başkanlığına getirildim. 2007 yılında yapılan seçimlerde başkanlığa tekrar seçildim. Şu anda hem Şoförler ve Otomobilciler Odası Başkanlığı, hem de Esnaf

ve Sanatkarlar Kredi ve Tarım Kooperatifi Başkanlığını yürütmekteyim. 2004 yılından beri de Emirdağlılar Sosyal Dayanışma, Kültür ve Eğitim Vakfı yönetiminde de görev yapmaktayım.”

SUAT ER
Başkan

İçindeki çalışma azmiyle ticari ve sosyal hayatındaki aktif bir kişiliğe sahip olan Suat ER'in kapısı her zaman herkese, açıktır. Hiçbir zaman **"HAYIR"** sözünü kullanmaz. Elinden geldiğince herkese özellikle hemşehrilerimize yardımcı olmaya çalışır. Yüzü sürekli güler. Onu her zaman güler yüzlü olarak görürsünüz. Kimse onu asık suratlı olarak görmemiştir. İş disiplini her şeyin üstünde tutar. Onun ilkesi "Başarmak için çalışması"dır.

Emirdağ dergisi olarak biz de Sayın Suat ER'c görevlerinde üstün başarılar dileriz.

MEKTUP KÖŞESİ

Sayın Başkan,
12 Mayıs'ta
düzenlediğiniz "Emirdağ
Gecesi" için nazik davetinizi
aldım. Bendeniz tam olmasa da
nısıf Emirdağlı'yım. Bundan
kırk küsur yıl önce, orada, üç
yıl süre ile görev yaptım.
Emirdağ'ı ve Emirdağlı'ları
sevdim. Kadim dostlarım,
ihvanlarım oldu. Öz be öz
olmasa da fahri hemşeriniz
sayılırım.

Vakfın düzenlediği gecede
 aranızda bulunmayı çok
 isterdim. Beni tanıyanlar
 olmasa da; benden sonra zuhur
 etmiş genç kuşakları
 tanımasam da orada olmak;
 Eskişehir'e taşıdığınız Emirdağ
 havasını koklamak isterdim.
 Seksenleri aşan yaşımla

[illegible]

Fazıl BAYRAKTAR
Emekli General

itibariyle bu nazik davetinize
icabet edemeyeceğim için
umarım beni mazur görürsünüz.

Hatırlanmak güzel şey.
Sizlerin de hatırlayanlarımız çok
olur inşallah. Demek oluyor ki,
kırk küsur yılın hatıralarını
bellegimin labirentlerinde
boşuna muhafaza etmemişim.
Sıcak, güzel, riyasız hatıralar.
Yâd edilmeye değer hatıralar.

Nazik hatırlayışınız için
teşekkürlerimi, onuncu yılını
idrak eden vakfınız için iyi
temennilerimi sunar tahassüsle
gözlerinizi öperim.

Şahsınızda Emirdağlı
hemşehrilerime kırk yılı biriken
özlem ve muhabbeti ile
selamlar

AL FADİME'M EFSANESİ

AL FADİME'M

**Al Fadime'm, bal Fadime'm
Yanakları gül Fadime'm,
Uyan uyan sabah oldu,
Namazını kıl Fadime'm.**

**Evimizin önü yoldur,
Yoldan geçen karakoldur.
Kurban olam nazlı gelin,
Gel testini bizde doldur.**

**Evimizin ardı kepir,
Atlı geçer güpür güpür.
Kurban olam sarı gelin,
Gel de odamızı süpür.**

**Al Fadime'm suya gider,
Eloğluna çalım eder.
Çalım etme sarı mayam,
Ben cahilim, aklım gider.**

**Sarı gelin Gürcü müsün?
Şu yaylanın burcu musun?
Kurban olam allı gelin,
Sen kötünün harcı mısın?**

**Koyun yola dizilirdi,
Bağlı ipler çözülürdü.
Akrazımış gavur oğlan,
Namazını kıl Fadime'm.**

**Fadime'yi doru taya
bindirdim,**

**Bindirdim de Emirdağ
kazasında indirdim.**

**Gelin arkadaşlar yanıma
gelin,**

**Ben de gül Fadime'mi
elimden**

Aldırdım.

Yıllardır söylenir durur...

Yıllardır da hikayesi anlatılır bu türkünün. Artık sadece Emirdağlıların değil, türkü seven herkesin dilinde bayraklaşan **Al Fadime'm** türküsünün kahramanları kimlerdir? Yaşadıkları olay nedir?

Sonları ne olmuştur? Bu ve benzeri soruların cevapları farklı zamanlarda, farklı insanların açıklamaları, hikayeleri, anlatımları ile cevaplanmaya çalışılmış; özde türkü benimsenmiş, önemsenmiştir.

Ben burada **Efe Kadir** ile **Al Fadime'nin** aşk destanlarını yazmayacağım. Çünkü; onlar türkü dizeleriyle aşk destanlarını zaten yazmışlardır. Nitekim bu nev'i olayların illa da hikaye ya da roman şeklinde okuyucuya aktarılması şart olmadığı gibi **Fadime** ile **Efe Kadir'in** bizlere bıraktıkları türkü dizeleri, altmış yıldan beri, bu aşkın masumiyetini, güzelliğini ve unutulmazlığını muhafaza etmektedir ve **Morcalı Aşireti'nden** bu iki gencin dudaklarından dökülen aşk dizeleri efsaneleşmiştir.

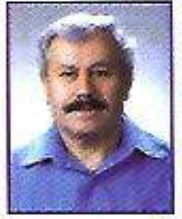
Tesadüfen dükkana gelen **Al Fadime'nin** Avustralya'da yaşayan kızı **Leman Bostan'la** yaptığım sohbet sonucu aşağıdaki yazıyı yazdım. Böylece **Al Fadime** efsanesinin kahramanlarından birinin öz kızının bakış açısıyla gerçekleri siz okurlarımızla paylaşmak istedim.

Al Fadime; Emirdağ Sağırlı Köyü'ndendir. Emirdağ Cevizli (Konara) Köyü'nden **Efe Kadir** namıyla maruf **Kadir Kılci** isimli delikanlı ile **Al Fadime** birbirlerini severler. Bu köyler o zaman Bayat'a bağlıdır. Her ikisi de **Morcalı Aşireti'ne** mensuplardır.

Bu aşk serüveni bundan altmış yıl önce yaşanmıştır. Ama hâlâ türkü dünyasında canlılığını korumaktadır ve bu uğurda meşhur olanlar, paralar kazananlar olmuştur. Esefle söylüyorum ki, olayın baş kahramanı **Efe Kadir'in** kim olduğu tam bilinmemektedir. Bu güzel türkülerin hangi yörede, hangi doğada dile getirildiği araştırılmamış hatta merak konusu bile olmamıştır.

Efe Kadir, Al Fadime'yi ailesinden o günün törelerine uygun bir şekilde istetir, kızı vermezler. Bunun üzerine kaçırmaya karar verir. İki genç sevgili kaçarlar. Ancak; **Fadime'nin** dayıları o günün **Morcalı**

"AL
FADİME'M
BAL
FADİME'M
YANAKLARI
GÜL
FADİME'M"

Burhanettin ÇİL

AL FADİME'M EFSANESİ

Kolu'nda adı sanı anılan, gözü kara, efemsi kişilerdir. İyi niyetle yola çıkan genç aşıkların bu küçücük aşk kervanını yakalamaya çıkarlar. Zira olayı hazmedemezler. Aşka, sevgiyce, gönül sesine kulak veren yoktur. Sözde namuslarını kurtaracaklarını düşünürler. Oysa; **Fadime, Efe Kadir**'in helali olacaktır.

Çok geçmez, sıkı takip sonucu genç aşıkları Emirdağ merkezinde yakalattılar.

Sorgu hakimi, yaşının küçüklüğü nedeniyle Al Fadime'yi ailesine teslim eder. Efe Kadir de cezaevine gönderilir. Bir süre sonra Al Fadime de ailesinin baskısıyla kendi köyünden Musa Bostan, nam-ı diğer Kara Musa isimli şahıs ile evlendirilir. Fadime'si elinden alınan Efe Kadir dokuz ay mahkumiyetten sonra tahliye olur ve köyüne döner.

Güzün atılan tohumlar, hasata dönüşmüş, haşhaş çizimi, arpa buğday biçimi gelmiştir. Morcalı Aşireti tamamıyla arazide, doğadadır. Haşhaş kozasına atılan çizgi bıçağının ağılattığı kazağı görenler, koyun güden çobanlar, koyundan süt sağan gelinler Efe Kadir'in türkülerini mırıldanmaya başlamışlardır artık. Tırpancılar işe başlamış, rüzgarla kelle döğen ak buğday başakları, poşulu tırpancılara teslim olmuştur. Dönüm başı(evlekbaşı) yapıp tırpanını "bileği taş'yla bileyen tırpancılar nefes buldukça Efe Kadir'in hapishanede dokuz ay boyunca Fadime'sine yaktığı türkülerini çığırırmaktadırlar.

Türkünün sözlerinden de anlaşılacağı üzere; Efe Kadir, türkülerini Fadime'si elinden alındıktan sonraki dönemlerde yakmıştır. Türkülerinde Fadime'sine duyduğu sevdâ, ayrılığın acısı nakış nakış işlenmiştir.

Bu arada Fadime'nin Kara Musa ile olan evliliğinden altı çocuğu olmuştur: Güleser-Şcriban isimli ikizleri, Mustafa, Leman, Rasime ve Ali Osman...

Üçüncü çocuğu olan Mustafa, yıldırım düşmesi sonucu vefat etmiş olup diğer beş kardeş hayattadır.

Morcalı Aşireti'nde benimle söyleşi yapacak yaşlıları bulabileceğimden pek emin olmadığım için uzunca bir süredir gidememiştim. Türkümüzle ilgili araştırmam bugünlere nasip oldu. İki gencin türkülerine gelince, Afyon vilayetimiz ve Emirdağımız insanının kültürel ilgisizliklerinden olacak ki, bu ve buna benzer nice türkü ve ağıtlarımız başkaca hüviyetler altında okunmakta, okutulmakta ve dinlenmektedir. Yaşadıkları aşk türküye dökülen ve tüm sevdaları türkü sözleriyle anlatılan Fadime isimli kız ile Efe Kadir namıyla maruf iki gencin yanan gönüllerinden dökülen sevgi sözcükleri sarışın, pembe yanaklı, sırma saçlı, usulca boylu, ceylan bakışlı Fadime kıza, *Al Fadime* ünvanını kazandırmıştır.

Morcalı Aşireti'nde ata binme, cirit oynama, lacivert urba giyme, Ege'de, Manisa yöresinde olduğu gibi kasket üzerine poşu dolayıp Emirdağ'a, Yukarı Maçaklı, Aşağı Maçaklı köylerinden (Çaybelenler) geçip Özburun Değirmen deresinden Bolvadin'e inmek, vilayete gitmek disiplin gösterilen şeyler idi.

Bilhassa Gerek Köroğlu Beli'ne vardığımızda, gerek Bolvadin istikametinden seyir ederken Morcalı Kolu dolayısıyla Efe Kadir-Al Fadime aklıma gelir. Sağırılı-Cevizli (Konara) köylerine başımı çevirip doyasıya seyir etmek isterim. Emirdağ'ın Morcalı Aşireti'ne ait tüm köylerini çok iyi bilirim. Oralarda tabiat halî güzel ve bakirdir. Fadimeleri, Efe Kadirleri ve sevgileri çiğdem çiçekleri gibi, tabiat ana gibi güzeldir.

Fadime Bostan'ın kızı Leman'ı kuyumcu dükkanına getiren ve bu söyleşiyi yapmamı sağlayan Morcalı, Aşiret; İmrâlı Köyü'nden arkadaşım Tatoğlu Mehmet Yeler, Mevlüt Yeler ile Leman Bostan 'a çok teşekkür ederim.

TOPACIMI İSTERİM

Tahta okul çantalarımızı, o zaman oldukça bol olan oyun alanlarından birisinin ortasına yığar, topaclarımızla('ayı' derdik) iplerini sakladığımız bir yerlerden çıkarır, hava kararınca kadar çevirir, çevirirdik. Topacı olmayan arkadaşlarımız ertesi gün okulda şikayetçi olurlar, her nedense yasak olan bu meşgalemizi öğretmenimiz tek tek cebimizden bizzat çıkarır ve okul müdürüne teslim ederdi. Avuçlarımıza iki cetvel vurmaya da unutmazdı.

Bakkallarda bir sandığın içerisinde satılan topaclar genelde 'kabaralı' ve etrafı pembe, yeşil, sarı boyalı olurdu. Amca ve ağabeylerinden ilgi gören şanslılarımız bu kabaları söktürür, yerine sivri bir çivi çaktırırdı.

Topaç çevirmek hüner isterdi. Deneme, yanılma yoluyla bir hayli uğraşır ve gerekli yeteneği kazandıktan sonra, yerde dönmekte olan topacı, orta ve işaret parmaklarımızı kullanarak, hoop, avucumuza alıverirdik. Açık ve teknoloji kokusundan uzak, temiz havada yüzlerce kez çevirmek için fırlattığımız topaç sayesinde kol kaslarımız herhalde kuvvetlenirdi.

Çarşamba ve cumartesi öğle sonları, pazarları da tümünden okul olmadığından, topaç, uçurtma, misket (buna da 'bilya' derdik) ve çember, bizim kopmaz parçalarımızdı. Açık havadaki bu hareketlilik yediğimiz besinleri sağlıklı bir şekilde vücudumuza yaktırır, senede bir okulda yapılan aşılar sayesinde (o gün okuldan kaçmazsak) yatağa düşmezdik.

Araçları dokuz yassı, yuvarlak kiremit ve bir toptan oluşan, iki küme halinde oynadığımız oyunun adı önceleri 'gomünist' idi. Rakip takım, topla devirdiği kiremitleri tekrar üst üste koyduğunda, "Yaşasın gomüniiiiiiiiist!" diye bağırırdı. Borda kapılı evimiz Bolvadin Caddesi üzerindeydi (hoş, şimdi yerinde anamın, 'gâvurcular bakınca şapkası düşsün,' diye tam 2 trilyon harcadığı; ama hâlâ bitmeyen apartman var.) ve Said-î Nursî su deposuna zikire giderken oradan geçirdi. Bir gün oyunumuzu gözlemlemiş,

çıkardığımız sevinç çığlıklarını duymuş. Bizleri Çağırdı : "Bu oyunun adı cumhuriyettir." demişti. Ondan sonra biz, "Yaşasın! Cumhuriyeect!" diye bağırır olmuştuk.

Bazen renkli kağıt, çoğu kez de gazete kağıdından, yapıştırıcı olarak hamur kullanılmış uçurtmalar, rengarenk ipliklerimizin elverdiği oranda gökyüzüne süzülürken, bazen yumurtalı, bazen haşhaş yağlı, bazen da şekerli dürümümüzü ısırdık, ve doymak bilmezdik; yanaklarımız pancar pancar yanardı...

Günümüz çocukları topacı kitap ve dergilerden tanıyor. Öğrenciler, "Öğretmenim, Hasan misket oynuyor; dersini yapmıyor." diye şikayet almıyor. Kaç bahar, kaç sonbahar geçti; gökyüzünde bir tek uçurtma göremedik. Birinci sınıf çocuğu, 'Çetin, çember çevir.' fişine yapıştırılmış, sadece çember çeviren çocuğa ait zannediyor çemberi ve aslını hiç görmedi; göremeyecek de...

Günümüz çocuğunun daracık odalarda oynayabileceği oyuncakları var, ağırbaşlı.

Günümüz çocuğunun bir koltuğa tüneyip saatlerce başını üzerine eğdiği tetrisleri var.

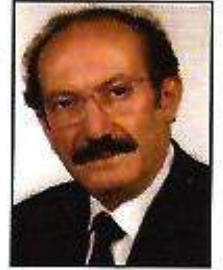
Günümüz çocuğunun, babasının, anasının içtiği sigaranın dumanları arasında da oynayabileceği atarileri var.

Günümüz çocuğunun, kendisini dört duvar arasında oynayabilme olanağı sağlayan zengin ana, babaları var.

Günümüz çocuğunun yediği pek çok besin değeri yüksek yiyeceği var ama yanakları pancar pancar yanmıyor.

Ve günümüz çocuğunun bol doktoru, bol ilacı var. Onun için topaca, miskete, çembere, uçurtmaya hiç mi hiç ihtiyacı yok(!).

Ama ben, topacımı isterim...

Yüksel ÖNAÇAN
- Funda'ya -

VAKFIMIZA SAHİP ÇIKALIM.
VAKFIMIZI YAŞATALIM.

ODA BAŞKANLARIMIZDAN*Biyografi*

1957 yılında Emirdağ'ın Toklucak köyünde doğdum. İlkokul mezunuyum. İlkokulu köyde

Okudum. Öğretmenim Frol Sarier'di. Rahmetli babamı 5 yaşında kaybettim. Ailemin 5 çocuğundan biriyim ve en küçükleriyim. 1969 yılında Eskişehir'e göç ettik. Rahmetli anam bizi Eskişehir'e getirdi. Belki şehirde bir zanaat sahibi olurlar diye çeşitli yerlerde çalıştırdıktan sonra mobilyacılığı seçti ve mobilya çıraklığından ustalığa geçtim. Kendi atölyemi iki ortak açtık.

1979 yılında askerden gelince de aynı yıl evlendim. Biri erkek, biri kız 2 çocuk babasıyım. Mutlu bir yuvam var. Ticari hayatımda inişli çıkışlı günler geçirdim. İlk cemiyetçiliğim 1980 yılında Marangozlar Derneği'yle başladı. Şimdi başkanı bulunduğum kurumda 1980 yılından bu yana sosyal faaliyetlerde bulundum, halen de içindeyim. Amatör spor kulüplerinde yöneticilik yaptım. 1993 yılında tekrar Mobilyacılar Odası'na yönetim kuruluna seçildim. 2002 yılında başkan vekili, 2005 yılında da oda başkanı oldum. 2004 yılında Esnaf Kefalet Kooperatifi yönetim kurulu üyesi oldum. Halen bu göreve devam etmekteyim.

M. Mobilyacılar Odası'nın 670 üyesi bulunuyor. Tüm hemşehrilerime saygılarımı sunuyorum. Üyelerimize hizmet vermeye çalışıyorum.

Resmi makamlarda biz oda yönetimi olarak üyelerimizin kamuyla olan ilişkilerini kolaylaştırıcı rol oynuyoruz. Topluma hizmet vermek ayrıca bizim için de bir onur oluyor. Bir Emirdağlı olarak sivil toplum örgütlerinde görev almamız tüm Emirdağlı hemşehrilerimizin gurur kaynağı oluyor. Odamızda mobilya fuarları düzenliyoruz. Çeşitli etkinlikler yapıyor, yurt içi ve yurt dışı fuarlara üyelerimizi götürüyoruz. Elimizden gelen hizmeti yapmaya çalışıyoruz. Üyelerimizin bilgilerini ve görgülerini artırmak için çeşitli etkinlikler yapıyoruz. Ben onun için Emirdağlıların her kademede görev almalarını çok isteyenlerdenim. Yeter ki bu birlikteliği hep sağlayalım. Emirdağlılar Vakfı'na sahip çıkalım. Vakıf yöneticilerine yardımcı olalım. Birimiz hepimiz için, hepimiz birimiz için mantığı ile hareket edersek daha iyi yerlerde hemşehrilerimizi temsil etme olanağını buluruz.

Bana vakfımızın çıkardığı bu dergide kendimi tanıtmaya fırsatı verdiğiniz için başta Vakıf Başkanımız Sayın Dr. Orhan ÖZKIR Bey'e ve değerli yönetim kuruluna teşekkür eder, tüm Emirdağlı hemşehrilerime saygılarımı sunarım.

Recep YILDIZ
Marangozlar ve Mob.
Odası Başkanı

EMİRDAĞ VE KÖYLÜLER DERNEĞİ

Derneklerin kuruluş amacı olarak ortak noktaları olan insanların bir araya gelerek birliktelik yapmaları, sorunların birbirlerine destek olması gereken her türlü faaliyetlerde birlik olup güç teşviki ile ortak hareket ederek amaçlara ulaşmayı daha kolaylaştırıp yardımlaşmayı daha organize bir şekilde bir şeyler yapma işidir. Biz Emirdağ ve Köylüleri Derneği olarak 08.05.1998'e kadar vakfımız olmasına rağmen toplumumuzun her kesimini kucaklamakta güçlük çektiğini düşünerek o zamanki rahmetle andığımız ALİ OSMAN CİVELEK hemşehrimizin başkanlığında kurucu üyeler KEMAL YILMAZ, YUSUF ÇOBAN, YUSUF YANTIŞ, YILMAZ UZUNER, NUSRET DÖNMEZ ve HALİL ORAN hemşehrilerimiz Emirdağ ve Köylüleri Sosyal Dayanışma adı altında derneğimizi kurmuşlardır. Çabalarından dolayı hepsine minnet borcumuz olduğunu bildirmek isterim. Eskişehir'de 100.000 Emirdağlı yaşadığını düşünürsek gerçekten vakfımıza ve derneğimize büyük görevler düştüğüne inanıyorum. Bizim halkımız genel olarak cefakar, mücadeleci, çok çalışkan insanlardır. Çoğumuz Eskişehir'e işsizlikten, fakirlikten gelmişiz; ama şu anda Eskişehir'deki Emirdağlıların durumuna şöyle bir bakarsak maddi ve manevi yönden büyük bir nüfus gücü olduğunu göreceğiz. Hemen hemen Eskişehir'in lokomotifinin Emirdağlıların olduğunu görmekteyiz. Örneğin; sanayide, pazarcılıkta, ticarete, yük ve insan taşımacılığında, bürokrasi ve her türlü sektörde mutlaka bir Emirdağlı vardır ve fonksiyonları yüksektir. Bunlar çalışmaların meyvesidir. Bunlarla gurur duyuyoruz. Kuruluşumuzdan bu yana 6. kongremizi yapmış bulunmaktayız. Derneğimize her kongrede seçilen yönetim tek aday olarak çıkarak herkes elinden geldiği kadar hizmet aşkıyla görev almış ve bu görevi başarıyla yerine getirmiştir. Görev yapan başkanlarımız ve yönetim kurulları bir sonraki yönetim kuruluna görevi devretmiştir. Bunlar sırasıyla merhum ALİ OSMAN CİVELEK, İLYAS SİLİNDİR, YUSUF TANTIŞ, SALİH TELKIRAN, ADNAN KARAMANLI ve en son seçilen MESUT ULUSOY göreve gelmiştir. Şimdiye kadar geçmiş yönetimlerimiz yoksul ailelere yardım, iftar yemekleri, cenazelere ve düğünlere katılıp hasta ziyaretleri gibi güzel hizmetler yapmışlardır. Bundan sonra da aynı hizmetler devam edecektir. Yönetimdeki arkadaşlarımla, Allah'ın izniyle, üyelerimizle birlikte bütün halkımıza pek çok hizmet vereceğimize inanıyorum. Gücümüzü sonuna kadar zorlayarak her türlü imkanlarımızı halka hizmet etmek için harcayacağımıza inanıyor, bütün halkımıza saygılar sunuyor, birliğimizi ve kardeşliğimizi pekiştirerek mutlu yarınlar diliyorum. Saygılarımla...

Mesut ULUSOY
Emirdağ Köylüleri
Derneği Başkanı

EMİRDAĞLILARDA SOSYAL DAYANIŞMA VE SİVİL TOPLUM KURULUŞU ANLAYIŞI

Emirdağ, içerisinde yaşayanlarıyla son yıllara kadar örf ve âdetlerini korumuş güzel bir Türkmen kenti. Emirdağlılar da akıncı geleneğin etkisiyle tüm dünyaya yayılmış güzel Türk insanlarıdır.

Bugün kümeli olarak Eskişehir, ve Brüksel olmak üzere İstanbul, Ankara, İzmir, Antalya ve diğer illerde yaşamaktadırlar. Bu şehirlerin yanı sıra Avrupa'ya ABD ve Avustralya'ya kadar dağılmışlardır.

Hemşehrilerimiz karakter itibariyle lider ruha sahip olduklarından, ilimde, bürokraside, ticarete ve diğer alanlarda ferdi başarılar sağlayarak işlerinde lider olmuşlardır. Eskiden beri Emirdağ' da toplum yararına yapılan işlerde de içimizde sevilen ve sayılan bir önder çıkar, arkadaşlarını etrafına toplar, gereken her işi en kısa zamanda yaparlardı. Bunun en güzel birkaç örneğini şöyle sıralayabiliriz: Askeri okul, yayla suyu projesi, Emirdağ Yüksekokulu (öncesi halı fabrikası) en son örneği ise trilyonları bulan huzurevidir. Ayrıca Eskişehir'de üyesi hayli kalabalık olan Motorlu Taşıyıcılar Koop (İzzet Köksal), Esnaf ve Sanatkarlar Odası, Şoförler Odası(Suat Er), Muhasebeciler Odası (İlker Özokçu), Eczacılar Odası (Mukaddes Harmancı), Pazarcılar Odası(Naci Şahin), Gazeteciler Cemiyeti (Yılmaz Karaca) gibi birçok sivil toplum örgütü başkanları Emirdağlı'dır. Ayrıca Eskişehir'de 9 mahalle muhtarı hemşehrimizdir. Bunun yanı sıra siyasi partilerimizin başkanları olsun yöneticileri olsun muhakkak içlerinde hemşehrilerimiz bulunmaktadır.

Yukarıda sözü edilen sosyal dayanışma hareketlerinin devamlılığını sağlamak, ferdi hareketlerden ziyade bundan böyle dernek, vakıf gibi sivil toplum örgütlerinin görevi olmuştur.

Değerli hemşehrimiz ve Anadolu Üniversitesi öğretim görevlisi Prof. Dr. Necdet Sağlam vakfımızın senedini hazırlarken, sosyal konuların yanı sıra vakfımızın ticaret dahil her türlü faaliyeti yapabilecek kabiliyete sahip olmasını isteyerek senedi düzenlemiştir. Bu bakımdan hemşehrilerimiz ne gibi bir faaliyet yapacaksa başkaca bir adres aramalarına lüzum yoktur. Nitekim derneğimizin

son başkanı Yılmaz Karaca da bu anlayıştan hareket ederek böyle bir birliktelik ve güç birliği adına derneği fesh ederek mal varlığı ile birlikte vakfımıza katılmıştır.

Vakfımız bugün 10 yaşındadır. Yeni okula gidiyor. Okuyacak, büyüyecek, sonunda kendinden beklenen faydayı Emirdağlılara sunacaktır. Bunun ilk şartı da tüm hemşehrilerimizin önyargısız vakfımıza sahip çıkması, yönetimlerine sevilen ve sayılan hemşehrilerimizi seçmesi, son olarak da maddi ve manevi desteklerini vakfın üzerinden eksik etmemeleri olacaktır.

Bu bağlamda hemşehrilerimizin sosyal kurum ve faaliyetlerine göz atacak olursak Eskişehir'deki Emirdağlı sivil toplum kuruluşlarının ilki:

* Emirdağlılar Sosyal Dayanışma Derneği; Kurucu Bşk Av. Musa Başer ile arkadaşları Mehmet Barlas, Cemal Koyuncu, Erol Sezer, Hilal Sağlam, Özcan Özgür, Ekrem Koca, Necdet Çelik ve Yılmaz Karaca tarafından 3.5.1987 tarihinde kurulmuş 26.7.1987 tarihinde resmileşmiştir. Sırasıyla başkanlıklarını: Mehmet Okutan (1988-89), Prof. Dr. Esat Erenoğlu (1989-91), Ata Erenoğlu (1991-93), Yılmaz Karaca(1993-25.12.1998 son) üstlenmişlerdir. ***Emirdağlar Sosyal Dayanışma, Kültür ve Eğitim Vakfı:** Kurucu üyelerden Mehmet Reşat Bağcı, İhsan Avcı, Fikret Akın, Elif Bağcı, Güllendam Atar, Emel Dokuzlar, Yüksel Yüksel, Ali Çıraklı, Osman Özgürlü, Prof. Dr. Necdet Sağlam, Kadir Poyraz, Musa Erdağ ile Sabahattin Sarı tarafından 12 Ocak 1997 tarihinde kurulmuş, 8 Mart 1997 tarihinde resmi gazetede ilan edilerek resmileşmiştir. Sırasıyla başkanlıklarını Dr. Safa Halaç (1997-99), Sabahattin Sarı (1999-2001), Özcan Özgür (2001-2005), Dr. Orhan Özkır (2005- devam) yapmışlardır.

Bu vakıftan önce Dr. Ünal Ayrancı ve Figen Emeksiz tarafından Aziziye Vakfı aynı tarihte kurulmuş, çok güzel bir çalışmayla hemşehrilerimiz arasında bir birliktelik sağlamış, vakfın ismini taşıyan bir dergi yayımlanmıştır. Maalesef şu an faaliyeti durmuş gibi görünüyor.

Reşat BAĞCI

EMİRDAĞ VAKFI 10. YIL ÖZEL SAYISI

Diğer kuruluşlara bakacak olursak, bildiğim kadarıyla Afyon'da, Antalya'da bir derneğimiz var. Bunun yanı sıra, derneksiz olarak her yıl hemşehrilerimizi bir araya toplayan illerimizin de İzmir, Aydın, İstanbul olduğunu biliyorum.

Yurtdışında ise biliyorsunuz EYAD (Emirdağ ve Çevresi Yardımlaşma Derneği) var. Şu an başkanlığını Metin Edeer'in deruhte ettiği, yanında cansiperane görev yapan Necati Şevik arkadaşımızın da yardımlarıyla son derece faydalı faaliyet ve yardımlar yaptığını bildiğim bir derneğimiz, yine "Brüksel'deki Emirdağlılar Vakfı" bulunmaktadır. Başkanlığını Şeref Duran'ın yaptığı bir vakıf. Bu vakıf da Avrupa'daki hemşehrilerimizin sosyal hayatlarını kolaylaştırıcı çok güzel faaliyet ve organizasyonlar yapıyor. Şeref Bey'e en büyük desteği verenlerin başında Mahmut Korkmazer ile Sayın Bakanımız Emir Kır'ın geldiğini biliyorum. Avrupa'dan bahsederken, değerli arkadaşım Ömer Şen'den bahsetmeden geçemeyeceğim. Ömer kardeşimiz Belçika'da her türlü sosyal örgüte ve sosyal faaliyete canı gönülden yardım etmekte, Türkiye adına dışarıdan gelen siyaset, bürokrat ve ticaret adamlarını ağırladığını yakından bilmekteyim.

Emirdağlılık adına faaliyet gösteren her kuruluşun yöneticilerine ve bu örgütlere destek veren tüm hemşehrilerimize saygılarımı sunar, desteklerinin devamını dilerim.

OTO KİRALAMA

Nedim KESKİN

Atatürk Cad. No: 12/ A Meydan EMİRDAĞ-AFYONKARAHİSAR - TÜRKİYE
Tel - Fax : +90 272 442 43 52 - Gsm: +90 536 514 16 05 - Ev: + 90 272-441 20 37
Ankara - Antalya - Askışehire Araç Teslim Edilir.
www.keskinlerrentacar.com/keskinrent@hotmail.com

EMİRDAĞLILAR EVİ

Emirdağlılar Vakfı'nın 10'uncu kuruluş yılını kutlamaya hazırlandığımız şu günlerde "Emirdağ" dergisi yöneticilerinin çıkaracağı 10'uncu yıl "özel sayısı" için benden de yazı istemeleri, beni son derece mutlu etti. Bunu kadirşinaslığa örnek kabul ederek yazımı kaleme aldım.

Kendilerine hedef belirlemeyen toplumların zamanla yok olması hepimizin malumudur. Yine kendisine hedef belirlemeyen sivil toplum örgütlerinin de dağılıp kapanması aşıkardır.

Bir noktada mecburen vakfımızın başkanlığına ve yönetimine talip olduğumuz o yıllarda, ben ve mesai arkadaşlarım birtakım hedefler belirledik. Bu hedeflerin en önemlisi vakfımıza tam anlamıyla işlerlik kazandıracak bir vakıf merkezinin yani "Emirdağlılar Evi" nin yapılması idi.

Fakat evdeki hesap çarşıya uymadı. Yönetimi devraldığımızda karşılaştığımız manzara hiç de iç açici değildi.

Vakıf binası son 10 aydır kapalı idi. Borcundan dolayı elektrik, su ve telefonları kesilmişti. Yakıt yüzünden mahkemeye verilmiş, vakıflara ve maliyeye 10 bin YTL'ye yakın vergi borcu verilmiş, hatta binanın emlak vergisi yıllardır yatırılmamıştı. Vakfın ayrıca çeşitli kişi ve kurumlara borcu vardı ve son bir yıldır yönetim kurulu toplanmıyordu. Kimseyi suçlamak istemiyorum ama durum maalesef böyleydi.

Yukarıda belirttiğimiz gibi büyük ümitlerle kurduğumuz vakfımızın kapanmaması için mecburen göreve talip olduk. İlk iş olarak vakfımızın bütün borçları ödendi. Binamıza işlerlik kazandırıp sürekli sekreteryaya kuruldu. Binanın tapusu alınarak vakıf adına tescil ettirildi.

Sonra hızlı bir faaliyet dönemine girilerek bugün her sene sayısı yüzü bulan eğitim bursu yeniden başlatıldı.

"Görsem" le işbirliği yapılarak Emirdağ'da ilk ve orta öğretim düzeyindeki bütün öğrenciler göz ve kulak taramasından geçirildi. Hasta olanların tedavisi yapıp gözlükleri temin edildi.

"Emirdağ" dergimizin yeniden yayınlanması sağlandı. Emirdağ'daki okullara her sene kitap, kırtasiye ve bilhassa OKS ve ÖSS'ye yönelik kitap ve test yardımları yapıldı. Kitap kampanyaları düzenlenerek toplanan kitaplar

Emirdağ'daki okulların kitaplıklarına gönderildi. Yine Emirdağ ve çevresindeki ağaçlandırma kampanyalarına katılım sağlandı.

Geleneksel haline gelen ve bu sene 7incisi yapılan "Emirdağlılar Gecesi" 7'ncisi düzenlendi. Kadınlar koluna işlerlik kazandırılarak kermes ve geziler düzenlendi.

Her sene sayıları 300'ü bulan Emirdağlı aileye gıda yardımı yapıldı.

İdari mülki makamlara çeşitli ziyaretler yapılarak vakfımız tanıtıldı.

Yine burada sayamayacağımız pek çok faaliyet gösterildi. Fakat burada asıl hedefimiz olan "Emirdağlılar Evi" ni dönemimizde gerçekleştiremedik.

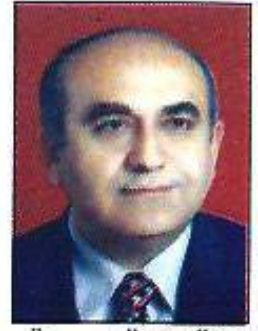
Hedefimizi ilan edip kitlemize duyurduk. Bazı duyarlı hemşehrilerimiz şehir merkezinde bulunan arsalarını vakfımıza bağışladılar. Bunlardan uygun olanları vakfımıza kazandırıldı. Fakat Odunpazarı ve Tepebaşı'nın o günkü belediye başkanlarından istediğimiz "Emirdağlılar Evi" için arsa tahsis edilmesi verilen sözlere rağmen gerçekleşmedi. Bu yüzden bu hedefimiz proje safhasında kaldı.

Nedir Eskişehirimiz'de yapılacak olan (Uygun bir arsa bulunduğu takdirde) "Emirdağlılar Evi"projesi?

Projemize göre idari yapımızın yer alacağı, içerisinde her türlü kültürel faaliyetimizin yapılacağı salonların bulunduğu, iş ve kurs atölyelerinin bulunduğu, hanım üyelerimizin toplanabileceği mekanın olduğu, içerisinde nezih bir lokalin, misafirhanenin, ufak çapta bir kız ve erkek öğrenci yurdunun yer aldığı, mahalli yemeklerimizi üreten bir lokantanın bulunduğu, el işlerimizin tanıtıldığı sergi odalarının bulunduğu, geniş bahçeli, oto parklı, tercihen ana yolların birisinin kıyısında devasa bir bina... Bu binanın arkasından vakfımıza sürekli gelir sağlayacak iktisadi işletmeler mutlaka gelecektir.

Bu söylediklerim hayal değildir. Yeter ki el ele verelim, ciddi olarak bu işe eğilelim. Çünkü şükür her işi başarabilecek güçteyiz.

Nice onuncu yıllara...
Saygılarımla.

Özcan ÖZGÜR
Emirdağlılar Vakfı
Eski Başkanı

ODA BAŞKANLARIMIZDAN

Biyografi

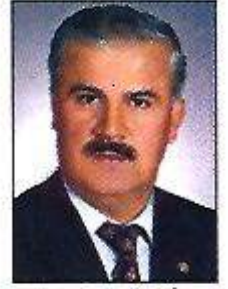
Emirdağ Gelincik Köyü 1965 doğumluyum. Evli ve üç çocuk babasıyım. 1973 yılında Eskişehir'e geldik ve öğrenimimi Eskişehir'de tamamladım. Pazarcılık mesleğine babam ve ağabeyimin yanında küçük yaşta başladım. Kendi adıma fiili olarak 1982 yılında oda ve vergi kaydı yaptırarak başladım.

Eskişehir Pazarcılar Esnaf Odası'nın 09 Ekim 2005 tarihindeki genel kurulunda, esnaflarımızın isteği üzerine oda yönetimine aday oldum ve başkan olarak seçildim. Yönetim kurulumuz ; Mehmet ÇİÇEK, Ali TEPEKAYA, Muharrem ERDAĞ, Abdil ÇİMEN, Ceylan ALTIN, Mustafa SOMUN, Durmuş ŞENKAL ve İsmail SESVER. Denetim kurulumuz (Başkan) Ceylan DEMİR, üyeler Ulvi BULUT ve Bekir YILDIRIM olup bugün itibari ile göreve devam etmekteyiz.

Göreve geldikten sonra odamız hizmet binasının yetersiz olması sebebiyle odamıza, Işıklar Mah. Sivrihisar Cad. No:81/2'nci katı (Esnaf Kefalet Düğün Salonu Üstü) hizmet binası olarak odamız mülkiyetine aldık ve üyelerimize bu binada hizmet vermekteyiz. Görev süremiz bitinceye kadar üyelerimize yapabileceğimiz en iyi hizmeti sunmaya çalışacağız.

Vakfımızın Yönetim Kurulu Başkanı Sayın Dr. Orhan ÖZKIR Bey'e ve yönetim kurulu üyelerine teşekkür eder, Pazarcılar Esnaf Odası Yönetim Kurulu adına, vakıf için başarılı çalışmalarının devamını dilerim.

Saygılarımla.

Naci ŞAHİN
ESKİŞEHİR YAŞ SEBZE
MEYVE BALIKÇILAR VE
PAZARCILAR ESNAF
ODASI BAŞKANI

BİÇER
KONFEKSİYON
Bay, Bayan, Çocuk Konfeksiyon

C.C.S SARAR

Hamza BİÇER
(0542) 683 93 05

INTERVIEW
SARAR

SARAR

mavi SEVENHILL

C.C.S SARAR

Mrk.: Terziler Aralığı No:8 EMİRDAĞ Tel: (0272) 442 51 87

Sb.: Cumhuriyet Meydanı No:9/11 Tel: (0272) 442 51 39

HAYDİ 18'İNCİ SAYIYA!

EMİRDAĞLI'NIN KAPSAMA ALANINDA MERHAMET ŞEVKAT, ACIMA VE PAYLAŞMA VARDIR.

Yazıma koyduğum başlık, Emirdağ insanının karakteristik yapısını anlatmak için bulabildiğim en masum, en sade ve hiç abartısı bulunmayan, katkısız sular gibi berrak bir yazı başlığıdır. Naciz kalemim ve seksene yaklaşan yaşım itibarı ile bu başlığın hakkını verebilirim kendimi gerçekten son yılların en mutlu insanı sayacağım. Çok insandan duymuşumdur: "Cennet Emirdağ'ın ya altındadır, ya üstündedir" Elbette cennet senin benim dediğimiz alanda değildir. Ama bu söylemin içinde iyilikler, güzellikler, sevgiler, saygılar, karşılıklı insan ilişkileri içinde ifade edilmeyen sıcaklıklar vardır.

Emirdağ, neresinden ele alırsanız alın anlatılabilmesi güç inceliklerle dolu bir güzel ve iyi insanların mekanıdır. Yakın çevremizde yaşayanlarla kıyas kabul etmeyen açık kalpli, hayırsever, acı ve sevinçli günlerimizde de hemen yanı başımızda bitiveren, alçak gönüllü civanmert ve haddinden fazla cömert insanların kamp kurduğu yer misali gibi, güzel bir şehirdir Emirdağ. 1956 yılı Emirdağ Mithatpaşa kokulu'nda göreve başladığım ilk yıldır. O günden bu yana Emirdağ insanının hep Ali cenaplığını gördüm. Ne kadar muhterem insanlarla münasebet kurdum ki bunu hakkıyla anlatmaya benim gücüm yetmez. Elbette tahsil önemlidir; ama, aileden gelen esas ve temel kuralların verdiği kalıcı alışkanlıklar, Emirdağ insanında göreceğimiz ve ömrümüzce unutmayacağımız hayranlıklarınız olarak ebediyete götüreceğiniz, gönüller dolusu minnetimizdir, şükran duygularınızdır. Bütün içtenliğim ve yüreğimin olabildiğince ve sevgiyle saygıyla itiraf etmek ve hiç gıcunmadan tekrar etmek istiyorum: Emirdağ insanı, kelimenin cürmünce merhametlidir. Emirdağ insanında, anlayabildiğimiz kadar şefkat duyguları doludur. Hiç kimse itiraz edemez ki Emirdağ insanında etrafındaki insanlara karşı, acıma hissi ile dopdolu, koskoca ve pırıl pırıl bir yürek vardır. Emirdağ adamının en başta bildiği ve kendisini baş tacı gibi vazgeçemediği en belirgin özellik, yüksek karakterinde PAYLAŞMA vardır. Her ocakta yaşayan Emirdağlı, paylaşma gücünü fiili hayata da dökerek bilir ki "İYİLİK VE GÜZELLİKLER PAYLAŞILDIKÇA ÜREYEREK BERABERİNDE DOSTLUKLARIN YARATILMASINI GETİRİR. ACI VE İZDIRAPLARLA DOLU İNSANLARIN ACI VE SANCISINA ORTAK OLDUKÇA BU İNSANLARIN ÇARESİZLİĞİ, NAÇARLIĞI HAFİFLETİLMİŞ, KÜÇÜLTÜLMÜŞ VEYA YOK EDİLMİŞ OLUR".

Zar zor anlatmaya çalıştığım bu yüksek meziyetlerin Emirdağ insanındaki varlığın, kadirbilir insanlar yad etmekten ne usanır, ne de bıkar. İşte naciz ben deniz de Emirdağ insanlarında gördüğüm merhamet

duygusunu, varlığın temeli gibi gözetip koruduğu şefkat hisleri, acıma yönünde herkes için olduğu gibi benim için de kullanmada esirgemedikleri o ACIMA VE PAYLAŞMA, SEVGİ VE ŞEFKAT DİYE TARİFE ÇALIŞTIĞIMIZ ÖZ BENLİKLERİNDE VAR OLDUĞUNU BİLDİĞİMİZ BU KUTSAL DUYGULARI, BİZZAT ÇOK KERELER YAŞADIM. Zaman içinde bu insanların şahsıma lutfedip esirgemedikleri şefkatlerini de, merhametlerini de, acımaya ve paylaşmaya verdikleri dünyalar dolusu değerleri de yaşayan birisi olarak, gözlerim yumuluncaya kadar EMİRDAĞ İNSANINA HEP MİNNETTAR KALACAĞIM. Allah'ıma da onlara merhametlerini şefkatlerini, acımasını esirgesin diye dua ederim.

Hepimizin çok iyi bildiğimiz Emirdağ'a ataması yapılan memurların yaşadığı bir korku gerçeği vardır. Emirdağ ilçemize atanması yapılan memurlarımızın önceleri ürkmüştür, korkmuştur. Fırsatını bulabilmişse gelmeme yönünde gayretler sarfetmiştir. Bu durum nedense hep böyle başlamıştır. Ama Emirdağ'da göreve başlayan memur evsiz kalmamıştır. Hangi satış merkezine varıp halini arz etmişse ihtiyaçlarını parasız karşılamıştır. Sobasız, odunsuz, kömürsüz kış geçirmemiştir. Yıllar sonra Emirdağ'da edindiği dostlarından ayrılırken ağlaya ağlaya gitmiştir. Yalnız memur da değil Emirdağ'da iş yapmaya gelen insanlarda hiç tedirgin olup Emirdağ'ı terk etmemiştir. Halkımızın insanlık sevgisidir bu sonucu yaratan. Emirdağ insanının genel karakteristiği içinde var olan doğrudan yana olma duygusudur bunu sağlayan.

Emirdağ insanının cömertliği ve yardımseverliği sayesinde dikilen anıtlar misali büyük eserlerimiz vardır. O eserler bakıldığı zaman Emirdağlı'nın gönlünü, yüreğini, memleket severliğini görürsünüz. Bugün Emirdağ'da mevcut askeri birliğimizin yerleşim alanının maddi değerini hesaplamaya kalkarsanız rakamlar susar. İşte bu koca eser, Emirdağ insanının kağıdıyla, yalkısıyla, sırtıyla özünden gelen yurtseverlik gücüyle dikilmiş birer yüce eserdir. Şimdi içinde eğitim gören askerlerimize hakkımız yağ bal olsun. Bu koca eserin ilk finansörleri Emirdağ halkının gönül bağlarıdır.

Emirdağ Lisesi' nin taşı toprağı Emirdağ insanının omuzlarından geçerek büyük bir esere dönüşmüştür. Gözlerimiz şahidimizdir ki bu okulun temel taşları kağıtlarla, arabalarla ve gönüller dolusu Emirdağ insanının yurtseverlik anlayışlarıyla okula dönüşmüştür. Bu liseden mezun olan sayısız evlatlarımız bugün

İlhami ÖZER
Emekli Öğretmen

memleketin önemli noktalarında şerefle, onurla hizmet vermektedirler.

Hangisini öbüründen ayıralım ki... Eski hastanemizi, yüksek okulumuzu, yeni ilk öğretim okullarını, yeni Anadolu Lisesini, işe yarayacağına inandığı önemli eserler hep Emirdağ insanının kadir bilirliliği, yurtseverliği, cömertliği gibi çok saygın ve karakteristikleri sayesinde göğe yükselmiş eserler olarak sonsuza kadar yaşayıp Emirdağ evladının ruhunu şadedecektir. Hiç lafa bakmadan tekrar tekrar ve hiç yorulmadan söylemek istiyorum: gerçekten de Emirdağ insanı "MERHAMETLİDİR, EMİRDAĞ İNSANI ŞEVKAT DOLUDUR, EMİRDAĞ İNSANI MUHTAÇLARA KUCAK AÇMADAN HİÇ PİŞMANLIK DUymAZ." Emirdağ'ın kapsama alanına Cenab-ı Allah'ın erişilmez meziyetler, anlatılması güç temel cevherleri oturtarak yaratmıştır. Emirdağ insanı zaman zaman Emirdağ toplumunun güçbirliği ederek ortaya koyduğu eserlere Emirdağlı kardeşlerimizden bazıları ferdan ve dışarıdan hiçbir yardım almadan eser sahibi olma hevesine girerek büyük okul binaları inşa etmişlerdir. İsmail Altıntaş, Şükrü Mola, Perihan-Kemal Çona, Metin- Zübeyde Sarı, Ahmet Sezer okulları ile şu andaki vakıf binamızın bulunduğu bina da bu muhterem şahısların cömertlikleri sayesinde kazandırılmış eğitim yuvalarıdır. Bu kişilerden hayatta olanlara sağlık sıhhat dilerken ahirete intikal edenlerin aziz ruhları önünde tazimle eğilip en derin duygularıyla RUHLARI ŞAD olsun diyorum.

Emirdağlı insanlarımızın temel özellikleri sayılan ve onların kapsama alanına giren hususların en başında, tasada ve kıvançta birlikteliklerinin görülüp sezilmiş olmasıdır. Emirdağ insanında kin, nefret, fitne ve fesat duyguları oran itibari ile yok sayılacak düzeydedir. Emirdağlıların merhamet, şefkat, acıma ve paylaşım gibi temel güzellikleri en çok kendisini "ÖLÜMDE VE DÜĞÜNLERDE" göstermesidir. Düğün olur tüm komşu ve tanıdıklar düğün sahibinin sevinci, kıvancı ve güzel duygularına ortak olmak üzere yakınında bulunurlar. Düğün evinde herkes üzerine düşen görevi yapmaya çalışır, oynarlar, gülerler... Herkes kendine göre marifetini göstererek düğünün canlı geçmesi, neşeli bitmesi uğruna kendini gösterir. Gerekli yardımlaşmalar el altından yapılır. El altından yapılanlar mutlaka

karşılıksız yardımlardır. Yani Emirdağ, kapsama alanına giren yüksek insanlık anlayışının gereklerini eksiksiz yapar, yapmaya çalışır... Düğünün şerefle ve unutulmaz anılarla bitmesine katkıda bulunurlar.

Emirdağlıların yapı taşları sayılan merhamet, şefkat, sevgi, acıma ve paylaşım duyarlılıkları, daha ziyade ve en bariz biçimde "FANİLİĞE GİDEN YOLDA" da kendisini gösterir. Her canlı ölümü tadacaktır. Her canlı elbette fani hayata yönelecektir. İşte Allah'ın emri üzere zuhur eden kayıplar sırasında Emirdağ insanı kendisini o zaman bütün azameti ve samimiyetiyle göstermeyi en baş insanlık görevi sayar. Fani hayata yönelen insanın yakın çevresinde sanki cidden, yürekten, gönülden, hassas duygulardan duvar örerler. Ebediyete giden yolcunun etrafındakilerin ruh ve beden yapısında meydana gelen fırtınaları dindirebilmek ve anlatılması, izah edilmesi o kadar güç olan o kaybın güçlüklerini en aza indirebilmek için Emirdağlıların ortaya koyduğu vefalılık anlayışını, her yerde görmek mümkün değildir. Kitleler halinde insanların etrafınıza yürekten duvar örmeleri, tüm övgülerin üzerinde bir alışkanlıktır Emirdağlıların. Duygularınızı duyarlar, hissettiklerinizi hissederek o zavallılık halinize ortak olmak için çırpınırlar. Gözünüzdeki yaş kendi gözyaşlarıyla silmeye çalışırlar, o sırada onların kalbi de sizinki gibi atmaktadır. Elinizdeki sıcaklık onun sıcaklığıyla birleşince göz göze geldiğinizde sanki tedavide sanırsınız kendinizi... Sizin titremenizdeki o zavallı halini, onun bütün benliğini sardığını hissedersiniz. Yüzlerce insanın soğuk sıcak demeden sırasını bekleyip kaybınızdan ötürü duyduklarınıza ortak olmak kasdiyle, elinizdeki ateşi söndürme niyeti ile yaklaşması, belli ki onun öz varlığında taşıdığı merhamet şefkat, size acıma ve paylaşım niyetini ortaya koyan bir tavrıdır.

Can kaybı yaşayan birçok insan bu duyguları ve Emirdağlı'nın vefa, sadakat ve paylaşım anlayışının minnettari olmuştur. Bütün bu söylemlerin içeriğindeki ben de yaşadım. Emirdağ insanının bu vazgeçilmez özelliği olan "MERHAMET, ŞEFKAT, ACIMA VE PAYLAŞIM ANLAYIŞINA SON NEFESİME KADAR MİNNETTAR OLDUĞUMU" bu fırsattan yararlanarak tekrar etmek ve cümle aleme Allah'tan sağlık, esenlik, iyilikler ve MERHAMETLER diliyorum.

**Kederli günlerinizde de
mutlu günlerinizde de
bağışlarınız için**

EMİRDAĞLILAR VAKFI ÇELENGİ

Vakıf Tel: 233 74 74 - 234 32 32 İsmet İnönü Cd. No: 43/39 ESKİŞEHİR
Çiçekçi : 233 36 06

Bir geziden notlar 1

YOLCULUK AVRUPA'YA
GURBETİN KAPISI ALMANYA

Rabia BARIŞ
Şair

14 Kasım 2006, saat 11.00'de Avrupa yolculuğum Atatürk havalimanından başlıyordu. Ağır ağır havalanan uçak, İstanbul semalarında yükseldikçe şehir gözden kayboluyordu. Bulutların üstünde, güneşin altında, uğultulu bir gürültüyle devam eden yolculuğumda şair gözüyle görülesi güzellikler dikkatimi çekiyor; bulutlar, küme küme kar dağlarına benziyor, bir başka deyişle pamuk yığını gibi kümeleniyordu. Güneş, ıslıl ıslıl, gölgelenen yerler küçük gölcükleri andırıyor. Üç saatlik uçuştan sonra Almanya semalarındayız. Düsseldorf havaalanının üstünde şehir oldukça düzgün ve güzel görünüyor. Uçakta iniş hazırlıkları başladı ve bir süre sonra alana indik. Hava yolu şirketi yabancı olduğundan yolcuların çoğu da yabancıydı. Bavulları aldıktan sonra terminalin dışına çıktım. Beni, tanımadığım birisi karşılayacaktı. Onu nasıl tanıyacağımı düşünürken elinde adımın ve soyadımın yazılı olduğu bir kağıtla bana doğru yaklaşan bir bey: "Rabia Barış siz misiniz?" diye sordu ve böylece Avrupa toprağında yolculuğum ve gözlemlerim başlamış oldu. İlk gözüme çarpan yollar ve yön levhaları idi. Adım başı yön levhası, gideceğiniz yeri üç beş şehir önceden yazmaya başlıyor böylece sürücü yanlış yola girmiyor. Yol ağı bir harika ister istemez albenisi sizi çekiyor. Sağanak yağmur altında Mönchengladbach'a varıyoruz. Vuslat hayır, akıbet hayır oluyor. Çocuklara kavuşup torunlarımla hasret gideriyorum. Burada evler bodrumla birlikte çatı katıyla dört kattan oluşuyor. Bu dört katlı evlerde tek aile oturuyor ve rahat ediyor. Ağaçlar yapraklarını dökmüş olsa da etraf yemyeşil. Çamlar, mimozalar ve benzeri ağaçlar yeşilini yıl boyu hiç kaybetmiyor. Bulunduğum yer, İngiliz NATO karargahının bulunduğu bir yer. Sessiz, sakin, herkesin birbirine yabancı olduğu bir topluluk: ama herkes aynı dili konuşuyor: İngilizce.

Almanya, israfı sıfırlamış, yaptığını en iyi yapmış, en çok elektrik üreten ülke olmasına rağmen elektriği gereken yerde kullanmayı yeğlemiş. Almanya'da, çöp toplanması bile başlı başına örnek alınması gereken önemli bir kanun. Çöpler dört kategoride toplanıyor. Camlar ayrı, plastikler ayrı, kağıtlar ayrı. Bunlar geri dönüşümde kullanılıyor. Atılsa daha bir ayrı değerlendiriliyor. Gübreye dönüştürdükleri atık çöpleri naylon poşetlerde almıyorlar. Poşetler toprakta uzun yıllar erimediğinden çöpler kağıtlarda paket olarak hazırlanıp öyle veriliyor. Bu şekilde yapmayanların çöpu kapısında kalıyor. Belli bir metre kareyi geçen eski eşyalara da kapıdan götürülmesi için ayrıca para ödeniyor. Velhasıl Almanya, düzenli, bakımlı, temiz bir şehir ve insanları birbirine saygılı. Yaya olsun, otomobille olsun başkalarına yol vermeyi kendilerine kural bellemişler. Bir de iki ay boyunca en çok dikkatimi çeken konulardan biri, Avrupa ülkelerinde komşuların karşılaştıklarında birbirlerine mutlaka selam vermeleri. Bizde selamlaşma oldukça azaldı. Yabancılarla gıpta ederken, kendi milletimiz adına üzüldüyorum doğrusu.

Tespitlerim arasında bir de, Almanya'da gördüğüm Emirdağlı ve diğer Türk kadınları, olan hemşehrilerimin, çok gayretli, çalışkan ve başarılı olmaları dikkatimi çekti. Herkes araba kullanıyor. Ev idaresini, çocuklarının okul ve sosyal faaliyetlerini üstlenmişler. Bir taraftan da dil öğrenmeyi ihmal etmemiş olmaları yönleriyle örnek alınmaları gerektiğini düşünüyorum. Almanya'da yetişen ikinci nesil çocuklarımız, anadilleri olan Türkçe'yi teklerken, üçüncü nesil hemen hemen hiç konuşmıyor. Annelerine birkaç cümle Türkçe cevap veren çocuklar arkasını getiremiyor. Almanca veya hangi ülkenin dilini konuşuyorsa o dile geçiveriyorlar. Üçüncü kuşak torunlar yaşları hayli ilerlemiş insanlarımızı gurbet ellere ıpsız, ırgansız bağlamışlar. Biraz dokunuverdim, "bir dokun bin ah işit" misali oldu.

Onlar da kendilerince sızlanıyorlar. Diyorlar ki; "Bize Türkiye'de gavurcu, Avrupa' da yabancı diyorlar, bizler arada kalmış insanlarız, kendimizi oturtacak bir yer bulamıyoruz. Buralara biraz mal mülk edinip yurdumuza dönmek için gelmiştik; ama şartlar bizi bağladı. Birincisi sosyal ve sağlık güvencemizin olması, diğeri çocuklarımızın buralarda okuyup iş kurup çocuk çoluğa karışmaları. Bu saatten sonra bizim de ölüncüye kadar buralarda olmamız gerekiyor. Bundan böyle Türkiye'ye dönsük burası gurbet, burada kalsak orası. Hasılı işimiz zor, ancak ağaç atla döneriz memleketimize" diye üzüntülerini dile getiriyorlar. Konuştuğum yakınlarımla, dostlarımla, hemen hepsi böyle söylüyor. Allah yardımcısı olsun. Gurbet eller yaman eller. Almanya'dan Belçika'ya ilk gittiğimde bir akrabam hicaza gitmek için hacı pilavı veriyordu. İkinci gittiğimde, başka bir akrabamın öldüğünü söylediler, cenaze Emirdağ'ına gönderilmiş. Hayat devam ediyor, dünyanın her yeri bir, ölümlü, düğünlü. Acıyla neşe iç içe, insanoğlu dağ misali her cefaya katlanıyor.

Devam edecek

*Gurbet eller yaman eller yadeller,
Alamadım gurbet elden tad eller,*

*Yüreğimi, gam yüküne yükledin,
Ateş eller, duman eller, od eller...*

25.11.2006- Mönchengladbach Almanya

CİRİT

Yıllar önce, bir siyasi partinin ileri gelenleri, belediye reisi adayı olmam için beni davet ettiler. Zaten istekli idim. Emirdağ'da yapmak istediğim bazı işler vardı. Yedikapı'da bir gölet ya da baraj, Adaçal'da bazı düzenlemeler; ama asıl hevesim Tabaklar Ovası'nda turistik bir geçmiş zaman hayatı. Topağevler, alaçıklar ve gelen geçen araçların görebileceği mesafede cirit oyunu. Benim reis olmam parti delegelerinin tercihiyle bağlıymış. Yedikapı'dan, Adaçal'dan, cirit oyunundan bahsederek delegeleri kazanma imkanı yok. Zaten hepsinin adayı belli olduğundan İzmir'e döndüm. O partinin genel başkanını da hiç sevmediğim fark edilince ayrılmam isabetli oldu. Benim geri dönmemden sevinenlerden biri, parti müfettişlerine şöyle demiş: "Az kalsın bir komünist albayı reis seçecektik." Çünkü o partinin genel başkanını kim sevmezse komünist deniyordu. Eğer bu parti sol bir parti olsaydı, ben de genel başkan sevmeseydim, bu defa adım *Faşist* olurdu. Neyse bunlar eskide kaldı. Bizim Emirdağ kültürüne ait pek çok bilgi on iki yıldır yazılıp çiziliyor. Bir şeyi fark ettim. Bizim kadın oyunlarımız güzel. Ama erkek oyunlarımız pek güzel değil. Geçmişte atalarımız atlı bir halktı. Düğünlerde bayramlarda cirit oynanıyordu. Attan inince göz doldurucu bir oyun türetemedik. İşte ben bu oyun konusuna dikkat çekmek istiyorum.

CİRİT OYUNU

Cirit sözeğünün aslı Arapça. Cirit... Soyulmuş hurma dalı demekmiş. Bir de cevgan oyunu var. Cirit gibi oynanıyor. Onun sopası, temreni (ucundaki demir) alınıp mızrak... Daha çok Mısır Kölemen devrinde oynanmış. Ben Emirdağ'da cirit oyununa yetişmedim. Merak edip habarna sordum. Onun söylediklerini aktarıyorum.

"Cihan harbi bitip asker terhis olunca sıkça düğün olurdu. Ben on dört, on beş yaşında kadardım. Evlenenlerden çoğu "vay anam gırrası"ndandı. 1315-1316 doğumlulara böyle denirdi. Çünkü bunlar seferberlikte on beş, on altı yaşında idiler. Vay anam diye ağlayarak asker

olmuşlar. Çoğu Sarıkamış ve Çanakkale'de kırıldı.

Bunlardan sağ dönenler v a k i t g e ç i r m e d e n evleniyorlardı..

İşte ben böyle bir düğünde cirit oynadım. Bizim Gacerli ciritçileri, atım güzel olduğundan mı yoksa çok hevesli oluşumdan mı nedir beni kabul ettiler. Genç irisi sayılırdım. O zamanlar cirit için meydan çoktu. Yusuf beylerin bahçe (eski futbol sahası) Köyün önü dediğimiz İbıdık Kuyusu ötesi, bir de ağalık düzü, yaylada her yer. Cirit oyununa çıkılınca, karşı tarafa ilk değneği en genç olan atar. Bizim taraf beni çıkardı. At sürüp Encili ciritçilerinin üstüne deyneği fırlattım. Aslında cirit bir kişiye doğru atılır. Ben hayyıcandan deyneği rastgele attım ve dönüp atı topukladım. Az sonra arkamdan gelen atın harhar eden soluğunu hissettim. Ardımdan kim geliyo acaba diyerek eğilip baktım. Kürtlerin Deli Mehmet'in Himmet gerilmiş, deyneği atmak üzere. Hemen eğri boşaltıp atın boynuna yattım: Deynek vınlıyarak sırtımı sıyrıp geçti. Himmet Barlas usta ciritçi idi. Beni bir deynekte düşürebilirdi. Lakin bizim taraf, Himmet gibi bir ustanın benim gibi acemi bir çocuğu bunaltmasına kızmış olmalı ki, Çıka Dayı ok gibi fırladı. Himmet Barlas yerine ulaşmadan yetişti, gerilip deyneği vuracak gibi yaptı, sonra vazgeçti. Geri döndü. Arkasından kimse deynek atmadı. Fırsat eldeyken deyneği hasmına vurmayanlar, çok saygı görür, büyük usta sayılırdı.

BU YAZININ AMACI

Türkiye'de, Kars, Erzurum, Konya, Uşak gibi illerin Cirit oyuncuları var. Cirit oyunlarını dünyanın her yerinden gelip belgesel yapan TV. ciler var. Bu iş para ve eğitim istiyor. Eğitim için yetenek önemli. Emirdağlıların soylarında bu kahtım var. Yurt içinde ve yurt dışında zengin çok Emirdağlı var. En büyük zenginlik kültür zenginliğidir. Emirdağ bu işi başarır.

Halil ERENOĞLU

CİRİTHAVALAR

Cafer Ede davul çaldı,
Duyan ata binsin deyi,
Zıykal bibi ekmeğ eder
Cirit sonu yensin deyi,

Gölcük düzü atoynağı
Havada cirit deyneği
Gırbızoğlu attan düşmüş
Gana bulanmış köyneği

Çıka Dayı at sürüyo,
Göl suyuna bata bata,
Seyd Ağa deynek atıyo
Sol höğrünü duta duta,

Hacıseyin Kazım Ağa
Yekindi deynek atacak
Atı yel gibi uçuyo,
Sanki bulutu gapacak,

Bademlili Deli Hoca
Eğilip deyneği aldı,
Her deynek yeyişte akli
Evdeki Dervişte kaldı

Derviş denilen aygırı,
Cuma günü yemin yemez,
Dervişnen cirit oynasa
Hocaya deynek işlemez

Al at gelir, girat gider,
Yağının tozuyunan,
Hacıoğlu cirit oynar
Sanki Battalgazi'yinen.

Büyük gölcük güççük gölcük,
Arada atli gayrıyo,
Gucağında on beş deynek
Ger Ali cirit oynuyo.

Gocabaşın boz aygırı,
Göğ köpüğü tere batmış
Averenli Godaloğlu,
Ciriti havada gapmış.

Boz aygıra yedir arpa,
Sonra vur yokuşa sarpa,
Çalgı duyduğunda seker
Başlığını çırpa çırpa

Gaşına düşmüş kekili
Siği beline sokulu,
At üstünde bir deli kız
Zilifi yağlı kokulu.

Yamızına yamızına
Deynek değmiş omzuna
Ahmetoğlu sahip çıkşın
Cirit delisi gızına.

Gadan alayım del'iraz
Mor beligi dalınga as
Deynek senin nene gerek
Yapız topla hapaz hapaz

Düğün yemeği bismemiş
Gelin elindeki gına
Daha çapuda geçmemiş
Cafer ede davul çalar
Tokmak elinden düşmemiş

YAYLADA CİRİT GÜNLERİ

Düğünün bayrağı Gölcük'ten kalktı
Gelinin bibisi gımasın yaktı
Dayısı eteğin beline sokup
Cirit oynamaya meydana çıktı

Davulcu Kör Bektiş çalgıyı düzdü,
Garoglan kesilen davarı yüzdü,
Gazvelerin boz köpekten huylanın
Deli deve kürenmiş davarı ezdi.

Söörmezli Topçuoğlu'nun atını
Alçak uçan ala gartal ürküttü,
Üzerlik toplayan Helanlığı
Boşanan aygırı geminden duttu.

Çavışlının başı süslü atları,
Gızdoğdu'nun yamacından göründü,
Yere deynek vurup havada gapan,
Mustafa Bey ta uzaktan tanındı.

Güveççili Dındırığin kulası,
Türkmenköylü Lafçoğlunun alası,
At deyinciz ille Arab olacak
Pörmeklinin doru, atların hası.

Golanşamlı işi çürük at sürdü
Ağalcıklı Ganim oğlu üstüne
Yörüğün atı hızlı çıkıncız,
Ağalcıklı deynek yedi postuna

Göğsenoğlu deyneğini savurdu,
Çekbeşir'in Üriştü'yü devirdi,
Bir çığlık gıptu yayla düzündü
Bir genç gelin Topağevde doğurdu.

Oğlanın adını cerit goydular,
Ebeleri hoşurdakta yudular
Hem düğünün, hem doğumun ardından
Gazan gazan etli pilav yediler.

Ciritoğlu Melanlının yurdundan
Issız kaçan davarın ardına düştü
Yanıdaki köpek koku alıncız
Yellibel yolunu dört nala aştı

Gün ısrken çiçeklinin sırtında,
Yayılan davarın ucu göründü,
Alaman beşlisin hemen çıkarp
Köpeğin huzına göre at sürdü.

Bir kırt çıktı boz çalının altından
Köpek çarpıp canavarı devirdi
Ciritoğlu mavzerini doğrultup
İri erkek kırdun postunu deldi

Davar heyikledi silah sesinden
Ciridoğlu boz köpeğe hay verdi,
Köpek yulburt gibi önünü kesip
Yoz davarı yellı bele çevirdi.

Boğazlanmış yedi goyun ölüsü
Biri de ölen kırdun yediği.
Ciritoğlu eller cirit oynarken,
Davarı yayarak aştı gedigi.

Davar sahipleri garşı çıktılar,
Goyunları ağıllara soktular
Anasız galan sekiz guzu
Buldukları goyunlara yakttılar.

GÖÇEN RUHLARIN ARDINDAN
BİR ANI YAZALIM DEDİK,
ESKİ ZAMAN HAYATINI
ÖÇSEYİP DAVET EYLEDİK,

NOT: 1689 yılında Türkmen Beyi Ciritoğlu Sivas Valisi Gedik Mehmet Paşa ile birlikte Celali oldu, yani padişaha başkaldırdı. Üsküdar'a kadar geldi. Üzerine sevk edilen Osmanlı ordusunu yendi. Sonra Bolvadin'la Emirdağ arasında kısırıldı. Gedik Mehmet Paşa, savaşta öldürüldü. Ciritoğlu kendisi bölgedeki Türkmenlerin içerisinde kaçtı. Bugün Ciritoğulları denilen sülalenin bu zatla ilgisi araştırılabilir. Çünkü Helan (İlhan) eski köydür. Ciritoğlu devrinde vardı. Gedik Mehmet Paşa'nın halkı Gedüklü cemaati, padişah fermanına göre şekavete devam ettiğinden Kıbrıs'a sürüldü(1724). Bağlı olduğu topluluk Türkmen Yörükleri diye geçiyor. Bizdeki Gedikevi'nin de bu toplulukla ilgisi araştırılabilir. Çünkü Boynuğunlu aşireti de Türkmen Yörükleri diye biliniyor.

HATIRLARIM

Emirdağ...İki odalı, küçücük ve sınırsız bir evde başlayan bir maceraydı,hayat tarzıydı,yaşama sevinciydi benim için. Babamın arabasıyla yolunu tutmuşken Eskişehir'den, bir bir dağları sayıp da,"Önce Vatan, At, Vur, Ögün!" yazısına saygı duyup imrenerek baktığım dağların eteğindeydi. Hangisinden bahsedeyim? Keskin havasına mı, Abdallarına mı,balık pazarının kendine özgü kokusuna mı hasretim ben... Eskişehirli'nin o yıkık dökük Kur'an Kursu'nun yanındaki yeşil camisinden Sait Amca'nın okuduğu ezanları kulağımda...Ve balkonundan eve girip çıktığım, ağaçlarında o daldan bu dala,o damdan bu dama atladığım,anneannem ve rahmetli dedemin evi. Ne çingenini unuttum, ne de kadınların köşelerde toplanıp da pazarlık ettikleri bohçacılarını...Emirdağ, apayrı bir dünyaydı benim için. Kötü olan her şeyden soyutlanmış,saf ve eşsiz.İnsanları da kendi gibiydi özü sözü bir, fikri neyse zikri de o derler ya aynen öyle. Her zaman şaşmışımdır. Emirdağlı tek kişinin bile,bütün Emirdağ ahalisini tanımasına. Şipidik Kamil, Akali kızı, Nonik, İnci İrayıf. Sabahtan akşama kadar anneannemin söylediği lafları düzelterek komik adları tekrar tekrar söyletirdim. Dedim ya orası apayrı bir dünya, Emirdağlı olan herkes de o dünyanın kendine özgü kahramanı... Hâlâ bazı âdetlerini anlayamadığım bir dünya... "Yüklük" olayına hep sinir olmuşumdur. Zaten ne zaman fırsatını bulsak, kuzenlerle orayı yıkıp yorganların, döşeklerin üzerinde zıplardık. Daha sonrası malum; Teyzem ve elindeki terliği arkada,biz önde evin içinde zafer turları atardık. Bana anlatılan yatır,in,cin,peri hikayeleri çok ilgimi çekirdi. Hele o terk edilmiş Kur'an Kursu'nun içi. Sonradan Böcek'ün oraya kurban derilerini koyduğunu görmüştüm de tiksiniştim. Bir de Şerif teyzem vardı. Kedi yavruları verirdi bana. Ben de anneanneme göstermeden eve sokardım tabi... Maceramı iki elden yaşıyordum ben. Bir de bu maceranın İncili Mahallesi'nde geçen bölümü vardı. Yolları yoktu hep. Top oynarken kaçarsa,taa çarşıda yakalar, o sinirle tekrar o yokuş yolu çıkardık. Dar sokaklardı, sürekli oyuncaklarımızı o komşunun bahçesinden bu komşunun kine kaçırtırdık. Eskişehirli'ye göre soğuk bir havası vardı İncili'nin.Belki de köşebaşlarında oturup "Gız Bacım..." diye söze başlayan köşe taşı yaşlı teyzelerine çok rastlanmamasından kaynaklanıyordu bu. Ama en çok kendimi özgür,her şeyden ve her yerden uzakta,adeta kuş misali uçacakmış gibi hissettiğim yer bu mahallede bulunuyordu. O yokuş yolların çıktığı tepedeki su deposu..Emirdağ'ı karış karış görebildiğim mükemmel yer. Sokak aralarındaki insan hareketlerini görmeye çalışırdım hep. Kim? Nerede? Ne yapıyor? hesabı ... Emirdağ'daki evler sıra sıra, bir ya da iki katlıydı hep. Tuvaletleri de bahçede ayrıydı. Hep korkmuşumdur, gece tuvalete gitmekten. Bir kere

gitmişim sümüklü böcekleri cirit atarken görünce,ayaklarım varmadı bir daha oraya gitmeye...Yaz gelince ayrı bir güzelliği olurdu Emirdağ'ın.Hani şu meşhur 7. Ayı. Ortalık çeşitli ülkelerden gelen Emirdağlılarla kaynar, herkes tek bir yürek, her yerde hasretin bitmesinin verdiği mutluluk... Bir de "Emirdağ mı büyük? Türkiye mi?" esprileri patlatılırdı ortalıkta ki sormayın gitsin. Kuzenlerle beraber, dört gözle beklerdik o sokak dondurmacılarını. Her seferinde "Anneanne n'oluuur!" çığlığıyla fon müziği oluştururduk o sokağın kendi havası içerisinde. Bir de "Salı Pazarı" vardı. Müthiş bir kalabalık. "Elma, domates, üzüm..." diye bağırarak bağırana, sanki boğazını sıkışmışlar da, can çekişiyorcasına kasiyor kendini. Emirdağ'da standarttır, "Yoğurt Bazarı"na sabahın erken saatlerinde çıkılır. Çevre köylerden gelen satıcılarla helke pazarlığı yapıp kaparsın, mis gibi inek ya da koyun yoğurdunu. Koyunun cinsini de sorarlar,bunu da hiç anlayamamışımdır. Anneannemle dalga geçerdim "Babası keçiymiş, annesi koyun" diye. Misafirliklerde köpüklü kahvelerini ellerine alan her biri 90 kilonun üzerindeki teyzeler başlarlar anlatmaya "Fılan köyde, filan kadın varmış.Yok nasip açma,kısmet bağlama,nazar duası,muska yazma işlevlerinde üzerine yokmuş. Ha bir de evden çıkarttıkları bin beş yüz tane muskadan bahsederler. Ya kaynanaları koymuştur ya da görümceleri. Çünkü çekemezler onu."Sonra da hep beraber gülünür. Her mevsimin,her anın farklı bir tadı vardır Emirdağ'da. Ama bir yazları,bir de ramazanları çok hoşuma giderdi. Dayılarım ve teyzem evlenmeden önce,dedem ve anneannem hâlâ 18'lik gibi ordan oraya koştururken ramazan gelir aklıma hep. Küçük dayım gider o tazecik,çıtır çıtır ramazan pidelerinden alır,sahurda getirirdi. Sonra anneannem hazırlardı sofrayı...Hemen tereyağı sürerdik teyzemle biz de o sıcak pidelere. Bir güzel olurdu ki hala tadı damağımda. Her güzelliğin bir sonu olur. Bu böyle sürüp gitti,demeyi çok istememe rağmen,hayatin insana getirdikleri hep farklı oluyor. Birkaç yıl sonra ilk önce dayılarım ayrılıp Brüksel'e gittiler. Sonra da dedemin vefatıyla,teyzem ve anneannem... Kısacası Türkiye de sadece halam ve biz kaldık yakın akrabalar olarak. Geniş bir aileyken,çekirdeği bile dolduramayacak hale gelmek bir anda,hüzün veriyor insana. En önemlisi de yitip gidenlere baktığımda "Keşke..." diyor insan."Keşke onlarla çok daha fazla zaman geçirebilseydim."Ama olanla,ölene çare yok. Aile dediğimiz,Memleket dediğimiz kavramlar aslında o kadar derin kavramlar ki,bir insanı dibe de vurabiliyor,en yükseğe de çıkarabiliyor. Herkesten ve özellikle bütün Emirdağlılardan tek temennim memleketlerini ve sevdiklerini hiçbir zaman unutmayıp onları yitip gitmeden,onlara değerlerini hissettirmektir.

M. Ceren İYİĞÜN
Taksici Kara Mustafa ve
Mollaoglu Çakıcı Hilmi'nin Torunu
Esk. Anadolu Lis. Öğrencisi

BİR HASRET, BİR ÖZLEM BANA EMİRDAĞ ÇAĞIRSAN GELİRİM SANA EMİRDAĞ

Cahit Sevindik AVCI

03.07.2006

Antalya

Hepinize merhaba. Antalya'dan sevgiler. Kolay gelsin.

Yayın kurulundaki değerli insanlardan bir kısmı şahsen tanır, bir kısmı da kendimi tanımasa bile ismimi duymuştur. Emekli olduktan sonra yerleştiğim Antalya'da kendi çapımda resim yaparak, şiir ve bazı yazılar yazarak vaktimi değerlendiriyorum. Memleketim Emirdağ'ında fazla bir süre yaşamasam da, yaşadığım süre içersinde etkilendiğim konuşmalar (Emirdağ'ı şivesi) benliğimde derin bir şekilde yer etmiş. Hayalimden uydurduğum veya gerçek olan herhangi bir olayı işte bu şive ile yazabiliyorum. Şimdilik size bir iki örnek sunayım. İliğinizi çekerse devamı gelebilir. Saygılarımla...

*****

---- Senin dediğin şu Uzun Cemil'in olu değil mi?
---- He.. O., Astsubay mı çıkmış ne!
---- Ne olmuş ona?
---- Ne olacak akılsızımış.
---- Niye?
---- Gazetede iresimi var. Görev yaptığı yerde bi trafik gazası olmuş. İki gardaş Alamanya'dan geliyolarımış. İkisi de ölmüş. O da bunnarın öteberilerine sakladıkları baya kömeli bi para çıkarmış, teslim etmiş. Ben Cemil emmiye dedim 'Senin olan enayiyimış. Ben ossam, iç cderdim.' Cemil emmi'de bene dedi ki: "O benim olum. Öyle yapması gerekirdi. Bize haram yaramaz. Bizim boğazımızdan haram lokma geçmez." "Len emmi bırak bunları. Bu dünyada bi siz mi galdınız dorucu." dedim. Sanki bunnarın anasını dorucu şey etmiş gardaşım. Ben yiyemedim, me al sen ye. Ben ossam alırdım. Anam avradım ossun çatır çatır da yeridim.
---- Olur mu len? Cemil emminin olu Cahit'i tanırım. Valla herifçiolu en dorusunu yapmış. O parada yetimlerin hakkı var. Ölen heriflerin birinin dört, ötekinin üç çocuğu yetim galmış baksane. Ayrıca anası, babası, garısı derken olmaz gardaşım uhhh olmaz. O para onların hakkı. Ağlayanın malı gülene hayır etmez. Haram para yerisen bi yerinden

çıkır. O Parayı Allah adama güle güle yedirmez. Zavallılar o parayı nelinen gazandı kim bilir. Gavırın bokunu temizleyerek kazanmışlardır Allah bilir.

---- Len valla efam gonusuyon. Sen de aynı gafadansın olum.

---- Hee.. Len. Ben de aynı gafadanım, var mı diyeceen? Sen de yemezsin de bizinen maytap geçiyon. Bizinen gafayı buluyon.

---- Yok len yeminossun maytap geçmiyom. Doru söylüyom. Çatır çatır yerdim, üstüne bide şekerli gave söyledim .....

*****

---- Ana ben dayıma gedecem.

---- Nâpıcın dayında?

---- Dayı durumumu biliyon. İçik beni gör de bi iş guruyum, isdikbalımı gurtarıyım diyeceem.

---- Valla olum pek umamıyom. Dayın zengin olmaya zengin emme, kimseye gurus koklatmaz. Bitini vermez.

---- Ana sen bilmiyon, dayım beni sever. Bi de ben onu yalarım, ballarım işimi hallederim.

---- Var git bakalım benden de selam söyle. Gelincis "Ana sen haklıymışsın dersin."

Bir müddet sonra:

---- Aslan dayım nassın?

---- Oooo.... Yeğen gel bakalım. Geç otur. Ne var ne yok?

---- Ne ossun dayıcığım, bildiğin gibi. Kötelenip gedi yok işde.. Asgerliği yaptık. Elimizde bi zanaatımız yok. İş arasak iş yok. Ne yapacağımızı bilmiyok. Dedim zengin dayım var. Arkamızda dağ gibi duruyo. Bize bu dünyada ölüm yok, dedim. Anamın da selamı var. Aslan dayıcığım bene bi goltuk çıkarsın artık de mi?...

---- Bak olum. Ben güççüken gece gündüz demez çalışırdım. Babam bene ezilsin diye heç acımadı. Yaz gış, gece gündüz demez köy köy dolaşırdık. Siz gençsiniz dutduğunuzu gopardırsınız. Şimdi sizin tam çalışma vaktiniz. Gece gündüz, aç susuz

demeyip çalışıp çabalıyacaksınız. Gazandığınızın hepsini harcamıyacaksınız. Üç beş birikdirip bi kenara goyacaksınız. Öle uyanık olacaksınız ki; işin, paranın kokusunu ta uzakdan alacaksınız. Hammallık bile olsa utanmadan çalışacaksınız. Namusunnan ne iş yaparsan yap utanılmaz. Şimdi ben senin yerinde ossam düşünürüm. Ne iş yapsam da para gazansam deyî..

--- Dayısı daha uzatacağı. Sözüne kestim.
--- Dayı bırak bana akıl vermeyi. Akıllı herkes veriyo. Sen bana üç beş gurus ver de sermaye yapıyım. Bi iş guruyum.
--- Ooooo.... Yeğen işde bu olmadı şimdi. Akıl paradan üstündür. Keşge bene de akıl veren ossa.

Dayısı konuşmaya devam ederken, o orayı terk etmi, çıkıp gitmiştir. Dayısının son sözlerini duymaz bile .....

*****

**Bir de şiirle anlatalım Emirdağ'ımızı
05.01.2007, Antalya**

Ne çağırır gel diye, ne de kovar beni.
O benim sevgime hasret kalmış,
Ben onun güzel Cemaline.
(Tabii araya giren onlarca yıl nedeniyle)
Gezdim sokağında, caddesinde.
Yıllar önce bıraktığım hatıralardan
İzler bulabilecek miyim diye.
Karşıma çıktı alafranga mı, alaturka mı desem,
İlginç bir güzel.
Orasını burasını cilalamışlar,
Uydurmaya çalışmışlar çağa.
Sevdim çok güzel olmasa da.
Yine de Anadolu'nun,
İncisi ve birincisi diye.
Gurbetçi hemşehrilerimizin
Maddi, manevi çok katkısı olmuş.
Kıyasladım da gurbetçisi olmayan ilçelerle.

İlçemiz onların hepsini bırakmış geride.
Sormuş ya Cavır "Emirdağ'ı mı büyük, Türkiye mi?" diye.
Emirdağ'ı büyük hemşerim, Türkiye nire?
(Desem de inanma.)
Tabii benim gönlümde.

Yarım yüzyıl geçmiş o bana yol vereli.
Ben onu terk edeli.
Onun için bulamadım, bıraktığım evimi,
Beni tanıyıp beni bilenleri.
Sadece görebildim birini, ikisini.
Ona da şükür ettim.
Çok üzüldüm, beni tanımasaydı hiçbiri.
İlk önce beni tanıdı,
Ayakkabı boyacısı Battal.
Dedi: "Sen Uzun Cemil'in oğlusun değil mi?"
Kendisini tanıyıp tanımadığımı sordu.
Anlattım.
Önlerinde darbuka çalarak,
Kızları davet davet gezdirdiğini.
Tanıdım tabi, EDEM Battal derlerdi,
Tanımam mı seni .
Yine bir gün çarşıdan Yıldıztepe'ye giderken,
Kardeşim, eski arkadaşım Abdullah HALAÇ
Geldi karşımdan.
Hoş beşten sonra girdi koluma. Sordu:
"Len gardaşım sen neredesin?" diye.
Dedim: "Artık yurdum Antalya denilen ilginç bir
ülke."
Gittik birlikte çarşıdaki dükkanına.
Büyük oğluna tanıştırdı beni.
Çok kısa bir anda konuştuk her şeyi.
Duydum annesi "Zilif Aba" ölmüş.
Diledim taziyemi.
Son model bir otobüs uzaklaştırdı
Ocağımdan.
İlerde tekrar geleceğim tabii
Ancak ölüm yok eder bendeki
O yüce sevgini .....

**"EMİRDAĞ" SİZİN DERGİNİZ;
DERGİNİZİ OKUYUNUZ, OKUTUNUZ, TANITINIZ.**

KISA KISA.....

KISA KISA.....

VAKIF HABERLERİ

EMİRDAĞ'DA HALK EĞİTİM MERKEZİ BÜNYESİNDE BAĞLAMA KURSU AÇILDI.

SEVGİLİ OKURLAR

15. sayımızdan başlamak üzere Milli Savunma Bakanlığı arşivlerinden temin ettiğimiz 1. Dünya Savaşı, Balkan Savaşı, Çanakkale Savaşları, Kurtuluş Savaşı, Kore Harbi ve Kıbrıs Çıkartması'nda şehit düşen hemşehrilerimizin listesini yayımlıyoruz. Tarihin her döneminde devletin yanında yer alan, vatanını kahramanca savunan Emirdağlılar bu uğurda binlerce şehit vermiştir.

Ülkemizi savunan binlerce şehidimizle birlikte Emirdağlı şehitlerimiz önünde de saygıyla eğilir, Tanrı'dan rahmet dileriz.
Vakıf Yönetim Kurulu

I. DÜNYA SAVAŞI ŞEHİTLERİMİZ

SIRA NO	ADI LAKAP	BABA ADI	SAVAŞ	CEPHE	RÜTBESİ	DOĞUM YERİ VE TARİHİ	ÖLÜM YERİ VE TARİHİ	ASKERLİ ŞUBESİ
119	Ömer Seyfi oğ.	Mehmet	1.Dünya Sav.	Irak Cep.	Er	Karakuyu 1310	Meydan Harbi 1917	Emirdağ
120	Ömer Bekir oğ.	Mehmet	1.Dünya Sav.	Çanakkale	Er	Dereköy 1293	Kanlısirt 1915	Emirdağ
121	Ömer Seyfi Oğ.	Mehmet	1.Dünya Sav.	Irak Cep.	Er	Soğukkuyu 1310	Bağdat Ağaç Hast. 1310	Emirdağ
122	Ömer Kaymaklı Oğ.	Mehmet	1.Dünya Sav.	Irak Cep.	Er	Karakuyu 1310	Felahiye Muh. 1916	Emirdağ
123	Ömer	Mehmet	1.Dünya Sav.	Çanakkale	Er	Dereköy 1291	Anıburnu 1915	Emirdağ
124	Ömer Köse Oğ.	Kadir	1.Dünya Sav.	Romanya	Onbaşı	Emirdağ 1299	Yalarya Muh. 1916	Aziziye
125	Ömer	İpek	1.Dünya Sav.	Çanakkale	Er	Gökçeyaka 1305	Anıburnu 1915	Bolvadin
126	Ömer Kaz Halil Oğ.	Hüseyin	1.Dünya Sav.	Arabistan	Er	Emirdağ 1311	Medine Has. 1916	Emirdağ
127	Ömer İmam Oğ.	Halil	1.Dünya Sav.	Çanakkale	Er	Güveççi 1305	Çanakkale Kırte Muh. 191	Emirdağ
128	Ömer	Hacı Yakup	1.Dünya Sav.	Çanakkale	Er	Topdere 1300	Anıburnu 1915	Emirdağ
129	Ömer Kara Hisarlı Oğ.	Hacı Ahmet	1.Dünya Sav.	Çanakkale	Er	Karacalar 1307	Tekirdağ Has. 1915	Bolvadin
130	Ömer Hacı Mustafa	Eyüp	1.Dünya Sav.	Çanakkale	Er	Soğukkuyu 1302	Seddülbahir 1915	Emirdağ
131	Ömer İnce Oğ.	Ali	1.Dünya Sav.	Çanakkale	Er	Dereköy 1293	Anıburnu 1915	Emirdağ
132	Ömer Ümre Hasan Oğ.	Ali	1.Dünya Sav.	Çanakkale	Çavuş	Kılınçlı 1302	Anıburnu 1915	Emirdağ
133	Ömer Hacı Halil Oğ.	Ahmet	1.Dünya Sav.	Çanakkale	Er	Emirdağ 1308	Kocadere 1915	Emirdağ
134	Osma Topal Oğ.	Salim	1.Dünya Sav.	Çanakkale	Er	Kılıçlar 1293	Teryandafıl Çiftliği 1915	Emirdağ
135	Osma	Salih	1.Dünya Sav.	Çanakkale	Er	Salihler 1302	Anıburnu 1915	Afyonkarahisar
136	Osma Molla oğ.	Ömer	1.Dünya Sv	Irak Cep.	Er	Türkmen Köy 1916	Felahiye Muh. 1916	Aziziye
137	Osma	Ömer	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Türkmen Köy 1299	Hilali Ahmer Hast. 1915	Karahisar
138	Osman	Mustafa	1.Dünya Sav	Çanakkale	Er	Yeniköy 1303	Kerevizdere 1915	Sandıklı
139	Osma Sıktı Oğ.	Mustafa	1.Dünya Sav	Çanakkale	Er	Kırkpınar 1299	Seddülbahir 1915	Emirdağ
140	Osma KaraAhmet Oğ.	Mehmet	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Suvermez 1300	Siper Muharebesi 1915	Aziziye
141	Osma Osman Oğ.	İsa	1.Dünya Sav	Çanakkale	Er	Tabaklar 1298	Anıburnu 1915	Emirdağ

Devamı 96'ncı Sayfada

Cenk Güney URFALI

Merkez : İhsaniye Mh. Muttalıp Cd. No: 17 ESKİŞEHİR

Tel : 0(222) 233 35 00 - Fax: 0(222) 233 00 15

Gsm : 0(532) 721 81 01

Ege Profil Ticaret ve Sanayi A.Ş. Deceuninck Grubu Üyesidir.

Değerli Hemşehrilerim,

Her insanın yaşamı boyunca içerisinde olduğu ve emek verdiği pek çok sosyal uğraşı vardır. Benim de meslek ve özel yaşamım dışında en içten ve heyecanla bir şeyler üretmeye çalıştığım en önemli sosyal uğraşım Emirdağlılar Vakfı'nda görev yaptığım ve başkanlığını üstlendiğim dönemdir. Vakıf başkanlığı yaptığım 1997-1998 yılları Emirdağlılar Vakfı'nın kurulduğu ilk yıllarıdır. Daha önce Emirdağlılar Kültür ve Yaşatma Derneği'nden gelen bir çalışma ve alt yapı olmasına rağmen vakfımızın bu dönemini henüz yeni yeni oturmaya başladığı, kuruluşunun ilk yılları diye tarif edebiliriz.

Yönetim döneminde görev yapan Sn. Kadir Poyraz, Sn. Dr. Bilen Özen, Sn. İhsan Avcı, Sn. Sabahattin Sarı, Sn. Reşat Bağcı, Sn. Gülendamar Atar, Sn. Prof. Dr. Necdet Sağlam, Sn. Yüksel Yüksel ve değerli ağabeyimiz, hocamız Sn. Muharrem Kubat'ın çok önemli katkıları olmuştur.

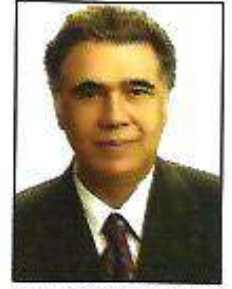
Emirdağlılar Kültür ve Eğitim Vakfı, bir çatı altında toplanmayı, onların kültürel zenginliklerini, örf ve âdetlerini yaşatmayı ve yöresine yönelik hizmetleri amaç edinen bir çalışma içerisindeyiz.

Bu dönemde vakfımızın sabit bir geliri olmamasına rağmen, vakfımız dergisi düzenli olarak basılmış, yöremizin sınırlı imkanlarıyla ilk defa başarılı öğrencilerimize burs vermeye başlanmıştır. Cumhuriyet Bayramı'nda Emirdağ yöresinin ananevi giysilerini tanıtan geçit törenine katılmış, şehrimizin merkezinde yöremizin önemli yerlerini tanıtan resim, halı, kilim ve giyim sergisi düzenlenmiş ve yurt dışındaki Emirdağ örgütleri ve hemşehrilerimiz ile iletişim sağlanmıştır.

Eskiden beri Emirdağlı hemşehrilerimizin şehrin mahalli yönetiminde ve siyasi partilerinde bir temsil konusu gündemindedir ve bu konu Emirdağlılar için bir üzüntü kaynağıdır. Ancak bu konuda başarılı olmamız için Emirdağ kökenli herkesin Eskişehirli gibi değerlendirilmesi gerekir. Eskişehirli, Emirdağlı ayrımının ortadan kalkması çok önemlidir. Çünkü Eskişehir'in ekmeğini yiyen, suyunu içen, havasını soluyan her Emirdağlı Eskişehirli'dir. Dolayısıyla yaşadığı kente ve o kentin insanlarına bir vefa borcu vardır. Eskişehir'de siyasi temsilde kişinin önemi yoktur. Önemli olan seçilecek kişinin temsil niteliğini taşıması, onun gerektirdiği birikime sahip olması ve hemşehrilerimizin yüzünü ağartacak olumlu işleri başarmasıdır.

Emirdağlılar Sosyal Dayanışma, Kültür ve Eğitim Vakfı'mız bu dönemde Dr. Orhan Özkır ve yönetimindeki arkadaşlarının özverili ve başarılı çalışmaları ile gelişmeye ve büyümeye devam etmektedir. Bizler, Emirdağlılar Vakfı'nı yürekten destekliyoruz.

Vakıf olarak yöremize götürülecek her hizmetin yanındayız ve bunu bir görev saymaktayız. Tüm hemşehrilerimize sağlıklı mutlu bir yaşam dileğiyle sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Dr. Safa HALAÇ
Emirdağ Sosyal Dayanışma
Kültür ve Eğitim Vakfı
Eski Başkanı

AkHaber

Günlük Siyasi Gazete

ÖZDEMİR OFSET MATBAACILIK

Uğur ÖZDEMİR

Büro: Arifiye Mh. Belediye Sk. No. 11 Tel/Fax: 0.222.221 09 90 Tel: 0.222.230 47 65 ESKİŞEHİR

Şube: İlkaylül Cd. Gökdemir İş Merkezi Tel/Fax: 0.222.221 69 69 Tel: 0.222.221 79 79-231 46 21

Merkez: Alpu kavşağı Matbaacılar Sitesi No. 42 Tel: 0.222.227 00 48

KISA KISA.....

KISA KISA.....

VAKIF HABERLERİ

GURBETÇİLERE EMİRDAĞ'DA ÖZEL "İNTERNET TV" KURULDU.

Sevgili Hemşehrilerim,

Vakıf yöneticilerimiz dergimizde yayımlanmak üzere bir yazı kaleme almamı rica ettiler. Ben de bir bayan olarak toplumumuzda kadınlarımızın yerini mesleki gözlemlerimi de katarak sizlerle paylaşıyorum.

Emirdağ doğumluyum. Anadolu Üniversitesi Eczacılık Fakültesi mezunuyum. 1982 yılından beri eczanemde sağlık hizmeti sunmaktayım.

Eczanemi ilk açtığım yer hemşehrilerimizin yoğun yaşadığı bir bölgeydi. Uzun süre orada halkla iç içe eczacının danışmanlık hizmeti vermesi, bulunduğu topluma örnek ve önder olması duygusunu dolu dolu yaşadım. Pek çok aileye, kızların okutulması, meslek sahibi olması, çalışma yaşamına katılması konusunda örnek olduğumu ve aileleri cesaretlendirdiğimi biliyorum. Zaman zaman aldığım teşekkürler ve anlatılan hayat hikayelerinden kızlarımızın yaşamına yön vermede katkı sağlamanın dingin mutluluğunu yaşıyorum.

Aileyi ayakta tutanın, çocukların yetiştirilmesi nedeniyle toplumu şekillendirenin kadın olduğunu görüyoruz. Bu nedenle eğitimin özellikle de kız çocuklarının eğitiminin çok çok önemli olduğunu düşünüyorum. Kızlarımızı ne kadar kültürlü, eğitilmiş, donanımlı, özgüvenli yetiştirirsek toplumun çağdaşlaşmasını o kadar hızlandırmış oluruz. Eczacılık yaparken toplumla iç içe olmanın verdiği sorumlulukla toplumsal ve sosyal konulara hep ilgili ve duyarlı oldum. Emirdağlılar Vakfı başta olmak üzere pek çok dernek ve vakıf üyeliklerim sürmekte ve zaman zaman çalışmalarına katkı sağlamaktayım.

1993 yılından itibaren Eskişehir-Bilecik Eczacı Odası'nın yönetim kademelerinde ve büyük kongre delegeliklerinde bulundum.

2001 yılından bu yana da Eskişehir Bilecik Eczacı Odası Başkanlığı'nı yürütmekteyim.

Üç dönemdir meslektaşlarımın güvenini kazanmanın onurunu taşıyorum ve kendilerine teşekkür ediyorum.

Hanımların fikri takip ve sorumluluk duygusunun yüksekliği nedeniyle görev aldıkları sosyal ve siyasi konularda çok başarılı olacaklarını biliyorum.

Bireylerin yetiştikleri topluma karşı sorumluluğu ve borcu olduğunu düşünmekteyim.

Ailelerimiz bizleri yetiştirirken pek çok ailede olduğu gibi çağdaş ,Atatürk ilkelerine bağlı, gelenek ve göreneklerini bilen aynı zamanda manevi değerlerine de sahip çıkan bireyler olarak yetişmemize özellikle dikkat etti, bizlere o duygular aşılandı. Bizler de bulunduğumuz topluma katkı sağlamayı görev belleyerek büyüdük.

Eğitilmiş, iş sahibi, yönetici konumunda bir bayan olarak, özellikle toplumun kadın nüfusuna örnek olmaya çalıştım. Çünkü nüfusunun yarısını yaşamın kıyısında tutan toplumların gelişebilme ve çağdaş, uygar ülke düzeyine çıkabilme şansı yoktur.

Toplumun yarısını oluşturan bayanların her türlü temsiliyette bulunmaları gerektiğine inanıyorum. Toplumun bu şekilde çağdaşlaşacağına yürekten inanıyor, hanımlarımızı hizmete davet ediyorum. Tüm toplumumuza aydınlık, sağlıklı, mutlu, refah dolu günler diliyorum. Vakfımızın 10.'ncü yılı kutlu olsun.

Eczacı
Mukaddes HARMANCI
9.Bölge Eskişehir - Bilecik
Eczacılar Odası Başkanı

KISA KISA..... KISA KISA..... VAKIF HABERLERİ Ertuğrul ALTINEL'den

EMİRDAĞ BELEDİYESİ İLE HAARLEM BELEDİYESİ'NİN LOGO-EAST PROJESİ BAŞARILI GEÇTİ. İki Ülke Bir Yürek

Emirdağ Belediyesi ile Hollanda Haarlem Belediyeleri arasında ortak yürütülen LOGO-EAST katı atık yönetimi projesi kapsamındaki çalışmalar emin adımlarla devam ediyor. Proje kapsamında Hollanda'dan gelen heyet, ilçemiz kaymakamı Gürsoy Osman BİLGİN'i makamında ziyaret eden heyet çalışmalar hakkında bilgi alış verişinde bulundular.

Haberler : Emirdağ Huzurevi Müdürü ERTUĞRUL ALTINEL'den

Gürsoy Osman BİLGİN
Emirdağ Kaymakamı

**EMİRDAĞ KAYMAKAMI GÜRSOY
OSMAN BİLGİN'İN YAPTIĞI ÇALIŞMALARNDAN...**

"Değerli Emirdağlılar,

Kaymakamlık yatırımçı kuruluş değil, koordinasyon, temsil ve denetim mesleğidir. Bu görevleri en iyi şekilde yaptığuma inanıyorum. İlçeye bağlı köylerin alt yapıları konusunda epey mesafe kaydettik. Asfaltsız ve içme suyu olmayan köy bırakmadık. Kanalizasyonu olan köyümüz önceden hiç yoktu. Şimdi 2007 yılı sonuna kadar 35 köyümüz kanalizasyona kavuşacaktır. Köylerimizde elektrik, telefon, su, yol, sağlık ve eğitim problemi kalmadı. Eğitim alanında 58 okulumuzun her türlü bakım ve onarımı devam etmektedir. Son 2 yıl içinde 3 tane daha okulumuz yapılmaktadır. Emirdağ organize sanayinde her türlü bürokratik işlemler tamamlandı. 2007 yılı içinde 350 bin YTL alt yapı ihalesi yapılacaktır. Huzurevinde ise 800 bin YTL ödenek ayrılarak her türlü eksik tadilatı bitirilmeye

çalışılmaktadır. İnşallah 2007 yılının temmuz ayının sonunda huzurevini açmayı planlıyoruz. Hükümet binası ile devlet hastanemizi onarımdan geçirerek güzel görüntü kazandırdık. Kapalı spor salonu için 300bin YTL ödenek ayrıldı ve bu parayla her türlü bakım ve tamiri yapılacaktır. Emirdağ-Ankara arası ve Dört Yol-Bolvadin arası duble yol haline getiriliyor. İlçenin emniyeti ve asayiş konusunda çok ciddi adımlar atıldı. İlçemiz halkı huzur içinde yaşamaktadır. Özel sektör alanında ise 2 fabrika kuruldu ve bir fabrika da kurulma aşamasındadır. 2007 yılında devlet vatandaş iş birliği içerisinde otuz üç köy okulumuzun tamamının bakım ve onarımı elden geçireceğiz.

İlçemizde organize sanayinin faaliyete geçmesiyle fabrika sayısında artış olacaktır. Böylece yurtdışına göç önlenecektir. Gurbetçilerimizin Emirdağ'ına yatırımlarını bekliyoruz. En önemli ilke şudur: "Emirdağlı Emirdağ'da dolyacaktır." Emirdağlı müteşebbisi Emirdağ'ına çekmek istiyorum. Organize sanayinden yatırım yapacaklara ücretsiz arsa veriyoruz. Ayrıca www.emirdag.gov.tr diye kaymakamlığımız site kurdu. İsteyen Emirdağlı bu siteye girerek Emirdağ'ın sosyal yönden gelişmelerini izleyebilirler.

Emirdağ ismi geçen her kesim kutsaldır. Emirdağlılar Vakfı'nın çalışmalarını yakından takip ediyorum. Çalışmalarını taktirle karşılıyorum. Vakfın Eskişehir'deki Emirdağlılara sahip çıktığını görüyorum. Emirdağlılar Vakfı'nın bana armağan ettiği plaketi gururla ve taktirle masamda bulunduruyorum. Vakfın her türlü çalışmalarını kaymakamlık olarak destekliyorum." dedi.

**DAVULGA KASABASINDA KARO-FAYANS KURSU
AÇILDI**

Emirdağ İlçesinin Davulga kasabasına yoğun ilgi üzerine Emirdağ Halk Eğitim Müdürlüğü tarafından "karo-fayans" kursu açıldı.

Davulga Belediyesi'nin binası içinde açılan kursa yirmi kursiyer devam etmektedir. Kursu ilginin fazla olduğunu bildiren Davulga Belediye Başkanı Kenan BALI, konu ile ilgili olarak bazı açıklamalarda bulundu.

**EMİRDAĞLI
ÇİFTÇİLER
DEĞİŞMEYE
N BAŞKANINI
TEKRAR
SEÇTİLER**

Emirdağ Ziraat Odası Başkanlığı seçimi Emirdağ Diyanet Sitesi salonunda yapıldı. Seçime tek aday olarak katılan Ahmet Köycü yeniden Ziraat Odası başkanı oldu.

Ziraat odası delegelerinin yoğun katılımları ile yapılan genel kurulda oda meclisi ve yönetim kurulu seçildi. 96 delegenin 82'sinin oyunu alan Ahmet KÖYÇÜ ve çalışma arkadaşları tekrar seçilerek güven tazeledi. Kongre de genel kurul divan başkanını ve heyetini seçti. Gündem gereği saygı duruşu yapıldı. İstiklal marşı söylendi. Açılış konuşmasını yapan Ahmet KÖYÇÜ: "1981 yılından beri oda başkanı olarak bu kutsal görevi kimsenin güvenini yitirmeden devam ettirdim. 21 kişilik oda meclisi ile 4 yıl daha çalışacağım." dedi.

Ahmet KÖYÇÜ
Emirdağ Ziraat
Odası Başkanı

**ENGELLİLER,
ENGELLİLER
GEÇESİNDE COŞTU**

Emirdağ Engelliler Derneği'nin hazırladığı "Engellilerle dayanışma programı geçtiğimiz günlerde ilçemiz kapalı spor salonunda organize edildi.

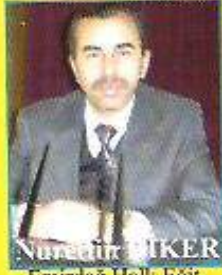
Program ilk kez düzenlendi. Başkan Avukat Ahmet Şahbaz

konuşma yaptı. Grup Anadolu, Yoksul Derviş, Halk Eğitim merkezi Saz Grubu sahne aldı. Bir kurbanlık koyun açık artırmaya çıkarıldı. 7 bin YTL gelir sağlandı. Koyun, MHP İlçe Başkanı Ceylan Morca'da kaldı. Engelli hemşehrilerimiz unutulmaz bir gece yaşadı.

EMİRDAĞ HALK EĞİTİMDE AÇILAN 306 KURSTAN 7810 KURSIYER YARARLANDI

Emirdağ Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğü tarafından çeşitli dallarda son 2 yılda açılan 206 kurstan 7810 kişi yararlandı.

Nurettin DİKER
Emirdağ Halk Eğit.
Mer. Müd.

Daha çok ev kadınlarının meslek edinmek istedikleri için ilgi gösterdiğini belirten Emirdağ Halk Eğitim Merkezi Müdürü Nurettin DİKER, konu ile ilgili olarak şunları söyledi: "Halk Eğitim olarak Emirdağ'da bilgisayar, kalorifer ateşçiliği, biçki-dikiş, karo-fayans, yabancı dil, bağlama, OKS ve ÖSS kursları açtık. Her kursa katılan kursiyer sayısı 20 kişiden aşağı düşmedi. Kursiyerler bu kurslara devam ederek hem meslek sahibi oldular, hem de günlük hayatta öğrendiklerini, tatbik ederek ailelerine yarar sağladılar. Halk Eğitim bünyemizde içinde Emirdağlı olup da şehit düşenler için resimli şehitler kösesi oluşturduk. Yaz aylarında yurtdışından gelen gurbetçilerimizin çocukları ile Emirdağ'da ikamet eden ilçe halkının çocuklarını kaynaştırmak için sportif faaliyetleri içeren voleybol, basketbol kursları açmayı düşünüyoruz. Kurslarımıza devam eden ve maddi imkanı iyi olmayan kursiyerlere Emirdağ Kaymakamı Gürsoy Osman BİLGİN Sosyal Yardımlaşma Vakfından maddi yardım yapmaktadır. Ayrıca 12 öğretmenden oluşan müzik korusu oluşturduk. Müzik korosunu davet eden mercilerden hiçbir maddi yardım almıyoruz Sadece yol ücretini karşılasınlar, yeter. Amacımız müzik korusu sayesinde

HOLLANDALI MİSAFİRLER EMİRDAĞ HUZUREVİ'Nİ ZİYARET ETTİ

Hollandalı Hugo BELLONİ (Hollanda'da hastane danışmanı) ve Hollanda Haarlem Emirdağlılar Vakfı Başkanı Süleyman Akın Emirdağ Huzurevi'ni ziyaret ettiler. Ziyaretleri arasında Huzurevinde incelemelerde bulunan Haarlem Emirdağlılar Vakfı Başkanı Süleyman Akın konuyla ilgili olarak şunları söyledi: "Hollanda'dan Emirdağ Huzurevi'ne imkanlar ölçüsünde maddi ve manevi yardımda bulunacağız. Arkadaşım Hugo BELLONİ ile birlikte incelemelerde bulunduk. Binanın 5 yıldızlı otel gibi 3600 m2 saha üzerine yapılması sevindirici bir gelişmedir. Emirdağ'ın ihtiyacına cevap verebilecek şekilde yapılması Emirdağ halkını memnun edecektir. Emirdağ Huzurevi Müdürü Ertuğrul Altinel'in bizleri sıcak karşılamasından memnun kaldık. Hollanda'ya geldiğinde biz de ona Hollanda'daki huzurevini gezdirip bilgilendireceğiz. Emirdağ Huzurevi'nin 3 katlı yapılması ve 80 yatak kapasiteli olması Emirdağ, çevre il ve ilçelerinin ihtiyacını karşılayabilecek şekilde olması yurt dışındaki Emirdağlıları da sevindirdi. İncelemelerimiz ve ziyaretlerimiz bir gün boyunca sürdü."

HALK OZANI "YOKSUL Derviş" ŞİİR YARIŞMASINDA TÜRKİYE BİRİNCİSİ OLDU

Türkiye genelinde düzenlenen bir yarışmada Türkiye birincisi olan halk ozanı "Yoksul Derviş", Emirdağ ilçesinin Karacalar köyünde yaşamaktadır. Halk ozanlığını bu köyde yaşarken geliştirdi.

Emirdağlı Yoksul Derviş (Şemsettin KUBAT) birinciliğini misafirlerine saz çalarak kutladı. Halk müziği sanatçısı KUBAT'ın da amcası olan Yoksul Derviş tebrik için evine gelen misafirlerini bulgur pilavı, çorba ve tatlı ikram ederek ve saz çalarak ağırladı.

Şairler ve Yazarlar Derneği tarafından düzenlenen şiir yarışmasında "Haberin Oldu mu?" şiiriyle Türkiye birinciliğini kazanarak ödül aldı. Bana bu ödülü layık görenlere teşekkür ediyorum. Dedi.

EMİRDAĞ'INA KURULAN MUTFAK DOLABI KAPAĞI VE KAPI İMALATI FABRİKASI HİZMETE AÇILDI

Emirdağ ilçe merkezine kurulan mutfak dolabı kapağı ve kapı imalatı fabrikası açılarak üretime başladı.

Amorium Group'a ait mutfak dolabı ve kapağı, kapı imalatı fabrikasında şu an kırk işçi çalışmaktadır. Teknoloji harikası olarak nitelendirilen fabrikanın tamamen

bilgisayar donanımlı ENC makineleri Alman firması tarafından fabrikaya montajı ve Türkiye'deki 8. kurulumunu Emirdağ'da gerçekleştirdi. Emirdağ'ın ekonomik anlamda kalkınması için fabrikanın üretime geçmesi Emirdağ halkını sevindirdi.

LOGO-EAST AFYON'da TANITILDI

Afyonkarahisar Halk Eğitim Merkezi'nde yapılan tanıtım

seminerine Hollanda'nın Haarlem kentinden misafirler de katıldı. Öte yandan seminere, Emirdağ Kaymakamı Gürsoy Osman Bilgin, Emirdağ Belediye Başkanı Lütfi İhsan Dağ,

AK Parti İl Başkanı Burhanettin Çoban, İl Genel Meclisi Başkanı Muzaffer Ateş ve bazı İlçe Kaymakamları ile ilçe ve belde belediye Başkanları katıldı. Seminerin açılış konuşmasını yapan Emirdağ Belediye Başkanı Lütfi İhsan Dağ, çöplerin bir kent kavramı olduğunu söyledi. Logo EAST Programı Mali açıdan Hollanda Dışişleri Bakanlığı'nın merkezi ve Doğu Avrupa Sosyal Değişim Programı altında desteklenen ortaklıklar aracılığıyla bölgesel ve yerel yönetimler arasında işbirliğinin geliştirilmesine dönük bir program olduğunu dile getiren Dağ, programın, Türkiye, Romanya, Bulgaristan, Ukrayna ve Sırbistan-Karadağ'ı hedef aldığını ifade etti. Logo East'in amacının 2007 sonuna kadar yerelleşme ve işbirlikleri vasıtasıyla, yerel ve bölgesel yönetimlerinin kalitesini iyileştirmek olduğunu altını çizen Dağ, proje kapsamında toplam 10 eşleştirme projesine destek verileceğini belirtti.

"KARDEŞ BELEDİYELER"

Emirdağ Belediyesi ile Hollanda'nın Haarlem Belediyesi'nin kardeş belediyeler olduğunu belirten Lütfi İhsan Dağ: "Geçtiğimiz 2005 yılı Temmuz ayı içerisinde Haarlem Belediyesi heyeti, ilçemize ve belediyemize bir ziyaret düzenlemişlerdir. Bu ziyarette her iki belediye arasındaki ilişkileri geliştirecek ve iki ülke arasında bilgi alışverişini sağlayacak olan önemli bir 'İşbirliği Sözleşmesi' imzalanmıştır. Bunun yanında yine iki belediye arasında 'Evsel Atık Ortak Çalışma Planı' oluşturulmuştur. Söz konusu sözleşme ve ortak çalışma planı kapsamında, Emirdağ Belediyemizden Belediye Başkan Vekilimiz, Belediye Fen İşleri Müdürümüz ve TEMA Vakfı Emirdağ Şubesi'nde görevli bir personel; 19 - 30 Eylül 2005 tarihleri arasında, Hollanda Belediyeler Birliği'nin düzenlediği 'Katı Atık Yönetimi ve Geri Dönüşüm' konulu eğitime katılmıştır." Dedi.

EMİRDAĞ 'DA 2006 YILINDA KÖYDES PROJESİ TAMALANDI VE 2007 YILINDA YAPILACAKLARIN PROGRAM TEKLİFLERİ YAPILDI

2006 yılı için Emirdağ ilçesinde KÖYDES projesi kapsamında ilçeye bağlı köy yolları, içme suyu yapım işleri şebeke suyu çalışmaları yapılarak tamamlandı ve 2007 yılında yapılacakların da teklifi yapıldı.

Afyonkarahisar İl Genel Meclisi üyesi Yaşar Buzlu, KÖYDES Projesi ile ilgili olarak şunları söyledi: "Emirdağ ilçesine bağlı Elhan-Türkmenakören köyü yolu Yeniköy-Kaldırım yolu, Alibeyce-Burunarkaç-Bağlıca köy yolu, Bademli kasabası-Bolvadin arası yolları yapıldı. Ekizce köyünün ilave şebeke içme suyu yapım işi tamamlandı. Emirdağ KÖYDES projesi 2007 yılı program teklifleri de yapıldı. Buna göre: Emirdağ ilçesine bağlı İncik köyü-Demirelli köyü arası, Süvermez köyü arası, Tez köyü-Tez Fakılı arası, Başkonak köyünün mahalleleri, Dereköyü'nün yukarı mahallesi, Güveççi köyünün Güney Mahallesi, Daydalı, Dağılgan ve Kuruca köyüne asfalt kaplamalarının yapılması ve programa alınması teklif edildi. Güveççi ve Bağlıca köyüne içme suyu sondajlarının yapılması teklif edildi ve bunların 2007 yılı programa alınması için yazılı olarak teklifleri yapıldı."

EMİRDAĞ'DA DİYALİZ HASTALARINA ÜCRETSİZ SERVİS HİZMETİ BAŞLADI

Emirdağ Devlet Hastanesi bünyesinde hizmet veren Diyaliz ünitesinde tedavi gören hastalar için servis hizmeti başladı.

Kış aylarında diyaliz tedavisi gören hasta sayısı 16 iken, yaz aylarında bu sayı 20-21 e kadar çıkmaktadır. Diyaliz hastaları hastaneye gelmeden önce

randevu almaları Emirdağ Hastanesi imkanları ünitesinde gören için servise

randevu gerekiyor. Devlet kendi ile diyaliz tedavi hastalar ücretsiz başladı.

EMİRDAĞ ESNAF VE SANATKARLAR ODASI MUZAFFER AŞIK'LA 2010 YILINA KADAR DEVAM...

Emirdağ Küçük Esnaf ve Sanatkarlar Odası Başkanı Eyüp GÜZLE'nin vefatından sonra Muzaffer AŞIK oda başkanlığına seçildi.

Emirdağ Küçük Esnaf ve Sanatkarlar Odası 7 kişiden oluşan yönetim kurulu kendi arasında toplanarak oy birliği ile Muzaffer AŞIK'ı 10 Mart 2010 yılına kadar Küçük Esnaf ve Sanatkarlar Odası başkanlığına getirdi ve oda başkan vekilliğine de Yüksel GÖKCAN seçildi. Oda yönetim kurulu şu isimlerden oluşmaktadır: Muzaffer AŞIK, Yüksel GÖKCAN, İzzet KARYEMEZ, Zübeyir ACET, Ahmet YILMAZER, Ali Hüyük, Saffet ÇUNA.

SEVGİLİ OKURLAR,

Vakfımızın kuruluşunun onuncu yılını doldurmasının heyecanı içerisindeyiz. Aynı zamanda Emirdağlılar olarak bir çatı altında toplanmanın ve Emirdağlılar Demeği'nin kuruluşunun 20. yılını idrak etmekteyiz.

Dernek ve vakıf olarak değişik isimlerin başkanlığında yönetim kurulları oluştu. Değişmeyen tek şey vardı. O da EMİRDAĞLILARA hizmet, EMİRDAĞ kültürünü kuşaklar arasında sürdürmek. Vakıf ve derneklerimiz bütün bunları ellerinden geldikçe yerine getirmeye çalıştılar. Bu konuda emeği geçen herkese, her yönetim kuruluna sonsuz teşekkürlerimi iletiyorum. Aramızdan ayrılanlara da Tanrı'dan rahmetler diliyorum.

Emirdağlı'ya hizmet olarak Emirdağlı üniversite gençliğine karşılıksız verdiğimiz EĞİTİM BURSUSU sayısı, vakfımızın kurulduğu günden bugüne kadar artarak devam etmiştir. Yılda 8 ay olarak verdiğimiz bursu bu sene 104 öğrenciye verebilmenin mutluluğunu yaşıyoruz. Ayrıca son yıllarda üniversite, fen, Anadolu ve diğer liselere hazırlanan öğrencilere yönelik özel dershanelerden aldığımız kontenjanları değerlendirerek OKS ve ÖSS sınavlarına hazırlanan maddi durumu yeterli olmayan 10 öğrencimizi her yıl olduğu gibi bu yıl da özel dershanelere gönderdik. Vakfımıza ilgi ve desteğini her zaman esirgemeyen AKADEMI, MAT-FKB, FİNAL, KAVRAM ve TUMAY dershanelerine teşekkürü bir borç biliyoruz ve teşekkür ediyoruz. Yine her zaman bize müracaat eden maddi sıkıntıda olan öğrencilerimize bir defaya özgü olmak üzere eğitim yardımlarını her zaman yaptık.

EMİRDAĞ dergisinin 16. sayısını Şubat 2007'de çıkardık."10. Yıl" nedeniyle daha kapsamlı özel bir sayı çıkarmayı düşündük. Bu özel sayının çıkarılmasında da son aşamaya geldik. Büyük bir ihtimalle aksilik olmazsa Temmuz 2007'de çıkaracağız. Dergi çıkarmanın ve dergiyi yaşatmanın ne denli zor olduğunu çıkaranlar ve yaşayanlar daha iyi bilir. Yazılan toplamayı, bunları değerlendirmeyi, derginin finansmanını sağlamayı, basımını gerçekleştirmeyi, dağıtımını yapmanın güçlüğüne herkesin bileceği inancındayım. Bu nedenle EMİRDAĞ dergisinin çıkmasında emeği geçen başta değerli hocalarımız Muharrem KUBAT, Gazi DURUSU ve Elif BAĞCI olmak üzere herkese teşekkür ederiz. Bir dergiyi yurt içi posta ücreti 1 YTL'ye, yurt dışı posta ücreti ise 2 YTL'ye gönderilmekteyiz. Her sayıda 500'ün üzerinde dergiyi posta ile gerek yurt içi, gerekse yurt dışına gönderiyoruz. Yine 2000'den aşağı olmamak üzere bastırıp derginin dağıtımını yapmaktayız. Bütün bunların maliyetini değerli okurlarımızın değerlendirmesine sunuyorum.

Özellikle son iki yıldır üyelerimizden aidat toplanmasında olumlu mesafeler kat ettik. 2006 yılında 150, 2007 yılında ise şu an itibari ile 300 kişiye yakın üyemizden aidat toplamış bulunuyoruz. Her üyeden aldığımız aidatları bankaya yatırarak dekontlarını üyelerimize ulaştırmaya çalışıyoruz. Ulaşamadığımız üyelerinkini ise dosyamızda muhafaza etmekteyiz. Aidat veren üye sayısını 500'lerin üzerine çıkarmak hedeflerimiz arasındadır.

Geleneksel hale getirdiğimiz "EMİRDAĞLLAR GECE"İN 7.sini başarıyla gerçekleştirdik. Herkesin beğendiği, zevk aldığı, dostlukların pekiştiği, dostların bulunduğu ve herkesin devamından yana olduğunu söyledikleri bir gece olduğunu dostlarımız belirttiler. Bu tür yaklaşımlar bizlere mutluluk ve güç vermektedir.

Seçim ortamına girdiğimiz şu dönemde tüm EMİRDAĞLI hemşehrilerimizin ortak sıkıntısı birliktelik, beraber hareket etme, ortak değerlerde birleşme ve özellikle de bizi temsil edecek bir milletvekilinin olmayışı en büyük özlemimiz olmaktadır. Maalesef bu konularda fazla duyarlı değiliz. Hemen hepimiz birbirimizi eleştirmeye, yıpratmaya çalışıyoruz. Oysa Eskişehir'de en fazla nüfus yoğunluğuna sahip toplumlardan birisiyiz. Ancak bunu bürokrasiye ve siyasete yansıtamıyoruz.

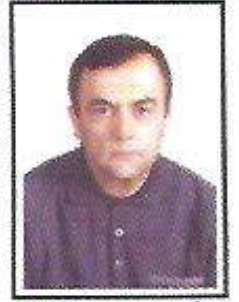
Bizi parlamentoda temsil edecek bir siyaset adamını seçmek için birlikte hareket etmeli, seçilebileceğine inandığımız adayları desteklemeliyiz. EMİRDAĞLI'nın ortak sıkıntısı bu. TBMM'ye temsilci göndermenin şartlarını zorlamalıyız. Herkesin görüşleri, siyasi eğilimleri farklı olabilir. Ancak ortak payda EMİRDAĞLILIK olmalıdır. Bu konuda hemşehrilerimizin aynı sıkıntı ve görüşü paylaştıklarına yürekten inanıyorum. Destek ve önerilerinize EMİRDAĞLILAR VAKFI olarak her zaman açığız.

Her yıl herkes ekonomik gücü ölçüsünde FİTRE ve ZEKÂTLARINI çeşitli yerlere ve kendilerine yakın kişilere vermektedir. Emirdağlılar Vakfı olarak fitre ve zekâtlarınızı yardıma muhtaç ve ihtiyacı olan öğrencilerimize burs olarak vermek istiyoruz. Bu konu ile ilgili olarak Diyanet İşleri Başkanlığı ve Eskişehir İl Müftülüğü'ne fitre ve zekat alabileceğimize dair resmi yazımızı dergimizin özel sayısında bulabilirsiniz. Şurasını hatırlatmakta yarar görüyorum. Burs hesabındaki paralar ancak burs için kullanılmaktadır. Burs hesabından başka bir işlem yapılmamaktadır. Başka amaçlar için kullanılması da söz konusu değildir.

BURS HESABIMIZ: ESKİŞEHİR VAKIFLAR BANKASI MERKEZ ŞUBEDEKİ EMİRDAĞLILAR VAKFI
020 2059339

Bu konuda da siz değerli hemşehrilerimizden ilgi ve destek bekliyoruz. 2006-2007 yılında vakfımızdan burs alan öğrencilerin belgelerini en geç 31 Ekim 2007 tarihine kadar vakfımıza teslim etmeleri, burs almak için müracaat edeceklerin ise internet sitemizden form ve evraklarla birlikte 31 Ekim 2007 tarihine kadar müracaat etmeleri gerekmektedir. Bu tarihten sonra yapılacak başvurular kesinlikle kabul edilmeyecektir.

Yeni bir sayıda buluşuncaya kadar herkese sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Ceylan KESKİN
Vakıf Başkan Yardımcısı

Değerli okurlarımız,

Hemşehrilerimizin katkılarıyla oluşturduğumuz fona fitre ve zekatlarımızı yatırmanızı rica ediyor, desteklerinizi bekliyoruz. İlgili izin belgemiz aşağıda görüldüğü gibidir. Saygılarımızla.

Eskişehir Vakıfbank Merkez Şube

Emirdağlılar Vakfı Burs Hesabı : 02 02 05 93 39

Yönetim Kurulu

T. C.
ESKİŞEHİR VALİLİĞİ
İl Müftülüğü

Sayı : B.02.1.DİB.4.26.01.01-200- *Söz*

16 Nisan 2007

Konu : Öğrencilere Burs Verilmesi

EMİRDAĞLILAR SOSYAL DAYANIŞMA VE KÜLTÜR, EĞİTİM VAKFI
BAŞKANLIĞINA
İsmet İnönü Cd.
Kazım Önal İş Merkezi
Emirdağlılar Vakfı
No:36/6

ESKİŞEHİR

İlgi : 09/03/2007 tarihli ve 07 sayılı yazınız.

Fakir öğrencilere burs olarak veya başka bir ihtiyaç giderme gayesiyle vekaleten veya bizzat zekat, fitir sadakası verilebilir.

Mali ibadetlerde herhangi bir kişi yada kuruma vekalet vermekte, dinen bir sakınca bulunmamaktadır.

Bilgilerinizi rica ederim.

Osman TIRAŞÇI
İl Müftüsü V.

EMİRDAĞ'DA YAŞAMAK

Her gün bir yakınınızın yardımı olmadan kalkamadığınızı, ihtiyaçlarınızı gideremediğinizi, bez kullanmak zorunda olduğumuzu, 365 gün bir odada yaşamaya mahkum olduğunuzu düşünün, düşünelim! Ya da bir sabah uyandığımızda iskelet ve kas sistemimizin çalışmadığını görsek ne hissederiz? Konuşamamak, işitememek, yürüyememek hep birilerine muhtaç, yalnız yaşamak, oynayamamak, okula gidememek tarifsiz bir acı!

Türkiye'de yaklaşık 8 milyon, Emirdağ'da 483 engelli kardeşimiz çoğumuzun haberi bile olmadığı akıl almaz, insanlık dışı şartlarda "çile" denilecek bir hayat sürdürüyorlar! Sevgili ağabeyimiz Osman KÖMÜRCÜ'nün öncülüğünde Havva POLAT, Nurgül UYAR, Uğur KARGIN, Ahmet ŞAHBAZ'dan oluşan yönetim kurulu, önce engellilerin sayısını ve engel türlerini tespit etmeyi amaç edinmiştir. Bu sırada Afyonkarahisar eski Valimiz Muzaffer DİLEK'in ve İlçe Kaymakamı Gürsoy Osman Bilgin'in öncülüğünde Sağlık Grup Başkanlığı görevlileri ilçemiz ve köylerinde 483 engelli tespit etmiştir.

Emirdağ İlçesi Engelliler Derneği engelli kardeşlerimizin eli, ayağı, gözü, kulağı olmaya çalışıyor!

İlçe kaymakamımız Gürsoy Osman BİLGİN, Belediye Başkanımız L. İhsan DAĞ ve ilçemizin yardımsever insanları ile birlikte belediye girişinde irtibat büromuz bilgisayar, telefon, kütüphane, TV olduğu halde engelli kardeşlerimizin her türlü ihtiyacına cevap vermeye çalışmaktadır.

İlçemizde ilk kez Engelliler Dayanışma Gecesi düzenlenmiş, kırka yakın gönüllünün katkıları ile gecede 7.000 YTL nakdi gelir elde edilmiştir.

Ahmet ŞAHBAZ
avukat

Yeni Mh. Çalışkan Sk. No: 8 EMİRDAĞ /
AFYONKARAHİSAR / TÜRKİYE
İş: (0.272) 442 76 76 Fax: 441 23 01
e-mail: ahmetsahbaz03@mynet.com

Aziziye İlköğretim Okulu'ndaki özel sınıfın açılmasında derneğimiz 1.000 YTL nakdi yardım yaptığı gibi Emirdağ İşitme Merkezi'nin, Özel Güzel Arzularım Rehabilitasyon Merkezi'nin açılışında katkıda bulunmuştur.

Hollanda Haarlem Emirdağ Vakfı ile Engellilerimiz için çalışma atölyesi projesi çalışmaları devam etmektedir.

2 yıldır 24 yatalak engelli kardeşimizin bez ihtiyacı karşılanmaktadır.

Huzurevi binamız her inanç ve siyasi görüşten insanımızın el ele, gönül gönüle vermesi sonucu Temmuz 2007'de hizmete girme aşamasına gelmiştir. Sosyal Hizmetler İl Müdürü Mehmet KOÇAK, Huzurevi Müdürümüz Ertuğrul ALTINEL, Sosyal Hizmet Genel Müdürümüz İsmail BARIŞ ile görüşmeler sürmekte olup engellilere hizmetini sürdüren kurumlara ilave olarak "devlet millet el ele" anlayışıyla engellilerin kimseye muhtaç olmadan kendi ayakları üzerinde durmalarını sağlayacak çalışma atölyelerinin yapılması planlanmaktadır.

Mehmet KARAKOÇ, Kemal FINDIK, Memiş GÜR, Nuri AYDOĞAN ve engelli ailelerimizin katkılarıyla 12.000 YTL bütçesi ile engellilerin her türlü ihtiyacını karşılamaya çalışan derneğimiz engelli ailelerimizi ziyaret etmeyi sürdürmekte, sorunlarını yerinde paylaşmaktadır.

EYAD ile birlikte 2004 yılında Bürüksel'de Haarlem-Emirdağ Vakfı ile Haarlem'de dayanışma gecesi düzenlenmiştir. Bu gecede 84 engelli aracı EYAD Bşk. Metin EDEER ve Bşk. Yrd. Necati

ŞEVİK'in üstün gayretleriyle ilçemize getirilmiş, Sağlık Grup Başkanlığı, Belediyemiz Engelliler Derneği'nden oluşturulan komisyon, tekerlekli sandalyeye ihtiyacı olan engellilerin tek tek tespit edip evlerinde ziyaret ederek gerçek ihtiyaç sahipleri akülü arabalarına kavuşturulmuştur.

Emirdağ Kaymakamlığı, Belediye Başkanı, Emirdağlılar Vakfı, Engelliler Derneği, EYAD, Haarlem Emirdağ Vakfı yetkilileri, diğer sivil toplum örgütü temsilcileri, meslek odaları temsilcileri, Emirdağ'ımızın ileri gelenleri, siyasi parti temsilcileri bir araya gelerek Emirdağ Engellileri için neler yapılacağı planlanmalı, duyarlı hemşehrilerimizle bir komite oluşturulmalıdır. Bu komite Emirdağ'dan göçün önlenmesi, ilköğretim ve lise dengi okullarda eğitim kalitesinin yükseltilmesi, tarım hayvancılık ve turizmin geliştirilmesi, Emirdağ'ın tarihi, kültürel değerlerinin korunması, tanıtılması ve Emirdağ'ın 50-100 yıl sonrası geleceğinin planlanması ivedilikle resmi kurumlarımızın, üniversitelerimizin yardımıyla yapılmalıdır.

Değerli hemşehrilerimizin 2 trilyonluk binayı, 256 milyara bitiren ve 2007 yılında hizmete açmasını sağlayan Emirdağlımızın, Özürlüler Çalışma Atölyesi, Rehabilitasyon Merkezi'ni ve Sevgi Evleri projelerini de başaracağına inanıyoruz.

Demek yönetim kurulu adına tüm hemşehrilerimizi en kalbi duygularla, saygıyla selamlıyoruz.

"Sizin en hayırlınız insanlığa en fazla hayırı olandır"

Hz. Muhammed (SAV)

"İnsan, kendinin dışında hedefleri olan varlıktır."

Cemil MERİÇ

FATİH

GİYİM

Mustafa Koca
Hasan Koca

Uzun Çarşı No: 74 Emirdağ / AFYON
Tel: 442 53 83 - 442 74 84
Fax: 442 51 62 - Cep: 0.542 471 26 57

SABRİ ÖZEL
allegro

BERİN

DOĞRUÖZ

PERON

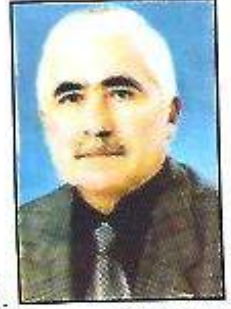
RODİ

exeline ESCOLL

cem re group RUBA
PANTALON

HAYATIMDAKİ İLKLER

Durmuş YILDIR
Emekli Öğretmen

Heyecandan sabaha kadar uyuyamadım. Çok erken kalktım. Anam da benden erken kalkmıştı.

Afyon'a imtihana gidecektim. Yolluğumu hazırladı. Üç yumurta, bir demet soğan, ekmeğe koymuştu.

Günün ilk ışıkları ile birlikte köyün içinden geçen yola indik. Höke amca'yı beklemeye başladık. Höke amca köyün postacısı idi. Emirdağ'a giden mutlaka onun arabası ile giderdi. Çünkü, başka vasıta yoktu. Epey bekledik. Sabah serin ve soğuktu.

Köyün alt başından Höke amcanın kır atları göründü. İçimi sevinçle karışık bir korku sardı. Tittredim... Arabada eğitmen, oğlu İsmail Nazmi ve kardeşi Mustafa vardı. Sabahın ayazında onlar da üşüyordu. Sarınmış bürünmüşlerdi.

Araba yanımızda durdu. Höke Amca, ince gevrek sesi ile: 'Haydi, Köse'nin oğlu atla.' dedi. Anama döndüm, elini öptüm, gözlerine baktım, dudakları kıpır kıpır dua ediyordu, gözlerinden yaş akıyordu. Duygulandım. İçim bir hoş oldu.

Arabaya bindim. Amca deh! dedi. Kır atları kamçıladi. Döndüm arkama baktım, anamın elleri havada, dudakları hala duada idi.

Köyden epey uzaklaştık. Nedendir bilmem, kimse konuşmuyordu. Hepimizde bir soğukluk, bir durgunluk vardı.

Uzun süren bu durgunluğu, Höke amcanın ince gevrek sesi bozdu. İşte çocuklar Sandırmalı Kuyu'ya geldik, yolumuz az kaldı, dedi.

Suvermez köyünü geçmiştik. Güneş arkamızdan doğuyordu. Önümüz aydınlıktı. Çok uzaklardan Emirdağ'ın ışıklı, boyalı evleri görünmeye başladı. İlk defa Emirdağ'ı görecektim. Şehre yaklaştıkça, içimi kaplayan soğuk, karanlık, ürperme yerini yavaş yavaş heyecana bırakıyordu. Şehre epey yaklaştığımız. Evler, pencereler, yollar, ince uzun minare iyice görünmüştü.

Biraz sonra şehre inmiştik. Yollar taş döşeliydi. Arabanın sesi değişmişti. Sağımızda solumuzda iki katlı, boyalı evler sıralanıyordu. İlerledikçe evler yerini dükkanlara bırakıyor. Yol daha güzelleşiyordu. Arabacıların demircilerin, örs çekiç sesleri, pazarcının müşteri çağırma sesleri duyuluyordu. Artık çarşıda yoktuk. Her yer pırl pırl tertemizdi.

Arabamız Çerkez Memed'in hanının önünde durdu. Höke amca: 'Haydin çocuklar, işte geldik, inin bakalım.' dedi. Beşimiz de korkarak arabadan indik. Çıkınlarımız elimizde otobüsü beklemeye başladık.

Otobüs Afyon'a haftada bir defa giderdi. Kaçırdın mı; bir hafta geriye kaldın demektir. Onun için erken geldik.

Bizim gibi bekleyen iki öğrenci daha vardı. Onlarla tanıştık. Ağilek köyünden Ahmet, kardeşi Hakkı Harmanlı idi.

Epey bekledik. Otobüs gelmedi. Sabah bir şey yememiştik. Baya acıktık. Eğitmen anladı. Belki o da acıkmıştı. Aynı hanın altında çıldır lokantası yazan lokantaya götürdü. İlk defa masada, sandalyede, porselen tabakta ilk gördüğüm çatal ile yemek yiyecektim, eğitmen ne söylediye biz de aynısını söyledik. Başka bilmiyorduk. Tas kebabı dediler et yemeği geldi. Eğitmen gözü ile işaret etti. El ile değil, çatal ile yiyin, dedi. Biz de öyle yemeye başladık. Çatal elimde durmuyordu. Zor tutuyordum. Yediğimden zevk almıyordum. Bir ara çatal elimden düştü, hemen yerden aldım, yemeğe devam edecektim ki beyaz ceketli bir çocuk elime yeni çatal verdi. Bununla ye, dedi. Ona da hayli şaşırmıştım. Zar zor yemeği bitirdik. Hesapları eğitmenimiz ödedi.

Otobüs geliyor dediler, hemen fırladık. Gerçekten otobüs bir gürültü ile gelip durmuştu. 25 kişilik, önünde Austin yazan bir otobüstü. Şoför mahallinde pala bıyıklı iri bir adam oturuyordu.

Çıkınlarımızı alıp hemen otobüse doluştuk. Bizden önce binenler de olmuş. Hemen doldu. Afyon yolcuları kalmasın diye gür bir anons yapıldı ve yürüdük. Emirdağ'dan çıktık. Otobüs deli gibi gidiyordu. Eğitmen de bildiğince bizlere yol hakkında bilgi veriyordu. Burası Kurudere, burası Yedikapı Boğazı, burası Dışlıköy, burası Çuğuköyü diye... Biraz sonra ya eğitmen usandı ya bildiği bitti, sustu. Artık hiç konuşmuyordu. Otobüs kanatlanmış uçuyordu. Telefon direklerini zor sayıyordum. Önümüzde yanımızda, yeni biçilmiş, arpa buğday tarlaları uzayıp gidiyordu. Az da olsa sarı, mavi, çiçek açmış haşhaş tarlaları yol kenarını dolduruyordu. Ben hiç uyumadım. Bolvadin, Çay'ı geçmiştik. Otobüs tam gazla gidiyordu.

Çok uzaklardan maviye çalan sisli sivri kayalar görünmeye başladı. Eğitmen; Afyon'a yaklaşıyoruz çocuklar, dedi. Hepimiz gözlerimizi o mavi çalan kayalara diktik. Acaba ne ki diye bakmaya başladık.

Vakit öğleyi geçmiş. Afyon enikonu seçilmeye başlamıştı. Yaklaştıkça o iri kayalar bir kat daha büyümeye evlerde seçilmeye başlamıştı. Burası daha büyük daha bir güzeldi. Emirdağ'dan çok büyüktü.

Şehre girdik. Yolları zift denen kara bir madde ile kaplı, binalar üçer dörder katlı. Dükkanlar daha büyüktü. Hayretimiz, şaşkınlığımız, heyecanımız durmadan artıyordu. Arabaların, otobüslerin çok olduğu bir yere geldik. Burada insanlar hep telaş içinde arabaya biniyorlar, arabalardan iniyorlar. Elllerinde sepetler, sırtlarında bohçalar bir o yana bir bu yana koşturuyorlar. Biz de garaja geldik, durduk. Eğitimci, haydin çocuklar, inin, dedi.

Elimizde çıkınlarla biz de otobüsten indik. Kaybolmayalım diye el ele tutanlarımız vardı. Eğitimci yürüyün beni takip edin dedi. O önde biz arkada yürüdük. Şaşkın gözlerle etrafı inceliyorduk. Şehrin içinde bir hayli yürüdük. Kapısında 'Köle Han'ı yazan bir hana girdik. Eğitimciimiz ilgililerle konuştu. Hanın ikinci katına çıktık. Merdivenler, temiz bakımlıydı. Bir odaya girdik.

Karyolalar, karyolalarda yataklar vardı. Eğitimci yatağın birini kaldırdı, çarşafı inceledi. Beğenmez gibi kaşlarını yukarı kaldırdı. Çarşaflarda pire pislikleri görmüştü, beğenmedi. Aşağı indik. Çıkınlarımız ellerimizdeydi. Sağı solu kocaman dükkanlarla çevrili caddelerden yine yürümeye başladık. Kapısında 'Turunc Han'ı yazan bir hana daha girdik. Eğitimciimiz yine ilgililer ile görüştü. İkinci kata çıktık. Merdivenler yine temiz yine bakımlıydı. Bir odaya girdik. Yine karyolalar, karyolalarda yataklar vardı. Burada da eğitimci yataklara baktı inceledi. Bu sefer beğendi. Haydin çocuklar bir yatak seçin, bir yatakta iki kişi yatacak, dedi. Ahmet ile Hakkı, Nazmi ile Mustafa, İsmail ile ben birer yatak seçtik. Eğitimci bizden ayrı yatacaktı. O gece doğru dürüst uyuyamadık. İlk defa karyolada yatıyorduk. Karyolalar gıcır gıcır yaylanıyordu. Yaylanması hoşumuza gidiyordu, hep yaylanıyorduk. Sabah oldu yine erken kalktık. İmtihana girecektik. Elimizi yüzümüzü yıkamak için bir yer aradık. Baktık, odamızın içinde bir çeşme vardı. Buna da epey şaştık. Teker teker yüzümüzü yıkadık. Mendillerimiz ile kurulandık. Eğitimciimiz geldi. Haydin çocuklar çıkınlarınızı açın, dedi. Bir araya toplandık, çıkınlarımızı açtık. Çıkından çıkan üç yumurtayı görünce anamı hatırladım. Gözlerim doldu. Hep beraber yemeğimizi yedik, handan çıktık. Eğitimciimiz hesabımızı ödedi. Yine o geniş, temiz, bakımlı, sağı solu dükkanlarla dolu yoldan imtihan yerine doğru yola çıktık. Buralarda ne çok dükkan vardı. Bunları anam görmedi diye üzüldüm.

Dumlupınar İlkokulu'nun önüne gelmiştik. Bu okul bizim okuldan on defa daha büyüktü. Yolda uzaktan gördüğümüz kayalar okulun yanbaşı, başı göğe degecek gibi yüksekti. Hem de çok büyüktü. İmtihan saatine daha vardı. Eğitimciimiz: 'Haydin çocuklar, sizi gezdireyim.' dedi. Okulun önünde kocaman bir bahçe vardı. Eğitimci burası belediye parkı, dedi. Parkın ortasında çok büyük bir heykel vardı. İşte Atatürk, dedik. Yakınına vardık. Atatürk'ümüz Yunan askerini yere yatırmış, tepesinde kartal gibi bakıyordu. Etrafı çiçeklerle donatılmıştı. Heykeli çok beğendik. Çok da hoşumuza gitti. Nasıl yaptıklarını anlayamadık. Heybetli duruşundan gurur duyduk, çevresinde dolanıp durduk. Yanından ayrılmak istemiyorduk. Yanındaki küçük heykelticikleri tek tek inceledik. Kafamızca yorumlar yaptık. Demek Atatürk'ümüz Yunan'ı Afyon'da böyle tepelemişti, diye sevindik. Bir daha gururlandık.

Az ileride çalgı çalan bir grup gördük. Başlarında demir şapkalar vardı. Güneş vurdukça altın gibi pırıl pırıl parlıyordu. Kocaman sarı leğen gibi borular, davullar çığlık çığlığa marşlar söylüyorlardı. Eğitimciimiz, bunlar belediye bandosu, konser veriyorlar, dedi. Konser sözünü ilk defa duyuyorduk. Elbiseleri kırmızı sırmalı bir acayıptı. Onları, park içindeki çiçekleri hayranlıkla izledik. Eğitimciimiz, haydin çocuklar imtihan saati yaklaşıyor, gidelim, dedi. Tekrar Dumlupınar İlkokulu'nun önüne geldik. Bizler gibi yüzlerce çocuk gelmişti. Onlar da bizim gibi imtihana girecek köylü çocukları idi. İmtihan salonuna girdik. İkişer ikişer oturduk. Birbirimizden ayrılmıştık. Sorular soruldu. Cevaplarını yazılı olarak verdik.

İmtihandan çıktık, okul önünde toplandık. Vakit öğle olmuştu. Çıkınlarımız boş, karnımız acıkmıştı. Eğitimciimiz çarşıdan hepimize birer simit aldı. İlk defa simit yiyorduk. Emirdağ'a dönecektik. Ama vasıta yoktu. Belki han parası da yoktu. Çare yok. Yaya olarak yola çıktık. Afyon nere, Emirdağ nere? Ne ile nasıl gidecektik. Gelişimizdeki heyecan da merak da kalmamıştı. Açtık, yorgunduk, yine de yola devam etmek zorundaydık.

Vakit ikindiye geçiyordu. Güneş arkamızdan vuruyordu. Çarşıları geçtik, mahalleleri geçtik, yavaş yavaş Afyon'dan ayrılıyor. Şehir, mahalle bitmişti. Önümüzde uzayıp giden şose bir yol vardı. Sabahtan beri hiç oturmamıştık. Çok yorgunduk. Umutsuzca arkamıza bakıyorduk. Bizden başka ne gelen vardı ne giden. Önümüzde sonu olmayan bir yol uzayıp gidiyordu. Akşam olmuş, karanlık basmıştı. Yıldızlar görünüyordu. Yatsıya doğru arkamızdan ışıklar görünmeye başladı. Bunlar; Antalya'dan Konya'ya meyve sebze taşıyan kamyonlardı. Eğitimciimiz öyle söylüyordu. Hepsine el kaldırdık, hiçbirini durmadı. Çok yorulmuştuk. Uyku gözümüzden akıyordu. Arkamızdan yine bir ışık göründü, bu sefer yolu kestik. Israrla dur, dedik. Durdu. Bu bir otobüstü, sevindik. Şoför aşağı indi, ne oldu, ne var? dedi. Eğitimciimiz bizi gösterdi. Bunlara acıyın, dedi. Şoför gecenin karanlığında bir bize baktı, bir otobüse baktı. Haydi binin, dedi. Sevinçle otobüse koştuk. Kapısını açtık ne görelim otobüs tavana kadar domates sandığı ile dolu. Şoför; yer bulabilirseniz binin, dedi. Hepimiz fare sürüsü gibi sandıkların aralarında boş bulduğumuz yerlere sığıştık. Eğitimci şoför mahaline

binmişti. Şoför bize baktı, sıkı durun, domateslere dokunmayın deyip kapıyı kapattı. Halimize hem seviniyor hem de gülüyorduk. Otobüs hırlayarak yürüdü. Buna da şükrettik. Sıkışık mıkışık epeyce yol aldık. İçerisi karanlık, bir şey görünmüyordu. Karnımız çok açtı. El yordamı ile domateslerden yiyeceklerimiz oldu. Nereye gittiğimizi bilmiyorduk.

Otobüs titreyerek durdu. Kapı açıldı şoför: 'Sizin yol buraya kadar, inin.' dedi. Sıkıştığımız yerlerden sürünerek çıktık. Burası Çay, ben Konya'ya gidiyorum, dedi. Otobüse binerek hızla oradan uzaklaştı. Yolun ortasında kalakalmıştık. Ortalık zifiri karanlık, vaktin nerede olduğunu bilmiyorduk. Çaresiz Çay'dan Bolvadin'e doğru yürümeye başladık. Biraz yürüyünce gözümüz yola alıştı. Önümüzde uzayıp giden düzgün bir yol vardı. Çok yorgunduk. Bir hayli yürüdük. Nerede ne zamanda olduğumuzu bilmeden yorgun adımlarla ilerliyorduk. Arkamızdan gelen bir ses duyduk. Dikkatle o yöne baktık. Gelen bir faytondu. Emirdağ-Afyon arasında çalışan posta arabası fayton. Postacıya Kırık Kadir derlermiş. Eğitimcimiz öyle söyledi. Biraz sonra posta arabası yanımızda durdu. Eğitimciyle konuştular. Eğitimci oğlu ile faytona bindi. Bize de yolu takip edin, Bolvadin'e gelirsiniz, ben sizi orda bulurum, dedi ve oradan uzaklaştılar.

Biz beş arkadaş çaresiz yürümeye devam ettik. Gece yarısı çoktan geçmişti. Yorgunluk, açlık ve uykusuzluktan ölüyorduk. Sağımız solumuz biçilmiş arpa tarlaları tarlaların içinde ıravık dediğimiz ekin yığınları vardı. Kendi kendimize şu sapların içine girip biraz yatalım, dedik. Öyle de yaptık. Yığınlar arpa sapı idi içlerine sokulup yatmıştık ki ne yatış. Sağımız başımız, ağzımız burnumuz, yüzümüz boynumuz arpa kılçığı ile doldu. Arpa kılçığı da öyle yakıyor ki dayanılacak gibi değil. Sivrisinekler sanki oğul veriyor, anında, onlar da başımıza üşüştüler, yat yatabilirsen. Bu böyle olmayacak, kalkın arkadaşlar yürüyelim, dedik. Üstümüz başımız yüzümüz gözümüz toz kılçık içinde kaldı, perişan olduk. Sapın içine girdiğimize bin pişman olduk. Çaresiz tekrar yola çıktık. Yürü babam yürü, yolun ne bittiği var ne de biteceği...

Nihayet Bolvadin'in gece ışıkları görüldü. Biraz olsun sevindik. Gayrete geldik, son gücümüzle yürüdük. Bolvadin'e geldik. Şafak da sökmüştü, sabah yaklaşıyor. Durduğumuz yer bir cami avlusu idi, yerler taş döşeli. Kendimizi taşların üzerine attık. Her yerimiz kaşınıyordu. Buna rağmen hemen uyumuşuz. Ne kadar uyuduk, bilmiyorum. Bağırış çağırış sesleri ile uyandık. Sabah olmuş, etraf ışımtı. Arkadaşlarım da kalktı. O gün Bolvadin'in pazarı imiş, erkenden pazar kurulmuş, pazarcılar durmadan bağıırıyordu. Hasır, testi, çanak çömlek satıyorlardı. Karnımız açtı, geçen öğlenden beri hiçbir şey yememiştik. Paramız yoktu. Eğitimci nerde nasıl bulacaktık. Şaşkın gözlerle etrafı gözetlerken, eğitimci karşımıza çıkıverdi. Öyle sevindik ki bir anda yorgunluğumuz bitti. O da bizi arıyormuş. Bizi aldı bir kahveye götürdü. Hepimize birer simit aldı, çayla yedik. Öyle tatlı geldi ki beş simit daha olsa yiyecektim. Ama buna da şükrettik. Kahvede bir müddet dinlendik. Ama gözlerimizden uyku akıyordu. Eğitimci, siz burada oturun, ben Emirdağ'a gidecek bir vasıtaya bakayım, dedi ve gitti. Biz kahvede kaldık. Uyku, yorgunluk gene bastı. Utanmasam kahvenin ortasına uzanıp yatmak istiyordum.

Eğitimcimiz kahveye çok geç geldi. Vasita bulamadığı yüzünden belli oluyordu. Onun da yorgun, bitkin bir hali vardı. Vasita bulamadım çocuklar, dedi, umutsuzca bize baktı.

Çare yok, Bolvadin'den Emirdağ'a gene yürüyecektik. Aç, susuz, yorgun ve uykusuz.

Hep beraber umutsuzca yola çıktık.

Bolvadin, gördüklerimize göre daha bir köhne, bakımsız daha küçüktü. Gördüklerimizin yanında köy gibi kalıyordu. Afyon ile kıyaslamalar yapıyorduk. Emirdağ bile Bolvadin'den güzeldi. Ama Afyon'daki heykeli unutamıyorduk. Onun gibi belki Türkiye'de yoktu. O bambaşka bir şeydi. Ya bandocular, park, parktaki çiçekler, hepsi birbirinden güzeldi.

İki günde anamı, köyümü özlemiştim. Gördüklerimi bir bir arkadaşlarıma anama anlatacaktım. Arpa saplarını, sivrisinekleri, cami avlusunda yattığımı anlatmayacaktım.

Bolvadin'in kenar mahallelerini de geçtik. O bitmeyen yol gene önümüzde uzayıp gitmeye başladı. Hepimiz küçüktük. Hele Hakkı ile Mustafa hiç dayanamıyorlardı. Yıl 1948 idi. İlkokulu yeni bitirmiştik. Ayakkabılarımız, eski, yırtık; çoraplarımız yamalı idi. Umutsuzca yürüyorduk. Güneş tepemizde, ortalık sıcaktan kavruluyor, içecek bir damla suyumuz yok. Sıcak amansız, yollar yanıyordu. Yolun biteceği yok. Eğitimci önde, biz arkada yavru tavuklar gibi yürüyorduk. Hakkı ile Mustafa hiç dayanamıyor, mızırdanıp duruyorlar, ağladı ağlayacaklar.

Arkamızda bir karaltı belirdi, hemen durduk, gelmesini bekledik. Gelen bir yaylı idi. Önünde besili kır atlar vardı. Bizi görünce durdu. Eğitimciyle konuştular, anlaştılar. Yaylıcı, haydin atlayın çocuklar, der demez yaylı arabasına doluştuk. Oh be, dünya varmış!

Güneş, sıcak birden bitti. Kendimizi buz gibi hissettik. Yaylı da yaylı imiş, içi döşeli bir ev gibi, temiz bakımlı. Eğitimcimiz yaylıcı ile konuşurken bizler derin bir uykuya dalmışız. Gözlerimizi Emirdağ'da açtık.

KISA KISA.....**KISA KISA.....****VAKIF HABERLERİ****EMİRDAĞ AVCILAR DERNEĞİ TARLALARA DOMUZ VE SÜRÜLERE ZARAR VEREN KURT AVINA ÇIKTILAR. 3 DOMUZ BİR KURT VURDULAR.**

ZOR İŞLER

Halil ERENOĞLU

NAMAZ HOCASI

Bisiklete şeytan papırı denildiği, gramofon kutusunda adam arandığı yıllardı. Karlı bir kış gecesi bizim evin borda kapısı, kadın çığlığıyla karışık darbelerle yumruklandı. Koşup kapıyı açtık. Komşumuz Fadime aba, perişan bir halde, donmuş karda yalın ayak kendini bizim eve dar attı. Hemen kapının yanı başındaki küçe dediğimiz küçük odaya alındı. Ardında elinde küçük bir balta, “nerde o kafir” diye bağırarak kocası Hayri emmi geldi. Babam, Hayri emmiyi alıp dedemin odasına götürdü. Ebem ve anam Fadime ablaya çok sıcak davrandılar. Derdini sordular. Korkudan ve gözyaşlarından yüzü iyice karışmıştı. Söylediklerinden bir şey anlaşılmayan Fadime aba ikide bir ellerini birbirine çarpıp “amanın ne zormuş” deyip duruyordu. Ebem, Hayri hoca'nın yanına çıktı. Dedem, beş vakit namazını karda kışta bile çarşı camisinde kıldığı için yatsı namazına gitmişti. Ebem Hayri emmiye sordu: “Hoca, ağız bakalım, bu işin ardı önü nedir?” Hayri hoca soluk soluğaydı. Babam elindeki baltayı bana verdi. Ben de çıkıp karların içine attım. Altı yedi yaşında idim. Hayri hoca soluklandıktan sonra konuştu:

- İbidiye bacı, biliyon ben imamım. Avrad, şeyle eller karısı gibi süzüle süzüle bi namaz kılsın dedim. Namaz suresi talim ettirmek için önüme diz çöktürdüm. Süphaneke'den başladım. Ben süphaneke allahümme diyom. O süphaneke allahüma diyo... Bir iki derken gızmışım. Kendi kendime söylendim. “Hasbinallah ve nimel vekil..” Dediklerimi süphaneke'nin arkası sandı o da söylemeye uğraştı. Ne dese beğenirsin. “Hasmım Allah benim el vekil..” Bi de ovadacana gadar elim paltaya getti. “Tövbe et bre kafir”, dememinden yılbirt gibi kalkıp kaçtı. Hasmım Allah ne demek, düşmanım Allah demek.

Ebem, lafın burasında elini beline kodu. Bu kavgada hazırlık demektir. Ebeme, deli İbide derlerdi, sözünü sakınmazdı.

“Bak Hayri hoca, sen tövbe et. Elin garibini, “gapiyı dutan Eset” deyin türküyakarak dört cebeleyen kaçırın. Ağzı var dili yok. Sen köylerde imamlık ediyon. Ardında namaz gılanlar, ayınlı gayınlı Arapça mı biliyo. Ya bu zavallıya gapiyı açmada geç galsaydık. Din iman öğreteceğim deyin paltayla kovaladığını gardaşları duyup ta hükümete getseler.”

Babam lafa karıştı: “Amca, sen hasta bi adamsın, get namazımı kıldır.” Bu arada kahveler de geldi, ortalık biraz sakinleşti. Hayri Hoca yaptığından utanır gibi oldu.

Ebem yeniden konuştu: “Bak hoca, sende nefes darlığı var. Sen derdine bak. Varsın gariyin dili süphanekeye dönmesin. Allah'ın işi yok da, Horanlı Fadime süphanekeyi böğün accep doğru mu okudu deyin gaygıya düşecek. Tövbe tövbe...”

O gün Fadime abe bizde misafir kaldı. Hayri emmiye sağlık ve sabır dilendi. Hadise aslında acı ve şiddet içerse biz çocuklar için oyun gibi idi. O günden sonra komşumuz Fadime abanın adı hasbin oldu. Hasbin geldi hasbin gitti. İşte böyle...

TEREFİ (TERAVİH) NAMAZI

Ramazanların yoğun yaşandığı eski zamanda, bizim büyük odada kadınlar terefi kılardı. Komşumuz Anşadudu abanın namazla niyazla ilgisi yoktu. Her şeyin Nasrettin Hocalık bir yönünü bulurdu. Güzel bir kadındı. Bir gün başında car, terafih cemaatine karışıp namaz kılmaya geldiğini gördüm. Yürürken, durmadan dua mırıldanan kadınların yanında yadırgandığı belliydi. Namaz kılındı. Ayakkabı giymek için dışarı çıkanlar başlarına sıkı sıkı sardıkları tülbeltilerin altında dualar mırıldanırken, komşumuz Anşadudu aba çıktı. Yüzü açık ve ısıltılı, alıştığımız haliyle söylendi: “Git bacım, ne zor umuş gıl gıl bitmiyo...”

Gocamüftünün karısı da bize namaza gelirdi. Sanırım, Bolvadınlı'ydı. Anşadudu abanın sözlerini duyunca günaha bulaşma korkusuyla hemen aralaştı. Bir daha terafiye gelmedi. Komşumuz deli Fatma: “İnsan gildiği namazı laf eder mi günaf.” dedi. Anşadudu abanın cevabı hazırды. Allah, senin sanki sure bilmeden namaza durduğunu saykı bilmiyo. Ben gene iki guluvalla bir elamınan yatıp kalktım. Fazlasını niğneyim. Horannığızı gibi “hasmım Allah” deyip de başıma iş mi açayım...

KURAN KURSU

Altmış yıl önce Kore'ye gittik. Ben topçu tabur ikmal subayı idim. Tugayın din görevlisi hoca bizim taburda kalıyordu. Çadırı benim çadırımın yanında idi. Hocanın Kore'ye ikinci geliyordu. Kendi dediğine göre, Kore'de Müslümanlığı yayma çalışması yapmış, o hizmetini tamamlamak için yeniden talip olmuş... Bir gün hocaya dedim ki: "Biz buraya asker olarak geldik. Çoğumuz ticaret ile meşgulüz. Dinen bu iş nedir?" Hiç duraksamadan cevapladı: "Sünnettir efendim sünnet, ... peygamberimiz de ticaret yapardı." Sonra hocayı Türkan dediğimiz Koreli tüccar kadının yanında görünce meseleyi anladım. Hoca ticareti çok seviyordu. Kore'ye iki kere gitmek olağan değildi. Öğrendik ki hocanın oğlu Demokrat Parti teşkilatında görevli imiş... Yani bir yolunu bulmuş. Her ne ise biz gelelim hocanın hocalığına.

Bir gün hocanın çadırından boğuk boğuk sesler geldi. Kendisi de arada bir bağıırıyordu. Neler oluyor diye merak edip çadırın önüne çıktım. Biraz sonra hocanın çadırından bir genç çıktı. Yüzü allak bullak olmuş bir halde ellerini iki yana açıp "çok zoy abiy, çok zoy" dedi. Bu çocuklara Türkçe bir isim verilmişti. Ali, nedir zor olan, dedim. Tekrar söylendi, "çok zoy abiy, çok zoy". Kore'de "r" harfi olsa da "y" gibi telaffuz ediyorlardı. Bu belki Çince'nin etkisiydi. Çünkü Çin dilinde "r" harfi yok. Her ne ise. Bekledim. Bu boğuk boğuk çıkan seslerin sebebini merak ettim. Biraz sonra diğer çocuklar da çıktı. Sanki hepsi falakadan geçmiş gibiydi.

Hayrola hoca, dedim. "Tembeller efendim, tembeller" dedi. Peki o boğuk boğuk sesler ne oluyor, deyince. Hoca teknik bir izahat verdi.

"Poğazlarında yatak alıştırıyorum". Hoca Karadenizli'ydi ve tam Oflu hocaydı. Arap harflerine zorlanan Korelilerin boğazında Arapça'ya uygun yatak hazırlıyormuş. Hoca, benim komşum olduğu kadar da benim dostumdur. Dedim ki: "Sen, altmış yaşına kadar gelmişsin, doğru düzgün Türkçe konuşamıyorsun, bunlara beş altı saatte koyu Arapça'yı nasıl söktüreceksin?"

Bana döndü gözlerini iri iri açarak ve sakalını titreterek söylendi.

"Ha pen mu konuşamayrum. Ha pen mu konuşamayrum..."

Anladım ki hoca bu çocukları ürkütüp kaçırarak, sonra da daha rahat ticaret yapacaktı.

VAKIF HABERLERİ - VAKIF HABERLERİ - VAKIF HABERLERİ - VAKIF HABERLERİ**ARAMIZDAN AYRILANLAR**

Şubat 2007 tarihinden itibaren vakfımız SMS sistemince duyurulduğu gibi aşağıdaki isimleri belirtilen hemşehrilerimiz HAKK'ın rahmetine kavuşmuşlardır. Aramızdan ayrılan tüm hemşehrilerimize CENAB-I ALLAH'tan rahmet, geride kalan ailelerine, yakınlarına, dostlarına ve sevenlerine EMİRDAĞLILAR VAKFI olarak sabırlar dileriz.

ŞENER SAĞLAM, DURSUN AYDOĞAN, İSMET YENER, S. KİREÇ (Mehmet SARI'nın Kayınvalidesi), **AYHAN DAVRAN, MUZAFFER ÇOPUR, FADİME EMEKSİZ**(Bahtiyar Kızı), **GÜRAY ERENOĞLU, CEVAHİR ÇEKİÇ, İZZET AYDOĞAN** (Terzi Hakim), **ATİFE GÜÇLÜ, H. MUSTAFA BİLEN, OSMAN KAMUŞLU, İLYAS DEMİRCİ. ELMAS EMEKSİZ, İBRAHİM ÜNVER.** (Arabacı gülü)

HEMŞEHRİMİZ KADRIYE YÜRÜK GÜDENLER
Öğretmen - Sanatçı

SAYA, ZÜLÜF, BELİK KOKAN KADINLAR

1975

1945 Emirdağ doğumlu.
1956'ya kadar çocukluğu
memleketinde geçti.
1962 Kız Enstitüsü'nü bitirdi.
1965 Kütahya Öğretmen
Okulu'ndan mezun oldu.
1965-1975 on yıl öğretmenlik
yaptı.
1975-1985 Eşinin görevi
nedeni ile Avrupa'da bulundu.
1985'ten bu yana Ankara'da

yaşıyor.

1995-1999 Orhan Çetinkaya atölyesinde yağlı boya
resim çalıştı. Ankara ve Kütahya Tavşanlı'da üç kişisel
yağlı boya sergisi açtı.

2000-2003 Bilkent Üniversitesi hocalarından Ahmet
Özsular atölyesinde heykel çalıştı. Ankara, İstanbul,
Brüksel, Almanya tekrar Ankara'da beş kişisel heykel
sergisi açtı. Çalışmalarına kendi atölyesinde devam
etmektedir. Çini formatında kadın figürleri, heykel
sergisi, "Sultanlar Kaftanlar", isimli çini heykel
çalışmaları kültüre yönelik endüstriyel tasarımlardır.
Bunların üretimi Kültür Bakanlığı için yapılmaktadır.
Kadriye Yürük Güdenler :

"Benim Heykel Kadınlarım - Bir Kır Menekşesi" isimli
deneme anı kitabının yazarıdır.

Ankara Kadın Ressamlar Derneği,
İstanbul Heykel Resim Müzeleri Derneği,
Edebiyatçılar Derneği,
Türk Kadın Konseyi Derneği,
Lebriz.com sanat sitesi üyesidir.

God has given many peculiarties,beauties to woman.Woman is
a creative being.With my abstract style of woman sculptures,
I try to express this magnificent being with all of her emorions
(her motherhood, her maturity,her fertility, her prolificacy,
her sadness,her rhtyhm, her mystery).If woman is educated,
healthy she can protect herself in the society and the
generations she brings up can be qualified.Because
of this reason my theme is WOMAN, who is an unlimited source.
I am also a woman and I am happy to be a woman.

Neden Kadın?

Emirdağlı Sayalı Kadınlar

2000

SAYA, ZÜLÜF, BELİK KOKAN KADINLAR

"Bu kadın benim annem. O, bu kültür içinde doğdu, büyüdü, yaşadı, hem de çağdaş kadın olmasını bildi. Ben de toplum içinde çocukluğumu geçirdim " diyerek başladım konuşmama ; şimdi hayatta olmayan annemin Emirdağ'ın yerel saya giysili ve çağdaş giysili iki ayrı fotoğrafını göstererek ; 1 Kasım 2006'da Almanya'nın Rüsselsheim şehrinde bir anı kitabının tanıtımı ve imza günü için o anda şehrin Büyük Kütüphanesi'nde idim ve kitabımdan okuduğum metin, monitörden Almanca geçiyordu ; beni dinleyen konuklar için.

Orada , o kadınlarla ortak noktamız sadece KADIN olmaktı ve bir Türk sanatçı kadın yazdığı anı denemesi ile karşılarında , yarın 2 Kasım 2006'da da Şıpar Kase Bank'ta kadın heykelleri ile karşılarında olacaktı. Türk konuklarımın yanı sıra bu Alman konuklarım da beni ilgiyle dinliyor ve izliyorlardı. Konuşmama iki fotoğrafla görsel olarak girmiştim .

Kitabımın adı : Benim Heykel Kadınlarım'dı.

Heykel sergimin adı da "Benim Heykel Kadınlarım"dı. Bu fotoğrafta gördükleri kadın gibi kadınların , analıklarını , anaçlıklarını , coşkularını , acılarını yaşadıkları bu kültür içinde anlatmaya çalışıyorum ; sözü yazıya dökerek kili şekillendirerek. Bu kadınlar benim yaşamımda HEYKEL gibi anıtsallaşmış kadınlardı.

Rastlantıya bakınız ki bugün Ankara'da bir televizyonun kapalı programında canlı yayında söyleşi yapıyorum ve aynen şöyle diyorum :

Anadolu'da doğup büyüdüm diye çok mutluyum. Anadolu'nun o zengin kültür mozağı içinde hiç farkında olmadan çocuk belleğime ne kadar çok şey kazımışım motif motif. Genlerim o topraklardan ne çok şey almış. Dürtülerde ortaya çıkan; beynimle, yüreğimle, ellerimle buluşup sanat olarak ortaya konanlar bunlar. Beni hiç rahat bırakmadan ; iki boyutlu film şeridi gibi değil derinlikli üç boyutlu ; adeta dans eder gibi belleğimden akıyorlar. Neden öyle? Çünkü yaşayarak içinde büyüdüm, film seyrederek gibi değil, kulaktan duyduğum gibi de değil. " Oynayanlar ve Seyredenler " heykel grubu böyle oluştu.

Davul zurna eşliğinde bayrak kaldırma ile başlayan düğünler, pazar gelin alma , pazartesi gelin paçası ile sona erer. Ama bir görkem bir şatafat ..... of of. Edeler önlerinde coşmuş, göçü ile karşılar düğün konuklarını ve muslukları (benim yaş grubumda olanlar tanır Göçü'yü, musluğun canlı cansız düğün evine gönderilmiş hediye koyun olduğunu, Edelerin de çalgıcı Abdallar olduğunu) bilirler.

Etli bamyaya ile başlayan düğün yemekleri, sonunda ortası ve gül reçeli konmuş kara tepsi böreği ile biter. Arada etli pilav, gelin parmağı inceliğinde sarılmış yaprak sarması arz-ı endam eder. Ha ... kara tepsi börekleri mi? İlle de Gülnazik'in fırınında pişecek. Haşhaşı pideler de, lokullar da, mercimekli bükme, peynirli ağız açıklar da.

Tefçi Saniye nasıl unutulur? O zaten düğünde kız evinin, gelin kızın olmazsa olmasıdır. Tefçi Saniye'nin tefi'nin tınısının tılsımına takıldı mı kızlar; köyün kavalcısı veya sihirli flüt masalında olduğu gibi bir kaş göz işareti almaya görsünler Saniye'den...(!) Tamamdır.

Mesaj alınmıştır (bu istek mesaj yavukludan ...havas olduğundan gelmiştir,) artık sekecektir keklik gibi tefin önünde . "Yoğurt çaldım kazana ye de git loy loy loy, bir selamın ko da git loy loy loy." Bu karşı cevaptır Saniye aracılığı ile kızdan karşı cinse.

Tefçi Saniye kara mor dudakları arasında hep yanan, kulağında da yedekte sigarası ile, çatlak sert sesinin rengi ile, başında kasketi, üstünde tayyörüyle beni hep ürkütmüştür çocukluğumda. Ama sihirli parmakları tefine dokunmaya görsün; bir başka vurgu bir başka ritim, bir başka gizem...cinsiyeti gibi. İşte tefçi Saniye. İşte oynayanlar ve seyredenler. Üç boyutlu bu tablo beni öyle etkilemiştir ki, kil'e döküldü şekillendi ve altı figürlü bu heykel grubu benim yarım asır önce yaşadıklarımın bir yansımasıydı. Bu kültürün paylaşımı ve aktarılışı idi. Emirdağlı SAYALI kadın nire...? Alman kadın İRİS'in evi nire...? Sanatın milliyeti yok , dili yok. Evrensel. Öyleyse nire'lerin de anlamı yok. Sırf 1960'larda dedeme vedaya gelip " Celil Ağa Balçık'a ya gedi yok bir emrin var mı? " diyen hemşehrilerime 17 Aralık 2004'te AB müzakere tarihinde başlaması oylamasında, o önemli sanatçı kimliğimle ATATÜRK'ümün yücelttiği "Türk Kadın" kimliğimle tanık olmak için gittim Brüksel'e ; heykel kadınlarımla. Hemşehrilerime de, artık ikinci, üçüncü kuşak olarak buradasınız ve ben sizin öz yaşamınızdan kesitler taşıyan kitaplarımla, heykellerimle buradayım demek istedim. Ama sanata pek duyarlı olmadıklarımı gördüm. (Tabii ki istisnalar da vardı). Kültürlerini de pek merak etmediklerini genç kuşaklarda gördüm. Ben amacıma ulaşmıştım. Anadolu dergisinin 2004 Aralık sayısında parlamento AB müzakereleri için

Modern Giysili Elmas Hanım
Geri Planda Sanatçının Doğduğu Ev

Sanatçının Annesi Yöresel Giysili
(Solda) Elmas Hanım

Yapılan evet-hayırli görüntüsünün kapak olduğu dergide ve basında yer aldım. Hemşehrilerimin yaşam standartları yükselmiş. Her birinin en az iki asırlık üç katlı pencere ve balkon çıkmaları ferforjeli antik görkemli tripleks evlerde oturuyor olmaları ve Belçika ekonomisine katkılarının, başarılarının büyük olması beni gururlandırdı, sevindirdi. Emekli büyükelçi arkadaşım Halil Dağ da: “ Kadriye Emirdağ mı büyük Türkiye mi? ” diyerek benimle dalga geçti hep.

Brüksel 'de önemli bir ize rastladım. Anı kitabımda “Döne Hanımı Hemen Bulmalıyım” diye başlık koyduğum bir sevda öyküsü vardı. Bu öykünün baş aktörü benim babamdı. Sevdahısı da Döne. Babam , hani şu: “ Sen halen Kel Üsüğe mi tıraş oluyorsun “ deyiminde yaşayan Emirdağ'ın berberi Hüseyin Dedemin Kara Emin'i . Babama kaybedeli yirmi dokuz yıl oldu. Onun havas olduğu hayatta olabilir miydi? Ben öylesine mizansen olsun diye koymuştum bu başlığı Döne Hanım'ı hemen bulmalıyım diyerek. Bulsam Döne Hanım'ı soracaktım. Döne Hanım aşkın ömrü üç yıl mı? Sizin ki niye üç çeyrek asır yaşadı ve yaşamaya devan ediyor. Üç dört nesil daha capcanlı o maniler dillerde; ama nerede... Döne hanım hayatta olabilir mi?

Evet!... Döne Hanım'ı buldum. Hayatta imiş (arayan leyla'sını da Mevla'sını da bulurmuş). İzine Brüksel' de rastladım. Yakın akrabaları ile karşılaştım. İz sürdüm. Onu telefonun ucunda Bursa'da buldum. Doksan beş yaşında ve hasta idi, yatıyordu ve beni duymakta, anlamakta zorlanıyordu. Bastıra bastıra “ Ben kara Emin'in kızılım ” diyebildim sadece. Bunu Bile kavradığına emin değilim. Hadi bana lütfen o babamla olan sevdanızı anlatın diyemedim.

“ Hemi fistan giyer hemi de saya ,
Sokuda salınır Arif'in maya ,
Bu ay olmazsa gelecek aya ,
Yarım seni n'ahal olsa sararım.” diyen babama siz :

“ Haremi'ye ine çıka yoruldum ,
İncili'de bir katibe vuruldum ,
Düşlerimde ben katibe sarıldım ,
Düşler esah olsa n'olur “

Diye mi yanıt vermiştiniz , bir de sizden duyabilir miyim ? diyemedim. Tekrar arayacağım, biraz toparlansın da diyerek kapattım telefonu. Aramadım. Artık gerek yoktu. O çok yaşlı ve hasta idi. Bu gün yaşasaydı veya halen yaşıyorsa ... bilinmez.. doksan sekiz yaşında olmalı. Babam da yaşasaydı yüz iki yaşında olacaktı.

Mutlu son bitmediğinden mi, kavuşamadıklarından mı büyük oldu bu sevda. Leyla ile Mecnun gibi Ferhat ile Şirin gibi. Ne güzel yaşamırdı benim çocukluğumda sevdalar. Hatta kara sevdalar. Gece yaralarına kadar sokaklara dökülürdü içlerdeki yangıları delikanlıların türkü türkü. Bulgur çekme gecelerinde verirdi gelinlik kızlar yangıların yanıtını manî manî dizelerle. Zaman nasıl da değişti. Oysa şimdi en büyük aşklar üç yılda bitiyormuş. Medya öyle yazıyor (!). Ne diyelim...

İşte Emirdağlı kadınlar benim çocukluğumda sevdalarını da coşkularını da acılarını da çok yoğun yaşarlardı. Bir Cemile Halam vardı. Adaklarda sahip olduğu biricik oğlu Nezihi Erdek sularında kaybedince, ölene kadar hamama gitmedi. Başına kına yakmadı. Onun sevdiklerini yemedi. Yeni giymedi. Her sömestr oğlu hukuk fakültesinden İstanbul'dan gelecekmış gibi gidip şehir garajında hiçbir zaman gelmeyecek yolcusunu bekledi. O varlıklı kadının lime lime eriyen giysiler içindeki görünümüne aldanıp yolcular önüne yol selametiği attı. Bana bunu da mı yapacaktın, hakim oğlum! bak şu kılık kıyafetimi diye diye döktüğü gözyaşları içinde yaktığı ağıtlar Erdek Denizi'ni aşıp okyanuslara ulaştı. Nihayet halam Hakk'a kavuştuğunda oğluna da kavuştu. Dindi acı.

Coşkusu da Emirdağlı kadının yaylada göreceksin. Elini uzatsan tutacak kadar yakındır o yüksek platoda Tanrısına doğanın içinde ve kendi içinde. Orada dışı ve özü ile bütünleşmiştir. Orada söze gerek yoktur, orada devinir...devinir... Her hücresi ile tefekkürde rakstadır. Yakarıştadır. Şükrediştedir. Berekettedir. Kilim döşeli topak evinin doğaya uyumu gibi kendisi de evrene uyumdur.

Yaradanladır. Güçlüdür Yörük Türkmen kadınlar, “Benim Heykel Kadınlarım” gibi. Kaya gibi direnişli. Kibele gibi doğurgan. Toprak ana gibi bereketli. Artık o yaylalarda gelin bacıya yüklenen sıfat bilgeliktir. Otun dilini bilir, sütün dilini de bilir. Onu da dillendirir sütü de. Doğa evren onu damıtır. O bilge becerikli eller ne yoğurtlar çalar, ne toğga aş ne Türkmen tarhanası yapar. Ne kilimler çatar ne türküler ne ağıtlar yakar; bir ozan gibi.

İşte 16 Nisan 2007'de Ankara televizyonunun birinde canlı yayında; sanatsal söyleşide “ Sevginin Yükü ” adımı verdiğim sırtı bebekli, karnı yüklü (hamile) kadını, eteğinde; kilimlerde kadını sembolize eden desenle anlatırken belleğimden kopuşup gelen kareler beni yine memleketimin çiğdem, kekik, kuzu kokan; haşhaşlı, katmer ayran kokan, sayalı belik kokan, kınalı el kokan kadınlarına, ta... Türkmen Koca YUNUS'un soluk üflediği, herkesin gardaş, böyle olduğu... dayaza, bibi olduğu çocukluğuma çekiliverdim. Özgür ruhlu, özgür düşünceli Türkmen Yörük kadınlarına, özümce çekiliverdim.

Benim dışımda aile bireylerimin hepsi başkentli olduğu evimde (eşim Germiyan Beyliği'nin, kızım eski Avrupa şehirler birliğinin, oğlum ATATÜRK'ümün kurup yeşerttiği Cumhuriyetimin başkentinden), bense... dağdan, köyden derim kendim için (!) de alta da bizim şehirliyle (!) dalga geçer evin SANATÇI'sı da benim der Anadolu'nun gençlerime kattığı zengin kültür mozaiği ile de kıvanırım gizliden.

Sırtını Adaçalı'da Emir Dede'ye yaslanmış katman katman bilge bir Türkmen toprak benim memleketim. Özüm. Doğrusu vatanda kutsal, memleket de. Ben ikisini de çok sevdim. İyi ki Emirdağlı'yım. Havla da diyen helva da diyen Ced'lerim, sayısız Pir'lerim var benim. Vakfımızın nice 10'ncu yıllarına...

GÖRÜŞ

BİRLEŞMEK

İnsanlık âlemini birbirine bağlayan bazı temel unsurlar var. Belli bir gaye ve hedef için bir araya gelmiş nice kitleler vardır. Sonu hüsrarla biten, herhangi bir fayda vermeyen, geçici zevkler peşinde koşan maceraperestler de vardır.

Bir de düşünün ulvi bir gaye için, iyilik ve güzellik için, eğitim ve öğretim için, dayanışma ve paylaşmak için, kısacası Emirdağ ve Emirdağlılar için birleşmeye, bir araya gelmeye değer mi?

Birleşmek kelimesi hafızalarda hep yerini korudu. Meydanlarda, yazılı basında ve görsel medyada önemi vurgulandı. Partilerde uygulanabilirliği görüldü. Birleşin ekseninde yarışlar başladı. Elbette birleşenleri gördüğümüz gibi birleşemeyenleri de gördük. Dernekler, aile vakıfları gibi sayamayacağımız daha neler... Ne olursa olsun kelimenin anlamı hak ve hakikat adına çok güzel ya...

Emirdağlılar Vakfı öncesi, kurulduğunda ve sonrasında '*birleşmek*' kelimesi gündemden asla düşmedi. Vakıf çatısı altında güzel olan ne varsa gerçekleştirildi. Binası vakfın taşınmazıdır. Kültürel ve sosyal aktiviteler düzenli ve sürekli. Burslar, yardımlar zamanında ve yerinde yapılmakta. En güzeli de kurulan iletişim ağıyla, yurt içi ve yurt dışında yaşamını sürdüren hemşehrilerimizin acısının ve sevincinin birlikte paylaşılması değil mi?

Yurtdışındaki hemşehrilerimin güzel faaliyetlerini, yerinde gören birisi olarak bu satırlarda anlatabilmem mümkün değil. Belçika'da, Fransa'da, Almanya'da, Hollanda'da ve diğerlerinde anlatamadığım o güzellikleri ancak yaşanır diyebiliyorum. Yine de bir şeylerin eksik olduğu kanaati ile birleşmek kelimesi bunlar için de bir şeyler ifade etmeli mi diye sormadan edemiyorum.

Eskişehir merkez nüfusunun yaklaşık beşte birini Emirdağlılar oluşturuyor. Gerçekleştirilen bunca güzelliklere rağmen vakıf çatısı altında birleşme zamanı hâlâ gelmedi mi diye düşünmemiz gerekmez mi?

İstanbul ve İzmir gibi büyük illerde yaşayan hemşehrilerimden söz etmeden nasıl geçerim. Bireysel olarak katkıları oldukça iyi. Ancak, yaşadıkları ilin büyüklüğüne oranla birleşmek kelimesi onlar için de bir şeyler ifade etmeli diyorum.

Ankara Başkent. Anıtkabir orada. Meclis orada. Hükümet orada. Cumhurbaşkanı orada. Vakıflar, dernekler orada. İyi de Ankara'daki Emirdağlılar nerede diye sormadan edemiyorum.

Geçen ay **Emirdağlılar Vakfı**'nın Eskişehir'de düzenlediği geceye katıldım. Gördüklerimi görmeliydiniz. Dayanışma burada, sevgi atmosferi, eğitim görüşmeleri, yardımlaşma, kucaklaşma, acı ve sevinç paylaşma hepsi burada. İçimi bir sevinç kapladı. Bu güzelliği Emirdağ'dan uzak tüm Emirdağlılarla paylaşmak isterim.

Bu sefer birleşin demeden şu söze dikkatleri çekmek istiyorum. 'Aynılıkta azap, birlikte rahmet vardır'. Saygılarımla.

Sabahaddin SARI
Uzman
Sağlık Bakanlığı

I. ÇANACIK YAYLASI ŞENLİKLERİ

10 Haziran 2007 Pazar günü Emirdağ'a ve Çifteler'e bağlı Yörük Türkmen köylülerimizle Gömü ve Bayat Belediyesi yetkilileri ata yurdumuz, Çanacık yaylasında buluştular. Yaylaya 15'in üzerinde köy muhtarımız köylülerimizle birlikte geldiler. Ankara, İzmir, Bursa, Gaziantep, Eskişehir, Emirdağ ve Avrupa'da yaşayan köylülerimiz de şenliğe destek verdiler. 2000'in üzerinde köylümüzün yaşlısıyla genciyle katıldığı yayla şenliğini düzenleyenler arasında Eskişehir'de yaşayan emekli öğretmen (Sığracık) Kazım Tunca, İsmail Özel; Eskişehir'den Senator Emlak'ın sahibi (Beyköy) Kadir Kazankaya, Sığracık Köyü'nden Bekir Erdoğan da yayladaydılar. Kadir Kazankaya, Gömü Belediye Başkanı Hakkı Tekin, ağabeyimiz Kazım Tunca birlik beraberlik mesajı veren birer

konuşma yaptılar. Ankara'dan gelen (Gıyevi) Ercan Karaçam, Sabahattin Sarı (Gözeli), Eskişehir'den gelen Gürbüz Seven (Gözeli) programda aktif görev aldılar. Muhtarlarımız, genç kızlarımız, çocuklarımız arasında yarışmalar düzenlediler. Ödüller verdiler. Muhtarlarımızdan Talat Durusu (Alibeyce) yarışmada 1. ilan edildi. Gelecek yıl aynı günlerde yapacağımız şenlikte muhtar Durusu'ya Sabahattin Sarı ödül olarak deve vereceğini söyledi. Bayat ve Gömü Belediyelerinin çadırında Çifteler'den getirilen aşçıların kazanlarda pişirdiği koyun eti ve pirinç pilavı, köpüklü ayran köylülerimize ikram edildi. Saat: 15.00'te başlayan sağanak yağmurla birlikte köylülerimiz köylerine dönmeye başladılar. Şenlik sona erdi. Geride önümüzdeki yıla yaylada buluşma sözleri ve dostlukların tazelenmesi kaldı. Şenliğin yapıldığını sonradan öğrenen Emirdağ Vakfı yöneticileri ve Eskişehir'de yaşayan pek çok hemşehrimiz 2008 baharında yaylaya gidebilmek için şimdiden faaliyetlere başladı bile. Özellikle Fatih Emlak'ın sahibi Osman Bökük (Türkmen Averen) yaylaya gitmek için her göreve hazırım, dedi.

Çanacık Yaylası Afyon ilimizin en yüksek yaylalarından birisi. Kendiniz yaylanın buz gibi suyunu akşama kadar döne döne içseniz, buram buram kekik koklasanız yayladan gelmek istemezsiniz. Yaylada mantar, domalan toplamayı; nane, yarpuz, kekik yolmayı ihmal etmeyin. Peki yaylaya nasıl gideceksiniz? Eskişehir'den çıktınız yola. Emirdağ dört yola geldiğinizde Afyon-İzmir yoluna sapacaksınız. 10 dakika sonra Gömü'ye geliyorsunuz. Gömü'yü yaklaşık 2 km. Geçtiğinizde yine sağa sapacaksınız. Çukurkuyu ve Mallica Köylerinin sonuna kadar asfalt ve bakımlı yoldan ilerleyeceksiniz. Sonra yine rahatlıkla gidebileceğiniz çok bakımlı 15 km'lik yol kalıyor geriye. İsterseniz çadırınızı da götürün. 15 gün kalın yaylada. Tüm hastalıklarınıza şifa bulun. Yaylaya kestirme yolu da tercik edebilirsiniz. Eskişehir, Seyitgazi, Bardakçı, Cevizli, Mallica Köyü çeşmesinden doğru yaylaya vardığınızda 82 km'lik yol gideceksiniz.

ŞENLİĞE KATILAN MUHTARLARIMIZ

1- Talat DURUSU Alibeyce : 0.536 601 04 00,	2- Mahmut SARAÇ Arslanlı : 0.222 546 61 31,
3- Ersin ÇELİK Bağlıca : 0.536 843 80 99,	4- Nihat TAŞYÜREK Beyköy : 0.546 966 59 53,
5- Turgut TAŞCI Burunarkaç : 0.542 625 15 99,	
6- Mevlit ÇAKIR Çatmapınar (Büngeşik) : 0.544 725 36 33 0.222 546 60 50,	
7- Mesut AYTEN Dikilikaya : 0.537 585 91 03 0.222 542 26 09,	
8- Ramazan ŞİMŞEK Gedikevi : 0.536 833 60 87 0.272 449 61 89,	
9- Ömer ÇAYLI Geynik : 0.535 229 14 99,	10- Tekin CANAVAR Kadıkuyusu : 0.536 359 77 04,
11- Kadir ÇEPEL Kuyruklu : 0.543 473 77 28,	
12- Mehmet DURUSU Gözeli (Manohoz) : 0.535 671 49 18 0.272 455 50 16,	
13- İhsan TÜYSÜZ Kırkpınar : 0.272 455 52 46,	14- İbrahim UYSAL Kılıçlı Kavlaklı : 0.536 487 71 74,
15- Cafer ÇAKAL Sarıkavak : 0.222 546 61 12,	16- Ramazan MEMİŞ Sığracık : 0.538 232 16 90

Bekir ERDOĞAN Sığracık : 0.535 715 62 03, Sinan SAPMAZ : 0.537 780 38 84 0.272 44 96 007
 Kadir KAZANKAYA Eskişehir Senatör Emlak : 0.542 267 83 11 0.222 220 54 95
 Kazım TUNCA Eskişehir Ziya Paşa Cad. Kazım Bey Apt. 0.222 234 96 09

VAV YAZISI

Çok uzun yıllar önce, bizim eve yaşlıca bir adam getirdiler. Ebemin dayısı imiş. *Averenli Garağizoğlu İzzet Efendi*. Yıldırım çarpmış. Yetişkin kızı ile bizim evde uzun süre kaldı. İyileşti. Gideceği gün tam kapıdan çıkarken ebeme döndü. Beni göstererek: "*İbide, bu oğlanın anında vav yazıyo. Hayra alamet değil. Bu çocuk netameli olacak.*" dedi. Yüz ve el işareti ile de söylediklerini onayladı. Alın yazısı denir ya kimse alının yazısını bilmez. Demek ki benim alnımdan bişeyler okunuyor, dedim. İçime bir kurt düştü. Yedi sekiz yaşlarımdayım. Gene de kendimce bir yorum yaptım. Bazı küçük erkek çocuklarının alnında belirli bir saç kıvrımı olur, salyangoz kabuğu gibi bir şey. Bende de öyle bir kıvrım vardı. Herhalde bu *Averenli*, onu gördü, dedim. Ev halkı pek ciddiye almadı; ama ben bu vav yazısını hiç unutmadım. Ne zaman çevremde bir ürkütücü hadise olsa, kötü bir şeye sebep olma endişesi yaşadım. Demek ki ben tekin biri değilim. Kırım kitabını yazarken alfabeler bahsinde Arap alfabesine rastlayınca vav harfine baktım. Büyükecek bir virgül gibi ve üst kıvrımı kapanmış (9) bir harf. Benim vaktiyle düşündüğüm bu saç kıvrımına uyuyor bu eğri harf, avuç içindeki eğri hayat çizgisini aklıma getirdi.

Yıllar önce, Harp okulunda harp tarihi dersinde, savaşlardaki sebep-sonuç ilişkilerini, matematikteki $F(x)=Y$ formülü ile açıklayan bir hocamız vardı. Burada x değişkenine göre y eğrisi yani savaşın seyri aklıma geldi. Benim alnımdaki vav harfi de bir eğriydi. Hele hele avuç içindeki eğriye bakanlar bir sürü şey okuyorlardı. Bu da acaba hayatın sebep-sonuç ilişkilerinin eğrisi miydi? Kendi kaderimiz, sadece bizim yaptıklarımızı mı yönlendiriyordu. Hayat eğrimizin çizgisini yönlendiren başka sebepler olamaz mı? Mesela insanlar ya da tek bir insan savaşa sebep oluyor. Peki, bu savaşların sonuçları da bazı kişilerin hayatlarının yönlenmesine sebep olmuyor mu? Daha fazla kafa karıştırmadan meramımı anlatmaya çalışayım.

Ben bir savaşa sebep olmadığımı göre, çıkan savaşların sonuçları benim hayatımı ya da kaderimi etkilemiş olamaz mı?...

ÇIPLAK KAYA YALNIZLIĞINCA
BAĞDAŞ KURMUŞUM KADERİME,

ARADA BİR AÇAR BAKARIM
EZELDEN ÇİZİLMİŞ ELİME.

ŞAMİL HARBİLERİ

19. yy. ortalarına doğru Kuzey Kafkasya'nın Çeçenistan ve Dağıstan bölgesinde Ruslara karşı bir direniş başladı. Otuz yıl süren bu savaşın, yirmi beş yılı Şamil devridir. Daha çok dini kimlik taşıyan ve müridizm denilen bu istiklal savaşı 1859'da son buldu. Çünkü Ruslar, Kırım Savaşından sonra serbest kalıp Kafkasya'ya yüklenmişler ve Şamil'i teslim zorlamışlardı. Böylece Kuzeydoğu Kafkasya itaat altına alındı. Ruslar bu kez Kuzeybatı Kafkasya'ya, Adige bölgesine yüklendiler ve Çerkezleri Karadeniz sahillerine döküp göçe zorladılar. 1864'te Büyük Çerkez Göçü denilen hadise yaşandı. Bunların içinde Orta ve Doğu Kafkasya'da yaşayan Oset, Çeçen ve Dağıstanlılar da vardı. Bu göç aslında 1859'da başladı. Ruslar bu defa Elburuz dağı eteklerinde, Kuban ve Terek eyaletlerinde yaşayan ve bir Türk lehçesi ile konuşan Karaçay ve Malkarlar'ı göçe zorlamak istediler. 1873'te bu halk ayaklandı; fakat Ruslar kanlı bir şekilde bastırdı. Nihayet bu halkın (Karaçay Malkar) bir bölümü Türkiye'ye göçmek zorunda kaldı. 1885 - 1905. Bu gün bu halkın torunlarından on beş bin kişi kadarı Türkiye'de yaşamaktadır. Bir dergi için biraz uzun olan bu tarihi özeti vermemin sebebi, benim annemin anısının bu göç kfilesi ile gelirken yolda doğmuş olmasıdır 1891. Bu gün Doğlat denilen köyün adı o zamanlar Burhaniye imiş. Sonra Çegemli olmuş. Benim büyükanneimin dahil olduğu kfile önce Yazılı'ya yerleşmiş, sonra da Çegemli'ye gelip adını Doğlat yapmışlar. Yani bu savaşın sonucunu yorumlamak için bu kadar bilgi yeterli sanırım.

OSMANLI YUNAN SAVAŞI - DÖMEKE - 1897

Yıllar geçiyor, yolda doğan ve Ayşe adı verilen kızın ağabeyi asker olup Yunan savaşında 1897 Tesalya cephesine gönderiliyor. Bu savaşta sağ kolunu kaybettiği için adı artık *Çolak Çavuş* oluyor.

Çolak Çavuş, malul gazi maaşını almak için üç ayda bir o zamanlar adı Aziziye olan Emirdağ'a geliyor. O devirde yol yok, gidiş geliş büyük külfet. Çolak Çavuş bir gelişinde mal müdüründen soruyor: '*Ben maaşımı Afyon'dan alamaz mıyım?*' Mal müdürü: '*Bu işi Tahrirat katibi bilir.*' diyor ve Çolak Çavuş Tahrirat katibine çıkıyor. Tahrirat katibi, *Havaoğlu Hacıhüseyin Efendi*. Çolak Çavuş derdini anlatıyor... Hacıhüseyin Efendinin kafasında bir şimşek çakıyor. Çünkü onun da Çolak Çavuş'tan bitecek bir derdi var. Burada bir parantez açıp açıklama yapalım. O zamanlar çok evlilik yasal, Hacıhüseyin Efendi, ikinci evliliğini Seyitgazi Askerlik şubesi başkanının kardeşiyle yapmış; ama birinci eş Güssün Hanım (Hacıbekirlerden) dirlik vermediği için dayanamayıp altı ay sonra geri gitmiş. Bizim Emirdağ'da kibar yabancılara Türk denirdi. Hacıhüseyin Efendinin ikinci hanımı yani Türk kızını evin çocuklarından Kâzımağa çok sayar severmiş, gitmemesi için çok yalvarmış.

Yıllar sonra kendi kızına üvey annesi Türk kızının adını vermiş..Şadiye (geçen yıl ölen Memillerin Şadiye). Hacüseyin Efendinin ikinci eşinin evi terk etmesi kahvelerde latife konusu olmuş; bir kişi bir işe heves edip de arkasını getirememişse, 'Hacüseyin'in evlendiği gibi' denilmeye başlamış. Böyle alaya alınmayı içine sindiremeyen Hacüseyin Efendi, tam fırsattır deyip Çavuş'u cevaplamış. 'Senin işini yaparım emme benim de bir derdim var. Bir Çerkez kızıyla evlenmek istiyorum.' Çolak Çavuş köye dönüp en küçükleri olan ergenlik yaşındaki Ayşe adlı kız kardeşini alıp getirmiş. Daha on dört yaşında olan bu kızla Hacüseyin evleniyor. Çolak Çavuş da herhalde biraz başlık parası da alıyor 1905.

Bu evlilikten 1906'da bir kız doğuyor. Benim annem Zübeyde.

BİRİNCİ CİHAN SAVAŞI VE RUS İHTİLALİ 1914 - 1918, 1917 - 1921

Bu savaş hem Osmanlı devletinin yıkılıp Türklerin istiklal savaşı yapmasına neden olmuş, hem de Rus Çarlığı'nın yıkılıp büyük bir ihtilalle yeni bir devlet kurulmasına sebep olmuştur. Doğum evlilik ve ölümün kader olduğuna inanılır. Rus ihtilalinde Çar ordusunda bir Kazan tatarı, Bolşeviklerin zaferinden sonra, birlikte olduğu grupla beraber Mançurya'ya kaçmış. Orada da barınamayıp Japonya'ya geçmiş, evlenip çocuk sahibi olmuş. Bir iç savaşın uzaklara savurduğu bu adam, ileride benim kayın babam oluyor. Bu konu bir başka savaşla ilgili olduğu için sırayı bozmayalım.

İSTİKLAL SAVAŞI 1919 - 1922

Hacüseyin efendi ile evlenen Çerkez kızının huzuru yok. Yaş küçük. Dil, örf, adet, çevre değişik. Bir de baskıcı ve dediğim dedik kuma. Ağlayıp duruyor. Çolak ağabeyini hiç affetmiyor. *Beni yaktı* deyip kaderine ağlıyor. Köydeki başka bir ağabeyi İsmail, kız kardeşinin acılarını hissedip çok üzülüyor, arada bir gelip teselliye çalışıyor. Son gelişinde dış kapıya kadar gidip sonra da atanı geri çevirip eski kadın Güssün Hanıma parmağını uzatarak şöyle söylüyor: ' Bu kız bir daha cılaganda (ağlayanda) sini ullahi ururum...' Fakat asker olup **Çanakkale'ye sevk ediliyor ve bir daha dönüyor.**

Artık bizim hikayemizin düğüm yerine geliyoruz. Yunan Sakarya'da yenilip Afyon'da cephe tutunca Türk ordusu da taarruz hazırlıklarına başlıyor. Yeni kuralar asker ediliyor. Azizeye'den de bir grup atlı cepheye hareket ediyor. Bu kafilenin başında Yeniköylü Alhanlardan bir yedek subay var. Hacüseyin'in Kazımağa da atıyla asker olmuş. Ancak kısrağı yeni düşük yaptığı, Emirdağ deyimi ile *bıraktığı* için, biraz arkadan geliyor. Alhanoglu dönüp bağıyor: 'Sen neden arkadan geliyorsun, bunlar ana kuzusu değil mi?'. Kazımağa mazeretini söylerken atını da tırısı kaldırıyor. Tam bu anda önünde bir topçu mermisi patlayıp atını da kendisini de parçalıyor. Ekim 1921. İşte bu topçu mermisi nelere sebep oluyor bakalım. Hadisenin olduğu yer Köroğlu Bel'i'ni geçtikten sonra Gebeceler denilen köyün yakını. Hacüseyin hadise yerine gelince üzüntüden deliye dönüyor. Kızı Zübeyde yani benim annem bu kafilə komutanı olan Alhanoglu'nun kardeşine nişanlıymış. Hacüseyin derhal nişanı bozuyor. Annem bu Kazımağa'sını çok severmiş. Ağıt:

AĞAM ATA BİNER UÇAN KUŞ GİBİ
GEÇTİ GİTTİ HAYAL GİBİ DÜŞ GİBİ
ÇARA MUSTAFA'YANAN Bİ ÇARDAŞ GİBİ

Annemin geleceğinin değişmesi bizim de kaderimizin yönünü değiştiriyor.

KADERİN AÇIK KAPISI YOK,

ÇIKIP GİDEMEZSİN.

KADERİN MERDİVENİ YOK,

DÖNÜP İNEMEZSİN.

İKİNCİ DÜNYA SAVAŞI 1939 - 1945

İkinci Dünya Savaşı benim asker olmama neden olmuştur 1945. Uzun savaş yılları dolayısıyla askerliğe karşı bir soğukluk vardı. Babam benim askeri liseye girmemi, üzerindeki masrafın biraz azalması için istiyordu. Çünkü üç kardeş okuyorduk. Sanki benim askeri liseye kolay girmem için, o yıl giriş sınavı olmadı. Sınav olsaydı belki kazanamazdım. Askerlik özel bir meslekti ve artık yeteneğim olan bir dalda öğrenim yapma yolum da kapanmıştı. Gerçi son sınıfı bitirince, Harp okulu yerine dil tarih coğrafya fakültesinde askeri öğrenci olarak okumam fırsatı verilmişti, ama subay olma hevesimi yenemedim. Gelelim asıl konumuza.

KORE SAVAŞI...

İkinci Dünya Savaşı yani sıcak savaş bitince, soğuk savaş başladı. Dünyada pek çok gerginlik sebebi olacak merkez vardı. Sovyet Rusya savaştan çok güçlenmiş olarak çıktığından, Stalin'in eli serbestti. 1950'de Kore Savaşı'nı çıkardı. Bu savaşın sıcak dönemi 1953'te bitti; ama mütareke bir türlü barışa dönüşemediğinden asker mevcutları korundu. Ben de bu Kore kafilelerinden birine katılmış oldum 1957. Amacımız bu savaş anlatmak değil, bu savaşın kaderimi nasıl değiştirdiğidir. 1957 yılı sonbahar idi. Bir Japonya iznimde Tokyo'nun Ginza Caddesinde elimde bir dergi adres arıyordum. Bir genç kız yaklaştı ve Türkçe sordu: 'Bir şey mi arıyorsunuz?'. Bu kız bana Tokyo'da yardımcı oldu. Sonra benim kaderimin kurbanı oldu.

NE ARADIĞIMI SORMUŞTUN
VOLGA RESTORAN ÖNÜNDE

HAZİN BİR ÖYKÜ BAŞLADI
O ISLAK KASIM GÜNÜNDE

Böyle bir yazı yazmaya niyetlendiğimde, Avcıenli İzzet Efendi'nin söylediği vav yazısındaki 'netameli' sözü aklıma takıldı. Osmanlıca-Türkçe lügate baktım. Yazmıyor. Türkçe sözlükte karşılık şöyle: 'Gizli bir tehlikesi olduğu sanılan insan...' Benim, rahmetli eşime Kore'de Tokyo adresine gönderdiğim ilk mektubun ilk satırı aynen şöyle idi...

'Ben çok fena bir adamım. Allah seni korusun. Fena bir kişi olduğuma gerçekten inanıyordum. 50 yıl geçti. Hâlâ öyleyim.'

HEEEF GİNZA CADDESİNİ DÜŞÜNÜRÜM,
GÜN BATIP AY DOĞDUĞU ZAMAN,

ŞİMDİ YALNIZ BİR ODA'DA
GEÇMİŞİ UNUTAMAM.

BİR YOL HARİTASI VAR ALNIMIZDA
RASIĞELE DEĞİL DÜNYAYA GELİŞ
KADER YOL BAĞLAMIS,
HAYAT KARIŞIK BİRİŞ.

ALLAHIN TABİİ KANUNLARI
NE SUÇLU, NE DE SUÇ.
DEĞİŞMEZ ANAYASA MADDESİ
SEBEP... SONUÇ...

EK ANILAR

El bilmez yol bilmez bir garip Çerkez kızının neslinden bugün, iki prof. Dr. rektör, bir hukuk profesörü, iki emekli albay, onlarca doktor, hukukçu, bankacı, mühendis, öğretmen, hemşire var. Başlangıçta uzun süre uyum sağlayamadığı Türkmen hayatına sonradan o kadar güzel uydu ki, onu sayalı halini ve tamamen Türkmen ağızıyla konuştuğunu çok iyi bilirim. Bir resmi iş için hakim sormuş: 'Hanım baba adınızı söyleyin!' bizim Çerkez ebe düşünmüş düşünmüş sonra da aynen şöyle söylemiş: 'Ne bileyim elin Çerkezini.' ...

Kaderimizin kırılma noktalarının başlıca aktörü Çolak Çavuş dayıyı ben çok uzun yıllar sanırım 1936'da ilk ve son defa gördüm. Çarşının üst başında cami meydanındaki dükkanımızın önünde duruyordum. Yedi sekiz yaşlarındaydım. Hafta pazarı o tarihlerde perşembe günüydü. Pazar kalabalığının dağılmak üzere olduğu ikinci vaktinde bulunduğum yere yaklaşan yaşlı bir adam gördüm. Bir kolu çolaktı ve giyimi bizim Türkmen köylülerine benzemiyordu. Uzun boylu ve düzgün vücutlu yaşlı adamın, Emirdağlıların kula dediği kızıl ve sarı arası çok kısa bir sakalı vardı. Yüzünde gülümsemeyle karışık çok hüznü bir ifade. Gözüyle değil de sanki ruhuyla bakıyor gibiydi. Büyük bir şefkat ve sevgi dolu bakışı, önüme gelince iyice belirginleşti. Yavaşladı, sol elinde bir torba vardı. Sağ kolu dirseğin üstünden kesikti. Boşta olan sağ kolunda eli olmadığı için benim başımı okşayıp 'çocuk ben senin dayımın' diyememiş üzüntüsünü yüzünden okudum. Dedem bizi seyrediyormuş: 'Bu giden çolak adamı bildin mi?' dedi, evet dedim.

Mesleğimin son iki yılını jandarma teşkilatında geçirdim. 1973 yılında yolum İzmir'e düştü. İzmir ağır bakım tamir fabrikasının müdürü sınıf arkadaşım. Ziyaretine gittim. Kapıdaki kadrolu bekçi beni bekleme odasına aldı ve telefon etti. Kapıyla makam arası bir hayli mesafeli idi, beni almaya hemen bir araba geldi. Fakat arabaya binmeden merakımı yenemeyip bekçiye sordum: Neresisin? -Afyonlu'yum. Neresinden? -Doğlat Köyündenim. Kimlerdensin? deyince bekçi bozulur gibi oldu. 'Ne bileceksin be adam' dercesine söylendi; Çolak Çavuş'un torunuyum. Bak bekçi ben de Çolak Çavuş'un yeğeniyim, dedim ve arabaya bindim. Araba iyice araladı, genç bekçi hâlâ arkamdan bakıyordu.

Amerika, Rusya göçmeni olan halklara pasaport veriyordu. Bu arada pek çok Karaçay Amerika'ya göçmüştü. Hatta New Jersey eyaletinde bir dernek kurmuşlardı. Bu dernek yazılarını okuyunca dernek başkanının adı hiç yabancı gelmedi; bekçinin yakasından, soyadını okumuştum. Koçkar. İşte bu dernek başkanının da adı Turgut Koçkar idi. Yani, Çolak Çavuş'un torunu.

Lafı fazla uzattık. Bu dünya garip vakalarla dolu.

Emirdağlılar Vakfının ve Dergisinin Onuncu Yılı Kutlu Olsun.

**2007 YILI AİDATLARINI YATIRMAYAN ÜYELERİMİZİN
AİDATLARINI VAKIFBANK ESKİŞEHİR MERKEZ ŞUBESİNİN
020 205 7871 NUMARALI HESABINA YATIRMALARINI
ÖNEMLE RİCA EDERİZ.**

İNDERES ÇOK YAŞA!

Babam öldü. Evi boşaltıldı. Kalan son eşyaları topluyorum, yani artık hiçbir evde yaşamayacak olanları. Yerde yatan bir çerçeve takıldı gözüme, on beş yirmi cm. ebadında, mavi, yaldızlı çizgiyle çevrilmiş, Menderes'in gülen yüzü...

Kırk yıldır evin en mutena köşesindeki saltanatı sona ermiş, artık hayranının yaşamadığı bu evden çıkmak üzere, o da yere inmişti ilk defa. Canım babam, ömrümde belki de tek bir kere bile göz göze gelmediği bir insanı nasıl bu kadar sadakat ve muhabbetle yaşatabiliyordu gönlünde, diye derin derin düşündüm.

Babam, Emirdağ'daki en koyu Demokrat Partili ailelerden birisine mensup. Anneminki ise bir numaralı sosyal demokrat olan, Cumhuriyet Halk Partili bir aile. İş bu kadarla da kalsa, bir de Cumhuriyet Halk Partisi'nin kasabadaki göz bebeği daimi adayı, Mehmet Hilmi ÇEKİÇ'in kız kardeşi.

Mehmet Hilmi ÇEKİÇ, kasabanın önde gelen eşrafından, Hasan Efendi ve Kadriye Hanımın oğlu. Daha yirmili yaşlarda Cumhuriyet Halk Partisinden siyasete atılmış, Türkiye'nin en genç belediye başkanları arasına girmiş. Kasaba halkı, parti merkezi ve İnönü tarafından çok sevilen biri. Yüreği, emeği ve serveti bütün insanlara açık. Reisliği sırasında, Emirdağ'da ikamet etmek durumunda olan, Said-i Nursi Hazretlerine gösterdiği saygı ve ev sahipliği ile Nursi onun da beğenisini kazanmış bir politikacı.

Bütün kasaba onu çok seviyor beğeniyor ama, iş partiye gelince Afyon-Emirdağ, Demokrat Parti'nin kalesi. "Partini değiştir, geç Demokrat Parti'ye bak nasıl seçeceğiz seni." diyorlar. O zamanlar pek çok insan gibi, dayımın da partisi namusu adeta, yani sizin anlayacağınız ne Mehmet Hilmi değişiyor ne de Emirdağ-Afyon...

Defalarca seçime girip inanılmaz emek ve para harcayan dayımın emekleri boşa çıktı siyasi yönden. Ama her zaman dürüstlük sembolü örnek bir insan olarak yer etti halkın gönlünde, sevgi ve muhabbetle anmayan olmadı onu. Ömrünün geri kalanını Ankara'da geçirdi ve genç denebilecek bir yaşta vefat etti. Kendisini sonsuz sevgi ve rahmetle anıyorum sevgili dayımın...

Ailemiz; bir Demokrat Parti fanatığı olan çok sesli babam ve yine bir Halk Parti fanatığı olan az sesli annemle, İnönü ve Menderes'i bile kıskandıracak kadar uyumlu, çok mutlu bir aileydik. Aile içinde hak ve sorumluluklar atlanmadan, belli

bir disiplin içinde sevgili saygılı yaşayıp giderdik. Ancak! Bu asude bahar ülkesi aile, seçim zamanı geldiğinde heyecanlı, gergin, pek söze dökülmeyen bir gücencilikle her defasında sonu hüsrarla biten bir "olağanüstü hal" dönemine girerdi. Annem bize ait olmaktan çıkar, çok sevdiği ağabeyi M. Hilmi'nin ailesine iltihak eder, özellikle babam ve biz çocuklarıyla ilişkisini askıya alırdı. Yine her seçim ertesi sabahında olduğu gibi, kucakındaki en küçük çocuğuyla bize döner, günler süren suskun bir rehabilitasyon döneminden sonra da bizim annemiz olurdu yeniden.

Ben ilkokuldaydım. Bir gün operlodan (belediye hoparlörü) bangır bangır saat başı bir duyuru: "Dikkat! Dikkat! Sayın Başbakanımız Adnan Menderes, aşağıda belirtilen gün ve saatte kasabamızı ziyaret edecektir. Bu mutlu günde Emirdağlı'nın şanına yakışır bir karşılama için halkımızın Bolvadin Caddesi girişinde hazır bulunması önemle duyurulur! Babam ve kasabalı daha bu duyuru ile kendinden geçti. Bir heyecan, bir coşku, Emirdağlı zaten açık havada geçen her olayı muhteşem bir festivale dönüştürür ta o zamandan beri...

Memlekette ne kadar insan varsa orada (Eski Çeşme-Yeni Çeşme-Hacı Senem Kuyusu Üçgeninde) caddenin kenarında ne kadar dam, duvar üstü, pencere, balkon varsa hınca hınç dolu... Kasabada ne kadar "ede varsa, davulu, gırmatası, klarnetiyle yeri göğü inletiyor. Biz loca sayılabilecek bir damın üstündeyiz. Tam Menderes görüldü, komşumuz Mahzar, karısı Fatma Nine en öne fırladı. Açık renk entarisi, uçuşan uzun beyaz tülbendi ile adeta Menderes'in üstüne uçup konacak ruhani bir varlık gibi cezbeyle tutularak bağırmağa başladı. Ya! Ya! Ya! Şa! Şa! Şa! Menderes çok yaşa! Tabi damda bulunanlar da o ne yaparsa aynısını, hatta beş tabaka fazlasıyla yapıyor, avazı çıktığı kadar bağırıyordu. Olay benim çok hoşuma gitmişti. Avazım çıktığı kadar bağırarak koroya katılıyor, hareketsiz duran annemle göz göze gelince çeviriyor "İNDERES ÇOK YAŞA!" diyordum. Ne Menderes'ten ne de annemden gözümü ayırıyor, şu anda beni aşağıda, caddedeki babam görsün; ama annem görmesin istiyordum...

ELİF BAĞCI
Emekli Öğretmen

İNDERES ÇOK YAŞA!

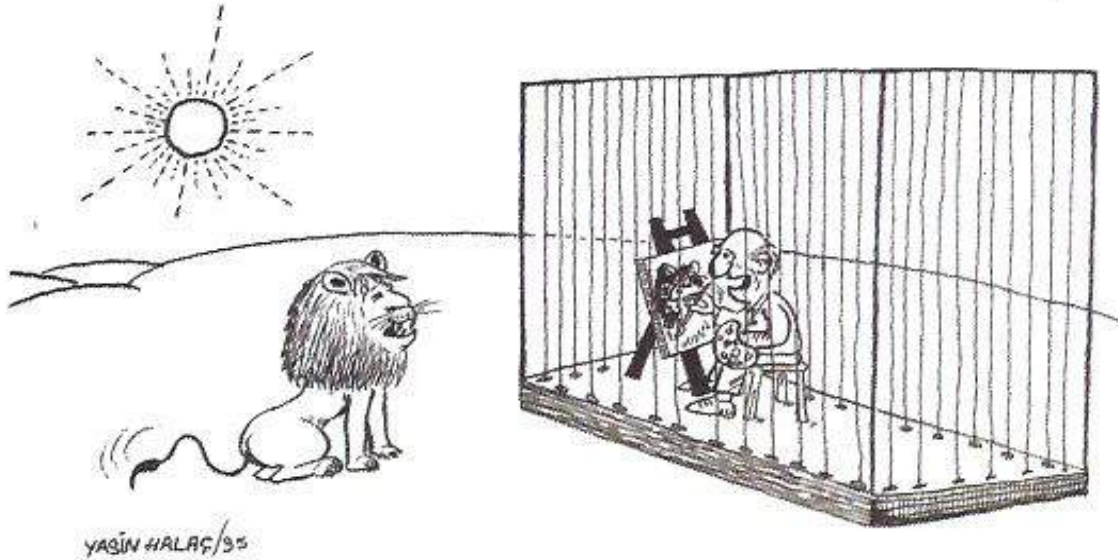
Neyse, her gün radyo ajanslarından en ufak haberlerine kadar dinlediğimiz, öğle yemeklerini saat 13.00 haberlerinin arkasından her gün “vatan cephesine iltihak edenlerin tek tek sayılan isimleriyle” yediğimiz, arta kalan zamanlarda da evimizin duvarındaki fotoğrafıyla mutlandığımız o büyük adamı, babamın taptığı adamı görmüştük.

Derken 27 Mayıs İhtilali patlak verdi. Evdeki ve toplumun bir kesimindeki üzüntüyü çocuk kalbimle bile hissetmemek mümkün değildi. Aylarca yüksek sesli radyolardan geceler boyu süren Yassıada davalarını dinledik çocuk. Konuya bu kadar vakıf olmamızda aklımız fikrimizden değil, o zamanlar herkesin cümbür cemaat yattığı bir oda ve evdeki tek radyonun da o adaya hakim yayın yapmasından kaynaklanıyordu.

Yanılmıyorsam eylül ayı ortalarında Menderes'i astılar. Babamı, hayatım boyunca bir de annemi kaybedince öyle gördüm, derin bir hüznün ve çaresizlik sardı memleketi. İhtilal belki bir kesimde sevinç yaratmıştı, ama bu başka bir şeydi. Partili partisiz üzüntü duymayan olmadı herhalde.

Bizim üzüntümüzse bu kadarla da kalmadı. Mahallenin ortasında Çıldır Çiçek Sineması'nın yazlığı vardı. Geceler boyu, o zamanların İbrahim Tatlıses'i, Nuri Sesigüzel'in sesi. Yaşa! Yaşa! Yaşa! Yaşa! Türk milleti sen çok yaşa! 27 Mayıs günü Türk ordusu geçti başa! sözleriyle mahalleyi ve sakinlerini inim inim inletti...

Bu gün artık seçmen toplumun yararına değişip bilinçlenirken, maalesef politikacılarımız içinden çıktığı toplumu tanımayan, onları hor gören, ben merkezci küçük hesaplar peşinde koşan, en önemlisi de toplumun her kesimini kucaklamaktan aciz birer varlık haline geliyor. İçinden çıkıp da yok saydığı halkın bireyleri ise, değil gönlünü açıp fotoğrafını taşımak, adını bile hatırlamıyor hak etmeyenlerin...

ÖNEMLİ DUYURU!

2006 - 2007 yılında vakfımızdan burs alan öğrencilerin **TRANSKİPLERİNİ** en geç 30 Eylül 2007 tarihine kadar vakfımıza teslim etmeleri, burs almak için müracaat edeceklerin ise internet sitemizdeki form ve evraklarla birlikte 31 Ekim 2007 tarihine kadar müracaat etmeleri, bu tarihten sonra yapılacak başvurular kesinlikle kabul edilmeyecektir.

Vakıf Yönetimi

Sevgili hemşehrilerim,

Bu güzel şehrimizde yurdumuzun dört bir yanından gelen insanlarla birlikte yaşamaktan gerçekten büyük bir mutluluk duyuyorum. Sizlerin de öyle hissettiğinizi biliyorum. Yıllar önce Eskişehir'e başlayan ekonomik göçümüz artarak devam etmektedir. Tabi bu durum Afyonkarahisarlı hemşehrimizi üzse de, ekonomik faaliyetlerin Eskişehir' deki yoğunluğu bizleri bu yönde bir göçe zorlamıştır. O dönemlerdeki ekonomik sıkıntılar, yaşam mücadelesi veren hemşehrilerimizin bazı çevrelerle çıkan çatışmalar, günlük yaşamlarımızı da etkiler olmuş. İster istemez haklı olalım, haksız olalım, verilen mücadelede adımız biraz yamana çıkmış. Ama gelinen noktada bugün, geçmişin olumsuz izlerinden pek etki kalmadı. Bunda da en önemli unsur, yaşanan ekonomik gelişmeler ve insanların birbirini daha iyi tanıması etkili olmuştur. Daha önemlisi ağabeylerimizin önemli görevlere gelerek başarılı işlere imza atmaları yeni jenerasyonun önünü açmaları en büyük etkenlerin başında gelmektedir. Bundan sonra gelecek gençlerin de hemşehrilik bilincinin ötesinde bir şehirde yaşamının gereği, bu güzel yurdumuz için önemli işlere imza atmanın bilinciyle hareket edeceklerinden hiç kuşku yoktur.

S. İlker ÖZOKÇU
Eskişehir Serbest Muhasebeci
Mali Müşavirler Odası Başkanı

Sevgili hemşehrilerim, hepinizin, doğduğunuz, çocukluğunuzun, gençliğinizin geçtiği yerleri 100 km ötede de olsa özlediğinizi biliyorum. Bu duygu sadece bizler için değil, yurdun dört bir yanından gelen insanlarımız için de geçerlidir. Ama ekonomik nedenler böyle gerektiriyor. Onun için herkesin bulunduğu yerdeki yaşamını güzelleştirmesi, daha yaşanabilir hale getirmesi gerekmektedir. Bunun için de öncelikle çevremizdeki hemşehrilerimizle iyi ilişkiler kurarak iyi günde, kötü günde omuz omuza birbirimize destek olmalıyız. Bizlerin bu dayanışması toplumun diğer kesimlerine de örnek olacak, bu da insanlarımızın dayanışma iççrisinde yaşamalarına neden olacak, bunların neticesinde insanların insanca yaşamaları ön plana çıkacaktır. İnsanlar birbirlerine sevgi ve saygıyla bakacaktır. Yaşamın günden güne zorlaştığı bu dönemde yaşam daha da kolaylaşacaktır.

Sevgili hemşehrilerim, sizlerin bizden milletvekili, belediye başkanı neden yok diye hayıflandığınızı biliyorum; ama bizler de onları sahiplenmedik ki niye hayıflanıyorsunuz. Onlar belki işleri gereği kenar semtlerde gerekli diyalogu kuramayabilirler. Bizlere yeteri kadar ulaşamayabilirler, peki o zaman biz niye onlara ulaşamadık. Bu konuları hep beraber sorgulamamız gerekmiyor mu?

Şöyle bir düşünün benim aklımda kalanlar, bir Yılmaz SEZER, bir Dr. Sefa HALAÇ, bu şehirde yalnız bırakılmadılar mı? Oysa her kisi de bulundukları konumda başarılı insanlar. Bunları oturup herkes iyi değerlendirmeli. Senatör Eczacı Mustafa ÇELİK'le, rahmetli olan milletvekilimiz Şevki GÜLER ve İsmail AKIN'la gurur duymadık mı? İsmi unuttuklarımız var özür diliyorum. Böyle güzel anları yeniden yaşamak istiyorsak, birbirimizi sahiplenmeliyiz. Bunu, şoven anlamda da söylemiyorum, sadece yaşamımızı kolaylaştırmak için çok önemsiyorum. Diğer insanları olumlu etkileyerek hayata herkesin güzel bakmasına katkı sağlamak anlamında söylüyorum. Bunun da tek yolu dayanışmadan geçer, maalesef bunu gerçekleştiremedik. Bir an önce vakfımızın öncülüğünde, şehrimizde söz sahibi olan hemşehrilerimizin desteği ile harekete geçmeliyiz. Yoksa her seçim sonucunda sızlanmaya devam ederiz.

Burada vakfımızın çalışanından başkanına kadar emeği geçen herkese yaptıkları çalışmalardan dolayı teşekkür ederken, vakfımıza hemşehrilerimizin desteklerini arttırarak devam edeceklerinin bilinciyle en güzel günler hepinizin olmasını diliyorum.

EMİRDAĞ (Nazire) (Fikret AKIN'a)

Sabri DİL
(Mestani) 26.04.2007

Çay deresi taşmış şehrin üstüne,
Akar Emirdağ'ın selleri şimdi.
Çobanlar sarılmış kızu postuna,
Çeker Emirdağ'ın alları şimdi.
Oğuz Türkmeni' dir yaşayan halkı,
Topaklı evleri sıcaktır belki,
Bazen şehre iner şu kurnaz tilki,
Sıkar Emirdağ'ın elleri şimdi.

Bademlik üstüne çıkmak ne güzel,
Şehre kuşbakışı bakmak ne güzel,
Sevda türküleri yakmak ne güzel,
Bıkar Emirdağ'ın dulları şimdi.
Salı günü olur açık pazarlar,
Şair, şairesi aşkı yazarlar,
Açık gerdanına inci dizerler,
Kokar Emirdağ'ın gülleri şimdi.

Nice yürek yakan gazelleri var,
Saçları belikli güzelleri var,
Yumru yumru olmuş düz elleri var,
Yakar Emirdağ'ın halleri şimdi.
Dağdaki kekler ruha naz verir,
Söylenen ezgiler ele saz verir,
Yüreği kavrulan aşka söz verir,
Çıkar Emirdağ'ın dilleri şimdi.

EMİRDAĞ'LININ İLÇEMİZDE KURDUĞU İLK FABRİKA**EMİRDAĞ'DA SEVAL GROUP AMBALAJ FABRİKASI
SERİ ÜRETİMLERE BAŞLADI****Mehmet URFALI**
Seval Group
Fabrikası Sahibi

Emirdağ ilçesinde kurulan Seval Group Ambalaj Fabrikası plastik market poşeti ve kağıt peçete grubunda seri üretimlerini yaparak yurt dışına ihracata başladı.

Yurtdışına ihraç ettikleri mallarının yurtdışında kapışıldığını hatta talepleri karşılama zorluk çektiğini belirten Seval Group Ambalaj Fabrikası sahibi Mehmet Urfalı konu ile olarak

söyledi: "Kendim hem hem de yur tiğinde ettiğimden fabrika-mızın malları pazarlamada ve bir şekilde babam Recep Urfalı da Fabrikamızdan yurt ürünlerin ambalajlarında Türkiye yazısı ve telefon Bu telefon numaralarını yabancı ve yerli telefonlar almaktayız. bizlere bildirmektedirler.

hazırlayarak talepleri karşılamaktayız. Fabrikamızda şu an 31 personel çalışmaktadır. Plastik market poşetini hem baskılı, hem de baskısız olarak üretiyoruz. Şimdiye kadar Belçika'ya 5 konteynır (tır) dolusu plastik market poşeti ihraç ettik. Belçika'dan diğer Avrupa ülkelerine ürünlerimizin dağıtımı yapılmaktadır. Bu ürettiğimiz mallar Emirdağ için ilktir. Yaptığımız çalışmalarla yatırım yapacak kişileri, yatırıma teşvik ediyoruz.

Toplam arazi alanımız alanın içinde fabrikamızın metrekaresidir. Bunun 3600 Fabrikamız plastik grubu, üzere 3 bölümden öğlen yemeklerini Ayrıca personelimizin karşılıyor. Fabrikamızdaki dönüşüm makinemizde getirip tekrar kullanıyoruz. kirletmiyoruz. İleride makineler ve personel

Kasap Doktor Recep URFALI

artırdığımızda yurtiçine dönük de üretim yapacağız. Şimdilik ürünlerimizi yurtdışına pazarlıyoruz. Fabrikamızın bölümlerinden: yemekhane, idari personel odası, toplantı salonumuz, üretim yerimiz ve idari binamız bulunmaktadır. Plastik market poşeti grubunda bulunan makinelerimiz şunlardır: 70'lik kesim makinesi, matbaa makinesi, geri dönüşüm makinesi, extruder makinesi, 2 adet kesim makinesi, karıştırıcı makinesi, hızar ve pres makineleri bulunmaktadır. Kağıt peçete grubunda bulunan makinelerimiz ise şunlardır: z folder, tuvalet kağıdı, 33'lük peçete, 30'luk peçete, masura ıslak rulo makineleri bulunmaktadır. İleride de daha farklı kalemlerde de ürünler çıkarmayı planlıyoruz. Ayrıca Belçika'da 'Seval Meat Production s.a.' adında sucuk fabrikamız bulunmaktadır. Bu fabrikamızda üretilen sucukları Avrupa ülkelerine ihraç ediyoruz. Belçika'da 'Seval Shopping Sprl' adında marketimiz bulunmaktadır. Ayrıca Belçika'da 'ABT. Logistic ve sevtrans interinational sprl' adında tırlarla taşımacılık yapmaktayız. Çok yönlü olarak çalışmaktayım." diyen Mehmet Urfalı, ayrıca vakfımızın 10.'ncu yılını kutlayarak vakfa emek verenlere başarılar diledi.

şunları yurtdışında, ikamet ürettiği talepleri karşılama yoğun çalışmaktayım. Bu konuda bana yardımcı olmaktadır. dışına ihraç ettiğimiz 'Emirdağ-Afyonkarahisar-numaraları bulunmaktadır. okuyan yurt dışındaki vatandaşlardan çok sayıda Telefonlarla taleplerini Biz de burada ürünlerimizi 30.000 metrekaresidir. Bu oturduğu saha 4601 metrekaresi üretim alanıdır. kağıt grubu ve depo olmak oluşmaktadır. Personelimiz fabrikamızda yemektedir, çalışma kıyafetlerini biz ürünlerimizin atıklarını, geri tekrar hammadde haline Böylece doğayı kapasitemizi artırarak alacağız. Kapasitemizi

KISA KISA.....**KISA KISA.....****VAKIF HABERLERİ Ömer İYİĞÜN'den**

Emirdağlıların yurt içinde yayınlanmakta olan bölgesel tek dergisi olan EMİRDAĞ dergisinin yeni bir sayısında vakfımızın ŞUBAT 2007 tarihinden beri ola gelen gelişmelerle yine birlikteyiz.

Vakfımızın Olağan Genel Kurul ve Mali Kongresi 04.03.2007 Pazar günü saat 13.00'te vakıf lokalinde yapıldı. Çok sayıda üyenin katıldığı kongre büyük bir coşku içerisinde geçti. Divan Başkanlığını Muharrem KU- BAT'ın yaptığı kongrede Dr. Orhan ÖZKIR, Ceylan KESKİN, Suat ER, Yusuf TANTIŞ, Murat KAHYA, Ömer İYİĞÜN, Murat KARACASU, İskender AKTAŞ, Ali ÇIRAKLI, İzzet ASLAN, Cemal ÇEKİÇ, Dr. Mesut DONMAZ, Yücel YENİLMEZ yönetim kuruluna, Fikret FİÇİCİ, Saif ÇILDIR ve Ertuğrul ALTINEL denetleme kuruluna seçildi.

Söz alan üyeler ve vakıf başkanı, vakfın daha ileri götürülmesi için fikir birliğine vardılar. Tabana inme ve bütünleşme için çalışmaların yapılmasını istediler. Vakıf başkanı kongreye katıldıkları için herkese ayrı ayrı teşekkür etti.

Esnaf Kefalet Kooperatifi'nin seçimi 24

ŞUBAT 2007 tarihinde yapıldı. Vakfımızın başkan yardımcılığı görevini de yapan Suat Er, dört yıllığına tekrar başkanlığa seçildi. Uzun yıllardan beri Esnaf Kefalet Kooperatifi başkanlığını yürüten hemşehrımız Suat ER aynı zamanda Otomobilciler Derneğinin de başkanlığını yürütmektedir. Emirdağlılar Vakfı olarak göreve tekrar seçilen Suat Er ve arkadaşlarını tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

BAŞKAN SUAT ER VE ARKADAŞLARI

Suat ER
Başkan

Recep Yıldız
Üye

Adnan
KARAMANLI
Üye

İbrahim
ALTUNOĞLU
Üye

Vakfımız 18 ŞUBAT 2007 Pazar günü saat 13.00-17.00 arası bayanlara yönelik "BAYANLAR GÜNÜ" tertiplemiştir. Çok sayıda katılımın olduğu bu sosyal etkinlik Özgüven tesislerinde gerçekleştirilmiştir. Özgüven tesisleri sanatçının şarkı ve türküleri eşliğinde bayanlarımız gönüllerince eğlendiler ve görmedikleri arkadaşlarıyla özlem giderdiler. Yöresel bükme ve "ağız açık"ın ikram edildiği eğlencenin daha sık olarak tekrar edilmesini istediler. Emirdağlılar Vakfı olarak her zaman, bayanlarımızın yanında olduğumuzu belirtiriz.

Geleneksel EMİRDAĞLILAR GECEŚİ'nin 7.si ÖZGÜVEN tesislerinde 12 MAYIS 2007 Pazar günü yapıldı.

Geceye CHP Eskişehir Milletvekili Mehmet Ali ARIKAN, Esk.Büyükşehir Belediye Başkanı Yılmaz

BÜYÜKERŞEN,

Dr.Tacettin SARIOĞLU,

Lütfi İhsan DAĞ,

Süleyman BOZDAĞ,

başkanları, SİVİL

başkanları ile çok sayıda

gecede mahalli sanatçılar

Tayfun ERYILMAZ

hemşehrilerimiz

çalgıcılarının mahalli

geç saatlere kadar

Vakıf yöneticilerinin Büyükşehir Belediye Başkanı Doç. Yılmaz Büyükerşen'i ziyareti

Tepebaşı Bel. Bşk.

Emirdağ Bel. Bşk.

Çifteler Bel.Bşk.

Siyasi parti

toplum örgütü

davetlinin katıldığı

Bülent ÇIRAKLI ile

sahne aldılar. Gecede

Emirdağ yöresi

oyun havaları ile gece

gönüllerince eğlendiler.

Vakıf yöneticilerinin Odunpazarı Belediye Başkanı Burhan Sakallı'yı ziyareti

Vakıf yöneticilerinin Tepebaşı Belediye Başkanı Doç. Dr. Tacettin Sarıoğlu'nu ziyareti

Gecede eğlenenler...

Eski vakıf başkanlarımızdan Sabahattin SARI ödülünü alırken

**OKUYALIM - ÖĞRENELİM - TANITILIM
VAKFIMIZA GELİN! ALIN! OKUYUN! OKUTUN!****YAŞAMI KIRK BEŞ GEÇE****Ayşe Çekiç Yamaç'tan Bir Öykü Kitabı Daha...****Gazi DURUSU**
Türk Dili ve Edebiyatı
Öğretmeni

Dergimizin 17. sayısı için Muharrem Kubat ağabeyimizin kültür evinde Nisan 2007'de usta kalemlerle toplandık. Vakfımıza gönül veren yönetici ve sanatçı dostlardan Muharrem Kubat, Özcan Türkmen, Reşat Bağcı, Ömer İyigün, Elif Bağcı, Ayşe Çekiç Yamaç, Fikret Akın, Ceylan Keskin... oradaydı. Dergimizle ilgili kültür sanat konularını görüşürken Ayşe Çekiç Yamaç'ın "Yaşamı Kırk Beş Geçe" adlı yeni yayımladığı 13. öykü kitabı elimdeydi. Kitabı hemşehrilerimize tanıtmayı söyledim, okudum, inceledim. Nisan 2007'de yayımlanan eser, birbirinden ilginç konulardan seçilmiş 34 öyküden oluşuyor.

Eser, akıcı yalın anlatımıyla dikkat çekiyor. Eserin başında Necati Abay'ın "Editörden" başlıklı bir sayfalık yazısı var.

Necati Abay: "Kitabın satırlarında gezinirken hüznülenip öfkelenebilirsiniz. Umutsuzluğa da kapılabilirsiniz. Umut ve umutsuzluk sarmalında, yaşamın ince ve kalın çizgileri arasında gezindiğinizi hissedersiniz." diyor.

Öyküleri okuduğunuzda, Necati Abay'ın belirttiği gibi kendinizi, yaşadıklarınızı öykülerde görebilirsiniz.

Yazarın öykülerinde özellikle kadın karakterler öne çıkıyor. Yöre adlarından Hatçe, Suna, Yeter, Fadime, Gülsüm...

Kitap Ceylan Basım Yayın Tanıtım tarafından okurlarla buluşturulmuş. Yayınevi telefon 0.212 519 70 93 web: www.ceylan yayinlari.com Kapak resmini Münevver İzgi yapmış, kapak düzeni: Can Grafik, 0.212 501 01 21. Teknik düzenleme: Arif Tağaç tarafından yapılmış.

Kitap, 13,5 x 19,5 boyutunda ve 142 sayfa. Açık, duru, betimlemeli, öykülemeli, diyaloglu, içten bir anlatım öykülerin hepsinde göze çarpıyor. Kitabı okurken anlatımdaki doğallık beni kolayca bağladı kendine. Yazarın olaylara bakışın gözlem gücü, olayları çözümleyişi açık ve keskin. Karşılaştığı hemen her olayın ilginç yanlarını yakalayabirmiş. Başka bir deyişle keskin bir gözlemci. Betimlemeleri çok güçlü, çekici ve okuru sıkımsaz. Eylül Fırtınası adlı öyküden: "Eskişehir güzüne yakışmayan boğucu bir sıcak vardı. Terden sırtına yapışan mavi, kısa kollu Tişörtünün yakasını yelpazelemeye başladı, serinleyemedi. Burnunu ağır bir tütün kokusu yaladı."

Bir sanat eserinin boyutundan önce içeriği önemlidir kuşkusuz. Asıl olan olaylardaki özü yakalamak, ürünün içeriğini zenginleştirmektir. İşte Ayşe Çekiç Yamaç, bunu başarmış bir edebiyat insanıdır. Öykülerinde çevresinden kopuk insanı değil, çevresinde

yaşayan, onlardan birisi olarak aralarında yaşadığı insanı anlatmıştır.

Öyküleri sıcak ve hareketlidir. Tipler gerçekçidir. Yaşamın durağan yönünü değil, canlı görünümünü yansıtmıştır. Öykülerde genellikle umut ve yaşama sevinci vardır. Kadınlarımızın yaşamını tüm boyutlarıyla ele alırken öykülere güçlü bir gözlem gücü katmıştır.

"Çile" adlı öyküden ....

"Ayşe Çekiç Yamaç kocamdan korusun istiyorum. Ayakkabısının ucu demirli. Vurunca ya kemiklerim kırılıyor, ya da böğrüm çürüyor, ağrıyor. Günlere eğilip doğrulamıyorum. Üstüme üstüme geliyor, bakın! Gözlerinden korkuyorum. Gözler ... Nefretle, siddetle bakan nemli gözler... Bir çift kan... Bir çift göz. Karasımı bile kızzılık bürümüş... Korkularımın kızzılığı... Giremez!... Giremeeee!... Odaya giremez değil mi?"

Şimdi gidecek yerim olmadığı için mi bunca çile? Gelinlikle girdin, kefenle çıkarsın! dedikleri için mi?..."

Kitapta, bizi, Emirdağ'ını anlattığı öyküler de var. Hepsinde pürüzsüz bir dil, yazarın çevresindeki halkımızın dili. Kişilerin iç dünyasını gereksiz ayrıntılara girmeden anlatmış.

Ayşe Çekiç Yamaç, halkın yaşamını kalemine yansıtan usta bir yazar. Sanatçıdan pek çok sanat eseri bekliyoruz daha. Yazar okunuyor, siz de tanıdıkça okuyacaksınız.

Ayşe Çekiç Yamaç'ın Yaşam Öyküsü

A.Ç. Yamaç, 1960 Emirdağ doğumlu. Aydın, Ortaklar Eğitim Enstitüsü mezunu. Köylerimizde, kasabalarımızda, illerimizde öğretmenlik yaptı. Emekliye ayrıldı. Evli ve iki çocuk annesi. Eskişehir'de yaşıyor. Öykü, şiir ve denemeleri aylık sanat dergilerinde yayımlandı.

Eserleri

Şiir Kitapları : **Yaşamı Sorgulamak, Bir Işıktan Bin Işığa**

Masal Kitabı : **Bir Çocuğun Düşleri**

Öykü Kitapları : **Sokak Çocuğu, Uçurtmalar**

Düşmesin, Gökyüzü Yolculuğu, Kara Bulut, Yıldızları Süpürelim

Çocuk Romanları : **Işığa Doğru, Kırmızı Araba, Umut Yolcuları, İncili Kavak, Ali'nin Öyküsü**

Yazarın öykü, şiir ve çocuk edebiyatı alanlarında çeşitli ödülleri bulunuyor.

OKUYALIM - ÖĞRENELİM - TANITILIM
VAKFİMİZA GELİN! ALIN! OKUYUN! OKUTUN!

ŞAİR HEMŞEHRİMİZ RABİA BARIŞ VE ŞİİR KİTAPLARI

Gazi DURUSU

Mayıs ayının ilk haftasında Kültür Bakanlığı'nın ve Eskişehir Şairler Derneği'nin düzenlediği program bir hafta sürdü. Program, adını dünyaya duyurduğumuz şairlerin piri büyük Yunus Emre konuluydu.

Hafta boyunca hemen bütün programlara katılmaya çalıştım. İlimizden, öteki illerimizden, yurt dışından birçok şair katılmıştı programa. Hepsisi de güzel konuşmalarıyla, okudukları şiirlerle şaire tanınlar aradı.

Şölen'de 30'dan fazla şairin birbirinden güzel ve anlamlı şiirlerini bütün dikkatimle dinledim. Yerli yabancı bütün şairler, şairlerin büyük ustası Koca Yunus'u anlattılar şiirlerinde.

Şöleni yöneten, sunan usta şair Basım Köroğlu, dergimizin her sayısında Emirdağ'ımızın geleneklerini bütün canlılığıyla anlatan yine şöleni birlikte yöneten şair Fikret AKIN'dı. Ayrıca Emirdağlı tüm hemşehrilerimizin yakından tanıdığı, sevdiği, saydığı Eskişehir'imizin Ziya Paşa Caddesinde kendisine ait kültür evinde daktilosunun başında sürekli şiir yazan değerli büyüğümüz Muharrem Kubat ağabeyimiz de en güzel şiirini okudu.

Dergimizin bu sayısında da tanınmış şairlerimizden hemşehrımız Rabia BARIŞ Hanımefendiyi tanıtmak istiyorum sizlere. Rabia BARIŞ, "Yalnızlık" şiirleriyle şölen'de büyük ses getirdi. İki şiir kitabı yayımladı şairimiz.

"Çile Çiçeği" ve "Gurbet Akşamlarında". Bu kitapları mutlaka okuyun. Yeni çıkacak kitabı da çok yakında vakfımızın yayınlarında yer alacak. Bu kitabının da büyük bölümü Emirdağ şiirlerinden oluşuyor.

Rabia BARIŞ, 1949, Afyon, Emirdağ doğumlu. Sanatına 1974'te başladı. Şiirlerinin özünü hüznün ve ızdırab oluşturuyor. Şiirleri sanat ve edebiyat dergilerinde sürekli yayınlanıyor. Pek çok şiir antolojisinde şiirlerine yer verildi. Eskişehir Şairler Derneği ve İLESAM üyesi. Osman Gazi Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi öğrencisi Nigar DEMİRTAŞ "Eskişehir yöresi şairlerinden Rabia BARIŞ'ın Hayatı, Sanatı ve Eserleri" konulu lisans bitirme tezi hazırladı. Barış, 30'un üzerinde

ödül aldı. Rabia BARIŞ soluklu şairlerden. Bazı şiirleri, güzellemeleri, destansı hava katıyor şiirlerine. Başka bir deyişle Barış, çerçeveli şiirler yazmayı başarmış bile. Şiirlerindeki konu çokluğu, imge zenginliği, tema genişliği, düşünce örgüsü, benzersiz duygu yükü buna tanıklık.

Şair Rabia BARIŞ, kendi sınırlarını çizer, onun içine sığır. Belli temaları işler, belli duyarlılıkları dile getirir. Şiirlerinde Hak, Yunus, aşk, sevgi, özlem, hüznün, vatan, toprak, asker, bayrak, hasret, çocuk, çile, dert gibi kavramlara çokça yer verir. Bu yüzden bir yanından değil, her yanından görülmesi gereken bir şairdir BARIŞ.

BARIŞ'ın şiirlerinin her biri bir açılım noktasıdır. Elbette her şair şiirlerinin bütünlüklü yapısı içinde usta sayılır. En azından Barış için bir dönem şöyle, bir dönem böyle diyemeyiz. Barış bu yetkinliğe gerçek bir şiir çabasıyla ulaşmıştır ve gerçek bir şiir ustasıdır. Bazı şairler şiiri sevinç ve güzellik olarak görür; ancak şair Rabia Barış, şiiri iş ve uğraş edinmiş çok az şairlerdendir. Bütün dünyasını şiire adanmış; çünkü şiir onun yaşamıdır.

BARIŞ, dünyanın sanatla, edebiyatla, şiirle güzelleşeceğine inananlardandır. Şiir bilinçtir, kurtarıcıdır, ışıktır onun için. Barış'ın şiirleri nitelik ve nicelik açısından aynı değeri taşır mı diye sormak saçmalık olur. Hiçbir şairin bütün şiirleri aynı nitelikte olamaz. Bunda elbet sezgi, duygu, dünyaya bakış değiştiği içindir.

BARIŞ'ın bize itici gelen, sevmeyeceğimiz şiirleri yok mu dersiniz, maalesef var diyemiyorum.

Sanat amaç olmalıdır. Sanatın insana özgü amacı kendi içinde vardır. Kendi yolunu yordamını kendi bulur. BARIŞ'ın şiirleri birikimdir, sanatın bir parçasıdır. Onu hafife almak, şiirlerini okumamak bir eksiklikler. Öyleyse şair, nitelik ve nicelik yönüyle genç şairlere ışıktır; çünkü bütün şiirleri bir estetik özellikler deryasıdır.

Geleceğin genç şairleri gerçek anlamda şair olmakla, görünüşte şair olmak arasındaki farklılıkları en iyi Rabia BARIŞ şiirinin verimli dünyasında kendini bulacaktır.

EMİRDAĞLILARIN KARAKTERİSTİK ÖZELLİKLERİ

Mizaç, beden yapısı, zeka insan kişiliğinin doğuştan kazandığı genelde maddi özellikler; karakter ise insan kişiliğinin sonradan eğitim ve kültür yoluyla kazandığı sosyal özelliklerdir. Mesela bir insanın asabi olması, mizaç; uzun boylu olması, beden yapısı; zeki olması, zekayı ilgilendirir. Ama çalışkan olması, dürüst olması, mert olması karakteristik özelliklerdir. İşte biz bu yazımızda Emirdağlıların sahip olduğu, onları Emirdağlı yapan bu karakteristik özelliklerinin bazılarını kişiler bazen de yaşanmış örneklerle tanıtmaya çalışacağım. Nedir bu özellikler?

Emirdağ Temiz İnancın, Saf İnancın Yaşandığı Yerdir

Emirdağ, her türlü inancın serbestçe yaşandığı, inancından dolayı kimsenin kınanmadığı, baskı görmediği bir ilçemizdir. Çoğunluğu sünni Müslüman olmasına rağmen az sayıda bulunan ve Alevi tarikatlarına mensup (Abdallar, Karacalar, Balcam köylüleri gibi) insanların en rahat ettiği, her türlü tarikat mensubunun huzur içinde yaşadığı, giyim kuşamından ötürü kimsenin ayıplanmadığı yurt köşemizdir. Saf ve temiz inanca gelince:

MAVİLİOĞLU HASAN ÇAVUŞ'UN HİKAYESİ

Mavilioğlu Hasan Çavuş, uzun süre Emirdağ Belediyesi'nde çalışmış, iri gövdesi ve çok yemek yemesiyle tanınmış bir zat idi.

Hasan Çavuş, yanında arkadaşı Goca Mustafa olduğu halde Eskişehir'e gelirler. O zaman otogar, Yıldız Otel'i'nin çıkışıdır ve Eskişehir'e gelen Emirdağlılar genelde bu otelde kalırlar. Yıldız Otel'i aslen Kırım Tatarı olan Gürgencilere aittir. Bu yüzden genelde otelde Tatar Türklerini çalıştırırlar ve bunlar da aralarında Tatar şivesi ile konuşmaktadırlar. Saf bir adam olan Hasan Çavuş bunlara bakarak, bütün Eskişehir halkını Tatar zannetmekte, hepsinin Tatarca konuştuğunu sanmaktadır.

Bütün gün boyunca işlerini görüp yorulan Hasan Çavuş, akşam otelde hastalanır ve öleceğini zannetmeye başlar. Goca Mustafa'ya: "Mustafa, gardaşım hastalandım, ölüyüm sen bilirsin beni Emirdağ'a yetiştir." der. Otel sahibi, doktor çağıralım veya hastaneye götürelim diye söze karışır. Hasan Çavuş ben doktor da hastane de

istemiyom, beni Emirdağ'a yetiştirin ölüyüm, diye inler. Bu ara her türlü yardımı reddettiğine kızar. Goca Mustafa, len ölürsen öl, burada mezar yok mu, birisine koyarız, der. Hasan Çavuş yine inleyerek, Mustafa gardaşım beni buraya gömerseniz bakarsın, suali Tatarca sorarlar ben Tatarca bilmiyom, cevap veremem ne olur beni Emirdağ'a yetiştir, der.

Fikret AKIN
Eğitimci, Şair
ve Yazar

EZAN HİKAYESİ

İncili Mahallesinden komşum Süleyman amca (Işıldak) şoför olduğundan pek oruçlarını tutamamaktadır. İstirahat de olduğu ramazan günlerinde, oruca başlar. Hanımı Güler kadına sevdiği yemekleri yaptırır. İftara yakın bir zaman kala çocuklarıyla birlikte iftar sofrasına oturur. O zamanlar Ankara radyosunun da iftar programı yapılmakta, Emirdağlılar bu programa pek rağbet etmektedir. Radyoda Kur'an'ın arkasından Ankara için iftar vakti diyerek ezan okunmaya başlar. Ankara ile Emirdağ arasında 7 dakika fark vardır. Ezanı duyan Hüseyin amca ezan okunuyor, oruçlarınızı açın, der. Çocukları, baba bu Ankara ezanı, Emirdağ ezanı daha okunmadı diyecek olurlar. Kızan Süleyman amca ezanın Emirdağ'ı Ankara'sı olmaz, ezan ezandır. Açın bakayım oruçlarınızı diyerek, başta kendi olmak üzere Ankara ezanıyla herkese oruçlarını açtırır.

YERE PARA ATMA

Emirdağlılar paraları istemedikleri, bilhassa haram yerde kullanacaklarını düşündükleri anda o yolda harcanacağına inandıkları parayı yere atarlar. Böylece paraları bulunacağı muamelesi göreceği ve gınahtan kurtulacağına inanırlar. Kardeşim Metin'in düğününde, dedem İzzet Akın'a: "Dede kınadan sonra içki masası kuracağız." dediğimde dedemin önce karşı gelip sonra cebinden çıkardığı paraları yere atıp alın harcayın dediğini hatırlıyorum.

İbik Hacı Veli (Hacı Veli Çınar) iri gövdeli, şans oyunlarına çok düşkün, hoş sohbet bir Emirdağlı idi. Sivas'ta askerliğini yaparken babasına yazdığı mektupta: "Baba bu askerlik çok zor, dayanamıyorum sen bilirsin bana akıl ver." der.

Mugaltit bir adam olan babası Rüştü amcanın yazdığı cevapta; "Olum zor geliyorsa istifanı ver, gel." der.

İbik Hacı Veli Emirdağ'da herkese rakı ismarlamakta fakat bir türlü Palabıyık'a (Mehmet Yüksel) ismarlatamamaktadır. Palabıyık aslen Afyonlu olup dini bütün, güzel sesi ile camilerde ara sıra vakit ezanları okuyan, ilahiler, nad-i şerifler okuyan, şen şakrak, ağzından dua ve güzel sözler eksik olmayan çok sevip saygı duyduğum bir mahalle büyüğümüzdü.

İbik Hacı Veli bir gün cami imamlarını ve postacı Cemal'i (Cemal Yıldızkaya) ayarlayarak Palabıyık'ın karşısına çıkar. Palabıyık'a: Şuradan bir büyük rakı, iki kilo da kuzu eti al sulh olalım." der. Palabıyık, "Ne deyyon sen len iri deyyus, eti anladık da bu rakı ne oluyo" der. Hacı Veli: "Vallahi Palabıyık, imamlar haberli işaretimle selaya başlayacaklar, kim öldü diyenlere de Palabıyık öldü, diyecekler, selayı duyan postacı Cemal de Afyon'daki akrabalarına telefon edip Palabıyık öldü cenazeye gelin." diyecek. Nerden baksak Afyon'dan bir kamyon adam gelir, buradan da bir sürü adam eve toplanır. Bunların yemeği, ağırlanması dünyanın parası tutar. Sen bilirsin, der. İbik Hacı Veli'yi dikkatle dinleyen Palabıyık, tüh Allah cezanı versin, diyerek rakı parasını yere atar.

Emirdağlılar Çalışkan İnsanlardır

Emirdağlılar tabiri caizse ekmeğini taştan çıkaran, çalışkan insanlardır. Kesinlikle borçtan korkmazlar. Genç adamın rakibi olmaz, çalışıp kazanır, borcunu öderim, derler. Mesela işe muavinlikten başlayarak, zamanla dürüstlüğü ve çalışkanlığı sayesinde araba sahibi olan pek çok Emirdağlı vardır.

Emirdağlılar Hayırsever, Yardımsever İnsanlardır

Emirdağ, Anadolu insanına has gönül zenginliğinin bolca yaşandığı, hoşgöründe, yardımlaşmada, cömertlikte örnek olmuş bir yurt köşesidir.

Kapılarına gelen insanı kesinlikle boş çevirmezler. Yaygı açıldığında yardımda çok cömert davranırlar. Nitekim Emirdağ'da pek çok okulu, camiye ve çeşmeyi halk yaptırmıştır. En son kaleyi andıran devasa huzur evi bunun son örneğidir.

Esnafin senedi kolay protesto olmaz. Esnaflar mala giderken mutlaka komşu esnafı dolaşıp siparişleri olup olmadığını sorarlar.

Emirdağlılar Gerçek Vatansever İnsanlardır.

Emirdağ her türlü fikrin serbestçe savunulduğu, her türlü fikirden insanların olmasına rağmen insanların birbirlerine hoşgörülü davrandığı cumhuriyet ilkelerine candan bağlı, mert insanların yaşadığı yerdir.

Türkiye Cumhuriyetine bir saldırı olduğunda her türlü siyasi fikri bırakıp al bayrağa sıkı sıkı sarılırlar.

Son yıllarda rekorlar kıran Turgut Özakman'ın 'Şu Çılgın Türkler' bilindiği gibi, Emirdağ kaymakamının yardım topladığını duyan ayaklarındaki yün çorapları çıkarıp yıkayarak kaymakama teslim ettiğini herkes ilgiyle okumuştur. Vatan söz konusu olduğunda her Emirdağlı bir Deli Battal'dır.

Son zamanlarda yaptığım istiklal mahkemeleri ile ilgili araştırmamda şu ana kadar vatan hainlerinin yargılandığı bu mahkemelerde yargılanan bir Emirdağlı'ya rastlamadım. Emirdağ'da çeşitli fikirden insanlar olabilir. Buna rağmen Emirdağlıların genleri ihanete müsait değildir.

Yine Hürriyet gazetesinin Belçika'daki hemşehrilerimiz için: "İyi ki Emirdağlılar var." diye manşet attığı gibi, Emirdağlıların günlerce çatışarak, PKK'lıları Bürüksel'e sokmadıkları, Ermeni Konferansı'nı Bürüksel'de toplattırmayıp iptal ettirdikleri herkesin malumudur.

Emirdağlılar Pratik Zekalı insanlardır

Emirdağlılar, dara düştüklerinde buldukları çözümlerle ünlüdürler. İşte yaşanmış örnekler.

TOPÇU DAYININ FENDİ

Topçu dayı (Mehmet Emin Kalender) yanında Koca Mustafa (Mustafa Çiftçi) olduğu halde Karaman'a koyun almaya giderler. Şanslarından bütün oteller doludur. Yalnız bir otelde üç kişilik bir odanın iki yatağı boştur. O odaya kimse yazılmayı istemez. Çünkü bölgenin en tanınmış hırsız (cepçisi) o odadadır. Topçu dayı otelciye sen bize o odayı ver, der. Otelci mesuliyet kabul etmem dese de, 3 kişilik odaya yazılıp odaya çıkarlar. Odada bulunan ve bunları gören hırsız pek sevinir. Topçu da hırsızın iştahını kabartmak için cebinden çıkardığı paraları sayar. Biraz hoş sohbetten sonra hırsız, ben bir ayakyoluna gideceğim, geldiğimde yatacağım, der. Çıkmadan önce ceketini çıkararak kapının arkasına asar ve çıkar. Hırsızın çıktığını gözlleyen topçu dayı

kalkarak cebindeki paraları hırsızın ceketinin iç cebine koyarak yatarlar. Odaya geri dönüp bunların uyuduğunu gören hırsız saatlerce parayı arar; ama bulamaz. Çaresiz o da yatıp uyur. Sabah kalktığında hırsızın uyuduğunu gören topçu dayı, hırsızın kapı ardına asılı ceketinin iç cebine koyduğu parayı alıp cebine koyar ve Koca Mustafa ile çorba içmeye çıkarlar. Biraz sonra lokantaya gelen hırsız, Emirdağlılar çorbalar benden yalnız bir şey soracağım, benim hırsız olduğumu bile bile odaya yazıldınız. Göstere göstere paraları saydınız; fakat paraları nereye sakladınız. Allah'ın aşkına söyleyin, der. Topçu dayı bir daha hırsızlık yapmayacağına yemin et, o zaman söylerim, der. Merak eden hırsız 'peki yemin ediyorum' der. Topçu dayı da kapının arkasına astığın ceketinin iç cebine koydum. Sabah da sen uyurken geri aldım, der. Alnına bir tokat vuran hırsız 'Emirdağlı'nın fendi hırsızı yendi' bundan sonra bir daha hırsızlık yaparsam ne olayım, der.

HAFİZ NURİ'NİN HİKAYESİ

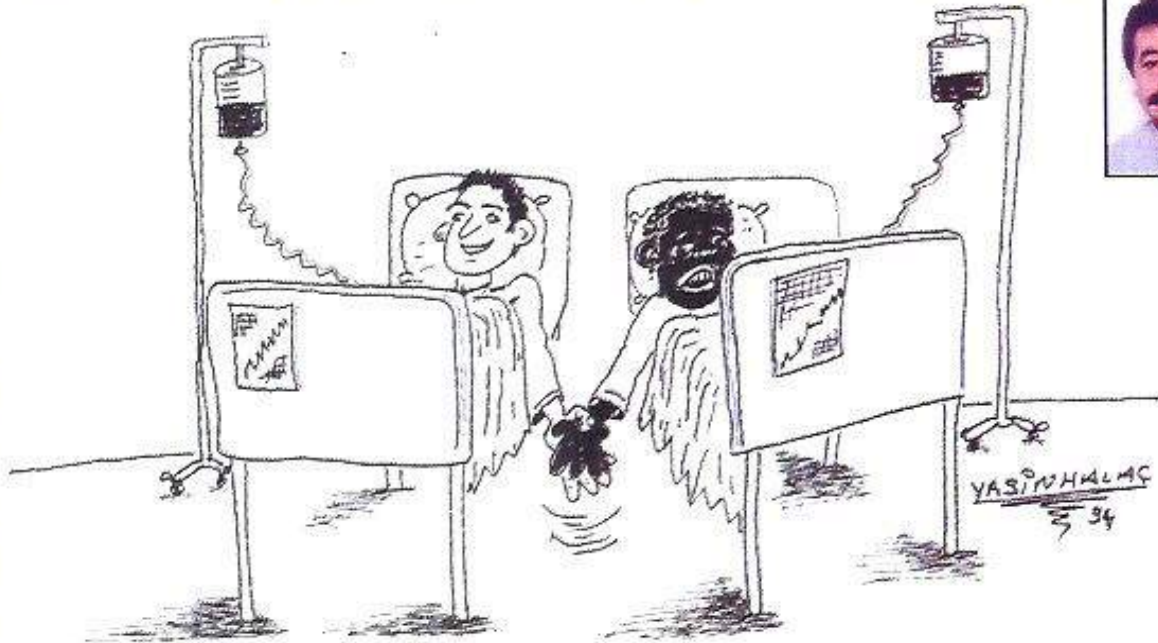
Hafız Nuri bir zamanlar günde en az bir rakı içmeden evine gitmeyen, herkesin meşhurluğunu bildiği şen bir adam idi.

Hafız Nuri, bir gün İstanbul'a mala gider. Konya arabasına binerek saat 10-11 civarı Emirdağ'a inmeyi, o zamanlar Emirdağ'daki tek tekel bayi olan ve geç vakitlere kadar açık olan Ak Ali'nin (Ali Karaca) dükkanından bir büyük rakı alıp içip eve gitmeyi düşünmektedir. Fakat evdeki hesap çarşıya uymaz. Saat 01:00 civarı Emirdağ'a iner. Ak Ali dükkanı kapatmıştır. Kulüpler dahil her yer kapalıdır. Mümkünü yok Hafız o gece o rakıyı içecektir. Aklına hemen bir şeytanlık gelir. Malları gece bekçisine teslim ederek Ak Ali'nin Kaçerli Mahallesiindeki evinin yolunu tutar. Ev çalılı ve bordo kapılıdır. Kapıyı çalmaya ve Ak Ali Ağa diye bağırmaya başlar. Uyanan Ak Ali hanımına; "Hanım, bakıver, kim bağırıyor." der. Hanım kim o diye sekiye çıkar. Hafız Nuri, ben bekçi, komiserim, der. Ak Ali ağama söyle yetişsin dükkan yanıyor, der. Bunu duyan Ak Ali, hanımı ve çocukları koşarak dükkana gelirler. Ne de olsa ekmek tekneleridir. Açıp baktıklarında böyle bir şeyin olmadığını görürler. Biraz sonra elinde valizleri ile Hafız Nuri içeri girer. Durumu anlayan Ak Ali seni bilmem ne ettiğim, ödümü patlattın, bunu sen yaptın, der.

Hafız Nuri, rica ederim Ali Bey ben şu anda otobüsten indim. Dükkanımızın açık olduğunu gördüm ve alışveriş etmeye geldim. Lütfen bir büyük rakı, der.

Ak Ali, sana rakı verenin... diye kızar. Bu ara oraya giren hanımı ve çocukları, ver şunun rakısını diyerek rakıyı veririrler.

Rakıyı alan Hafız Nuri parayı uzatır. Ak Ali senin paranı da, ananı da suratını da... Hafız Nuri çoktan kaybolmuştur.

VAKIF VE YÖNETİM ÜZERİNE

Sözlerime başlamadan önce bu vakfın kurulmasında ve devamında görev alan bütün büyüklerime saygılar sunmayı bir borç bilirim. Emirdağlılar vakfı yönetimine 2003 yılında katıldım. Vakıf yönetiminde görev almaktan da büyük mutluluk duyuyorum. Dışarıdan oldukça basit görülmesine rağmen, vakıf yönetimi gerçekten büyük fedakarlıklar gerektirmektedir. İnsan bunu yönetimde görev aldıktan sonra daha iyi anlıyor. Ama biz genç kuşaklar yönetimde yer alan büyüklerimizden çok şeyler öğreniyoruz. Bu öğrenim işi henüz bitmiş değil. Hâlâ kendilerinden öğreneceğimiz daha çok tecrübeler olacaktır.

Dr. Murat KARACASU
Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
İnşaat Müh. Böl. Öğretim Üyesi

Yıllar geçtikçe insanlarımız vakfımızın kıymetini daha iyi anlamaktadırlar. Geçmişte yaşanan kopukluklar gün geçtikçe azalmakta, yaşlısı genci, yoksulu zengini, bayanı erkeği daha iyi kaynaşmaktadır. Her yönetim dönemi çağın gerektirdiği yeniliklerden faydalanarak, eldeki imkanlar ölçüsünde Emirdağlı hemşehrilerimiz için etkinlikler düzenleme gayreti içerisinde olmuşlardır. Kuruluşundan beri vakfımızın en önemli amaçlarından biri de eğitim bursu vermektir. Yıllar geçtikçe burs verilen öğrenci sayısı artmaktadır. Burs veren Emirdağlı hemşehrilerimize bu konuda ayrıca teşekkür ederiz. Burs miktarı düşük görülebilir. Ama bu burs ihtiyacı olan öğrencilerimizin az da olsa bir ihtiyacını karşılamak belki de en büyük yardımlaşma örneğidir.

Yardımanın büyüğü küçüğü olmaz. Emirdağlı olmak bir ayrıcalıktır. Emirdağlı bir kişi yapacağı yardımın miktarının idrakine sahiptir. Şunu özellikle belirtmek isterim ki, burs için alınan yardımlar hiçbir kuruşuna dokunulmadan direkt olarak burs alınan öğrencilerin hesabına yatırılmaktadır. Vakıf yönetiminde yer alan insanlar, ve gerçekten büyük fedakarlıklarla bizlere yardımlarını esirgemeyen mali durumu yerinde olan Emirdağlı hemşehrilerimiz tarafından ayakta durmaktadır. Vakfın hiçbir geliri bulunmamaktadır. Vakıf merkezi aidatı, elektrik, su, hizmetli... vs. giderler yönetim ve yardımsever hemşehrilerimiz tarafından karşılanmaktadır. Yönetimde herhangi bir aylık alma söz konusu değildir. Tamamıyla büyük bir özveri ve dayanışma örneğidir. Geçmişte böyle olmuş ve bugün de böyledir.

Son iki senedir vakfımızda cep telefonlarına mesaj hizmeti başlamıştır. Bazı hemşehrilerimiz mesajların belli kesimlere gittiğinden yakınmaktadır. Vakfa telefonunu bırakan her kişiye bu mesajlar ulaşmaktadır. Bunun için vakfa telefon numaralarını bildirmek gerekmektedir. Vakfımız her gün açıktır. Çekilen her mesajın bir gideri bulunmakta ve bu gider oldukça fazladır. Yönetim olarak cenaze mesajlarından ücret talep edilmemektedir. Çünkü insanın acılı anında para istemek pek hoş olan bir davranış değildir. Ancak durumu yerinde olan hemşehrilerimizin mesaj konusunda katkıları bulunabilir.

Elimizden geldiğince ve imkanlar ölçüsünde yıllık "Emirdağlılar Gecesi" düzenlemeye çalışıyoruz. Gecedan bütün hemşehrilerimizin en iyi dileklerle ayrılması en büyük dileğimizdir. Ancak bir Emirdağ düğününde bile tüm yakınlar koştururken, bu gece etkinliğini on kişilik yönetim düzenlemektedir. 1000 kişilik bir gecede herkesin aynı oranda memnuniyeti mümkün değildir. Bizler biletleri satarken 8 veya 10 kişilik birbirini tanıyan insanların bir araya gelmesini istiyoruz. Bazı aksaklıklar olabilir. Bu konuda hemşehrilerimizden anlayış bekliyoruz.

Yönetimde görev alan insanların tüm Emirdağlılara ulaşması zordur. Ama vakıf merkezi ve yönetimde görev alanlar belli kişilerdir. Emirdağlı hemşehrilerimiz yönetimde görev alanlara kolaylıkla ulaşabilir. Yeter ki isteyelim. Yönetim olarak bizlerin tek amacı bize verilen bu bayrağı, bizden sonrakilere alımızın aklıyla teslim etmektir. Bizlerin sizlerden isteği sadece gönül bağıdır. Kaynaşmadır. Lütfen vakfa destek olun. Bir kişi bir öğrencinin burs ihtiyacını karşılayamayabilir. Tanıdığı, mali durumu iyi olan insanlara burs konusunu anlatabilir. Bu bile yeterlidir. Birkaç kişi bir araya gelip bir öğrencinin eğitimine katkıda bulunabilir. Düzenlediğimiz gecelere ilgi gösterebilir.

Durumu yerinde olmayan Emirdağlı hemşehrilerimizin yiyecek ihtiyaçlarının karşılanacağı, bağış yapılan yiyeceklerin, yiyecekleri, ilaçların, eğitim araç ve gereçlerinin, kitapların... vs. ihtiyacı olanlara verileceği, düğünlerin yapılabileceği bir Emirdağlılar Dayanışma Binası yapmak en büyük dileğimizdir. Bu konuda elimizden gelen gayreti gösteriyoruz.

Hepimiz insanız. Hatalar olabilir. Önemli olan hoşgörü içerisinde problemleri birlikte, tek yürek olarak aşmaktır. Emirdağlı olmak gerçekten bir ayrıcalıktır. Yurdumuzun güzide insanları, kahramanları, bu topraklardan yetişmiştir. Lütfen vakfımıza sahip çıkalım. Saygılar sunarım.

İŞİTME ENGELLİ ÇOCUKLAR

Sayın hemşehrilerim,

İşitmenin; konuşma ve ana dilin ediniminde önemli bir rolü vardır. Normal işiten çocuklar çevrelerinde var olan sesleri alır, taklit ederler, bu sesleri anlamlandırır. Anlamlandırdığı sesleri çıkarırlar, ana dilin edinimi ve konuşma zamanla herhangi bir desteğe ve eğitime gerek duymadan kendiliğinden gelişir. Konuşma ve ana dilin ediniminde yaşamın ilk üç yılı önemlidir. Dinleme, anlama, konuşma becerilerinin gelişimiyle ana dil edinilir.

İşitme engelli çocuklar ana dillerini ve buna bağlı olarak ana dillerinde konuşmayı akranlarına göre daha geç edinirler. İşitme engelliler de işitme yetersizliklerinin özelliklerine bağlı olarak dil gelişim süreçleri de farklılık göstermektedir. İşitme güçlüğünün çocuğun performansındaki etkileri işitme kaybının olduğu yaşa, işitme kaybının derecesine, cihazlandırma yaşına, çocuğun zeka düzeyine, ailenin ve toplumun işitme engelli birey ile başa çıkma yöntemleri ve eğitimsel bilgileri gibi bir çok faktöre bağlıdır.

İşitme engelli çocukların dil gelişimleri, cümle yapıları, bilişsel gelişimleri, okul başarıları, sosyal ve duygusal gelişimleri farklılık gösterir. İşitme kaybının en önemli etkisi dili anlama ve üretmedir. Dil gelişimi işitme engelliler için en önemli gelişim alanlarından birisidir. İşitme engelli çocuklar da çevrelerindeki kişi ve nesnelerle doğumdan itibaren ilgilenmeye, nesneleri tanımaya başlarlar. Fakat işitme duyusunun kaybından dolayı algılama ve konuşma problemi yaşarlar. Buna bağlı olarak kelime hazinesi normal işitenlere göre daha az ve daha yavaş gelişir. Somut kelimeleri daha kolay anlarlar. Kelimelere ek, takı getirmekte zorlanırlar. Aynı kelimeye birden fazla anlam yüklemekte güçlük çekerler.

İşitme engellilerin dil gelişimindeki sıkıntı, kurdukları cümle yapılarını da etkiler. Basit ve kısa cümleleri anlayabilir, ifade edebilirler. Konuşma ve yazılı dile ait karmaşık cümleleri anlamakta zorluk yaşarlar.

İşitme engelliler çevrelerini keşfederken diğer kişilerle iletişim kurarken sesli uyarılardan yararlanamazlar. Bilişsel gelişiminde dil önemli bir yer tutduğundan çocuktaki işitme kaybı bilişsel gelişimi etkiler. İşitme engelli çocukların dil becerilerinin gelişimindeki yetersizlik, işitsel girdinin az olması bilişsel gelişim sürecini olumsuz etkilemekte bu da çocuğun eğitim ve yaşantı eksikliğinden kaynaklanmaktadır. Buna rağmen işitme engelli çocuklar erken tanılandığında ve uzmanlarla çalışıp uygun okul ortamlarında eğitim aldığı anda bilişsel gelişiminde çok ciddi ilerlemeler kaydedilebilir.

İşitme engelli çocuklar kendileri gibi işitme engelli çocuklarla birlikte işitme engelliler okullarında eğitim almalıdırlar. Çocukların okul başarılarını; ailenin eğitimlerine aktif katılımı da etkilemektedir. İşitme engelliler okullarında çocukların dil, bilg, yaş, ilgilerine göre materyallerle destekli dersler anlatılmakta, işitme engeline bağlı olarak öğrenme durumlarının yavaş olduğu ve bol tekrarının önemi bilinmektedir.

İşitme engellilerin sosyal ve duygusal gelişiminde akranları, ailesi, öğretmenleri önemli rol oynar. İşitme engellilerin duygusal gelişimi akranlarına yakındır. Sosyal ve kişilik gelişimi iletişime bağlıdır. Bu çocuklar iletişim problemi yaşadıkları için arkadaşlık kurmaları ve devam ettirmeleri zordur.

Ailenin işitme engelli çocuğu kabulü, eğitimi ile ilgilenmesi çocuğun gelişimi için önemlidir. Ailesi tarafından inkar edilen, kabullenilmeyen iletişim kurulmayan çocukların sosyal ve duygusal gelişimi olumsuz etkilenir.

İşitme engelli çocuklar duyma yetisini kazanamamış çocuklar olup normal akranlarından diğer özellikleri yönüyle ayrılmayan (sosyal, bilişsel ...) bu özellikleri daha yavaş gelişen ve zamanla öğrenen çocuklardır.

Bu çocuklara sahip çıkmak, kabullenmek, doğru ve uygun eğitimin işitme engelliler okullarında verileceğinin bilincine sahip olmak ve onlara yardımcı olmak hepimizin üzerine düşen toplumsal bir görevdir.

Unutulmamalıdır ki; Engelli de olsalar bu çocuklar bizim geleceğimiz ve vatanımızın evlatlarıdır. Asıl engel sahip çıkmamaktır. Sahip çıkalım.....

Mehmet Özgür AKTAŞ

İşitme Engelliler
Öğretmeni

EMİRDAĞ KASİDESİ

Güzel Zamanları Bekleyen Gözler

*En yüksek tepesini bekler bir Eren Baba
Kızgın güneş altında bir serin rüzgardır hikayesi
Mezarı başında yaban eriği
Ağustos ovasında kavruk ekinlere bakar*

*Bir hasrettir uzun ve acılı
Yörük gezerken dağdan dağa çoban garipliği
Üç uyuz keçi bir topal eşek
Türküler guruludur yine de ak alınlarda*

*Yorgun bir hayatın taze tadı kuzular
Yükselterek sesini karlı koyaklardan
Gün gelir gün geçer Türkistan zamanlarından
Bir uzun yolculuktur biter ve başlar*

*Sarı çiçek gök çimen yamaçlar boyunca
Rengini almıştır hayatın tutkusundan
Şavkını düşürür mehtap bu yayla akşamına
Yanık bir kaval nağmesinde ümit ve sabır*

*Senin yağmurların gelmeyecek mi dağın üstüne
Yokluk üstüne gelmeyecek mi güzel zamanların
Asırlık bekleyiştir yüreklerdeki kasırga
Çık artık mağaralardan bir sabah vakti*

Bir Kayabaşı Haykırışıdır Bu Âleme

*Yığittir yüreği engindir gönlü
Doğuda batıda şöhretli ünlü
Bahar yaz ayları toylu düğünlü
Sıralı sayılı Türkmen oğluyuz*

*Türk yurdu yolunda koşmak ahdımız
Türklük için elbet açık bahtımız
Oğuz Han'dan beri yüksek tahtımız
Vatana millete soya bağlıyız*

*Baharla birlikte pınar başında
Türküler söylenir dilek taşında
Bozkurtların hürce haykırışında
Gönlü yücelerde Emirdağlıyız*

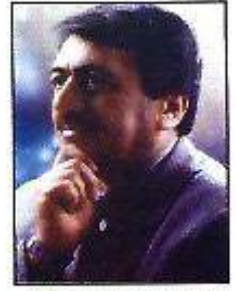
*Tarihe şan verir Türkmenin soyu
Güzeldir insanı güzeldir huyu
Gurbet yatağında akarken suyu
Yaylada yazıda ak otağlıyız*

*Ulu bir çınardır uzun dalları
Boz-oktan Üç-oktan gelir kolları
Zorlu bir savaştır göçün yolları
Beşbin yıldan beri dokuz tuğhuyuz.*

Yine Göç Göç Oldu Göç Yollara
Düzüldü

*Emirdağ'da hayat mevsimlerle akar
İnsanların gülümsemesi baharla
Sürüp gider ağlaması kışla
Dağ çiçeklerinin kokusundadır
asırlık çağrıları
Kardelenler boy verince kar içinden
Bir hürriyet beyannamesidir göç
Başı dumanlı dağlara varınca başı
gururlu insanlar
Bir bağımsızlık haykırışıdır türkülerle dillenen
Sevdasıdır gönüllerin coşup taşan*

*Ve yürüyüşleri at üstünde Hun savaşçıları kadar soylu
Yürüyüşleri nefti ikindilerin içinden geçer
Şenlenir dal hisirtularıyla göğeren meşe koruluğu
Binbir sevinç yayılır çocukların yüzüne
Okşayınca başını yaşlı ve nasırlı eller*

Ahmet URFALI
Tavşanlı Anadolu
Lisesi Müdürü
Şair - Yazar

EMİRDAĞ 'DA ÇOCUK EĞİTİMİ

Öğretim, teşkilatlı ve düzenli olarak genellikle bir eğitim kurumunda öğretmenler tarafından öğrencilere araç gereç kullanılarak bilgi aktarılması ve öğretilmesi çalışmalarının bütünüdür. Öğretim öğrenmenin gerçekleşmesi için girilen düzenli, teşkilatlı ve planlı çabalar. Örgün eğitim de denilen öğretim, kişinin davranışlarında olumlu değişiklikler meydana getirmişse eğitim haline dönüşür .

Eğitim, kişinin zihni, bedeni, duygusal ve toplumsal yeteneklerinin, davranışlarının istenilen doğrultuda geliştirilmesi veya ona bir takım amaçlara dönük yeni yetenekler, davranışlar, bilgiler kazandırılması yönündeki çalışmaların bütünüdür. Eğitim, hayat boyu sürer. Planlı ve tesadüfi olabilir Okul, okuma yazma, ders araç gereçleri ile bunların dışında aile veya bir çevre içinde kişisel yetiştirme yollarıyla yapılan öğretme öğrenme, bilgi aktarma, beceri kazandırma çalışmalarının tümünü kapsayan bu çabalara yaygın eğitim de denilmektedir. Eğitim, öğretimi de içine alan geniş bir terimdir.

Eğitim öğretim, insanın en önemli fonksiyonu ve görevidir .İnsanoğlu fert ve toplum olarak eğitim öğretim faaliyetlerinin hep içinde olagelmıştır. Çocukları eğitmek,onlara yeni bilgiler vermek, verilen bilgileri kullanmayı öğretmek insanoğlunun en önemli görevlerinden biri olmuştur.

Eski Türk topluluklarında eğitime son derece önem verilirdi. Her Türk çocuğu zamanın şart ve ihtiyaçlarına göre gerekli bilgileri alırdı. Kendisi ve toplumu ile barışık, kendi kendine yeten, ata binen, kılıç sallayan, ok atan, töreyi tanıyan nesiller

yetiştirmek başlıca gaye idi. Alp tipi insan yanında duygulu, iyilik ve cömertliğe önem veren, büyüklere saygı gösteren... bir ahlak ve terbiye anlayışını benimsetmek Türk eğitim sisteminin temel özelliklerindendir.

Eski şiir metinleri ve atasözleri eski eğitim anlayışımızı ortaya koymaktadır:

I. Bilgi bilin ey beyim	II. Bilgili kişi beline
<i>Bilgi size eş olur</i>	<i>Taş kuşansa cevher olur</i>
<i>Bilgi bilen o kişi</i>	<i>Bilgisizin yanına</i>
<i>Bir gün kütuluğa erer</i>	<i>Altın konulsa taş olur</i>

Körle yatan şaşı kalkar
Komşu komşunun aynasıdır
Ağaç yaş iken eğilir
Al atın yanında duran ya huyundan, ya suyundan
Üzüm üzüme baka baka kararır
Çalma el kapısını, çalarlar kapını
Allah, evlatsız-devletsiz komasın
Ana geze kız geze. Bu çeyizi kim düze
Çok verme arsız edersin, az verme hırsız edersin

Türk aile eğitiminde oğlan babaya, kız anneye nispet edilerek terbiyelerinden sorumlu tutulurlar. Aşırı hareket eden çocuklar için "aile terbiyesi almamış" denmesi eğitimde birinci derecede aileyi sorumluluk altına alır. "**Anadan saygılı, babadan görgülü**" tekerlemesi yine çocuğun eğitiminde ailenin önemini vurgular. Ataç ve anaç kelimeleri yeni yetişen gençler için kullanılır. İyi yetiştirilen çocuklar için kullanılan bu kelimeler aileye sosyal bir saygınlık kazandırır. "**Ata oğlu ataç olur.**" sözü oğlanlar için, "**Kenarına bak bezini al, anasına bak kızını al.**" sözü ise kızlar için kullanılır.

"**Ele güne ayıp olur.**" annelerin çocuklarına en sık tekrar ettikleri bir öğüttür. El, il devlet, gün, millet anlamındadır. Bu sözü söyleyen anne; oğlum, kızım yanlış hareket yapma, devlete millete ayıp olur." demektedir.

Şımartılan çocukların aileleri toplum tarafından kınanır. Ölçülü ve tutarlı hareket etme her zaman tavsiye edilir.

Edip Ahmet (12.y.y) Atabet'ül Hakayık isimli eserinde:

- "**Mutluluk yolu bilgi ile bulunur.**
Nice kirli şeyler yıkanmakla temizlenir.
Cahillik, yıkanmakla temizlenmeyen bir kirdir.
Her işte bilgisizliğin nasibi pişmanlıktır.
Dille bilgili ne diyor:
Edeplerin başı dili gözetmektir,
"Dilini koru dışın kırılmasın" diyerek

Mutluluğa ulaşmanın ancak bilgili olmak sayesinde gerçekleşeceğini ifade eder. Emirdağ'da gerek aile içinde olsun ve gerekse çevrede olsun çocuğa son

derece itina ile bakılır ve gözetilir. Adeta, "**yediği önünde, yemediği ardında**"dır. Tabir uygunsa tam bir çocuk saltanatı vardır. Doğumdan itibaren, çocuğun dış çıkarması ürümesi, konuşması... hep geleneğe ve töreye bağlanmıştır. Aile, akraba ve dostlar arasında bu gelenek ve töreye uyulur.

Bebeğe ad verilirken törensel adetler uygulanır.

Allah, Hz. Adem'e her şeyin ismini ve faydasını bildirdiğini Bakara Suresi 31. Ayette: "**Allah, Adem'e bütün isimleri öğretti.**" Buyurarak bildirdi. İnsanlar tarihin her devresinde inanç ve geleneklerine göre isimler kullandılar. İslâmiyetten önce isimler çocukluk ve gençlik dönemi olmak üzere iki kere verildi. Çocuk bir yaşından sonra büyük bir şölen ardından isim alırdı. Esas isim çocuğun halkın yararına bir kahramanlık yapmasından sonra verildi. Dede Korkut kitabının Boğaç Han hikayesinde ad verme geniş olarak anlatılır: "**Oğuz beyleri gelip oğlanın üstüne yğınak oldular. Dedem Korkut gelsin, bu oğlana ad koysun...**" dediler. Dede Korkut: "**Bayındır Han'ın meydanında bu oğlan savaş etmiş, bir boğa öldürmüş, senin oğlunun adı Boğaç olsun, adını ben verdim, yaşını Allah versin.**" dedi.

Çocuğa ad koyarken ailenin bütün fertleri hazır bulunur. Ailenin büyüğü çocuğun sağ kulağına ezan, sol kulağına kâmet okur. Yine önce sağ kulağına sonra sol kulağına üçer defa adı söylenir. Konu komşu ve hısım akrabaya ağız tadı olarak lokum, helva dağıtılır.

Halen devam etmekte olan geleneğe göre çocuğu olmayan kadınlar çocuklarının olması için, hamile kadınlar ise çocuklarının sağlıklı olması için yaşı kadınlar tarafından bir ocağa bağlanır. Kurban adayarak yapılan bu törenden sonra çocuğun olması halinde çocuğa göbek adı veya has adı o ocağın veya türbenin ismi verilir. Bunlardan Emirdağ ve çevresindeki yerler şunlardır: Bağlıca Köyünde Sinan Dede, Veysel Köyünde Veysel Karani, Balcam Köyünde Hamza Fakı ve Balcam Sultan, Hamzahacı Köyünde Hamit Dede, Pörnek Köyünde İsa Dede, Emirdağ'da Emir Dede, Bolvadin'de Abdülkadir Geylani, Seyitgazi'de Seyit Battal Gazi. Bu türbelere bağlananlar çocuklarına türbede yatan Dede'nin adını koyarlar. Böylece Emirdağ'da en çok Veysel, Battal, Gazi, İsa(Ese), Hamit, Emir, Hamza, Fakı ve Ceylan isimlerine rastlamak mümkündür. Burada Ceylan isminin bir özelliği vardır: O da Bolvadin'deki Abdülkadir Geylani türbesine bağlananlar erkek çocuklarına Geylani'nin benzetilmesi ile Ceylan adını verirler.

Peygamber efendimizin Muhammed adı doğrudan verilmez. Ahmet, Mehmet gibi eş anlamlı adlar verildiği görülür. Ayrıca Adı güzel ismi Peygamber Efendimizin adı yerine verilir.

Çocuğa dedenin ismi verilmiş ise ona Dede denir. Mesela, dedenin ismi olan Ahmet toruna konur. O çocuğun adı halk arasında Ahmet değil "Dede" olarak

söylenir. Aynı şekilde kız çocukları için "Ebe" denir. Çocuğu çok olan Yeter ve Dursun, sürekli kızı olan Döne, bir daha çocuk istemeyen Durdu adlarını verir. Ayrıca anne baba çocuğunun olmasını istediği mesleğe göre nüfus cüzdanındaki isminden başka bir isim kullanırlar: Paşa (Baş-ağa), İlaç, Doktor, Ağa...

Ağabeye EDE, ayrı anadan olma yaştaş çocukların ortak emzirilmesine EMİŞ ve EMİŞİK denir.

Emirdağ'da pek çok isim değişik söylenir: Eşç-Ayşe, Ese-İsa, Fadime-Fatma, Zalha-Zaliha, Lömen-Numan, İbeç-İbrahim... Bu bakımdan Emirdağ'da resmi isimle halk arasındaki isim farklıdır.

Emirdağ'da en çok konulan ad, erkek çocuklarına CEYLAN, kız çocuklarına ise DUDU'dur. Dudu (tuti) papağan demektir ki güzel sesli olmasından dolayı verilir.

Çocuk kendini tanımaya başlamasından sonra sıkıcı ve baskıcı olmadan hep gözetim altında tutulur. Oturması kalkması, yemesi içmesi, sevgi ve saygı göstermesi, komşuluk ilişkilerine riayet gibi pek çok husus yaşayarak öğretilir. Görülen yanlışlıklar ve hatalar çok munis ifadelerle ikaz edilir. Evde baba otoritenin, anne sefkatın temsilcisidir.

Çocuk, ailede kendini merkez alan tam bir sevgi atmosferinde büyür. Bu çocuk Merkezli aile yapısı, çocuğun sevgi dolu, merhametli, iyilik yapmaya meyyal, doğru karar vermeye hazır güzelliklerle donanmış bir insan olmasını sağlar. Böylece iyi insanların yetiştirildiği bir toplum huzur ve mutluluk içinde varlığını sürdürür.

Emirdağ'da okuma istidadı olan çocuklar için aile ve çevre bütün imkanlarını seferber eder. Okuma isteği olmayan çocuklar ise zorunlu eğitimi bittikten sonra bir ustanın yanına verilerek sanat öğrenmesi sağlanır.

Çocuk, bir milletin ve neslin devamıdır. Bu bakımdan onun yetiştirilmesinden birinci derecede aile sorumludur. Çocukların iyi yetiştirilmesi ve varlığının korunmasının ana sebebi ailenin korunmasıdır. İyi yetiştirilen çocukların meydana getirdiği bir toplum geleceğe daha güvenli bakacaktır.

Ailenin ve evin önemini düşünür Toffle şöyle belirtmektedir: "Bugün toplumları tehdit eden birçok psiko-sosyal hastalıklar, uyuşturucu, intihar, cinsel ilişki ile bulaşan hastalıklar, boşanmalar, evlilik dışı çocuklar ve her türlü problemin kaynağı aile ortamından uzaklaşılmasından ileri gelmektedir. Aile ve evin yeniden güçleneceği, bir zamanlar evi toplumun merkezi yapan yitirilmiş işlemlerin çoğunun yeniden geri geleceğini bir çok anne-babanın çocuklarını evde eğitmeyi tercih ettiğini, bir çok işlemin tekrar eve döneceğini, güçlenen evin ve ailenin artacağını düşünüyorum."

Bu düşüncenin gerekçesi henüz Türk toplumunda ve dolayısıyla Emirdağ'da mevcut değildir. Yukarıdan beri önemle vurguladığımız husus, Emirdağ'da ailelerin çocuk yetiştirilmesine çok ehemmiyet vermeleridir.

Aşıkpashaoglu insanın maksadını: "Bu alemde maksut olan birkaç şeydir: oğul evlendirmek, kız çıkarmak ve dünyadan iman ile göçmektir." Diyerek belirtmektedir.

FOTOĞRAFLARIN ANLATTIĞI EMİRDAĞ

"Bazen Ağlamaklı Boyun Bükülür Yaban Ellerde. İzin Ayı Denen Yedinci Ayın Hayali Kurulur. Gün Sayılır Aylar Öncesinden"

Nerede doğdular, nerelerde yaşıyorlar. Doğduğu yöreleri aklına düşürenler yollara düştü şimdilerde, çünkü bir ömür boyu yoldalar. Kendisi yol olan hayatta bu çileli yolculuğa kimse

onları zorlamadı. Birçoğu bir ev ya da bir kamyon parası kazanınca dönecekti, çok sevdikleri memleketi Emirdağ'ına. Kendilerinden vazgeçmiş, çocuklarına iyi bir gelecek hazırlayabilmek adına düşmüşlerdi yollara çileli günlerin onları beklediğinden habersizce.

1960'ların başlarında başlayan çileli yolculukları Emirdağ ve köylerinden Afyon'u, Ankara'yı, İstanbul'u,

Eskişehir'i görmeden Belçika'ya, Almanya'ya, Hollanda'ya ve Fransa'ya kadar uzandı. Çilesi bitmez yaban ellerin iş hayatında zift kaplı yollarda da yaşanır hasretin en acısı. Geleneklerine bağlılık, gurbetteki dayanışma ve samimiyet birinci kuşak gurbetçilerimizde bitmez hiç.

Bazen ağlamaklı boyun bükülür yaban ellerde, izin ayı denen yedinci ay gelmek bilmez bir türlü memlekete gitmenin hayali kurulur aylar öncesinden. Eşi dostu görmenin, ezan sesi duymanın heyecanı ile bir duygu kaplar çocukça tertemiz yürekleri ve düşülür hayallerle birlikte Emirdağ'ına uzanacak uzunca yola. Üç gün üç gece uykusuzca geçen gurbet dönüşü yolculuk da bir park alanında mola verilir, çoluk çocuk hep beraber yol arkadaşları ile.

Battal Gazi BARLAS
Eskişehir
Sağlık Müdürlüğü

Anaların demlediği çayın tadını bulamazsa da gurbetçimiz biraz yorgunluk atar, dinlenir. Kara yolundaki levhada EMİRDAĞ yazısını görünceye dek burham burham hasret ve gurbet kokan anaların demlediği çayı yudumlayınca kadar devam edecektir, ayrılıkları hasretleri.

MAZİNİN HARMANI

Harman vaktidir şimdi bizim köylerde. Ellerin kınasıyla bacaların yöre ağzıyla denildiği gibi "yolgu" dadır. Gün ışığı ile

başlar çatlak ellerin çilesi. Sırt terler, ter boncuk boncuk olur, alınlarından düşer tertemiz toprağa, hiçbir şey tat vermez boncuk b o n c u k a l ı n l a r ı n d a n terleyerek çatlak

ellerin yolduğu mercimeğin tadını. Onun için lezzetli ve tadı unutulmaz olur yufka üzerine dökerek yediğimiz bulgur pilavının.

AKMASIN DİYE DAMIMIZ

Emirdağ ve köylerimizde kiremitsiz düz, toprak örtülü evlerin üzerine dam denir. Akmasın diye de silindir şeklindeki taşla sıkıştırılır toprak. Yazın güneşli güzel günlerde dam üzerindeki biten otlar temizlenerek kışın tipiden, kardan ve yağmurdan damın akmaması için çelkeler çamurla sıvanır, tuzlanan dam daha sonra yuvaklanarak sertleştirilir. Gelecek kış öncesi aynı görevi görecektir olan yuvak; kış boyunca sıcaklığın simgesi olan duman

tüten bacaya yaslanır.

TEKARABACI

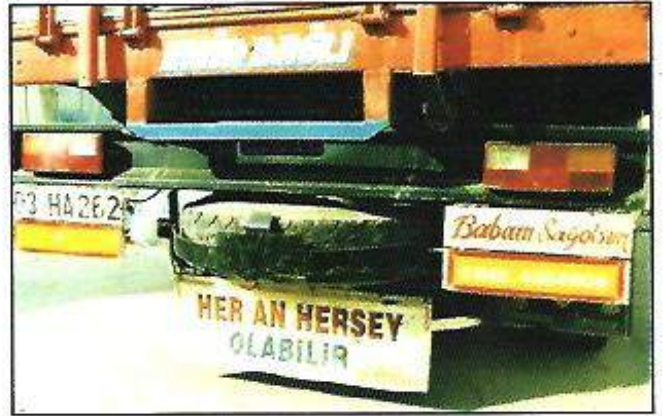
Tek atla çekilen at arabaları Emirdağ'ımızın özellikle salı pazarımızın vazgeçemediğimiz araçlarındandır. Salı pazarından yapılan alışverişler filelere ve sepetlere doldurularak binilir açık havada at arabasına. Nal sesleri eşliğinde karşılaşılan eşe dosta selam vererek gelinir evlere.

80 yaşına gelmiş Kadir amcamız da ilçemizdeki yüze yakın at arabacıdan birisidir.1996 yılında belediyenin at arabacılar plaka uygulaması başlamasıyla ilk plakasını alanlardan olmuştur (03.EB.002).

İzine gelen gurbetçilerimize yaz aylarında Emirdağ turu yaptıran at arabacılarımız günün nafakasını kazanmanın mutluluklarıyla döner evlerine.

EMİRDAĞLI

Emirdağlı, mizacı gereği her ortamda kendisinin Emirdağlı oluşuna getirir muhabbeti. Bazen işi abartarak yollara taşır kendince bu gururu.

Emirdağlı'nın araçlarına yazdıkları sevimli oto yazıları, aslında kültür yapımızın sosyal - ekonomik durumuzu, beklentilerimizi, komplekslerimizi ve siyasi tercihlerimizi yansıtmaktadır.

- Sarı kızın nazı ford'un ara gazı.
- Ford'un dizeli, sevdim köylü güzeli.
- Babam sağ olsun.
- Her an her şey olabilir.
- Göze mi geldik beyaz atlım.
- Bir sana, bir de sabah uykusuna doyamadım.
- Gurbet yolcusu Emirdağlı.
- Yolların kralı.

Hemşehrilerimizin yasaklanmasına rağmen araçlarına yazdıkları oto yazılarının bazılarıdır.

Emniyet teşkilatımızın trafik haftasında kullandığı afişlerde sürücülerimize yaklaşımı da aynı dille olur tabii ki:

- Hatalı sollama, eve kara haber yollama. - Çiğnemezsən kuralı ne ölü olur ne de yaralı.
- Havayı yol, insanı el azdırır. Yorgun şoför kara yazı yazdırır.

Her an her şey olabileceğini unutmayacak olan hemşehrilerimize iyi yolculuklar.

AZİZİYE MÜDAFAA-I HUKUK CEMİYETİ VE YARBAY ARIF BEY

Yunanlıların İzmir'i işgal edip Manisa üzerinden Anadolu'ya doğru ilerlemesi üzerine, işgale karşı ilk örgütlenen milis kuvvetlerinin başında, Aziziye Müdafaa-ı Hukuk Cemiyeti gelmiştir.

Bu teşkilatın kuruluşunda öncü olan ve Anadolu'nun savunulmasında eşsiz kahramanlıkları bulunan, Bayatlı Yarbay Arif Bey'dir.

Yunan'ın İzmir'i işgalini takiben o zaman ki ismi ile Aziziye'ye gelen Yarbay Arif Bey, Mehmet Bey' in hanında halkı topladı. Halk o kadar kalabalıktı ki hanın içi gelen halkı almayıp bir o kadarı da dışarıda beklemekteydi. Arif Bey'le birlikte, toplantıya Afyon'dan gelen Cevdet Bey, Hasan Bey, Reşit Beyler de katılmaktadır.

Halkın meraklı ve endişeli bekleyişi içinde Cevdet Bey yüksek bir taş üstüne çıkıp halka şu konuşmayı yapmıştır.

"Aziziyeliler! Günlerdir uğraşarak Müdafaa-ı Hukuk Cemiyeti'nin Aziziye şubesinin kuruluşunu tamamlamış bulunmaktayız. İçinizden gönüllü otuz kişiyle cemiyetin asil idare heyetini, diğer otuz kişi ile de cemiyetin yedek idare heyetini kurmuş bulunmaktayız. Müdafaa-ı Hukuk Cemiyeti reisi olarak, Yusuf beyzade Abdülkadir'i getirdik. Yarbay Arif Bey'i de askeri komutan olarak tayin ettik. Zaten kendisi de bugüne kadar Kuvay-ı Milliye'nin Karakeçili Alayı komutanı olarak görev yapmaktadır. Bugün resmen kurduğumuz teşkilatın da komutanı olmuştur."

Cevdet Bey cebinden çıkardığı kağıttan, Aziziye Müdafaa-ı Hukuk Cemiyeti'ne tensip edilen üyeleri okumaya başladı.

"Askeri kumandan Bayatlı Arif Bey, Reis Yusuf beyzade Abdülkadir, İdare Meclisi ise, Hava oğlu Hacı Hüseyin, Hacı Bekiroğlu Mustafa, Kalenderzade Abdülkadir, Çerçi Yusuf, Mazoğlu Salih, Mukaveletçi İsmail, Kürt Mehmet Çavuş, Tatar Ahmet Usta, Müftü Sabri Efendi, Çerkez Matus Mehmet, Arap Ahmet oğlu Abdil Ağa, Kaymakam Nuri Bey."

Yedekleri ise "Gayretoğlu Hamdi, Karacaoğlu Osman, Karacaoğlu Eşkiya, Ünlüoğlu Tahir, Kolanşamlı Sarı Bekir, Elhanlı Abdülkadir Hoca oğlu Yusuf Çavuş, Ali Şerif Çavuş, Hamzahacı Mıstık Efe, Hostenoğlu Celil, Çerkez Osman, Boyalı Mustafa, Milleteoğlu İsmail, Akpınarlı Kopuk, Holuzlu Deli Hacı, Çukurkuyulu Acemoğlu, Pömekli Cumali, Kolanşamlı Ta-baş Mehmet'tir."

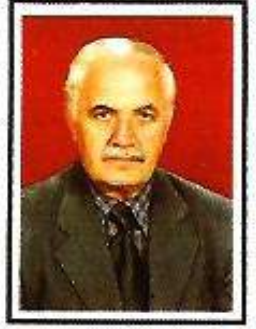
Cevdet Bey seçilenlere başarılar dileyerek sözü Yarbay Arif Bey'e verdi. Arif Bey sözlerine Aziziyeliler! Memleketimizin büyük bir bölümü işgal altında olduğunu biliyorsunuz, diyerek başladığı sözlerine devamen yangını yerinde söndürmemiz icap ediyor, Manisa'ya gelen düşmanın gelişi mutlaka durdurulmalıdır. Bugün her yerde oluşturulan Müdafaa-ı Hukuk Cemiyetleri, Kuvay-ı Milliye teşkilatları önderliğinde düşmanı yurdumuzdan atmak gayreti içindeyiz. Karakeçili Türkmen aşireti olarak elimiz koynumuzda bekleyemeyiz, diyor.

Konuşmasının devamında; Yarın cuma günü, cuma namazından sonra Yusuf beyzade Abdülkadir Ağa'nın harman yerinde toplanacağız. Atı olan atıyla, katırı olan katırıyla, mavzeri olan, baraballumu olan, lüveri, altıpaıları, kılıcı olan, neyi varsa alsın gelsin, ona göre tedarikimizi yapalım, diyor. Bu sözlerle kurulan Aziziye Müdafaa-ı Hukuk Cemiyeti, Yarbay Arif Bey'in komutasında Aziziye halkının büyük katılımı ile kurulmuş, Kurtuluş Savaşımızda çok önemli görevler yapmıştır. Aziziye Müdafaa-ı Hukuk Cemiyeti düşmanla çarpışmaları yanında çıkan iç isyanların bastırılmasında da önemli vazifeler yapmıştır. Nitekim Bolu isyanını bastıran Yarbay Arif Bey, burada uğradığı bir suikastla hayatını kaybetmiştir.

Arif Bey'in emrinde görev yapan, Tahir ünlü Efe'nin ünü hâlâ unutulmamıştır. Kurtuluş Savaşımızda yine önemli görevler yapan Soğukkuyulu Pala oğlu Kara Ahmet Efe ile Tahir Ünlü efeler, Arif Bey'in ölümü üzerine Fahrettin Altay Paşa'nın emrine girmişler, Kara Ahmet Efe ve Tahir ünlü Efe'ye devletçe milis subay rütbesi verilmiştir. Bu iki efe Konya Bozkır Delibaş isyanının bastırılmasında da görevlendirilmiş isyanları bastırmışlardır.

Turgut Özakman'ın "Şu Çılgın Türkler" kitabında da Emirdağ'ın Kurtuluş Savaşındaki yeri özel olarak anlatılmaktadır.

Yurdumuzun düşman işgalinden kurtarılmasında emeği geçen, bu uğurda canını ve kanını veren tüm kahramanları yad eder, Allah'tan bir daha böyle kötü günlere uğramamamızı dilerim.

Fikret Fiçici
Vakıf Baş Denetçisi

STRES, KAYGI VE TÜKENME

Modern yaşamın insanlara armağanı mı ya da sağlık sorunlarının en büyük nedenlerinden biri mi diye tartışılan stres, aynı zamanda günümüzde çok sık kullanılan kavramlardandır. Stres ile ilişkili olan kaygı (bunaltı) ve tükenme arasındaki ilişki ve bunlardan kurtulmak için neler yapmamız gerektiği bu yazımızın konusu olacaktır.

Stres Nedir?

Stres, Fiziksel (bedensel), zihinsel ve duygusal yüklenmeler sonucu ortaya çıkan zorlanmalar ve gerilimlerdir.

Stresin Fiziksel Belirtileri : Gergin kaslar (Özellikle ensede, omuzlarda ve sırtta), hızlı nefes alıp verme, ağız kuruluğu, soğuk ve nemli eller, sıcaklık hissi, hazımsızlık, ishal, kabızlık, nedensiz yorgunluk, gerginlikten kaynaklanan baş ağrısı, tikler, yerinde rahat oturamama, kuru cilt, lekeler ve kızarıklar, kalp çarpıntısı ve kalp ağrısıdır.

Stresin Zihinsel Belirtileri:

Konsantrasyonda azalma, unutkanlık, organize olamamak, zihin karışıklığı, ilgi azalması, matematik hataların artması, zihinsel durgunluk, sosyal hayatın yoksunlaşması, olumsuzluklar üzerine odaklanmak ve kararsızlıktır.

Stresin Duygusal Belirtileri: Can sıkıntısı, endişe, ağlama, kolay incinme, yanlış anlaşılma, güçsüzlük, huzursuzluk, başarısızlık ve moral bozukluğudur.

Stres Hastalık mıdır?

Öncelikle normalde stres bir hastalık değil, herkesin yaşamında ortaya çıkan bir durumdur. Stres tepkileri değişkendir.

Stres anında tehlikeden korunmak için vücutta önemli değişiklikler olur.

Kalp hücreleri; enerji üretmeleri için gerekli besinleri göndermek üzere daha çok kan pompalamaya başlıyor. Yani daha hızlı atmaya başlıyor.

Kana daha çok oksijen sağlamak için solunum hızı artıyor.

Beyne ve kaslara giden kan damarları daha çok oksijen, glikoz ve besin maddesi taşınabilmesi için genişliyorlar.

Dalak daha çok kan üretmeye başlıyor. Vücut "herhangi bir kazayla karşılaşabilirim" endişesiyle kanın pıhtılaşma yeteneğini artırıyor.

Karaciğer ve iskelet kasları daha çok enerji sağlaması için kana ekstra glikoz salıyorlar.

Göz bebekleri daha iyi görebilmek için büyüyor.

Enerjinin sadece kaslar ve beyin tarafından kullanılabilmesi için sindirim yavaşlıyor ve sindirim enzimlerinin salgılanması duruyor.

Stresin uzun sürmesi halinde neler olur?

Kas ve kemik dokusunda kayıplar baş gösteriyor. Kan şekeri dengesi alt üst oluyor. Kortizol de kan şekerini yükseltip insülin salınımına yol açtığından uzun süreli stres sonrasında pankreasa ağır yük binmeye başlıyor. Ve insülin üreten hücreler harap olabiliyor. Bu da şeker hastalığına yol açıyor.

Yüksek tansiyon kalbi yormaya başlıyor.

Enfeksiyon riski artıyor. Uzun süre yüksek dozlarda salgılanan kortizol bağışıklık mekanizmasını harap ediyor.

Kanda yükselen yağ oranı kalp-damar hastalıkları riskini artırıyor.

Burada görüldüğü gibi kısa süreli streste tehlikeden korunmak için vücutta önemli değişiklikler olurken, uzun sürmesi halinde ciddi bedensel ve ruhsal hastalıklar ortaya çıkmaktadır.

Peki kaygı nedir?

Kişinin bir uyarıya karşı karşıya kaldığında yaşadığı. Bedensel, Duygusal, Zihinsel değişimlerle kendini gösteren bir uyarılmışlık durumudur.

Kaygı, gerçek veya hayali tehditler karşısında

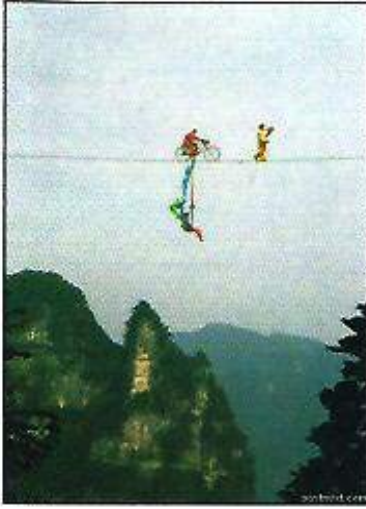

Doç. Dr.
Çınar YENİLMEZ

verdiğimiz tepkilerdir. Genel olarak huzursuzluk veya korku biçiminde kendini gösterir.

Stres ve Kaygı arasındaki fark nedir?

Görüldüğü gibi hem stres hem de kaygı durumlarında aynı tepkiler yani bedensel, duygusal ve zihinsel tepkiler görülür. Peki aradaki fark nedir? Aşağıdaki resim bu farkı açıklamak için güzel bir örnektir. Resimde görülen ip cambazı bu işi yapabilmek için biraz stres yaşamalıdır. Ancak bu şekilde hayatta kalması ve işini yapması mümkündür. Ancak bunu çok yoğun yaşarsa yani işiyle ilgili yoğun bir kaygı yaşarsa yani kaygı bozukluğu gibi tablo olursa korkar ve bu işi yapamaz.

Stres modern yaşamın insanlara armağanı mı? Ne zaman başlar?

Stres durumu doğumla birlikte başlar. Bu nedenle "Doğum ve Varoluş Stresi"nden bahsedilir. Doğum, yaşadığımız en stresli olaydır. Baştaki şiddetli baskıya

katlanarak, saatlerce doğum kanalında sıkışıp kalmak, önemli bir zorlanmadır. Bebeğin yaşamda kalması bu stresi yaşamaya bağlıdır. Çok korkunç ve tehlikeli bir sınama olmasına karşın, araştırmalar doğum stresinin, yaşamın olası en iyi başlangıcı olduğunu göstermektedir. Hormonlar, akciğer işlevlerini geliştirir. Kalbe ve beyne kan basıncı artar. Böylece stres, bağımsız yaşamın ilk anından itibaren gerekli ve yararlıdır. Bu potansiyel gücün, nasıl denetlenebileceğini öğrenirsek ömür boyu güçlenebilir ve enerjimizi doğru kullanabiliriz.

Stres kaynakları nelerdir?

İç stres kaynakları: Bireyin kendi içindeki baskı beklentiler olarak hırs, maddecilik, rekabet ve hırçınlık.

Dış stres kaynakları olarak Aileden,

işyerinden, arkadaşlardan, devletten kaynaklanan türlü baskı ve istekler olarak karşımıza çıkar.

Küçük Sıkıntılara Bağlı Stres Oluşur mu? Oluşursa bunlar nelerdir?

Sınav, trafik, cep telefonu veya cüzdan gibi eşyaların çalınması, arkadaşlarla yapılan yersiz tartışma, sabah işe geç kalma, süregelen kronikleşmiş insanlar arası ilişkiler, eşle duygusal, ruhsal ve/veya cinsel uyumsuzluk, ani telefonla bir haber alınması, davetsiz gelen misafirler, patlayan lastik vb. durumlar yanında kilo sorunu (fiziksel görünüm kaygıları), aile üyesinden birisinin sağlığının bozulması gibi önemli gündelik sıkıntılar sonucu da stres oluşabilir.

İş Yerindeki Kronik Stres Kaynakları Nelerdir?

Rollerdeki belirsizlik, kişiler arası çatışmalar, sorumluluğun fazla yetkilerin kısıtlı olduğu durumlar, yoğun iş yükü, mekan ve yer sorunlarıdır.

İş yerimizin psikolojimiz üzerindeki olumsuz etkileri nelerdir?

3 çeşittir.

- İş ile ilgili stres,
- İş bıkkınlığı (tedium)
- Tükenmişlik (burnout).

Tükenmişlik Hastalığı var mıdır?

İnsanlarla yüz yüze çalışmayı ve onlara hizmet götürmeyi gerektiren meslek dallarında çalışanlarda görülen duygusal isteksizlik ve bıkkınlık, kişisel başarı ve yeterlik duygularının azalması, hizmet götördükleri kimselere karşı duyarsızlaşma gibi duygularla karşımıza çıkan tükenmişlik tablosu pek çok ülkede çalışma yaşamını önemli ölçüde tehdit eden bir sorundur.

Tükenmişlik Hastalığının dönemleri var mıdır ?

I. Dönem: Şevk ve coşku evresidir. Mesleğe yeni atılan çoğu kimse büyük umutlar, idealist düşünceler, yüksek enerji düzeyi ve bazen de gerçekçi olmayan beklentiler içindedir. İş yaşamı, tüm yaşamı olur. Zorluklar ile

karşılaştıkça şaşırır, bunalır, yıpranmaya başlar.

II. Dönem: Arzu ve umutlar gücünü yitirir, mesai ve düşük ücret göze batmaya başlar.

III. Dönem: Düş kırıklığı önemlidir. Özellikle mesleğin alt kademesinde olanlar güçsüzlük duygusunu daha yoğun yaşar. Değerinin takdir edilmediğini düşünür. Hizmet verdikleri insanları da kadir bilmez olarak algılar. "Neden bu işi yapıyorum?" "Bu kadar emek niye?" gibi sorgulamalara başlar.

IV. Dönem: Duyarsızlaşma dönemidir. Her türlü coşkunluğun yitirilmesi, can sıkıntısı ve bıkkınlık ortaya çıkar. Bütün bunların sonucu ise umutsuzluktur.

Stresle başa çıkmada ve tükenmeden korunmada bireysel olarak neler yapabiliriz?

- Olumsuz düşüncelere alternatif düşünceler üretme teknikleri
- Gevşeme tekniklerinin kullanılması
- Kişisel sorunları çözme yöntemleri
- Zamanı iyi kullanma yöntemleri: Düzen, planlama, işi paylaşma, zaman cetvelini oluşturma
- İletişim hatalarını giderme: Sen değil ben dilini kullanmalı, açık uçlu sorular sormalı yani yönlendirilmiş soru sorma ve seçenek sunmalı, eleştirilmeye ve eleştirmeye hazır olmalı
- Spor: Kişisel ilgi alanlarına uygun egzersiz seçimi ve ilgili spor
- Beslenme

geçirilmeli: Çay, kola, sinirlilik, kansızlık, eksiklikleri ortaya kafein ile sinirlilik, dikkat dağınıklığı, ishal fazlalığı görülür. Bitkisel tuzlu besinler ve hazır

- sigara, alkol, ilaç
- Yardımcı elemanlar:

mücadelede çok etkindir.

-Yoğun stersli durumlarda kaçmak ve sorunları yok saymaktan vazgeçme yerine psikolog ve psikiyatristlerden profesyonel yardım istenmelidir.

Tükenmeden korunmada Kurumsal Destek ne kadar önemlidir?

Tükenmişlik, kısmen bireyin gücü, kısmen de meslekdaşlarının, meslek kuruluşlarının, denetleyicilerin, ailenin ve arkadaşların desteği ve danışmanlığı ile engellenebilir. Çalışma koşullarının uygun hale gelmesi, tükenmişlik riskini azaltıp, bireye çalışma gücü ve sevinç verebilecek aktivitelerdir.

➤ Ayrıca işyerlerinde deneyimli psikolog veya sosyal hizmet uzmanı eşliğinde çalışanlar ve idarecilerin katıldığı grup toplantıları yapılması, sorunların tartışılabilmesi de yine iş yerlerinde kaliteyi ve verimi arttırıcı, tükenmişlik riskini ve dolayısıyla işgücü kaybını azaltıcı önlemlerdir."

Peki şöyle bir yaşam düşünelim. Beynimizin bir elektrotla bir makineye bağlı olduğunu düşünelim. Makineye kredi kartına benzer bir kart sokalım. Bu kart bize tutum, davranış ve inançlarla ilgili hazır kontür yüklesin ve biz buna göre davranalım. Yani sıfır stresli bir yaşam olsun. Bu herhalde çok daha sıkıcı olurdu. Yani yaşam stresi yaşamımız için gerekli bir durumdur ve bunun sayesinde yaratıcı ve başarılı olmaktadır. Hayatta kalmamız için için bu sterse ihtiyacımız vardır. Ancak stresin aşırı olması durumunda yol açtığı en istenmedik tepkiler kaygı bozukluğu ve tükenmişliktir. İşte böyle durumlarda psikolojik ve psikiyatrik yardım gereklidir.

alışkanlıkları gözden kakao ve kahveden sonra uykusuzluk ve vitamin çıkmaktadır. Yüksek doz düzensiz kalp atışları, ve mide asit salgısı çaylar seçilebilir. Aşırı gıdalar alınmamalıdır aşırı kullanılmamalı arkadaş ve aile stresle.

YUNUS GÖNÜLLÜ OZAN-MUHARREM KUBAT

Sizden ne gizledim, Emirdağ insanından yazmak benim için Azerbaycan'daki Karabağ'dan yazmak kadar azizdir. Niye böyle diyorum?! Şimdi söylerim. Emirdağ'da köyler var: Davulga, Bademli, Yeniköy, Eşrefli... Tarih kitapları yazır ki, burada yaşayan Karabağlıların dedeleri bir zamanlar Azerbaycan'dan bura göçmüşler. Bazen Emirdağ'da yaşıyandan: Karabağlı mısın? diye soranda: Hayır, Emirdağ'da doğdum, diyor. Ama ben onların güler yüzünü, sıcakkanlılığını görende ona itiraz etmek istiyorum: Hayır, sen Karabağlı mısın. Bu tatlı dil, güler yüz sadece Karabağlılarda olur. Bu gün bele insanlardan biri hakkında Emirdağlı Muharrem Kubat hakkında konuşacağım. Dünyanın en değerli sözlerini Muharrem bey hakkında desek, yine azdır. Önce onu demek istiyorum ki, 1997'inci yılda Yunus Emre şenliklerinde Muharrem beyle tanış olurken kalbimden bu söz geçti: Bu insan Karabağlılara ne kadar çok benziyor. O zaman ne Emirdağlı tanıyordum, ne de orada yaşayan Karabağlıları... Sonradan Emirdağ, Karabağ köylerine gittim. Muharrem beyin sözü sohbeti Azerbaycan, Karabağ oldu. O zamandan bizim Karabağlılar demişken, bu insana kanım kaynadı. Zaman zaman toplantılarda görüştük, her defa da sözü yine Azerbaycan'dan oldu. Bir şiir toplantısında mütavazi halde şiir kitabını bana takdim etti. Okudum, elimden yere koymak istemedim. Allahım, insan vatanının taşını, toprağını bu kadar sever mi?! Hayran oldum onun vatan aşkına. Karara geldim ki, bu kitap hakkında mutlaka yazım. Kitabı defalarca okumağıma bakmayarak yazmağı korkuyordum. Birden iyi yazamam. Hoşuna gelmez. Güzel bir sonbahar gününde bilgisayarın karşısına geçtim. Yazacaktım. Onu da deyim ki, bende olan kitap "İz bırakanlar" adlanır. Muharrem Bey "İz bırakanlar" deyerken çok güman ki, Yunusları, Mevlaneleri, Karacaoğlanları, Atatürkleri, İsmet Paşaları nezerde tutur. Ama ben bu sıraya Muharrem Kubat'ı da ilave ediyorum. Çünkü Türkiye'de tanınmış şair M. Kubat da bu İz Bırakanlar'ın içindedir. Bu cür güzel şiirler yazan, Türkiyenin, Avrupa'nın, Amerika'nın, Doğu'nun çeşitli yerlerinde çalışan görkemli adamlar onun öğrencisi olmuş, bu gün de bayramlarda onu arar, tebrik ederler. Bu iz bırakmak deyil, bes nedir? Murat Özmen Muharrem Hocamızın kitabına çok güzel bir ön söz yazıp: "Ozanın dünyası". Seve seve okudum bu dostun dost hakkında dediği yürek sözlerini: "M. Kubat, önce şiir, sonra yine şiir deyen soylu bir ozan.

Sanki bin telli bir saz. Gönülden söyler hep, gönül alır, gül verir. Onunla dillendir, Atatürkler, İsmet Paşalar, Yunuslar, Mevlaneler, Karacaoğlanlar, güzeller...

M. Kubat, çağımızın bir Karacaoğlan'ıdır. Halk denizinden alır, gene halk denizine verir. Halkça söyler; hakça söyler. Gün olur, Karacaoğlan gibi yörük kızlarıyla yaylaya çıkmak ister:

"Çırpınır yüzer mi ördeği, kazi?"

Geldi mi sılanın baharı, yazı?

Yaylaya çıkınca yörüğün kızı

Benim de yaylaya çıkasım gelir."

Bir Muharrem Hocamın "Okurlara" adlı yazısını okuyorum, bir de şiirlerini. Yazır ki, şiirlerimde

kusurlar olacak, ne olur bunları hoş görün. Ben ise diyorum: Sayın Hocam, sizin vatan, halk, Atatürk sevgisi karşısında bunlar nedir ki... Keşke her bir insanda bu hisler olsaydı... Yazırsınız ki, mali olanakların el vermemesi nedeniyle şiirlerinizi zamanında bastıramadınız. Biliyorum, hocam, çocukluğunuzda zor anlar yaşamışsınız. Bunu şiirlerinizden, zaman zaman sohbetlerinizden duydum. Anneniz sizi büyütmek için bir hürüyünü ağ, birini kara hürüb. Gece gündüz tarlada işleyip seni böyüdü, okutdurub. Bu gün yalnız Eskişehir'de değil, bütün Türkiye'de, belki de Türk dünyasında tanınmış bir aydın, ünlü bir şairsiniz.

Ama onu bugünlere getiren annesi ve bütün anneler onun şiirinin baş kahramanıdır. Şair kitabında "Yaşam öyküm" adlı bir yazı yazıp.

Güzel yazıdır, ama... daha geniş yazı bekliyordum şairden. Yani uzun kış gecelerinde, bir dağ köyü olan Güveççi'de zorla bulunan odunla yanan sobanın yanında başını Selvi annenin dizine koymuş, küçük Muharrem'in dinlediği korkulu masallar... Yarın tarlada görecekləri işler... Oğlum, oku, büyük adam ol diyen Selvi annenin yarına umutla bakan gözleri... Bu gözlerdeki evlat sevgisinin şartları... Bu gözlerdeki korku, heyecan: Allahım, ben ölürsem bu çocuğun taliyi nasıl olur? Allahım, Muharrem'in yolunu açık ele, ona cansağlığı, ruzu ver. Onun arkasında kimsesi yok, yalnız sen varsın...

Muharrem Selvi annenin umutlarını doğrulttu, annesinin yüzünü ağ etti. Okullarda hep birinci oldu. Gazi Eğitim Enstitüsü Edebiyat Bölümünü yeterlik belgesiyle bitirdi, sonradan eğitim bölümünü bitirdi.

Doç. Dr. Tamilla Abbashanlı-Aliyeva

Muharrem KUBAT

Eğitimci - Şair

Nerede çalıştıysa, insanların sevgisini kazandı, kimsenin kalbine dokunmadı. Çok zaman okullarda müdür görevlerinde bulundu. Birden hiç haberi olmadan özünü şiir deryasında gördü. İlk şiirini Atatürk'e hasr etmişti ve bu şiir ödül aldı. Sonradan şiirler ve ödüller birbirinin ardınca dizildi. Okuyucular çeşitli dergi ve gazetelerde onun şiirlerini seve seve okudular. Şairden soruşanda ki, bu şiir sevgisi kalbinize nereden girdi? Annem rahmetlik Selvi'den... Yazmak, okumak bilmezdi; ama dili mani, masal, ninni, okşama, türkü ile dolu idi. Tarlada çalışırken, çamaşır bulaşık yıkarken, çeşmeden su getirirken hep bir şeyler söylerdi. Okuduğu türkülerde, manilerde bahtsız talebinin öyküsünü, ya da benim geleceyim, benim varlığımdan aldığı sevinç olurdu. Ben deyerdim ki, annemin bu türkülerini, mani ve ninnileri olmasaydı, belki ben bu gün şair olmazdım. Sanki o benim kalbime bir şiir fidanı ekti, o fidan annemin türkülerini ile büyüdü ve ben şair oldum. Muharrem Bey diyor ki: **"Anneler gününde sevinmek evezine, kederlenirim. Şimdi bu yaşında Anneme ihtiyacım var. Ona o kadar deyeceklerim var ki... Keşke sağ olsaydı..."** Muharrem hocamızın annesi hakkında sohbetlerinden doymak olmuyor, ama kitabını da inceleyeceğiz. Tabii ki, onun en güzel şiiri annesi hakkında olan şiiri ve sohbetidir. Ama inşallah en çok güzel de şiirleri var. Şiirlerini güzel bölümlere ayırıp: Ünlülere; Yurdum; Gönüllüler. "Ünlülere" bölümü kutsal bir şiirle başlayıp: "Doğumunun 100.yılında Atam". Şiirde vezin, ölçü, her şey yerinde, ama bizi ilgilendiren şairin Ataya verdiği değerdir. Atatürk bu ülkeni canı, kanı ile korudu, yara aldı, Gazi oldu, ama geri çekilmedi, çünkü o mutluluğu Halkta gördü. Bu şiirin içinde övülen yalnız Atatürk değil, burada bu ülke için şehit olmağa hazır olan bir şair kalbi döyünür, bu şair M.Kubattır ve o ilhamı yine Atatürk'den alır:

**Sevgi Atam, ülkü Ata'm Dünya Ata'm,ülke Ata'm
Amaç Ata'm, ilke Atam Gider Ata'm çağlar boyu.**

Şair birer birer Atatürk'ün bu ülke için gördüğü işleri sadalayır, ama bunlar okuyucunu yormuş, aksine, kalbini kurur hissi ile doldurur. **Çıkan oldu, varlık oldu,
Düzen oldu, dirlik oldu, Gider Ata'm çağlar boyu.
Barış oldu, birlik oldu,**

Şairin arzusu çok büyüktür. O isteyir ki, Türk halkı yaşadıkça, Türkiye var olunca Atatürk'ün doğum tarihleri böylece sevinçle kutlansın. Tabii ki her bir okuyucu bu arzuya koşulsun:

**Yeni yeni dile doğru, Nice nice yıla doğru
Petek petek bala doğru, Gider Atam çağlar boyu.**

Şair, "İnönü Bizim" şiirinde bu ülkenin sağlam ruhlu bir vatandaşı gibi İnönü ile de fahredir, çünkü İnönü de Atatürk gibi ömrünü bu ülkenin geleceğine hasr etti. Gece gündüz bilmedi, hep bu halk için çalıştı. **Aylar, yıllar değil, çağları gören,
Her türlü güçlüğe göğsünü geren,**

**Lozan'da düşmana darbeyi vuran,
Milli günümüzdür İnönü bizim.**

M. Kubat'ın "Türk İstiklal Savaşı Destanı" şiirini heyecansız okumak olmuyor.. Türklerin bu kutsal toprak uğrunda mücadelesi gözümüz önünden gelip geçer. boyunca: Hep düşmen üstüne koşan Mehmetçik ve önünde Atam. Düşmen İzmir'e çıkıyor, o günden Atan'ın uykusu çekilir. Bandırma'ya binip Samsun'a gitmek istiyor. Bu ölüme gitmek gibi bir şeydi, ama kimse Ata'nı yoldan döndere bilmez:

Ata'm İstanbul'a kederle baktı!,

Ölüm fermanını boynuna taktı,

Bindi Bandırma'ya Samsun'a çıktı,

Çoşuverdi Mehmet, önünde Ata'm!...

Türkiye'nin her yerindeki Kurtuluş Savaşı şiirde öz aksını bulub. Ayvalık, Soma, Dumlupınar Meydan Savaşı, Urfa, Maraş vatanın her karış toprağı için kan dökülür, olsun, lazım gelse Ata da bu toprak uğrunda şehit gedecek, ama Anadolu düşmenlere teslim edilmeyecek. Bu kutsal topraklarda yaşamak Türklerin hakkıdır deyir Muharrem Kubat. Şair bir başka şiirinde Türkiye'ni yad ellerinden kanı canı bahasına koruyan ordumuzdan konuşur. Şiir "Orduma" adlanır. Bu ordu yalnız Anadolu topraklarını korudur. Bu ordu bütün Türklerin ordusudur, neredese bir Türkün hakkı tapdanırsa, ordu oradadır. Bu defa ordumuz Kıbrıs'tadır, çünkü kan içen Rumlar günahsız Türkleri öldürürler. Şairin kalbi alışıp yanır. Derdini mısralara dökür. M. Kubat'ın kalbi Kıbrıs'a giden askerlerle bir döyünür:

Nihat'ım, Kemalim, Cesurum benim,

Sizlerle birlikte akıyor kanım

Bundan böyle artık, çıksa da canım,

Tasa değil çıktı Kıbrıs'a ordum.

Şairin Mevlana'ya, Yunus Emre'ye, Karacaoğlan'a, Nasrettin Hoca'ya hasr ettiği şiirleri bizim de kalbimizi kurur hissi ile dövündürür. Kalbimizden bu sözler geçer: Ne mutlu Türküm diyene. Şükürler edirem Tanrı'ya, iyi ki, beni Türk yaratmış. Gözümüz önüne "Kim olursan ol, yine gel, bizim kapımız Hakk kapısıdır, herkesin yüzüne açıktır" diyen ve dünya boyda kalbi olan Mevla'na gelir. Göresen dünyada Mevlana, Yunus gibi düşünen ne kadar dahi olmuş? Büyük şairimiz Yunus Emre'ye hasr ettiği şiire ne güzel ad vermiş: "Sevgidir Yunus". Doğrudan da sevgi ile yoğrulup Yunus. Bütün varlığı sevgidir. Sesimi Muharrem Hocam'ın sesine katıp demek istiyorum: Yunus'u olan halk ölmez:

Tüm dünyaya selam, yok ayrı gayrı,

Birliğe öncülük, barışa çağrı,

Dalga dalga gider çağlara doğru,

Sonrasız yıllarda sevgidir Yunus.

M. Kubat Yunus'un "Sevelim, sevillelim, dünya kimseye kalmaz" ifadesini şiirinde ne güzel yerleştirip. Şair "Yunus" adlı şiirinde de Yunus sevgisini dile getirir. Muharrem beyin "Karacaoğlan" ve "Nasrettin Hoca" şiirlerini de heyecansız okumak olmuyor. "Öğretmen Marşı" şiirinde şairin kalbi yine Atatürk'le birece çarpır. Şaire göre, Türkiye'nin Başöğretmeni Büyük Önder

Atatürk'tür. Bu şiir sanki şairin bütün varlığından yorgulup. Şairimiz aynı zamanda öğretmendir. Hayatı kadar sevdiği Selvi anne onun öğretmen olması ile onur duyurdu. Şair bilir ki, öğretmen olmak hem şerefli, hem de mesuliyetlidir. Öğretmen bu ülkenin geleceğini yetiştirir, eğer bu işte bir yanlışlık olursa, onda bu ülkenin geleceği nasıl olur?! Şairin son kararı kalbimizi sevinç hissile doldurur:

**Başöğretmen Ata'da bayraklaşır ereği,
Ulusunun aşkıyla çarpar her an yüreği!...**

Şairin "Yurduma" adlı bölümü "Ellinci yılda Türkiye'm" şiiri ile başlar. Şairin kalbi Türkiye ile çarpır. Bu kalb Türkiye'siz bir an bele yaşamak istemiyor. "Canım her an Türkiye'ye kurbandır" deyir. Şairin bu vatan sevgisi karşısında baş eğmekten başka çaremiz kalmıyor:

**Yurdum, Anadolu'm, Atam, Türkiye'm,
İşte canım, size olsun hediyem.**

**Bilmem ki, daha ne yazım, ne diyem
Düşündüğüm her şey doğal şanımdır.**

Şairin "Eskişehir Destanı" şiiri de vatan sevgisiyle süslenip. Eskişehir'in doğası birer birer övülür. Sanki Eskişehir nazlı bir gelindir, şair onun güzelliğini seve-seve tarif eder. Bozdağlar yiğitler gibi gece gündüz Eskişehir adlı bu güzeli korurlar. Eskişehir cennetmekan bir topraktır. Orada biten meyveler dünyanın hiç yerinde yoktur. Burada her şey güzeldir: Doğa da, insanlar... Türkiye'nin en güzel kızları da Eskişehir'dedir... Bu da doğanın bu toprağa verdiği en büyük nimet... Şairin küçük vatani Emirdağ'a hasr ettiği şiir Emirdağ'ın şöhretine yazılmış bir standır. Emirdağ'a olan sevgi hiç ne kıyaslanmaz. Emirdağ'da şairin anneli günleri yaşayır, Emirdağ'da şairin anıları yaşayır. Bollu bereketli Emirdağ toprağı şairi büyütüp bu zirveye çatdırır. Emirdağ'ın ekmeğile, suyu ile büyüyüp şairim benim. Muharrem Bey bu şiirle bizi Emirdağ'a götürür, bir yanda tandırlar yakılır, ekmeğin kokusu bizi bihuş eder, üzümler toplanır, meyvelerin bolluğundan ağaçların dalı eğilir. Emirdağ'da bağların hasar duvarı olmaz. Bağlardaki meyveler herkes içindir. Bütün bunları yazandan sonra şaire öyle gelir ki, hele sözünü hepsini deye bilmedi.

**Kubat'ım gezmişim her koyağında,
Çocukluğum geçmiş karlı dağında,
Ne yazsam az gelir yazma çağında
Yavşanı gül olur Emirdağ'ımın.**

"Gönüllere" adlı bölümde şairin hem hem felsefi, hem insan maneviyatını zenginleştiren, aynı zamanda sevgi şiirleri var. Bu şiirleri okuyan insan derin düşüncelere dalar, insanlara yardım etmek istiyor, dünyanın hüzür ve barış içinde yaşamasını arzuluyor. Bu da Muharrem Kubat şiirinin, sözünün gücü... Bu yerde Azerbaycan'da çok işlenen bir ifade var, onu hatırladım: "Söz var keser savaşı, söz var kestirir başı". Muharrem Hocamızın sözü savaşı kestiren sözdür:

**Kardeşlik güzellik olsun sözümüz,
Barış türküleri çalsın sazımız**

**Beraber olalım gülsün yüzümüz,
Kucaklaşalım gel kardeş ikimiz.**

Filozof şair M. Kubat öten günlerin geri gelmeyeceğini çok güzel bilir, şiirlerinde dediği fikir bu ata sözünün etrafında dolandır: "Öten güne gün çatmaz, calasan da günü güne". Ama şair öten günler için üzülmüş, çünkü günler boşu boşuna geçmemiş, bu yıllar şairin siyah saçlarını, Gençliğini alsa da ona müdrilik verip, şöhret getirip. Onun şiirleri okullarda şarkı gibi okunur, eserleri lise kitaplarına salınır, şiirleri yarışmalarda birincilik ödülleri kazanır. Meğer bunlar büyük işler deyilimi?

M. Kubat'ın sevgi şiirlerini incelemek için ayrıca makale yazmak lazımdır. İnşallah, gelecekte bunu yapacağız, bu gün ise onun birkaç şiirini inceleyeceğiz. Şairin "İz bırakanlar" kitabında birkaç sevgi şiiri var:

"Sever miyim severim", "Ayşe'de " "Olalım mı", "Şal olur", "Çileme", "Biter mi", "Leyla'm", "Bitirdin beni". Muharrem Bey'in sevgi şiirini okurken bana öyle geldi ki, bir gül bahçesindeyim, her yan çeşitli rengde güller... Şaşıp kalmışım... Hangi daha güzel... Muharrem Hocamın sevgi şiirleri de öyle... Hanginden konuşum ki...

Önce bir "Olalım mı" şiirinden konuşum. Bu şiirde Vatan sevgisi ile aşk bir-birine karışır. Şair hem hem İstanbul'u Sevir, hem de sevgilisini .. İstanbul'un güzelliği onun sevgisini bir az da artırır. M. Kubatın sevdiği kız İstanbul kadar güzeldir. Bu yerde yadıma XIX asr Anmerika şairi Edgar Allan Ponun bir ifadesi düşdü: -Benim sevgilim Semer kant kadar güzeldir. Bizim şairimiz de hem İstanbul'dan, aynı zamanda sevgilisinden zevk alır, o sevgilisi ile bu yaz Bogaziçi'nde kalmak istiyor. Adalara gedmek iyi gelir, bes Florya'da suya dalmak, Çamlıca'da kol kola dolaşmak, sonra:

**Kalsın neyleyeyim bahçeyi, bağı,
Gezek Beyoğlu'nda tüm Gençlik çağı
Saçımızda düşmüş görünce ağı
Çok mutluyuz deye hep gülelim mi?**

deyir. Her güzel şeyin bir sonu var. Şair de bir gün sevdiği güzelden ayrılabilir. Ama bu sevgi o kadar güçlüdür ki, ayrılık bele şairi korkutmur. Çünkü o sevgilisi ile ch-pey man bağlayıp: Neredeyse olsak bu aşk ile alışık, yanak:

**Ayrılık bükse bellerimizi
Derelim mi sevda güllerimizi?
Kader ayırsa yollarımızı,
Sonsuza dek yanıp yakılalım mı?**

Şairin "Biter mi" şiiri onun ince ruhundan haber verir. Bu şiir bana Azerbaycan şairi rahmetlik Kasım Kasım zadenin "Olmaz olmaz" şiirini hatırlattı. Her iki şairin şiirindeki kız güzeldir, aşkını çok sever, ama bu kızlar çık onurludurlar, aşklarını belli etmezler. Muharrem beyin şiirindeki kız biraz da "cimridir". Bu kadar güzel olduğu halde şaire gül yanagından, bal dodagından, üzüm gözünden, narın elinden, sıyrık

dizinden öpmeye izin vermiyor. Bizim güzelimiz görünür bu güzelliğin tükeneneğinden ihtiyat edir. Bundan üzülen şair teskinliyi yine şiirde bulur ve derdini mısralara söyler: *Yayan yapıldıkça gelsem iline / Kurban olsun, seven senin diline, / Kapansam, ağlasam pamuk eline / Tutup öpüversem sanki biter mi?*

Bu şiirle ilgili okuyuculara şimdiye gibi kimseye söylemediğim bir sır açmak istiyorum. 90'lı yılların evvellerinde Eskişehir'de geçirilen Yunus Emre toplantılarına Azerbaycan'dan da hayli bilim adamı, şair gelmişti. Onlardan biri de Azerbaycan İlimler Akademiyasının profesörü Vagif Aslanov idi. Vagif bey Bakü'de bizlere Eskişehir tesuratını konuşurken Muharrem Beyle görüşünü ve onun büyük şair olduğunu söyledi. Vagif bey Muharrem beyin şiir kitabını Azerbaycan'a getirmişti ve orada bizler için "Biter mi" şiirini okudu. Herkes şiire hayran oldu. Eğer ömür vefa etseydi, Vagif bey Muharrem beyin kitabını Bakü'de Azerbaycan Türkçesiyle bastıraktı. Şairin şiirlerinden konuşurken "Bitirdin beni" şiirinden konuşmasak en azı Muharrem Hocamıza insafsızlık etmiş oluruk. Buradaki güzel de şaire naz eder, şair ona aşiktir, bu aşk dan gecesi gündüzü yoktur:

Tutuldu dilim / Büküldü belim / Sendedir gönlüm / Bitirdin beni.

Kız ne kadar naz etse de şair umudunu kayıp etmir, bilir ki, bu güzel sonda onun aşkına "evet" diyecek.

Kirpik ok, kaş yay, / Göz yosun, yüz ay / İlk aşkım oy,oy / Bitirdin beni.

Bu bent Muharrem beyin kitabında son benttir. Demek kitap okuduk, kapatmak istiyoruz. Ama elim gelmiyor. Bu şiir, sanat deryasından, gül barçasından ayrılmak istemiyorum. Gerçekten bu şiirlerin dili bizi efsunladı. Konular mükemmeldir, bugünün nebzi tutan, bizi saflaştıran, Vatani, halkı sevmeye ruhlandıran konulardır. Bu şiirler bize deyir: Türk olmağınla övün, bu toprakda yaşadığın için övün. Türk halkı büyüktür. Onun ezemetli geçmişi vardır. Soyunu sopunu unutma. Aşk şiirleri bu Halkın seven kalbi olduğunu gösterir. İçinde sevgi olan halk ölmezdir. Bir de eserlerinde vatanını, halkını, Atatürk'ü, Mevlana'yı, Yunus'u, Karacaoğlan'ı öven, onlarla onur duyan Muharrem Kubat kimi şairimiz onlar kimi ölmezdir, ne kadar onların adı yaşayır, Muharrem Kubat'ın da adı yaşayacak...

TÜRKMEN YURDU EMİRDAĞ

Ege Bölgesinin İç Batı Anadolu bölümünde yer alan Emirdağ ilçesi, Afyonkarahisar iline bağlıdır. İlçenin doğusunda Konya'nın Yunak, güneyinde Afyonkarahisar'ın Bolvadin, kuzeyinde Eskişehir'in Çifteler ve Sivrihisar ilçeleri, batısında Afyonkarahisar'ın Bayat ilçesi yer alır.

Emirdağ'ın 2000 yılı sayımına göre nüfusu 47.162, yüzölçümü 2.213 km², deniz seviyesinden yüksekliği 920m.dir. Nüfusun 20.495'i ilçe merkezinde yaşamaktadır.

Emirdağ'ın ilk adı yöreye yerleşen Muslucalı Türkmenlerinden dolayı **Muslucalı**'dur. 1866 yılında devrin hükümdarı Abdülaziz'den dolayı **Aziziye** adı verilen ilçe, 1932 yılında güneyinden yükselen Emirdağlarına atfen **Emirdağ** adını almıştır.

Emirdağ yöresi, Hititlere kadar uzanan tarihi zaman dilimi içerisinde kesintisiz ve önemli bir yerleşim yeri olmuştur.

Hititler (Etiler) döneminde; Anadolu'nun Kral Yolu olarak tek ticaret yolu, Afyonkarahisar sınırları içine girerek, Aurra(Emirdağ Hisarköy) ve Yedikapı (EmirdağBaşkonak Köyü mevki)'dan geçmiştir. Frigler döneminde, Amazon savaşları bölgede meydana gelmiş, dünyaca ünlü fabl ustası ve filozof Aisopos (Ezop) M.Ö. 620 yılında Amoriom (Emirdağ Hisarköy)'da doğmuştur. Lidyalılar, Persler (İranlılar), Helenliler ve Romalılar döneminde de önemli olayların meydana geldiği bölge; Bizanslılar döneminde, Amoriom' un Bizans' tan Filistin' e gidecek hacı adaylarının yol güzergahında olması sebebiyle önemini korumuştur. Ayrıca, Bizans İmparatorluğu'nu 47 yıl (M.S.820-867) Amoriomlu sülale yönetmiştir. İslam Arap orduları, İstanbul' u almak amacıyla, Emeviler ve Abbasiler zamanında büyük akınlar düzenlemişlerdir. Bu akınlardan Emeviler zamanında yapılanında Peygamberimizin meşhur sancaktarı Hz. Ebu Eyyup Zeyd bin el-Ensari ile Battal Gazi de bulunmuş, dolayısıyla Emirdağ yöresinden geçmişlerdir. Abbasiler zamanında ise, Harun-ür Reşid' in ikinci oğlu Mu'tasım ve Arap hizmetinde bulunan Türk serdari Emir Afşin de Amoriom savaşlarında bulunmuşlardır. Ünlü İslam bilgin ve seyyahı Ali İbn-i Ebi Bekr-i Herevi, KİTAP ÜL İŞARET Fİ MA'RİFET-İZ ZİYARAT (Ziyaret edilen yerler hakkında bilgilere işaretler) adlı yazma eserinde, M.S. 1164 yılında Amuriyye (Emirdağ-Hisarköy)'ye geldiğini "Amuriyye' de Mu'tasım ile gelip şehit olanların kabirlerini gördüğünü " yazmıştır. Yunus'u , Karacaoğlanı öven, duyan Muharrem Kubat kimi şairimiz onlar kimi ölmezdir, ne kadar onların adı yaşayır, Muharrem Kubat'ın da adı yaşayacak...

Selçuklular döneminde, Selçuklu Sultanı Alparslan' ın beylerinden Emir Afşin (1068), Anadolu'nun fethi için askeri önem taşıyan Amoriom kalesini fethetmiştir.

Beylikler döneminde; kendi adına hutbe okutup sikke bastıran ve "sultan" ilan edilen, ancak devlet adamlarınca tanınmayan Cimri adındaki birisi, kaçmaya çalıştığı Yedikapı Deresi (Emirdağ- Başkonak Mevkii)' nde yakalanıp öldürüldü (1277).

Osmanlılar döneminde ise;Amasya Sancak Beyi iken Hacc'a giden Şehzade Beyazıt, 1481'de babası Fatih Sultan Mehmed' in ölümü üzerine,hacc dönüşü Emirdağ bölgesinden geçerek İstanbul' a ulaşmış ve padişah

Dr. Ömer Faruk
YALDIZKAYA

olmuştur. Haydar Çelebi' nin "Haydar Çelebi Ruznamesi" adlı eserinden öğrendiğimize göre, Yavuz Sultan Selim ve ordusu Çaldıran Savaşına giderken 14 Mayıs 1514 günü Bayat' ta konaklamıştır. onlarla onur IV. Murat'ın Bağdat seferine çıktığında Bayat'tan geçişi (1638) "Dördüncü Murad'ın Bağdat Seferi Menzilnamesi" adlı eserde anlatılmaktadır. Ayrıca, IV.Murat devrinin en önemli bilginlerinden birisi olan Katip Çelebi (1609-1698) ile ünlü seyyahımız Evliya Çelebi (1611-1682) bölgeden geçmişler ve eserlerinde bölge hakkında bilgiler vermişlerdir.

Emirdağ' ın Muslucalu olarak kuruluşu III. Ahmed (1703-1730) zamanında olmuştur. Osmanlıların yeni yerleşim politikasına uygun olarak, Musacalu cemaatına bağlı Çilli, Öşili, Kaçarlı, İncili, Hacı Fakılı, Caberli...Türkmen kabileleri bölgeye yerleştirilmişlerdir.

Kurtuluş Savaşı'nda Emirdağ' ın seçkin bir yeri vardır. Zira; bütün Emirdağlı, varını yoğunu vatanın kurtarılması için ordumuz emrine vermiştir. Turgut Özakman' ın "ŞU ÇILGIN TÜRKLER" (s.252-253) adlı eserinde, Emirdağ' da geçen bir olay şöyle anlatılır:

M. Kemal Paşa' nın telgraf emriyle, Emirdağ İlçe Vergi Kurulu' nu kuran Emirdağ Kaymakamı' nın odasına, kurul üyelerinin toplandığı esnada, birden Emirdağ' ın delisi Battal girer. Buna Emirdağ Kaymakamı kızar ve "Çık dışarı" diyerek, odadan kovar. Deli Battal "Kızma bey' im, biliyorum onun için geldim. Duydum ki Kemal' in askeri çıplakmış. Allah şahidimdir. Üzerimdekinden başka çamaşırım yok. Çoraplarımı getirdim. Şimdi yıkadım, temizdir." der. Sonra yaklaşıp masanın üzerine bir çift ıslak yün çorap koyar. Çarıklarını da sıyrıp odanın ortasına bırakır. "Aha bunlar çarıklarım. Haydi kolay gelsin" diyerek; çıplak ayak, huzur içinde yürüyüp çıkar, kapıyı gümleterek kapatır. Üyelerin sanki dilleri tutulur. Kaymakam: "Halktan kuşkulandığımız için tövbe edelim beyler..." der ve ekler "...Deli Battal gibi bir garibin yüreği köpürdüyse, tekmil halk ayaklanacak demektir. Hızlanalım..."

İşte, Kurtuluş Savaşı' nı kazandıran ruh budur. Bu savaşta; Kuvay-ı Milliye Reisi Yarbey Arif Bey, Milis Yüzbaşı Gara Ahmet Efe ve Tahir Efe' nin gösterdiği kahramanlıkları tarih kitapları kaydetmiştir.

Türkmen gelenek-göreneklerinin anlam ve özelliğini kaybetmeden günümüze kadar ulaştığı Emirdağ, halk kültürü yönünden oldukça zengin bir yöredir. Halk kültürümüzün en önemli ve etkileyici unsurlarından birisi olan ağıt ve ağıtçılık geleneği; bugün, bütün canlılığı ile yaşatılmaktadır. Hemen hemen her ölünün ardından ağıt yakılmakta, ağıt Yakılmayan ölü için "ölüsü garip oldu" ifadesi kullanılmaktadır. Yörede; Topakkız(Gülsüm Köse), Halide' nin Döne (Döne Öksüz) ve Almalı Hanım (Almalı Akın) gibi tanınmış ağıtçı kadınlar vardır.

Emirdağ ağıtları, para ve bahşiş için söylenmez. Sadece, dostluk için "hasbi" olarak söylenir. Ağıtçı kadının Ölenin yakını olması da gerekmez.Bunun en güzel örneği; 1950 yılında, Başkonak köyünün Arzılı mahallesine bir askeri nakliye uçağının düşmesi ve kazada dört askerin şehit olması üzerine, ünlü ağıtçı Halide' nin Döne'nin hiç tanımadığı askerlere yaktığı ağıttır. Ağıdın iki dördlüğü şöyle;
Zabıtların gözünd(e) olur gözlüğü, / Yanmış tayyaresi kalmış tozluğu, / Tükenmiş mi yiğitlerin azığı? / Dumanlı dağlardan geçemedin mi? / Kırıldı kanadın uçamadın mı? / Hava sisli görememiş yolunu, / Kapmış da koyvermiş direksiyonu, / Bunlar ölmüş ölümünün zorunu, / Dumanlı dağlardan geçemedin mi? / Kırıldı kanadın uçamadın mı?

Konar-göçer Türkmen yaşantısında yaylacılık çok önemlidir.Türkmen beyleri, mayıs ayı başlarında yaylaya göçmeli ve Türkmen Çadırı TOPAKEV'ini kurmalıdır. Yaylaya göç, sevdalı genç için sevgilisinden ayrılıktır. O' nun başkasına verileceğini düşünen sevdalı delikanlı bunu türküsünde şöyle dile getirir:
Yaylaya gidiyom elim boş değil, / Yar poşu sallama gönlüm hoş değil, / Anan seni bir kötüye veriyor, / Herkes de biliyor sana eş değil

Emirdağ, türkü yönünden de oldukça zengin ve özellikli bir yöredir. Türkülerindeki tema, motif ve ses zenginliği de kendine özgüdür.Bir kısmı TRT repertuarına kazandırılan, bu türkülerin günümüze kadar gelmesinde en önemli etken; mahalli sanatçılarımızın yanı sıra, Kırşehir ve Keskin yöresinde yaşatılan abdal geleneğinin Emirdağ' da da varolmasıdır. Çünkü; abdallar, Emirdağ Türkmen düşünlerinin vazgeçilmez simalarıdır ve türkülerimizin nesilden nesile aktarılmasında çok önemli bir görevi yerine getirmektedirler.

Kök boyalı dokumalarında; motif olarak Selçukname,Hünername ve Divan-ı Lügat-it Türk'te gösterilen Oğuz (Türkmen) boy damgalarının kullanıldığını görürüz.Her motife ayrı bir isim veren ve ellerinde geometrik çizim olmayan Emirdağ kadını, dokumalarını bir nakkaş titizliği ile dokuyup dokuma süresinde de sosyal dayanışma ve yardımlaşmanın en güzel örneğini verirler.

Batı Avrupa' nın birçok ülkesine göç veren Emirdağ, bu özelliği ile de ülkemizde ayrı bir yere sahip olmuştur. Hollanda, Fransa, İsviçre, Almanya, Danimarka ve özellikle de Belçika' da yoğunlaşan Emirdağlılar, bulundukları ülkelerde de kurdukları dernekler vasıtasıyla birbirleri arasında dayanışma ve yardımlaşmayı sağlamışlardır. 1960' lı yıllarda Belçika' ya işçi olarak giden Emirdağlıların çocukları, bugün; Belçika hükümetinde bakan, parlamento' da milletvekili, yerel yönetimlerde belediye başkan yardımcısı ve encümen üyesi olarak etkin görevlere seçilmişlerdir. Bunların yanı sıra, işadamları olan Emirdağlıların sayısı da oldukça fazladır.

I. DÜNYA SAVAŞI ŞEHİTLERİMİZ

SIRA NO	ADI LAKAP	BABA ADI	SAVAŞ	CEPHE	RÜTBE	DOĞUM YERİ VE TARİHİ	ÖLÜM YERİ VE TARİHİ	ASKERLİ ŞUBESİ
142	Osma Laz Hacı Oğ.	İbrahim	1.Dünya Sav	Irak	Er	Güneysaray 1300	Kutlu Amare 1917	Emirdağ
143	Osma Hacı Mehmet Oğ.	Muhsin	1.Dünya Sav	Çanakkale	Er	Yüreği 1306	Seddülbahir 1915	Emirdağ
144	Osma	İbrahim	1.Dünya Sav	Çanakkale	Er	Suvermez 1307	Meydan Harbi 1915	Emirdağ
145	Osma Hasan Oğ.	Hasan	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Kırkpınar 1299	Akbas Hastanesi 1915	Emirdağ
146	Osma	Hacı	1.Dünya Sav	Irak	Er	Güneysaray 1300	Kutlu Amare 1917	Emirdağ
147	Osma	Battal	1.Dünya Sav	Filistin	Er	Çatalı 1314	Gazze Merk Has.1917	Bolvadin
148	Osma Solak Oğ.	Ali Ömer	1.Dünya Sav	Şark	Er	Çaykışla 1913	Meydan Harbi 1916	Emirdağ
149	Osman	Abdullah	1.Dünya Sav	Irak	Er	Tez Köy 1310	Bağdat Menzil Has.1916	Emirdağ
150	Necip	Yusuf	1.Dünya Sav	Çanakkale	Er	Yarıncı 1300	Anburnu 1915	Seyitgazi
151	Nazif	Halil	1.Dünya Sav	Çanakkale	Er	Kılıçlar 1295	Anafartalar 1915	Emirdağ
152	Nazif Küçük Oğ.	Ahmet	1.Dünya Sav	Şark	Er	Yusufağa 1307	Mudur Dağı 1916	Emirdağ
153	Nail	Ahmet	1.Dünya Sav	Çanakkale	Er	Kılıçlar 1310	Meydan Harbi 1916	Emirdağ
154	Müste Yeni Muhacir oğ.	İsmail	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Topdere 1306	Çifte Taslı Tepe 1916	Emirdağ
155	Müslir Kipti Müslim Oğ.	Hüseyin	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Emirdağ 1295	Seddülbahir 1915	Emirdağ
156	Mürse Mehmet Oğ.	Mehmet	1.Dünya Sv	Irak Cep.	Er	İkizci 1297	2350 Rakımlı Tepe 1916	Aziziye
157	Mustafa	Süleyman	1.Dünya Sv	Şark	Er	Emirdağ 1307	13 Kolordu Sey.Has.1916	Aziziye
158	Musta Kayıcı Veli Oğ.	Mehmet	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Emirdağ 1302	Davutpaşa Hast.1915	Emirdağ
159	Musta Karanfilli Oğ.	Mehmet	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Suvermez 1297	Kireç Tepe 1915	Emirdağ
160	Musta Gayretli Oğ.	Mehmet	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Emirdağ 1296	Anafartalar 1915	Emirdağ
161	Mustafa	Mehmet	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Soğukkuyu 1301	Hastanede 1915	Emirdağ
162	Mustafa	Mehmet	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	İcik 1295	Asmadere 1915	Seyitgazi
163	Musta	Mehmet	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Emirdağ 1292	Gümüşsuyu Has.1915	Aziziye
164	Musta Mamlı Oğ.	Mehmet	1.Dünya Sv	Şark	Er	Emirdağ 1311	Meydan Harbi 1916	Aziziye
165	Musta	İsmail	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Yusufağa 1299	Anburnu 1915	Seyitgazi
166	Musta	İsmail	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Bademli	Çanakkale 1915	Aziziye
167	Musta Ali Oğ.	İsa	1.Dünya Sv	Şark	Er	Avdan 1307	Abdul Beyazıt Muh.1915	Emirdağ
168	Mustafa	İbrahim	1.Dünya Sv	Şark	Er	Bademli 1310	Ziyarettepe 1916	Emirdağ
169	Musta Hacı Oğ.	İbrahim	1.Dünya Sv	Şark	Er	Bademli 1308	Meçhul Hast.1917	Emirdağ
170	Musta Süleyman Oğ.	İbrahim	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Ümraniye 1302	Anafartalar 1915	Emirdağ
171	Mustafa	Hasan	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Suvermez1294	Kireçtepe1915	Seyitgazi
172	Musta Kuruoğulları	Halil İbrahim	1.Dünya Sv	Şark	Er	Kunca 1306		1916 Emirdağ
173	Mustafa	Hacı Hüseyin	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Ağılcık 1305	Seddülbahir 1915	Emirdağ
174	Musta	Deli Hasan	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Adayazı 1290	Taşkışla Hastanesi 1915	Emirdağ
175	Mustafa	Ali	1.Dünya Sv	Galiçya	Er	Kurudere 1295	Meydan Harbi 1916	Aziziye
176	Musta Satılmış Oğ.	Ali	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	İkizce 1310	Meydan Harbi 1915	Emirdağ
177	Musta	Ahmet	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Gedikevi 1303	Ağadere Mecruhın 1915	Emirdağ
178	Musta	Ahmet	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Beyköy 1307	Moda Hastanesi 1917	Bolvadin
179	Mustafa	Abdil	1.Dünya Sv	Irak	Er	Yeniköy 1297	Tercin Deresi 1916	Seyitgazi
180	Musta	Abdil	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Görmü B 1297	Tercin Deresi 1916	Emirdağ
181	Musa	Ömer	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Hamzahacı 1289	Topçu Mek.Hast.1915	Emirdağ
182	Musta Molla Veli Oğ.	Abdil	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Çatalı 1306	Meydan Harbi 1915	Bolvadin
183	Musa	Süleyman	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Çatalı 1299	Seddülbahir 1915	Bolvadin
184	Musa	Molla Ahmet	1.Dünya Sv	Şark	Er	Beyköy 1294	Meydan Harbi 1915	Emirdağ
185	Musa	Mehmet	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Elhan 1297	Anburnu 1915	Emirdağ
186	Musa Süleyman Oğulları	Mehmet	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Çatalı 1299	Kerevizdere 1915	Emirdağ
187	Musa	Mehmet	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Salihler 1305	Anburnu 1915	Seyitgazi
188	Musa	İbrahim	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Siğracık 1295	Meydan Harbi 1915	Emirdağ
190	Musa	Halil	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Hamzahacı 1287	Çarda 2.Harp Hast.1915	Emirdağ
191	Musa	Bekir	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Emirdağ 1292		1915 Emirdağ
192	Musa Aliyaz oğ.	Ali	1.Dünya Sv	Şark	Er	Bademli 1314	Güzelimtepe Muh.1921	Emirdağ
193	Musa	Abbas	1.Dünya Sv	Irak	Er	Yeniköy 1297	Mevki Harbi 1916	Aziziye
194	Murat Sadık Oğ.	Sadık	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	E Akören 1299	Kanlıdere 1915	Emirdağ
195	Murat	Rasim	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Emirdağ 1303	Anburnu 1915	Seyitgazi
196	Murat Rahime Oğ.	Ahmet	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Aydinyaka 1301	Anburnu 1915	Emirdağ
197	Muhsin	Mehmet	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Emirdağ 1290	Keçi Deresi 1915	Emirdağ
198	Mevlüt	Ali	1.Dünya Sv	Galiçya	Çavuş	Alibeyce 1307	356 Nolu Tepe 1916	Aziziye
199	Mesta	Mustafa	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Ümraniye 1915	Anafartalar 1915	Seyitgazi
200	Mehm Mehmet Ali Oğ.	Mustafa	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Emirdağ	Muharebe 1915	Emirdağ
201	Mehm	Muslu	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Emirdağ 1299	Şimal Gurubu 1915	Aziziye
202	Mehm Hacı Musa Oğ.	Musa	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Soğukkuyu 1297	Anburnu 1915	Afyonkarahiss
203	Mehmet	Musa	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Emirdağ 1300	Çanakkale Mr.Hs.1915	Aziziye
204	Mehm	Memiş	1.Dünya Sv	Çanakkale	Er	Adayazı		1915 Aziziye

Devam Eder

EMİRDAĞ'INDA FUTBOLUMUZU GÜNÜMÜZE TAŞIYANLAR

Eren KÜÇÜKKÖR
Eskişehir
Sağlık Müdürlüğü

EMİRDAĞ AZİZİYESPOR MUTLAKA 3.LİGE ÇIKACAK

Emirdağ'ımızda futbol çok konuşulur oldu bu günlerde. Sebebine gelince; futbol takımımızın Afyon Süper Amatör ligde yaptığı zorlu maçlar sonrası şampiyonluğu ilçemize taşıması. Emirdağ'ımızı sevince boğan 3.lig terfi müsabakalarının kapılarını aralayan şampiyonluğun sevincini hep birlikte yaşadık.

Yenilgilere üzüldüğümüz galibiyetlerde dünyanın her köşesinde yaşayan hemşehrilerimizle tek yürek olup sevindik. Peki, bu günlere nasıl gelindi, Emirdağ'ımızda hangi spor kulüpleri kuruldu, futbolumuza yönetici, futbolcu olarak kimler hizmet ederek bu günlerdeki başarılı sonuçlar alınmasını sağladılar?

SPOR KULÜPLERİMİZ

Gençlik Spor, Atak Spor, Esnaf Spor, Sanayi Spor, Hilal Spor, Emirdağ Spor, Aziziye Spor, Emirdağ Belediye Spor ve Emirdağ Aziziye Spor.

1932 yılında kurulan Gençlik sporun ilk yıllarındaki rengi sarı lacivert iken sonradan kırmızı beyaz renkler tercih edilmiştir. Mavi beyaz renklere sahip olan Atak Spor ile Gençlik Spor arasındaki rekabet; Esnaf Spor, Sanayi Spor ve Hilal Spor isimlerinin sönük kalmasına sebep olmuştur yıllarca.

1968 yılında Gençlik Spor ile Atak Spor aynı çatı altında birleşerek Emirdağ Spor adına almışlardır. 1979 yılında resmilen kulübün başkanlığına ise 1957' den 1964' e kadar Gençlik Spor'da sol bek oyuncusu olan Fişo lakaplı Fahrettin ÖZDEMİR yapmıştır. Bu özelliği ile ÖZDEMİR ilçemiz futbol kulüp başkanlığının ilk resmi ismidir de aynı zamanda.

1992'de kurulan Aziziye sporun başkanlığını Ali KARGIN yapar. Emirdağ Belediye Spor'dan sonra ilçemizdeki tek spor kulübünün ismi ise Emirdağ Aziziye spordur.

ANILARDAKİ İSİMLER

Kimler gelir kimler geçer, Emirdağ'ında futbolu ile adını unutulmazlar arasına katanlar, yöneticilik ve başkanlık yaparak hizmet edenler ise görev aldıkları kulüplere göre şöyledir:

Muzaffer ÇİL Türkiye'nin tanınmış bir futbolcu.

GENÇLİK SPOR:

Mehmet SAYIN

(Başkan), Tekin ÖZTEKİN

(Başkan), Erol SARIYER (Başkan),

Ahmet ŞENEL (Üye), Yusuf

PAMUK, Muzaffer ÇİL, A.Kadir

TÜRKMEN, Cevdet YENİLMEZ,

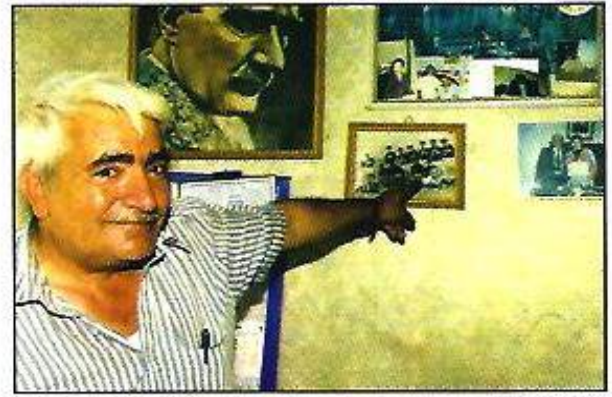
Kaleci Remzi AKSOY, Ali

YÖRÜK, Atilla KERMAN, Tahir

KARACA, Fahrettin ÖZDEMİR, Yüzbaşı Mehmet

YILMAZ, Sami KARGIN (Kaptan), İzzet PAMUK,

Lütfi ERŞAHİN, Ali İhsan KARAGÜL

Fişo Kalaplı Fahrettin ÖZDEMİR 1957 yılından itibaren Gençlik Spor'da sol bek oynadı.

ATAK SPOR

Mustafa ATAK (Kaymakam-Başkan), Münir ÖZKARA (Başkan), Mustafa ÇELİK (Afyon Senatörü Başkan), Hacı YEGMEN (Başkan), Tahir GÜCENMEZ (Başkan), Terzi Tıkıdak GAZİ (Başkan), Foto Lütfü (Üye) Yılmaz Orhan ERDEN, Mahzar HELVACI, Sırrı MOLA, Halil GÜLER, Mustafa AVCI, Mustafa KOCAOĞLU, Orhan OĞUZ, Terzi Ahmet TÜTÜNCÜ, Veli ÖZ, Selahattin ERGÜRBÜZER, Yüksel BUZLU, Maruf KOYUNCU, Hasan KARACA

EMİRDAĞ SPOR

1968 yılında Atak Spor ile Gençlik Spor'un birleşmesinden doğan kulübün başkanlığını Dr. Mehmet SAĞLAM, fahri başkanlığını da Hacı YEMEN yapmıştır. Yönetimde ise Tahir KARACA, Sami KARGIN (Köle Sami), Selahattin Bey ve Mehmet ARPACI yer alır. Fahrettin ÖZDEMİR, Ahmet ŞENEL, Ali KARGIN da kulüpte başkanlık yapmış isimlerdir.

Oyuncular ise kaleci İbrahim ve Sıtkı, Sebahattin (Kaptan), Remzi AKSOY, Mihraç YALÇIN, Necdet, Halis, Marangoz Fikri, Eczacı Taner, Suat, Uğur, Özkan, Arslan, Soner, Öğretmen Taner, Mesut ERŞAHİN, Muharrem(kaptan), Taşkafa Mustafa, Kurt Yılmaz, Ziya, Pele Macit, Pırı Zeki, Mıcık, Muhsin, Orhan, Yüksel, Emin, Yedek Kaleci Galip'tir.

Gençlik Spor'un kalecisi olan Remzi AKSOY'un oğlu Tahir, uzun yıllar Eskişehir Spor kalesini başarıyla korudu.

EMİRDAĞ BELEDİYE SPOR

Emirdağ Spor'un devamı olan Belediye Spor'un başkanlıklarını dönemin belediye başkanlığını yürüten Ali KOCAMAN, Hüseyin GEMİCİ ve İsmet GÜLER yapmıştır.

AZİZİYE SPOR

1991 yılında kırmızı beyaz renklerle kuruldu. Ali KARGIN başkanlığında Ahmet ŞENEL, Eyüp GÜZLE, Bekir GÖKTAŞ, Ceylan DURMUŞ ve Oktay KARACA yönetim kurulu üyeliğinde bulundular. Arslan SAYIN çalıştırdığı takımın oyuncuları ise Uğur, Ayhan, Halil, Ahmet, Timuçin, Yüksel, Ramazan Doğan, Aslan, Gengiz, Gökhan, Alparslan ve Ali'dir. Arslan SAYIN'ın başkan olduğu yıllarda takımı Sami Demirel çalıştırır. Futbolcular ise; Aydın Sinan, Barış Şerafettin Harun, Ceylan, Oktay, Engin, Recep ve Eren'dir.

FOTBOLUMUZU DIŞARDA TEMSİL EDENLER

Kazalar arası şampiyonluklar yaşanır, Bölge şampiyonluğu olunur, 1. ve 2. amatör kümede mücadele edilir, birçok oyuncumuzun futbolu Emirdağ dışına

taşar. İşte futbolumuzu Emirdağ dışına taşıyan isimler ve oynadıkları kulüpler.

Muzaffer ÇELİK (Dedeler):

Gençlik Spor, Eskişehir Şeker Spor, Ankara Şeker Hilal Spor, Eskişehir Spor

Fahrettin ÖZDEMİR:

Gençlik Spor, Kütahya Termik Spor,

Kaleci Tahir AKSOY:

Emirdağ Spor, Eskişehir Spor, Kütahya spor, Ayvalık spor

Köle Sami KARGIN:

Gençlik Spor, Afyon toprak spor

Dr. Avkan ÇETİK: Atak spor, Aydın Esnaf Spor

Halil ÇETİK: Atak Spor, Aydın Esnaf Spor

Sami MOHAR: Atak Spor, Afyon Kale Spor, Esnaf

Spor

Yılmaz Orhan ERDEM: Atak Spor, Eskişehir Şeker Spor, Eskişehir Hava Gücü Spor, Afyon Kale Spor

Orhan OĞUZ: Gençlik Spor, Atak Spor, Afyon

Çimento Spor

Haer YFGMEN: Gençlik Spor, Atak Spor, Uşak Şeker Spor, Eskişehir Güllük Spor

Fren PAMUK: Emirdağ Spor, Afyon Şeker Spor

Kürşat ŞENEL: Emirdağ spor, Afyon Şeker Spor

EMİRDAĞ AZİZİYE SPOR

2006-2007 Futbol sezonunda Afyon Süper amatör Lig Şampiyonu olan takımımız Eskişehir Sağlık Spor'la yaptığı hazırlık maçı öncesi

Ceylan KURT'un başkanlığını yaptığı kulübümüzün "Başarıda benim de payım olsun" diyen bütün Emirdağlıların desteğine ihtiyacı var. Çünkü başarılı olmanın yolu birlik ve beraberlikten geçiyor. Yolum açık olsun EMİRDAĞ AZİZİYE SPOR, yolum açık olsun.

Kaynakça: Emirdağ dergisi 16.sayı

Aziziye dergisi 1314202228. sayı

Fotoğraflar: Battalgazi BARLAS arşivi

KISA KISA.....

KISA KISA.....

VAKIF HABERLERİ

• EMİRDAĞ HÜKÜMET KONAĞINDA ALTI AYDIR DEVAM TADİLAT ÇALIŞMALARI SONA ERDİ VE KONAK GÜZEL BİR GÖRÜNÜM KAZANDI.

• KOÇAK, EMİRDAĞ HUZUREVİ'NDE İNCELEMELERDE BULUNDU